

മുഹമ്മദ് നബി (സ)

പ്രവാചകര്ണ്ണ കൂട്ടിക്കാലം

കീന്തംബർ 571 ഏപ്രിൽ 20-ാം തീയതി ഗജവർഷം ഒന്നാം കൊല്ലിം, റബീഉൽ അവ്വൽ 12-ാം തീയതി തിങ്കളാഴ്ച ബുദ്ധാശി ശോതത്തിൽ ഹാശിം കുടുംബത്തിൽ ആമിനയുടെ പുത്രനായി മുഹമ്മദ് നബി സ്വല്ലംഹു അഭേദാഹി വസല്ലം മകയിൽ ജനിച്ചു. ഏതാനും മാസങ്ങൾക്കു മുമ്പ് പിതാവായ അബ്ദുല്ല അന്തരിച്ചതിനാൽ ജനിക്കുന്നോൾ തന്നെ നബി ഒരു അനാമ്പശിശുവായിരുന്നു. പെത്തുകമായി ലഭിച്ച സ്വത്ത് അഞ്ച് ഒട്ടകവും ഏതാനും ആടുകളും ഒരു പരിചാരികയുമായിരുന്നു.

പിതാമഹനായ അബ്ദുൽ മുതുലിബ് മകയിൽ ഏറ്റവും സ്വാധീനശക്തിയുള്ള ബുദ്ധാശി ശോത നായകനായിരുന്നു. ഒരു വലിയ കുടുംബത്തെ സംരക്ഷിക്കേണ്ട ഭാരിച്ച ചുമതല അദ്ദേഹത്തിനുണ്ടായിരുന്നു. എന്നാൽ തന്റെ അനാമ പാതയെ അദ്ദേഹം അതിയായി സ്വന്നപ്പിച്ചു. തന്റെ വാസലു പുത്രനായ അബ്ദുല്ലയുടെ പെട്ടുനുള്ള മരണം മുലം ഉള്ളായ അപാരദാഖലയ്ക്കിൽ ആ ഓമനക്കുണ്ടിന്റെ കോമള വദന ദർശനം ഏതാണെങ്കാരു ഉപശാന്തി വരുത്തിയിരുന്നു. ആമിനയുടെ പ്രസവവിവരം കേടുയുടെ അബ്ദുൽ മുതുലിബ് വീടിലെത്തി കുണ്ടിനെ ഏടുത്ത കാഞ്ഞുപോയി മുഹമ്മദ് എന്നു നാമകരണം ചെയ്തു.

കുണ്ടിന് പേരിട്ട ശേഷം അബ്ദുൽ മുതുലിബ് അതിനെ കൊഞ്ഞുവന്ന് ആമിനയെ ഏൽപ്പിച്ചു. അക്കാലത്ത് അരോദൈയിലെ കുലീനകുടുംബക്കാർ ചെയ്യാറുണ്ടായിരുന്നതുപോലെ, ബന്ധുസഞ്ചാരം ശോതത്തിലെ വളർത്തമമ്മാർ മകയിൽ വരുന്നോൾ കുണ്ടിനെ അപാരിലോരാളെ ഏൽപ്പിക്കണമെന്നും അബ്ദുൽ മുതുലിബ് ഉദ്ദേശിച്ചിരുന്നു. കുട്ടി ജനിച്ച് ഏഴാം ദിവസം പിതാമഹൻ ഒരു വലിയ വിരുന്നു സംഘടിപ്പിച്ചു. ബുദ്ധാശി ശോതത്തലവമാരല്ലാം അതിൽ സംബന്ധിച്ചിരുന്നു. വിരുന്നു കഴിഞ്ഞപ്പോൾ പാരമ്പര്യമുന്നായിച്ചുള്ള ഏതെങ്കിലും പേര് നൽകാതെ കുണ്ടിന് മുഹമ്മദ് എന്നു പുതിയ പേര് നൽകിയതെന്നാണെന്ന് അവർ അബ്ദുൽ മുതുലിബിനോട് ചോദിച്ചു. അതിന് അബ്ദുൽ മുതുലിബ് നൽകിയ മറുപടി: “അല്ലാഹുവിന് വേണ്ടി അവൻ സർജ്ജത്തിലും, സൃഷ്ടികൾക്കു വേണ്ടി ഭൂമിയിലും സ്ത്രീകൾപ്പെടുന്നമെന്ന് ഞാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നത്” എന്നായിരുന്നു.

കുണ്ടിനെ മുലയുട്ടി വളർത്തുന്നതിനു ബന്ധുസഞ്ചാരിലെ വളർത്തമമ്മാർ ആരക്കിലും ഏതുമെന്ന പ്രതീക്ഷയോടെ കഴിയുകയായിരുന്നു ആമിന. അതിനിടയിൽ നബിയുടെ ഒരു പിതൃസഹോദരനായ അബുലഹബിന്റെ സുവൈപബിയ എന്ന പരിചാരികയായിരുന്നു കുണ്ടിനു മുലകൊടുത്തുകൊണ്ടിരുന്നത്. ഇവർ ഏതാനും ദിവസങ്ങൾ മാത്രമെ നബിക്കു മുലയുട്ടിയിരുന്നുള്ളുവെങ്കിലും നബി അവരെ അതിയായി സ്വന്നപ്പിക്കുകയും. മരിക്കുന്നതു വരെ കുടക്കുന്ന അവരെ സന്ദർശിക്കാറുമുണ്ടായിരുന്നു.

ഒന്നു രണ്ടാഴ്ച കഴിഞ്ഞപ്പോൾ, പത്രിവു പോലെ ബന്ധുസഞ്ചാരിലെ വളർത്തമമ്മാർ മകന്തെത്തതി. അനാമ ശിശുക്കളെ വളർത്തുവാൻ അവർക്ക് വലിയ താൽപ്പര്യമുണ്ടായിരുന്നില്ല. കാരണം ഒരു പിതാവിൽ നിന്നു ലഭിക്കുന്ന പ്രതിഫലം ഒരു മാതാപിൽ നിന്നു ലഭിക്കാനിടയില്ലെന്നു അവരുടെ യാരണാ. തന്മുലം നബിയെ സ്വീകരിക്കാൻ അവരിൽ ആരും തയ്യാരായില്ല.

ഈ വളർത്തമമ്മാർ ഒരുത്തി ബന്ധുസഞ്ചാരിൽപ്പെട്ട ശൈത്രാശിന്റെ പുത്രി ഹലീമയായിരുന്നു. അനാമക്കുണ്ടിനെ ഏറ്ററടുക്കാൻ ഇവർക്കും ആദ്യം സമമതമില്ലായിരുന്നു. ദരിദ്രയായ അവർ കഴിഞ്ഞിതയുമായിരുന്നു. അതുകൊണ്ട് തങ്ങളുടെ കുണ്ടിന് മുലകൊടുത്തു വളർത്തുന്നതിന് ഹലീമയെ ഏൽപ്പിക്കാൻ അവിടെയുള്ള മാതാക്കളൊരും തുനിഞ്ഞില്ല. അപ്രകാരം നബിക്ക് ഒരു വളർത്തമയെ ലഭിക്കാത്തതുപോലെ തന്നെ ഹലീമക്ക് ഒരു വളർത്തുകുണ്ടിനെയും ലഭിച്ചില്ല. സംഗ്രഹത്തിലേക്ക് മടങ്ങിപ്പോകാൻ പുറപ്പെടുന്നോൾ ഹലീമ അവരുടെ ഭർത്താവായ ഹാരിസിനോട് പറഞ്ഞു: “ഒരു വളർത്തുകുണ്ടിനെ കുടാതെ മറ്റുള്ളവരെപ്പോലെ വീടിലേക്കു മടങ്ങാൻ എന്നിക്കത്തിയായ വിഷമമുണ്ട്. അല്ലാഹുവാൻ സത്യം! ഞാൻ അനാമകുണ്ടിനെ തന്നെ ഏറ്ററടുക്കാൻ പോവുകയാണ്.” അതിന് ഹാരിസ് ഇങ്ങനെ മറുപടി പറഞ്ഞു: “അതു തന്നെയാണ്

നീ ചെയ്യേണ്ടത്. ഒരു പക്ഷേ, ഈ കൂൺതിന്റെ സാന്നിധ്യം നിമിത്തം അല്ലാഹു നമ്മുണ്ടുവെച്ചുക്കും.” അപേക്ഷാരം ഹലീമയും ഭർത്താവും കൂൺതിനെ മരുഭൂമിയിലുള്ള അവരുടെ വീടിലേക്ക് കൊണ്ടുപോയി. അവർ വീടിലെത്തിയതു മുതൽ അവരുടെ ആടിന് പാല് വർദ്ധിക്കുകയും മറ്റു പലവിധത്തിലും അവരുടെ ഏഴശ്രൂം നാൾക്കുനാൾ അഭിവൃദ്ധിപ്പെടുകയും ചെയ്തതായി ഹലീമാബീവി പറയാറുണ്ടായിരുന്നു.

രണ്ടു കൊല്ലം നമ്മി ഹലീമയുടെ വീടിൽ കഴിഞ്ഞു. അവരുടെ മകൾ ശയ്മതായിരുന്നു നമ്മിയെ ശുശ്രൂഷിച്ചിരുന്നത്. മരുഭൂമിയിലെ ഉമേഷദായകമായ അന്തരീക്ഷവും കാറ്റും വെയിലും ഏറ്റുകൊണ്ടുള്ള ജീവിതവും കൂൺതിന്റെ സ്വന്തവേ ബലിഷ്ഠവും സുഖസ്വഭവമായ ശരീരവളർച്ചകു ഏറ്റവും അനുയോജ്യമായി. ദുശശാത്രനും കോമളനുമായി വളർന്നു. കരാനുസരിച്ച് രണ്ടു വർഷം പൂർത്തിയാക്കിപ്പോൾ ഹലീമ കൂട്ടിയെ ആമിനയുടെ അടുക്കൽ കൊണ്ടു വന്നു. എന്നാൽ ആ രണ്ടു മാതാക്കൾക്കും തമിലുണ്ടായ സ്വന്നേഹ ബഹുമാനങ്ങൾ നിമിത്തവും, ഹലീമാബീവിക്ക് പള്ളത്തുപുത്രനോടുള്ള സ്വന്നേഹാധിക്കും കാരണമായും വീണ്ടും രണ്ടുകൊല്ലുന്നതുകൂടി കൂട്ടിയെ അവർ സംഗ്രഹത്തിലേക്ക് തന്നെ കൊണ്ടുപോയി.

അഞ്ചു വയസ്സ് പൂർത്തിയാകുന്നതുവരെ നമ്മി ഹലീമയുടെ കുടുംബം മരുഭൂമിയിൽ കഴിഞ്ഞുകൂടി. ആ പാലുകാലത്ത് പ്രധാനമായി അവിടുന്ന് സന്ധാരിച്ചത് വിശ്വസ്ത ദാഹവും സഹിക്കുവാനും അതും ചെയ്യാനും കഴിവുള്ള ആരോഗ്യബുദ്ധിയും കൂടാതെ സ്വാതന്ത്ര്യ തുഷ്ടിയും മനോഭാർഡ്യവും നമ്മിയിൽ വേരുംചൂണ്ടായിരുന്നു. അറബിംഡാഷയുടെ കലർപ്പില്ലാത്ത ശുശ്രേഷ്ഠതയും ആ മരുപ്രദേശത്തു നിന്ന് കരസ്ഥമായി.

ആറാമതെത്ത് വയസ്സിൽ നമ്മി മാതാവിന്റെ അടുക്കൽ തിരിച്ചേത്തി. ഹലീമയോടും കൂടുംബത്തോടുമുള്ള നമ്മിയുടെ സ്വന്നേഹം അതീവീപ് ഉച്ചമളവും സ്ഥിരവുമായിരുന്നു. ജീവിതാവസ്ഥാനും വരെ ഈ സ്വന്നേഹം പരമാഭവവുകൾ നിലനിന്നു. നമ്മിയുടെ വിവാഹാനന്തരം അനേബുധ്യിൽ ഒരു ക്ഷാമമുണ്ടായി. തദ്ദേശവന്തിൽ ഹലീമ നമ്മിയെ സന്ദർശിച്ചു. മടങ്ങിപ്പോരുപോൾ നമ്മി അവർക്കു ചരക്കു കയറ്റിയ ഒരു ഒട്ടകത്തെയും നാൽപ്പത് ആടിനെയും സമ്മാനിക്കുകയുണ്ടായി. ഹലീമാബീവി നമ്മിയുടെ സമീപത്തെന്നോഴാക്കെ അവരോടുള്ള സ്വന്നേഹാദരവുകൾ മുലം നമ്മി സ്വന്നം ഉത്തരീയമെടുത്ത് ഇരിക്കാനായി അവർക്കു വിതിചൂക്കാടുക്കുക പതിവായിരുന്നു. താഞ്ചല് പ്രതിരോധത്തിനുശേഷം തടവുകാരാക്കപ്പെട്ടവരുടെ കൂട്ടത്തിൽ ഹലീമാബീവിയുടെ പുത്രി ശയ്മയുമുണ്ടായിരുന്നു. നമ്മിയുടെ മുന്പാകെ അവരെ കൊണ്ടുവന്നപ്പോൾ, നമ്മി അവരെ തിരിച്ചറിയുകയും അവരെ ബഹുമാനപൂർവ്വം അവരുടെ ആഗ്രഹമനുസരിച്ച് സംഗ്രഹത്തിലേക്കു മടക്കി അയക്കുകയും ചെയ്തു.

ആറാമതെത്ത് വയസ്സിൽ മാതാവിന്റെ അടുക്കൽ മടങ്ങിയെത്തിയ നമ്മിയെ ആമിനാബീവി സ്വന്നേഹമസ്യാനമായി പരിലാജിച്ചു. അബ്ദുൽ മുതുലിബ് പാതയെന സ്വന്നം സംരക്ഷണത്തിൽ കൊണ്ടുനടക്കുക മാത്രമല്ല, സ്വന്നേഹവാസലുംകൂൾ ചൊരിയുകയും ചെയ്തു. സദാ സമയവും അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശ്രദ്ധ ആ ഓമനബാലനിൽ പതിനെടുപിതാവില്ലാത്ത അനാമത്രം കൂട്ടിയെ ഒരിക്കലും ശല്യപ്പെടുത്തരുതെന്ന് അദ്ദേഹത്തിനു നിർബന്ധമുണ്ടായിരുന്നു.

അതും ആനദിസന്ദായകമായ ജീവിതമായിരുന്നു അക്കാദാലത്ത് നമ്മിയും മാതാവും പിതാമഹനും നയിച്ചിരുന്നത്. പക്ഷേ, ഈ ആനദിജീവിതം അധികകാലം തുടരാനായില്ല. തന്റെ ഏഴുക്കസന്താനത്തെ ഭർത്താവിന്റെ മാതൃസഹോദരിസഹോദരിക്കു പരിചയപ്പെടുത്താൻ ആമിനാബീവി അതിയായി ആഗ്രഹിച്ചു. ഉമ്മുഅയ്മൻ എന്ന പരിചാരിക്കയെയും കൂട്ടി മാതാവും പുത്രനും മറീനയിലേക്കു പുറപ്പെട്ടു. വഴിക്കുവൈച്ചു പിതാവ് മരിച്ച വീടും അദ്ദേഹത്തെ വബിടക്കിയ സ്ഥലവും ആമിനാബീവി പുത്രനു കാണിച്ചുകൊടുത്തു. പിതാവിനെക്കുറിച്ചുള്ള പല കമകളും മാതാവ് പുത്രനു പറഞ്ഞുകൊടുത്തു. മറീന യാത്രയിലെ സംഭവങ്ങളെല്ലാം വളരെക്കാലത്തിനു ശ്രേഷ്ഠം ഓർക്കുകയും അവയെപ്പറ്റി പിൽക്കാലത്ത് പലപ്പോഴും അനുയായിക്കളോട് വിശദിക്കിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു. താനൊരു അനാമ ബാലനാബന്നുള്ള യാമാർമ്മും അക്കാദാലത്തു തന്നെ നമ്മിയുടെ മനസ്സിൽ രൂസമുലമാവുകയും ചെയ്തു.

ആമിനാബീവിയും മകനും ഒരു മാസകാലമേ മറീനയിൽ താമസിച്ചിരുന്നുള്ളു. പരിചാരിക്കയായി ഉമ്മുഅയ്മനുമായി അവർ പുത്രനോടൊപ്പം മകന്തെത്തുകൂടു പുറപ്പെട്ടു. മാർഗ്ഗമലേ അബവാങ്ങ് എന്ന

സ്ഥലത്തുവച്ച് ആമിനാബീവി രോഗബാധിതയാവുകയും അവിടെ വച്ചു തന്നെ മരണപ്പെടുകയും ചെയ്തു. അവരെ അവിടെ തന്നെ വബോട്ടക്കിയ ശ്രേഷ്ഠ ദുഃഖിതനായ ബാലനും പരിചാരികയും യാതെ തുടർന്നു. ആറുവയസ്സു പോലും പുർത്തിയാകാത്ത ആ അനാമമബാലൻ അനുഭവിച്ച ദുഃഖങ്ങൾ എത്രമാത്രം വേദനാജനകമാണെന്നോ! പിതാവും മാതാവും നഷ്ടപ്പെട്ടു. സഹോദരീ സഹോദരണാരായി ആരുമില്ല. സാധിതാവിഞ്ചേ മുഖദർശനം പോലും ലഭിച്ചിട്ടില്ല. ഇപ്പോൾ മാതാവിഞ്ചേ മരണവും.

മക്കത്തത്തിയ പഴതെന പിതാമഹൻ അബ്ദുൽ മുതലിബ് പൊട്ടിക്കരഞ്ഞുകൊണ്ടാണ് ഏതിരേറോത്. സന്തം മകനെപ്പോലെ വാസ്തവല്യത്തോടെ പാരതെന വളർത്തി. കാരംബയുടെ തന്നലിൽ അബ്ദുൽ മുതലിബിന് പിരിപ്പു പിരിച്ചിരിക്കും. അദ്ദേഹത്തിഞ്ചേ പുത്രമാർ പിരിപ്പിഞ്ചേ ഓരത്ത് ഒരുക്കത്തോടെ ഇരിക്കും. നബി തിരുമേനി അവിടെ വരുമ്പോൾ നേരെ പിരിപ്പിലേക്കൊണ്ട് ചെല്ലുക. അതുകാണുമ്പോൾ പിതുവുന്നാർ കുട്ടിയെ പിടിച്ചു തണള്ളുടെ കൂടെ ഇരുത്താൻ ശ്രമിക്കും. എന്നാൽ അബ്ദുൽ മുതലിബ് അവരോട് പറയും. ‘വേണ്ട, അവനെ വിടു. അവൻ എന്നിന്റെ കൂടെ തന്നെ ഇരിക്കേണ്ടും. എന്നിന്റെ ഇരു പ്രിയപുത്രൻ വലിയ മഹാനായിത്തീരും.’ എന്നിട്ട് കുട്ടിയെ തന്നോടൊപ്പം പിടിച്ചിരുത്തി സ്നേഹവാസല്യത്തോടെ തലോടും.

ഇപ്പകാരം പ്രിയപിതാമഹൻഞ്ചേ വാസല്യപരിചരണത്തിൽ നബി രണ്ടു വർഷം കഴിച്ചുകൂട്ടി. എടു വയസ്സ് പ്രായമുള്ളപ്പോൾ വന്നുവയ്ക്കുവും വാസല്യമന്നും പിതാമഹൻ നിരൂപതനായി. കുട്ടിയെ വളർത്താൻ തന്റെ മുതപുത്രനും നബിയുടെ മുത്താപ്പയുമായ അബുതാലിബിനെ ഏൽപ്പിച്ചുകൊണ്ടാണ് അദ്ദേഹം കണ്ണടപ്പത്. അബ്ദുൽ മുതലിബിഞ്ചേ പത്തു പുത്രമാരിൽ അബുതാലിബ്, അബ്ദുല്ലാഹ്, സുബൈദ് എന്നീ മുവരും മാതാവും പിതാവും ഒന്നായെ സഹോദരണാണ്. ഇവരുടെ മാതാവ് ഹാതിമ മവസുമിയുണ്ടാണ്.

തന്നെ പുത്രത്തുല്യം സ്നേഹിച്ചു ലാളിച്ചു വളർത്തിയ രക്ഷിതാവിഞ്ചേ മൃതശരീരത്തിനു പിന്നാലെ ആ ബാലൻ ശ്രമശാനം വരെ നടന്നു ചെന്നു. അന്ത്യക്രമമുണ്ടായിൽ പങ്കുകൊണ്ടു. മാതാവ് മരിച്ചപ്പോഴുണ്ടായ ദുഃഖം പോലെ തന്നെ പിതാമഹൻഞ്ചേ അന്ത്യത്തിലും അതീവ ദുഃഖിതനായി. തുടർന്നുള്ള നബിയുടെ ജീവിതം അബുതാലിബിഞ്ചേ കുടെയ്യായിരുന്നു. തന്റെ മാതൃസ്ഥാനവും പിതുസ്ഥാനവും ഒരുപോലെ വഹിച്ചുപോന്ന അബുതാലിബിഞ്ചേ നേർക്ക് നബിക്ക് വലുതായ ആദരവുണ്ടായിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തെക്കുറിച്ചു ആദരവോടെയ്യാതെ നബി ഒരുക്കാലത്തും സംസാരിച്ചിട്ടില്ല. നബി ധിഷ്ടണാശാലിയും ആര്ദ്ധചിത്തതനും വിശാലഹര്ഷയനും കൂലീന സ്വഭാവിയുമായിരുന്നതിനാൽ അദ്ദേഹത്തെ അബുതാലിബ് സ്വപുത്രമാരെക്കാൾ കൂടുതൽ സ്നേഹിച്ചിരുന്നു. പിതുവുന്നാടൊപ്പം നബി മകയിൽ തന്നെ താമസം തുടർന്നു. തീർമ്മാടകർക്കു ജലദാനം ചെയ്യുക, അവരെ പരിചരിക്കുക തുടങ്ങിയ പിതുവുഞ്ചേ പ്രധാന ജോലികളിൽ കഴിയുന്ന സഹായം ചെയ്തുകൊണ്ടായിരുന്നു. കുറച്ചുകാലം അദ്ദേഹത്തിഞ്ചേ ആടുകളെ മേയ്ക്കുന്ന ജോലിയും ചെയ്തു.

നബിയുടെ പരമാണം വയസ്സിൽ അബുതാലിബ് വ്യാപാരാർമ്മം സിറിയയിലേക്ക് പുറപ്പെടാൻ നിശ്ചയിച്ചു. യാതാങ്കുശവും മരുഭൂമിയിലും ദുരിതുള്ള സഖാവരവും പരിഗണിച്ച് നബിയെ കൊണ്ടുപോകാൻ അദ്ദേഹം തയ്യാറായില്ല. എന്നാൽ അബുതാലിബിൽ നിന്നും പിരിഞ്ഞു നിൽക്കണമുള്ള വിഷമം നിമിത്തം തന്നെക്കൂടി കൊണ്ടുപോകണമെന്ന് അപേക്ഷിച്ചു. അങ്ങനെ ഒരു വ്യാപാര സംഘത്തോടൊപ്പം ഇരുവരും സിറിയയിലേക്കു പുറപ്പെട്ടു. സിറിയയുടെ തെക്കുഭാഗത്തുള്ള ബുസ്സറായിൽ അവരെത്തി. അവിടെവച്ചു ബഹീര എന്ന കുസ്ത്രും പാതിരി നബിയെ കണ്ടപ്പോൾ, കൈക്കുറ്റവെ വേദഗ്രഹണങ്ങളിൽ വിവിച്ചിട്ടുള്ള വാഗ്ദാന പ്രവാചകരും ലക്ഷണങ്ങൾ കുട്ടിയിൽ കാണുന്നുണ്ടെന്നും, യഹുദിമാർ ഇരു ലക്ഷണങ്ങൾ കണ്ണു നബിയെ ഉപദേശിക്കുകയുണ്ടായി. ഇരു വ്യാപാരയാത്രയിൽ അബുതാലിബിഞ്ചേ മുന്നോരിക്കലും ഉണ്ടായിട്ടില്ലാത്ത വിധം ധാരാളം ലാഡം കിട്ടിയിരുന്നു. ഇരു ദീർഘ ധാരയിൽ നിന്നും നബിക്കു നൃതനമായ പല അറിവുകളും ലഭിക്കുകയുണ്ടായി.

നബിക്കു പതിനെം്പതുവയസ്സിൽ വയസ്സുള്ളപ്പോൾ ഒരു യുദ്ധം നേർണ്ണി കാണാനും കുറിച്ചൊക്കെ അതിൽ പങ്കെടുക്കാനും അവസരമുണ്ടായി. കിന്നാന്, വൈസ് എന്നീ ശോത്രങ്ങളും ബുദ്ധാദ്ധിക്കുമായിട്ടായിരുന്നു യുദ്ധം. ഇരു യുദ്ധം ഹറമിഞ്ചേ അതിർത്തിയും ലംഗിച്ചതിനാൽ

അതിനു ഹർബുൽ ഫിജാർ (പരിശുദ്ധമല്ലാത്ത യുദ്ധം) എന്ന പേര് വീണു. ഈ യുദ്ധത്തിൽ നബി വഹിച്ച പക്ഷ് യുദ്ധരംഗത്ത് അങ്ങിങ്ങായി പതിക്കുന്ന അസ്ത്രങ്ങൾ പെടുക്കിയെടുത്ത് അബുതാലിബിനെ ഏൽപ്പിക്കുന്ന ജോലിയായിരുന്നു. അദ്ദേഹമാണ് ഈ യുദ്ധത്തിൽ ബനുഹാശിമിന്റെ നേതൃത്വം വഹിച്ചത്. നബി ഏറെക്കുരെ ഒരു ദുക്കംസാക്ഷിയായിട്ടു മാത്രമാണ് കഴിച്ചുകൂട്ടിയത്. പക്ഷെ, അറബികളുടെ യുദ്ധരീതികൾ പഠിച്ചിരാൻ ഈ യുദ്ധം നബിക്ക് അവസരം നൽകി.

ഹർബുൽ ഫിജാർനു ശേഷം ബുരൈശികളിൽ ബനുഹാശി, ബനുഅശി, ബനുതമീം മുതലായ കുടുംബക്കാർ തെത്തുചേരുന്നു. ‘എതു കുടുംബത്തിൽപ്പെട്ടവരായിരുന്നാലും അകെമിക്കപ്പെട്ട് മക്കറേതക്കു വന്നാൽ അവരെ സഹായിക്കുക’ എന്നു പ്രതിജ്ഞയെടുക്കുകയും അതനുസരിച്ച് ഉടന്നടിയും കമുകയും ചെയ്തു. അബുല്ലാഹിബ്നു ജർആൻ എന്നവ രൂടെ വസതിയിൽ വെച്ചാണ് ഇപ്രകാരമാരു ഉടന്നടി ഉണ്ടാക്കിയത്. പ്രവാചകത്രാലബ്യാസി ക്കു ശേഷം നബി തിരുമേനി ഇതു സംബന്ധിച്ചു പറഞ്ഞത് ഇപ്രകാരമാണ്: ആ പ്രതിജ്ഞ ചെയ്യുമ്പോൾ ണ്ടാനും അവിടെയുണ്ടായിരുന്നു. അതിൽ എനിക്കേരെ സന്തോഷമുണ്ട്. അതുപോലെയുള്ള ഉടന്നടി ഇനിയും ആരെങ്കിലും ഉണ്ടാക്കാൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നുകളിൽ ണ്ടാനും അതിനു തയ്യാറാണ്.

ജനനത്തിനു മുമ്പേ പിതാവ് മരിക്കുക, ശ്രേശവത്തിൽ മാതാവ് മരിക്കുക, എടുവയസ്തിൽ തന്നെ പിതാമഹരിൽ വേർപ്പാട്, താരതമ്യേനയുള്ള ദർഭേജീവിതം. ഈ ദുഃഖാനുഭവങ്ങളുടെ മധ്യത്തിൽ സദാ നിരാധാരവരനായും, ചിന്താമനനായും കഴിഞ്ഞുപോന്ന നബി മറ്റുള്ളവരിൽ നിന്നെല്ലാം വ്യത്യസ്തമായി പവിത്രമായ ജീവിതമാണ് നയിച്ചിരുന്നത്. സുവഭോഗങ്ങളിൽ അദ്ദേഹം തീരെ തൽപരനായിരുന്നില്ല അരേബ്യയിലെ അനന്തരെ യുവാകളുടെ അസാമാർഗ്ഗിക ജീവിതവുമായി നബിക്ക് യാതൊരു സ്വന്ധവുമുണ്ടായിരുന്നില്ല.

പ്രവാചകത്രത്തിനു മുമ്പേ സംശ്ലഭങ്ങളിൽ തിരുനബി മാതൃകയായിരുന്നുവെന്ന് ചരിത്രകാരരാർ ഏകകക്കണ്ടമായി അംഗീകരിക്കുന്നു. സത്യസന്ധി, വിശ്വാസദിഷ്ടം, സർസ്വാവം തുടങ്ങിയ ശൃംഗാരങ്ങൾ പ്രസിദ്ധമാണ്. ലളിതവും റൂദ്രവുമായ പെരുമാറ്റവും, പവിത്രമായ സദാചാരങ്ങളും, പ്രതിജ്ഞാബലവും പരിശുദ്ധവുമായ ജീവിതവും, ഉന്നതമായ സംസ്കാരങ്ങളും, അഗ്രതികൾക്കും ആവശ്യകാർക്കും എത്തു നിർമ്മിച്ചതിലും സഹായം ചെയ്യാനുള്ള സന്ധാരതയും, വിശുദ്ധമായ വിചാരവികാരങ്ങളും, ലക്ഷ്യത്തിൽ സന്ധുർണ്ണ പ്രതിപത്തിയും, കടമ നിർമ്മിക്കുന്നതിൽ വിട്ടുവീഴ്ചയില്ലാത്ത നിഷ്കർഷിക്കയുമെല്ലാം മകരം നിവാസികളെ ഹംബാകർഷിച്ചു. തന്മുഖം അവർ ‘അൽഅമീൻ’ എന്ന മഹാത്മയെ പെടുമതി നാമം അദ്ദേഹത്തിനു നൽകി. ജനങ്ങൾ തങ്ങളുടെ വസ്തുക്കൾ കൊണ്ടുവെന്ന് അൽഅമീൻ പകരെ അമാനത്ത് വെക്കാറുണ്ട്.

നബി എഴുതുവാനോ വായിക്കാനോ അറിയാത്ത ഉമ്മിയുായിരുന്നു. സ്വയം അല്ലാനിച്ചാണ് ഉപജീവനം കഴിച്ചിരുന്നത്. ഒരു പർത്തകനെന്ന നിലയിൽ നബി സസ്വാദിച്ച സത്യസന്ധി, വിശ്വാസത്തിൽ എന്നീ സൽക്കീർത്തികൾ മകാ നിവാസികളുടെ ഇടയിൽ നബിക്ക് അഭൂതപൂർവ്വമായ പദ്ധതി നേടിക്കൊടുത്തു. അദ്ദേഹത്തെ കുടുതൽ സ്വന്നഹിക്കുകയും ആദരിക്കുകയും ചെയ്തത് അബുതാലിബിബായിരുന്നു. വരീജാബീവിയെ വിവാഹം ചെയ്തതിനു ശേഷം അവരുടെ മൂലധനമുപയോഗിച്ച് നബി വ്യാപാരത്തിലേർപ്പെട്ടു. കിടുന്ന വരുമാനത്തിൽ ഇരുവരും പക്ഷുകൊള്ളും. ചില സന്ദർഭങ്ങളിൽ വരീജാബീവിയെ കുടാതെ മറ്റു വർത്തകരുമായും കുടുചേരുന്നു വ്യാപാരത്തിലേർപ്പെട്ടിരുന്നു.

അക്കാദാലത്ത് നബി മകക്കു സമീപമുള്ള ജബലുന്നുറിലെ ഗുഹയിൽ ധ്യാനത്തിനു ചെല്ലുക പതിവായിരുന്നു. ദിവസങ്ങളോളം അവിടെ കഴിച്ചുകൂട്ടാറു ദയിരുന്നു. പിതാമഹൻ അബുതുൽ മുതലിബ് ഈ ഗുഹയിൽ ചെന്നു പ്രാർമ്മിക്കുക പതിവായിരുന്നുവെന്ന് ചില ചരിത്രകാരരാർ രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. ചെറുപ്പത്തിലേ നബിക്കു വിശ്വഹാരാധനയോട് ബൊപ്പുയിരുന്നു. വിശ്വഹാരാധന നടക്കുന്ന സ്ഥലത്തുപോലും അവിടുന്ന് കാലുകുത്താരുണ്ടായിരുന്നില്ല. വിശ്വഹാരങ്ങൾക്ക് വേണ്ടി അരുക്കപ്പെട്ട ജീവികളുടെ മാംസം ഭൂജിച്ചിരുന്നില്ല. എന്നാൽ കാര്യം ചെയ്യും തവാഹ് ചെയ്യാറുണ്ടായിരുന്നു. ഹജ്ജും നിർമ്മിച്ചിക്കാരുണ്ടായിരുന്നു. മദ്ദഹാനത്തിൽ നിന്നൊഴിവായി അവിടുന്ന് സദാ പരിശുദ്ധി പാലിച്ചു വന്നു.

തിരുമേനിയുടെ അനുയായികൾ

ഒരു ലക്ഷം പേരോത്തു കുടുമ്പങ്ങൾ ലക്ഷണമൊത്തവൻ ഒന്നോ രണ്ടോ എന്നാണല്ലോ ചൊല്ല്. എന്നാൽ ലക്ഷണങ്ങൾ ഒരു ചേരുമ്പോൾ ലക്ഷണമൊത്തവരാണല്ലാതും എന്നതാണ് പ്രവാചകൻ്റെ ശിഷ്യമാരുടെ സവിഗ്രഹം. അമുല്യ ഗുണങ്ങളുടെകൊള്ളുന്ന പ്രശംസാർഹരായ അനവധി നേതാക്കളെയും മഹത്തുക്കളെയും ചരിത്രത്തിൽ കത്താനാവും. പകേശ, തദ്ദുണങ്ങൾ മനസിലേക്കാവാഹിച്ച പലിയോറു സംസ്കൃത സമൂഹത്തെ വളർത്തിക്കാണിച്ചുവർ ചരിത്രത്തിലേരെയില്ല. പ്രവാചക തിരുമേനി (സ) യാക്കട്ട, അവിടുത്തെ മുഴുവൻ അനുയായികളെയും പുർണ്ണമായും സംസ്കരിക്കുകയും മഹത്തുങ്ങളുടെ കൊടുമുടിയിലേക്കു ആനയിക്കുകയും ചെയ്തു. ഒരു വിശുദ്ധനാൽ സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ട അനേകം വിശുദ്ധരാണ് സഹാബികൾ. പാണ്ഡിത്യം, വിശുദ്ധി, ധർമ്മം, വിജ്ഞാം തുടങ്ങിയ മഹിഷുണ്ണങ്ങളിൽ നുറുമേനി വിളയിച്ച ഒരു തലമുറ. അധ്യാത്മ പ്രഭാവത്തിന്റെ നിവിശുദ്ധി കൈവരിച്ചുവർ.

എത്തോറു സഹാബിയെക്കുറിച്ചും കുടുതൽ പരിക്കുമ്പോൾ അദ്ദേഹം അപൂർവ്വമായി മാത്രം ജനിക്കുന്ന ഒരു ലോക ജീനിയസ്സാണെന്ന് ബോധ്യപ്പെടും. അതുല്യ വ്യക്തിത്വങ്ങളുടെ അത്യപൂർവ്വ സംഗ്രഹം. എല്ലാവർക്കും തിക്കണ്ണ പാണ്ഡിത്യം, നിംഖെ സൃഷ്ടിക്കുമ്പെട്ട അനുഭവങ്ങൾ. നേതൃഗുണങ്ങൾ സമേച്ചിച്ച അനുയായി വൃദ്ധം.

ഒരു തലമുറയിൽ അത്യപൂർവ്വമായി ജനിക്കുന്ന മഹാപുരുഷരാഖ്യം മഹിഷുണ്ണം ധർമ്മം സ്വിപരുന്നും കാഴ്ചവെച്ചത്. ഇതിഹാസങ്ങളുടെ കെട്ടണാത്ത വർഷപുത്രതിരികൾ. സഹാബികളുടെ തിളക്കമുള്ള വ്യക്തിത്വങ്ങളെ അല്ലാഹു തന്നെ പരീക്ഷിച്ചിട്ടുള്ളതാണ്. “തവ്വക്കു വേണ്ടി ഹൃദയങ്ങളെ അല്ലാഹു പരീക്ഷിച്ചിട്ടുള്ളവര്” (വി: വു 49/3) പരീക്ഷ സമഗ്രവും ദുഷ്കർവ്വുമായിരുന്നു, വിശ്വാസം, ആത്മാർമ്മത, ത്യാഗം, സമർപ്പണം എല്ലാം പരീക്ഷിക്കപ്പെട്ടു. ഏതാനും വചനങ്ങൾ ശ്രദ്ധിക്കുക: “തീർച്ചയായും നാം നിങ്ങളെ പരീക്ഷിക്കുന്നുണ്ട്. അങ്ങനെ നിങ്ങളിലെ ധർമ്മ പോരാളിക്കളെയും ക്ഷമാലുക്കളെയും നാം മനസിലാക്കുന്നുണ്ട്. നിങ്ങളുടെ വിശ്രഷ്ടങ്ങളെയും നാം പരീക്ഷണ വിഡ്യയമാക്കുന്നു.” (വി: വു 47/31) “പിജയത്തിന്റെ ദിനങ്ങൾ നാം ജനങ്ങൾക്കിടയിൽ മാറിമാറി നൽകുന്നു. ധമാർമ്മ വിശ്വാസികളെ അവൻ അറിയുന്നതിനും നിങ്ങളിൽ രക്തസാക്ഷികളെ സൃഷ്ടിക്കുന്നതിനും വേണ്ടിയാണിത്. അല്ലാഹു അതിക്രമിക്കളെ ഇഷ്ടപ്പെടുന്നില്ല. സത്യവിശ്വാസികളെ പരീക്ഷിക്കുന്നതിനും സത്യ നിഷ്ഠയിക്കളെ പിപാടനും ചെയ്യുന്നതിനും വേണ്ടി. (അനായാസം) സർഗ്ഗത്തിൽ പ്രവേശിക്കാമെന്നും നിങ്ങളിൽ ധർമ്മയജ്ഞനും നടത്തുന്നവരെയും ക്ഷമാലുക്കളെയും അല്ലാഹു അറിഞ്ഞിട്ടില്ലെന്നും നിങ്ങൾ വിചാരിക്കുന്നുണ്ടോ” (വി: വു: 3/140–142)

പരീക്ഷയുടെ ഫലം വന്നപ്പോൾ നുറുമേനിയുടെ തിളക്കമുള്ള വിജയം സഹാബത്ത് സ്വന്മാക്ഷിയിരുന്നു. അല്ലാഹു തന്നെ പ്രവൃത്തിക്കുന്നു: “എന്നാൽ സത്യ ദുതനും തന്റെ സഹാവിശ്വാസികളും അവരുടെ ദേഹങ്ങൾ കൊണ്ടും ധനങ്ങൾ കൊണ്ടും പോരാട്ടം നടത്തി. അവർക്ക് നനകളുണ്ട്. അവർ വിജയികളാണ്” (വി. വു 9/88) “ഇദം പ്രമമ്മായി മുന്നോട്ടു വന്ന മുഹാജിരുക്കളെയും അന്നസാരുക്കളെയും പുണ്യകരമായി അവരെ പിൻപററിയവരെയും അല്ലാഹു തൃപ്തിപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. അവർ അല്ലാഹുവി നെയ്യും തൃപ്തിപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.” (വി. വു: 9/100)

നബി തിരുമേനി (സ) യും സഹാബതിനെ സർട്ടിഫൈ ചെയ്യുന്നുണ്ട്. സഹാബതിന്റെ മഹത്വത്തെ നിർണ്ണലോം പ്രശംസിക്കുകയും അവരെ അധിക്ഷേപിക്കുന്നതും വില കുറച്ചു കാണിക്കുന്നതും ശക്തമായി വിലക്കുകയും ചെയ്യുന്നുണ്ട്. അവിടുന്ന അരുൾ ചെയ്യുന്നു: “എന്തെ സഹാബതിനെ നിങ്ങൾ ആദരിക്കണം. അവർ നിങ്ങളിൽ അത്യുത്തമമാരാണ്.” (നസാහ്ര, മിർക്കാത് 6003)

“എന്തേ സഹാബതിന്റെ കാര്യത്തിൽ നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവിനെ സൃഷ്ടിക്കുക. എന്നിക്ക് ശ്രദ്ധം നിങ്ങളുവരെ ആക്ഷേപിക്കരുത്. അവരെ സ്വന്നഹിക്കുന്നവർ എന്നെന്ന സ്വന്നഹിക്കുന്നത് കൊണ്ടാണ് സ്വന്നഹിക്കുന്നത്. അവരെ വെറുക്കുന്നവർ എന്നെന്ന വെറുക്കുന്നത് കൊണ്ടാണ് വെറുക്കുന്നത്. അവരെ അനാദരിക്കുന്നവരെ അല്ലാഹുവിനെ അനാദരിക്കുന്നവരെ താമസിയാതെ അവൻ പിടിക്കുടുന്നതാണ്.” (തുർമുദി, മിർക്കാത് 6005)

“നക്ഷത്രങ്ങൾ വാനലോകത്തിന് സമാധാനമാണ്. നക്ഷത്രങ്ങൾ അപേത്യക്ഷമായാൽ വാനലോകത്ത് താക്കിൽ നൽകപ്പെട്ട സംഭവിക്കും. ഞാൻ എന്തേ സഹാബതിന് സമാധാനമാണ്.

ഞാൻ യാത്രയായാൽ സ്വഹാബതിൽ മുന്നറിയിപ്പ് നൽകപ്പെട്ടത് സംഭവിക്കുന്നതാണ്. എന്നേ സ്വഹാബത് എന്നേ സമുദായത്തിൽ സമാധാനമാണ്. എന്നേ സ്വഹാബതിന്റെ കാലം കഴിഞ്ഞാൽ മുന്നറിയിപ്പ് നൽകപ്പെട്ടത് അവരിൽ സംഭവിക്കുന്നതാണ്.” (മുസ്ലിം, മിശ്രകാത് 5999) “എന്നേ ഉമ്മത്തിൽ അത്യുന്നതമാർ എന്നേ കാലഘട്ടകാരാകുന്നു. പിനീട് അതിനടുത്തവർ, പിനീട് അതിനടുത്തവർ” (ബുഖാരി 6428)

എല്ലാം തിക്കണ്ണ മാതൃകാ പുരുഷരാണ് സ്വഹാബത്. ‘ഇമാം ഗസ്സാലി (റ) വിശേഷിപ്പിക്കുന്നത് (ഇഫ്റ്റാ 101/1) പോലെ ഉത്തമ സമുഹത്തിന്റെ ഗുരുക്കമാർ.’ സ്വഹാബത്തിന്റെ വാക്ക്, (പ്രവൃത്തി, ചിന്ത, നയം എല്ലാം മാതൃകാപരമാണെന്ന് പറയേണ്ടതില്ലാലോ. അബ്ദുല്ലാഹിബ്നു മസ്തുഫി (റ) എൻ പ്രസ്താവന ശ്രദ്ധേയമാണ്. “അവർ മുഹമ്മദ് നബി (സ) യുടെ സഹചരാണ്. അവർ ഈ സമുഹത്തിലെ അത്യുത്തമമാർ, ഏറ്റവും പുണ്യം നിംഠണ ഹൃദയത്തിന്റെയുടെ മകൾ. അഗാധ പാണ്ഡിത്യം നേടിയവർ. നാട്യമില്ലാത്തവർ, അല്ലാഹു അവരെ ദീനിന്റെ സംരക്ഷകരായും പ്രവാചകൾ ശിഷ്യരായും തിരഞ്ഞെടുത്തിരിക്കുന്നു. നിങ്ങൾ അവരുടെ മഹതാം വക്കെവച്ചു കൊടുക്കുക. തീർച്ച അവർ സമാർഗ്ഗത്തിലായിരുന്നു.” (റസീർ, മിശ്രകാത് 193) വുർആൻ, സുന്നത്, ഇജ്മാഅം എന്നിവയുടെ വ്യക്തമായ പരാമർശങ്ങളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ സ്വഹാബികളെല്ലാം നീതിമാനാരാണെന്ന് പണ്ഡിത ലോകം പറിപ്പിക്കുന്നു. (മിർബാത് 11/272)

അല്ലാഹുവോടുള്ള അളവറി ഭക്ത്യാരാധനാമനസ്ഥിതിയും പ്രവാചക തിരുമേനിയോടുള്ള അത്യഗാധ സ്നേഹവുമായിരുന്നു സ്വഹാബത്തിന്റെ കർമ്മാവേഗത്തിന്റെയും മഹത്തത്തിന്റെയും അടിസ്ഥാനം. ലാളാലാഹ ഇല്ലാഹ്, മുഹമ്മദ് റസൂലുല്ലാഹ് - അല്ലാഹു അല്ലാതെ ആരാധനില്ല, മുഹമ്മദ് (സ) അല്ലാഹുവിന്റെ സത്യരൂതനാണ് എന്നുള്ള ഇന്നലാമിന്റെ അടിസ്ഥാന വാചനത്തിന്റെ പൊരുളും പാടവുമതുതനെയാണെല്ലോ. വുർആൻ പറയുന്നു: “അവർക്ക് അല്ലാഹു തവ്വബയുടെ പചനം അത്യാവേഗകരമാക്കിത്തീർത്തു. അതിന് ഏറ്റവും അർഹരും ബന്ധപ്പെട്ടവരും അവരാണ്” (വി:വി 48/26) പ്രവാചകൾ പറിപ്പിക്കുന്നതും ഇത്തരം ഒരു മഹിഷ വിചാര വികാരമാണ്. അവിടുന്ന കർഷ്ണിക്കുന്നു. “നിങ്ങളുടെ നാമനെ ആരാധനക്കുക, പ്രവാചകനെ ആരാധനക്കുക” (അഫ്മർ, മിശ്രകാത് 3270) സ്നാപനവിനുള്ള ആരാധനയിലും മുഹമ്മദുമായും ആസൃതണം ചെയ്യപ്പെട്ട നിമിഷങ്ങളായിരുന്നു സ്വഹാബത്തിന്റെ ജീവിതം.

ശത്രുക്കൾ അതികുരുമായി പീഡിപ്പിക്കുവോഴും എല്ലാം മരന് അല്ലാഹുവിന്റെ ഏകത്വം പ്രവൃാഹിക്കുകയായിരുന്നെല്ലോ സ്വഹാബികൾ. അവർ ജീവിതമൊന്നക്കും അല്ലാഹുവിനു സമർപ്പിച്ചു. അല്ലാഹു അംഗീകരിക്കാത്ത ഒരു കണ്ണിക പോലും ജീവിതത്തിലുണ്ടാകുന്നത് അവർ ഇഷ്ടപ്പെട്ടില്ല. രാത്രികാലങ്ങളിൽ അവർ ആരാധനാനിരതരായതും പകൽ വെളിച്ചത്തിൽ അധർഷ്ണകാരികളോട് പടവെട്ടിയതും അല്ലാഹുവിന് വേണ്ടിയായിരുന്നു. ഇലാഹീ സ്മരണയുടെ തീവ്രത കുറയുന്നത് അങ്ങങ്ങയിരിക്കുന്ന ജാഗ്രതയോടെയായിരുന്നു അവർ കണ്ണിരുന്നത്. അവിടുത്തെ ഉദ്ദേശ്യാനുജ്ഞാക്കൾ ശ്രദ്ധിച്ചുകൊണ്ട് പ്രവാചകൾ സബ്ലിലിരിക്കുവോഴുണ്ടാകുന്ന ഭക്ത്യാദര തീവ്രത പുറത്തിരിക്കിയാൽ നഷ്ടപ്പെട്ടു പോകുന്നതിന്റെ പേരിൽ താൻ കപടനായിത്തീർന്നുവോ എന്ന് ഹാജ്ര (റ) പരിഭ്രാന്തരുമാക്കു. (മുസ്ലിം, മിശ്രകാത് 2268) ഉള്ളിലും ഉറക്കിലും അല്ലാഹുവിന്റെ ദിക്കുകളുടെ മധ്യര മന്ത്രണം അവർ കൊണ്ടു നടന്നു. “ദിക്കിന്റെ ആധ്യാത്മാനുഭൂതിയിൽ കാരാറു കൊണ്ടു വുക്കഷം കണക്കെ അവർ ആടിയുലഞ്ഞു.” (അൽബിദായത്തു വന്നിഹായ 8/10)

സ്വഹാബികളുടെ പ്രവാചക സ്നേഹവും അത്യഗാധമായിരുന്നു. പ്രവാചകൾ ഒരു ധനാധ്യനോ ഏകാധിപതിയോ ആയിരുന്നില്ല. കേവലം ഒരു ഫവീറിനെ പോലെ അവിടുന്ന് ജീവിച്ചു. അതേ സമയം പ്രവാചകനെ സ്നേഹിച്ചതിന്റെ പേരിൽ മുഗീയമായി ആക്രമിക്കപ്പെടുന്ന സാഹചര്യവും നിലനിൽക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു. സാഹചര്യം ഇത്രയേറെ പ്രതികുലമായിരുന്നിട്ടും സ്വഹാബത് പ്രവാചകനെ അതിരിട്ട് സ്നേഹിച്ചു. സജീവനെക്കാളേരെ സ്നേഹിച്ചു. കഴുമരത്തിൽ വെച്ചു പോലും അവർ പ്രവാചക പ്രകീർത്തനങ്ങൾ ആലപിച്ചു. പ്രവാചകൾ അവിടുത്തെ പ്രിയപ്പെട്ട അനുയാധികളെ ദുത്തമാരായി നിയോഗിച്ചു. പടകളെത്തിലിംങ്ങാൻ നിർദ്ദേശിച്ചു. അത് ജീവൻ അപകടപ്പെടുത്തിയെക്കാവുന്ന ഭാത്യമാണെന്ന് അവർക്കരിയാമായിരുന്നു. ഭാര്യാ സന്താനങ്ങളെ അനാമരാക്കുമെന്നവർക്ക് ഭോധ്യമുായിരുന്നു. എന്നിട്ടും ആ ദുഷ്കര ഭാത്യം എറിടുക്കാനും നിർവ്വഹിക്കാനും സ്വഹാബികൾക്ക് അത്യുന്നസാഹമായിരുന്നു.

അനുയായികളിലെ സമ്പന്നരും ഉന്നതരും പണമിരകി സുവമായി മാറിനിൽക്കുകയും ദരിദ്രരും അഗ്രഭരണരും റംഗത്തിരഞ്ഞി വേദനയും നഷ്ടങ്ങളും എററുവാങ്ങുകയും ചെയ്യുന്ന വരേണ്ട നീതിയിൽ സഹാബത് വിശ്വസിച്ചിരുന്നില്ല. സാമ്പത്തിക ശേഷിയില്ലാത്ത സഹാബികൾ ശരീരം കൊണ്ട് പൊരുതുപോൾ സമ്പന്നരായ സഹാബത് ശരീരവും സമ്പത്തും കൊണ്ടാരുമിച്ച് പോരാടുകയായിരുന്നു. ഉൾപ്പെടെ യുദ്ധവെള്ളയിൽ രക്ത സാക്ഷികളായപ്പോൾ സമ്പന്നരായ അൻസാറുകളിൽ എഴുപത് പേരാൺ ജീവൻ തൃജിച്ചത്.(തഹർസീർ ബുർത്തുബി 4/177). പൊതുവെ സഹാബികളിൽ മുഹാജിരുകളേക്കാൾ കൂടുതൽ രക്ത സാക്ഷികളായത് അൻസാറുകളായിരുന്നു. (ബുർത്തുബി 4/208)

വലിയ സമ്പന്നരായിരുന്ന അബുബക്ര് (റ), ഉസ്മാൻ (റ), അബ്ദുറഹ്മാനുബന്ധനു ഒപ്പ്, സൈദു ബിന് സാഖിത് (റ), സുഖാർവുബിന് അച്ചാം (റ) തുടങ്ങിയ സഹാബികൾ എത്ര സേവന, ത്യാഗങ്ങളുടെയും മുൻനിരയിൽ തന്നെയുണ്ടായിരുന്നു. സമ്പന്നരായതിന്റെ പേരിൽ അവർക്ക് എന്തെങ്കിലും സങ്കേചാചമോ ധാർമ്മികക്ഷീണമോ ഉായിരുന്നില്ല. പ്രവാചകര്ഗ്ഗ് ആത്മാവിനെ മാത്രമല്ല അവിടുത്തെ ശരീരത്തെയും കൂടി സഹാബത്ത് അങ്ങെയറിറ്റം സ്നേഹിച്ചിരുന്നു. ആ തിരുക്കരം കവരാൻ അവേശഭരിതരായിരുന്നു അവർ. “അവർ നബിതിരുമെന്തിയുടെ തിരുക്കരങ്ങൾ കവരുന്നു. അവ കൊണ്ടവരുടെ മുഖം തടവുന്നു.” (ബുവാറി 3553) തങ്ങളുടെ വെള്ളപ്പാത്രങ്ങളിൽ അവിടുന്ന കൈമുകണ്ണമെന്നവർ കൊതിച്ചു. (മുസ്ലിം, മിശ്രകാത് 5808) അവിടുന്ന അംഗശുശ്രീ വരുത്തിയ ജലത്തിനായി അവർ കിടമത്സരം നടത്തി (ബുവാറി 3566) അവിടുത്തെ രോമങ്ങൾ കൊ വർ ബാക്കതെടുത്തു. രോഗശമനം കണ്ണെത്തി (ബുവാറി, മിശ്രകാത് 4568) അവിടുത്തെ വിയർപ്പു കണങ്ങൾ അവർ ശേഖരിച്ചു സുക്ഷിച്ചു (ബുവാറി, മിശ്രകാത് 5788) നബി തുരുമേന്തിയുടെ തുപ്പുനീരു പോലും സഹാബികൾക്കാവേശമായിരുന്നു. അവിടുത്തെ വസ്ത്രം അവർക്ക് പുണ്യമായിരുന്നു.

പ്രവാചകനെ അത്യധികം സ്നേഹിച്ചു സഹാബത്തിനു നബി (സ) തിരിച്ചും സ്നേഹം നൽകിയിരുന്നു. പ്രവാചകൻ പലപ്പോഴും അത് തുറന്ന് പ്രവൃത്തിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. “ഓ മുഞ്ഞൻ, നിനെ തൊൻ സ്നേഹിക്കുന്നു” എന്ന പ്രസ്താവന ഓർക്കുക. (അബു ദാവൂദ്, മിശ്രകാത് 949)

അവിടുത്തെ പ്രിയപ്പെട്ട ശിഷ്യർക്ക് പ്രയാസമോ, വേദനയോ, നഷ്ടമോ, സംഭവിച്ചാൽ അവിടുന്ന ഏങ്ങലടക്കമുായിരുന്നു. മുഞ്ഞത്തത് യുദ്ധത്തിൽ സൈദ് (റ), ജങ്ങമർ (റ), അബ്ദുൾഖാസ്താഫിബന്ധനു റവാഹ മുതലായവർ രക്തസാക്ഷികളായപ്പോൾ പ്രവാചകര്ഗ്ഗ് കണ്ണുകൾ നിറങ്ങണ്ടാണുകിയിരുന്നു. (ബുവാറി, മിശ്രകാത് 5887) വധിക്കപ്പെട്ടവരുടെ ആശ്രിതരെ ചെന്ന കാണുകയും ആശസിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യാറുണ്ടായിരുന്നു. മരണപ്പെട്ട അനുയായികളുടെ സംസ്കരണത്തിൽ പങ്കെടുക്കുകയും വബറിടത്തിൽ ദീർഘനേരം ദിക്കുകൾ ചൊല്ലി പ്രാർഥിക്കുകയും ചെയ്യാറുണ്ടായിരുന്നു. നീ എട്ട് വർഷങ്ങൾക്ക് ശേഷം ഉൾപ്പെടെ രക്ത സാക്ഷികളുടെ പേരിൽ നിസ്കാരം നിർവഹിച്ചത് (ബുവാറി 4042) ഓർക്കുക.

പ്രവാചകര്ഗ്ഗ് സ്നേഹം നേരിട്ടുവെച്ചിച്ചവർ എന്നതിനു പുറമേ ഇസ്ലാമിന്റെ പോറ്റുന്നവനുംവീച്ചവർ, ഇസ്ലാമിനു വേണ്ടി സഹിച്ചവർ, തൃജിച്ചവർ, പട നയിച്ചവർ, സർഗ്ഗ പ്രവേശ സുവാർത്ത ലഭിച്ചവർ, അല്ലാഹുവിനാലും റിസൂലിനാലും വിശുദ്ധരാക്കപ്പെട്ടവർ, ബുർആൻ നുകരുകയും പകരുകയും ചെയ്തവർ തുടങ്ങി അനേകം സവിശേഷതകൾ സഹാബത്തിനുമാത്രം അവകാശപ്പെട്ടതാണ്.

കൂടുംബ ജീവിതം

അവില ലോകത്തിനും അനുഗ്രഹമായ പ്രവാചകപ്രഭു മുഹമ്മദ് മുസ്തത്താഹു അലൈഹി വസ്ത്രം കൂടുംബവനാമത്തെന്ന നിലയിൽ ഏറ്റവും മാതൃകാപരമായ ജീവിതമാണ് നയിച്ചിരുന്നതെന്ന വസ്ത്രത്തു ആ ജീവിതം മുഴുവൻ പരിശോധിച്ചാൽ വ്യക്തമാവും. തിരുമേനിതന്റെ ഇരുപത്തണ്ണാം വയസ്സിൽ വരീജാബീവിയെ വിവാഹം ചെയ്തു. മഹതി മരണപ്പെടുന്നതുവരെ മറ്റൊരു സ്ത്രീയെപ്പറ്റിയും തിരുമേനി ആലോചിക്കുകപോലും ചെയ്തിരുന്നില്ല.

അവരുടെ മരണഗ്രഹം രണ്ടുവർഷം അദ്ദേഹം ഏകാക്കിയായി കഴിഞ്ഞു. തുടർന്ന് നാലു കൊല്ലത്തിനിടയ്ക്ക്, അതായത് തിരുമേനിയുടെ അസ്വാത്ഥിഭരിം വയസ്സിനിടയിൽ സ്വദ, ആളുൾ എന്നിവരെ വിവാഹം ചെയ്യുകയുണ്ടായി. ആ സന്ദർഭത്തിൽ ആളുശാഖീവികൾ പ്രായപുർത്തി ആയിരുന്നില്ല. അക്കാലത്ത് തിരുമേനി ഒരു ഭാര്യയുമാത്രാണ് ഭാസ്വത്യജീവിതം നയിച്ചിരുന്നത്. അസ്വാത്ഥ വയസ്സിനും അറുപത്തു വയസ്സിനുമിടയിൽ ഒന്നതു ഭാര്യമാരെ തിരുമേനി വിവാഹം ചെയ്യുകയുണ്ടായി.

പല വിവാഹങ്ങൾ കാരണം പ്രവാചകദാത്യം തിരുമേനി വിസ്മർഖാനിടയാകില്ലെല്ലെങ്കിനാൽ സംശയം ചിലർക്കുണ്ടായെങ്കാമെങ്കിലും, യഥാർത്ഥത്തിൽ നബിതിരുമേനി ആ പുണ്യകർമ്മങ്ങൾ വിസ്മർഖക്കുയല്ല ചെയ്തത്. ഭാര്യാസന്നാനങ്ങളോടൊപ്പം കഴിഞ്ഞിരുന്ന സമയങ്ങളിൽ അവരിലേക്കും പ്രവാചകദാത്യം നിർവ്വഹിക്കുകയായിരുന്നു ചെയ്തത്. അനാമനായി പളർന്ന നബിതിരുമേനി യാവുന്നതിലേക്കു കാലുന്നുവോൾ ദിനനായിരുന്നു. അബുതാലിബിിൻ്റെ സഹോദരപുത്രനായ മുഹമ്മദ് വിനീതനായ ഒരു ഒക്കക്കാരനായി മാത്രം പരിശീലനിക്കപ്പെട്ടു. പ്രാപാരത്തിൽ അബുതാലിബിനെ സഹായിച്ചിരുന്ന ആ ഇരുപത്തണ്ണുകാരൻ വിവാഹത്തെക്കുറിച്ച് ചിന്തചുരുന്നില്ല. മാതാവായ ആമിനാബീവിയേയും മൂലകൊടുത്തു പളർത്തിയ ഹലീമാബീവിയേയും കുറിച്ചുള്ള ഉള്ളംഖലവും സ്കേനഹമസുഖവുമായ സ്മരണകളാണിച്ചാൽ സ്കൈത്രണലാഭിച്ചാൽ പ്രചോദനങ്ങൾക്കൊന്നും അവിടുന്ന് വശംവദനായിരുന്നില്ല.

ഇക്കാലത്ത് മകയിൽ വദീജ എന്ന ഒരു വിധവ ഉണ്ഡായിരുന്നു. ഗണ്യമായ സന്ധാരം വലിയാരു പ്രാപാരവും വിട്ടേം അവരുടെ ഭർത്താവ് മരിച്ചിട്ട് അധികനാളായില്ല. കച്ചവടം സത്യസന്ധാരയും കാര്യപ്രാപ്തിയോടെയും നടത്തിക്കൊ കുപോകാനും മരുഭൂമിക്കപ്പെട്ടിരുന്ന ദീർഘയാത്ര നടത്താനും കഴിവുള്ള ഒരാളെ തേടുകയായിരുന്നു വദീജ. അബുതാലിബിിൻ്റെ സഹോദരപുത്രനായ മുഹമ്മദ് എന്ന യുവാവിനേക്കുറിച്ച് അവർ കേട്ടിരുന്നു. ‘അൽഅമീൻ’ എന്ന പേരിൽ പ്രസിദ്ധനായ അദ്ദേഹത്തെ അവർ വിളിച്ചു വരുത്തി.

നാല്പത്തു വയസ്സിനോടടുത്ത, എന്നാൽ യാവുന്നയുക്തയായ ഒരു സ്ക്രീഞ്ചയാണ് വദീജയിൽ മുഹമ്മദ് കണ്ണത്. കുറിയ ദേഹപ്രകൃതി, പ്രസാദാത്മകമായ വട്ടമുഖം, ആഭിജാത്യം സ്ഥാപിക്കുന്ന മുദ്രകരങ്ങൾ. ബുദ്ധീ കുടുംബത്തിൽ തന്നെയാണ് വദീജയുടെയും ജനനം. ബുദ്ധേവലിബിിൻ്റെ മകൾ വദീജ. താഹിറ (പരിശുദ്ധ) എന്ന അപരാഭിധാനത്താൽ വിവ്യാത. സന്ധനതയിൽ വലിയ അന്തരമുണ്ടാക്കിയും മുഹമ്മദ് തന്റെ ഗോത്രക്കാരനാബന്നാഡിത്ത് അവർക്ക് സന്നോധമായി. മുഹമ്മദിൻ്റെ പെരുമാറ്റം അവർക്കിഷ്ടമായി. മാനുവും വിശസ്തവുമായ സമീപനം. തന്നോട് പ്രീതിയുള്ള വദീജയെ സേവിക്കുന്നതിന് നബിക്കും ഇഷ്ടം തന്നെയായിരുന്നു. പ്രതീക്ഷയേണ്ട അവിടുന്ന് വദീജയുടെ വ്യാപാര ദേശത്തു ഏറ്റെടുത്തു. അബുതാലിബിിൻ്റെ സഹോദരപുത്രൻ് എന്ന നിലയിൽ അദ്ദേഹം വാൺിജ്യ കേന്ദ്രങ്ങളിൽ അറിയപ്പെട്ടിരുന്നു. കച്ചവടക്കാർ പുത്രൻ ചരക്കുകളുമായുള്ള മുഹമ്മദിൻ്റെ വരവിനെ സഹാരം സ്വാഗതം ചെയ്തു. ദമന്കക്കപ്പിലേക്കൊണ്ട് ചരക്കുകളുമായി പുറപ്പെട്ടു. യാസ്തിക്കിലും പത്തിയിലും കാഫിലോ, ഇത്ര ശ്രാമങ്ങളിലും നബി തന്റെ ചരക്കുകൾ പിറ്റിച്ചു. ഗണ്യമായ ലാഭമുണ്ടാക്കിക്കൊണ്ടാണ് അവിടുന്ന് മടങ്ങിയത്. നബിയുടെ കുടുംബ യാത്ര ചെയ്ത മെസറി എന്ന ഭൂത്യൻ അദ്ദേഹത്തിന്റെ വിജയങ്ങളുടെയും വദീജയെ അറിയിച്ചുകഴിഞ്ഞിരുന്നു. തുടർന്ന് നബിയുമായുള്ള കുടുംബാഴച്ച വദീജയുടെ മനസ്സിൽ അശായമായ പ്രതികരണങ്ങളുണ്ടാക്കി. വദീജയുടെ മാനുമായ പെരുമാറ്റവും സമമുമായ സംഭാഷണവും സർവ്വോപരി തന്നിൽ കാണിച്ച വിശാസവും പ്രവാചകന് ഇഷ്ടപ്പെട്ടിരുന്നു. തന്റെ മനസ്സ് പൂർണ്ണമായും അദ്ദേഹത്തിലേക്കുടുത്തുവെന്ന് തോന്തിയപ്പോൾ വദീജ ഇരുവരുടെയും ഒരു സുഹൃത്തു വഴി തന്റെ അഭിലാഷം അറിയിക്കുകയും നബി അത് സന്ധനോഷം സീക്രിക്കുകയുമാണുണ്ടായത്.

വിവരം അബുതാലിബ് അറിഞ്ഞു സന്തുഷ്ടനായി ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞു: ‘നമ്മുള്ളാഹീമിന്റെയും ഇസ്മാഖുലാഹിന്റെയും പിൻമുറിക്കാരാക്കിയ അല്ലാഹുവിന് സ്തുതി. ഈ പുണ്യഭൂമി നമുക്കു നൽകിയ, നമ്മുള്ളാഹുവിന്റെ സംരക്ഷകരും മനുഷ്യരുടെ വിഡികർത്താക്കളുമാക്കിയ തസ്വിരാൾ വാഴ്ത്തപ്പെട്ടെ. സന്ധാരേഗ്യകരമായ സംഭവങ്ങളോന്നുമുണ്ടായിട്ടില്ലെങ്കിലും അബ്ദാലുയുടെ മകനും എൻ്റെ സഹോദരപുത്രനുമായ മുഹമ്മദ് ബുഖിശക്തിയിലും മഹത്വത്തിലും ഭാഗമെന്നു പറയുടെ, നമ്മുടെ ഗോത്രത്തിൽ ആരെയും കവച്ചുവെക്കുന്നു. മുഹമ്മദ് വദീജയെയും വദീജ അദ്ദേഹത്തെയും ഇഷ്ടപ്പെടുന്നുണ്ട്. അതുകൊണ്ട് ഞാൻ അവരെ ഭാര്യാഭർത്താക്കന്മാരാക്കുന്നു.

വിവാഹാഖ്യാനത്തിനാവശ്യമായ
ഞാനേരുടുക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.’

ഇഷ്ടദാനം

നൽകുന്നതിന്റെ

ഉത്തരവാദിത്വം

ഇരുപത് ഒക്കങ്ങൾ കൊണ്ട് പദ്മീജ തൃപ്തിപ്പെട്ടുകൊള്ളുമെന്ന് അവരുടെ ബന്ധുക്കൾ പറഞ്ഞു. അബുതാലിബ് അൽ ദൈക്കിലെച്ചിരുന്നു. വിവാഹാഖ്യാനം കേമമായി കൊണ്ടാടി. ബുരോൾ പ്രധാനികളാക്കേ പങ്കെടുത്തിരുന്നു. കാൻബെയുടെ കൈകാര്യകർത്താവെന്ന നിലയിൽ അബുതാലിബ് വിവാഹകർമ്മങ്ങൾക്ക് നേതൃത്വം നൽകി. വിവാഹം പ്രവാചകനെ ധനികനാക്കിയെല്ലാം ഉച്ചീവനത്തിനു വേണ്ടി അവിടുന്ന് അഭ്യാസിച്ചിരുന്നു. വിജയകരമായി വ്യാപാരം ചെയ്തപ്പോഴും തന്റെ ഭാര്യയുടെ സ്വന്തുക്കളിലെബാനും നബി കൈകടത്തിയില്ല. എഴുപ്പരും തന്റെ സഹജസ്വാവത്തിനു കാര്യമായ മാറ്റമൊന്നും വരുത്തിയില്ല. നിത്യക്ഷേപനവും വസ്ത്രവും മാത്രമേ വേണ്ടും. അതുതനെ അതീവ ലഭിതം. എന്നാൽ സുഹൃത്തുകളെയും സഹായാർമ്മികളെയും അവിടുന്ന് തൃപ്തിപ്പെട്ടുതന്നാൻ ശ്രമിച്ചിരുന്നു. പദ്മീജയോട് ശിപാർഡ ചെയ്ത് അവർക്ക് സഹായം ചെയ്തിരുന്നു. ഭാന്ദിലെയായിരുന്നു പദ്മീജ. പാവങ്ങളെ സഹായിക്കുന്നതിൽ അവർ എന്നും സന്നദ്ധത പ്രകടിപ്പിച്ചു. അങ്ങനെന്ന് ആ ദന്തികൾ പാവങ്ങൾക്ക് എന്നും തുണ്ണായിരുന്നു. പദ്മീജ പ്രവാചകരെ വിളിച്ചിരുന്നത് അബുൽബാസി എന്നായിരുന്നു.

മുസലീതപ്പോലെയല്ല അവിടുന്ന് ഇപ്പോൾ. ചങ്ങാതിമാർ അപൂർവ്വം. ചെറുപ്പക്കാരുടെ കുടുതലിൽ അവരെ കണ്ണത്താനാവില്ല. സാമുഹിക പരിപാടികളിൽ നിന്നെല്ലാം അവിടുന്ന് ഒഴിഞ്ഞു നിൽക്കുകയാണ്. സദാ മൗനിയായി, മിത്രാശ്ചയായി ആത്മപരിശോധന നടത്തുന്നതായി കാണപ്പെട്ടു. എന്തിനാണവിടുന്ന് കുന്നുകളിലും ഇത്രയും നേരം അലയുന്നത്? കുടുംബത്തിൽ നിന്നും അകനു നിൽക്കുന്ന ഇം സമയമെല്ലാം എന്നാണ് ചെയ്യുന്നത്?

പലപ്പോഴും അവിടുന്ന് അഗാധചിന്തയിലൂ തുപോലെ കാണപ്പെട്ടു. കുടുതൽ കുടുതൽ ഏകാകിയായിത്തീർന്നു. ഹിരാഗുഹയിൽ നബി അല്ലാഹുവിനെ എങ്ങനെയാണ് ആരാധിച്ചിരുന്നതെന്നീയില്ല. ഏതായാലും ധ്യാനനിരതനായിരുന്നു. സുഷ്ടികൾത്താവിന്റെ സവിശേഷതകളെക്കുറിച്ചും സുഷ്ടികളും അവസ്ഥകളെക്കുറിച്ചും അദ്ദേഹം ചിന്തിച്ചു കൊണ്ടിരുന്നു. മരഞ്ഞൾ തന്നെ വിശ്വാസം, പുക്കൾ വിശ്വാസം, നിൽക്കുളാംകാത്ത ആ ഇരു കുന്നുകൾക്കിടയിൽ വാ പിളർത്തി നിൽക്കുന്ന ചെക്കുത്തായ പാറകൾക്കിടയിൽ ഹിരാഗുഹയിൽ തിരുമേനി അതുഗാധമായ ധ്യാനത്തിലായിരുന്നു- വളരെക്കാലം.

ക്രിസ്താവ്യം 610 ആഗസ്റ്റ് 16. ചന്ദ്രവർഷക്കണക്കനുസരിച്ച് തിരുമേനിക്ക് നാൽപ്പതു വയസ്സും 6 മാസവും 16 ദിവസവും പൂർത്തിയായ ദിവസം. സാരവർഷക്കണക്കുപകാരം മുപ്പത്താംവയ്ക്കു വയസ്സും 3 മാസവും 16 ദിവസവും. അന്നു രാത്രിയാണ് ആ മഹാസംഭവം ഹിരാഗുഹയിൽ അരങ്ങേറിയത്. ജിബ്രീൽ ആദ്യമായി പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ട് വഹ്യ നൽകി. തീർത്തും അപരിചിതമായ അനുഭവം. നബി ദേനുപോയി. അവിടുന്ന് വീടിലെത്തി പത്തിന്റെയാം സംഭവം വിവരിച്ചു. പദ്മീജ തിരുമേനിയെ ആശസിപ്പിച്ചുകൊണ്ട് പറഞ്ഞു. “ദൈവത്തിൽ നിന്നുള്ള രക്ഷയാണിൽ, എന്റെ പ്രയ ദർത്താവേ! ആ വാനലോകദുർത്തി താങ്കളെ അസാധ്യമനുകരിച്ചു. താങ്കൾ ബന്ധുക്കളെ സ്വന്നേഹിക്കുന്നു. അയൽക്കാരുമായി സ്വന്നേഹത്തിൽ കഴിയുന്നു. ദർശനക്കു ഭാഗം നൽകുന്നു. അഗതികളെ സൽക്കരിക്കുന്നു. താങ്കൾ വാക്കനുസരിച്ചാണ് പ്രവർത്തിക്കുന്നത്. നീതിയെയും സമാർഗ്ഗത്തെയും കാത്തുരകഷിക്കുന്നു താങ്കൾ.” പ്രിയപത്തനിയുടെ ആശാസവചനങ്ങൾ. ലോകചരിത്രത്തിൽ ഇപ്പോരം സന്നം പത്തനിയാൽ പുക്കത്തപ്പെട്ടവർ വളരെ അപൂർവ്വമാണ്.

നബിക്കു ദിവ്യദാത്യം ലഭിച്ച പത്താമത്തെ വർഷത്തിൽ പിതൃവ്യന്ന് അബുതാലിബ് രോഗബാധിതനായി. എൻപതു കഴിഞ്ഞ അദ്ദേഹം മരണമടങ്ങു. തിരുമേനിയെ സംബന്ധി ചേടുതോളം പിതൃവ്യന്നു വിയോഗം തീരാനപ്പടമായിരുന്നു. ബുരോൾക്കിൾക്കും അവരുടെ ഉപജാപങ്ങൾക്കുമിടയിൽ അഭ്യുമായ കോട്ടയായിരുന്നു പിതൃവ്യന്ന്. അബുതാലിബ് ജീവിച്ചിരുന്നപ്പോൾ തന്റെയും ആത്മസുഹൃത്തുകളുടെയും സുരക്ഷിതത്തെത്തക്കുറിച്ച് തിരുനബിക്ക് ഏറെ വേവലാതിയും ചീരുന്നില്ല. ഇപ്പോൾ ആ താങ്ങും തന്നലും എന്നെന്നുകുമായി നഷ്ടമായി. ആ വർഷം തന്നെ അബുതാലിബിന്റെ പിന്നാലെ, പ്രാണപ്രേയസി വർജ്ജയും രോഗബാധിതനായി. ഇതുകണ്ഠ പുത്രി ഫാതിമ ആകെ തകർന്ന നിലയിലായി. ഈ എല്ലാപ്പെട്ട നിമിഷങ്ങളെ ഉള്ളുവെന്നു നബിക്കു മനസ്സിലായി. അവിടുന്ന് നിബാവിഹീനനായി അവരെ പരിചരിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. നബിയുടെ മടിയിൽ തലവെച്ചുകൊണ്ട് അവർ എന്നെന്നുകുമായി കണ്ണടച്ചു. പദ്മീജയുടെ മരണം വലിയ ആലാതമാണ് പ്രവാചകരിൽ ഏൽപ്പിച്ചത്. ഏറ്റവും വിഷമം നിന്നെത പ്രതിസന്ധികളിൽ പദ്മീജാബീവിയുടെ നിഷ്കരിക്കു പ്രേമവും അചന്വലവിശ്വാസവുമായിരുന്നു നബിക്കു താങ്ങും തന്നലുമായി വർത്തിച്ചിരുന്നത്. ആ മഹതിയുമായതുള്ള ഭാവത്യ മധ്യരംഗമരണകൾ ജീവിതകാലം

മുഴുവനും അവിടുന്ന് അയവിറക്കിക്കൊണ്ടിരുന്നു.

വദീജാബീവിയുമൊത്തുള്ള നമ്പിയുടെ ഭാഗത്യജീവിതം എത്രയും ആനന്ദ ഭായകമായിരുന്നു. അവർക്ക് രണ്ടു പുത്രമാരും നാലു പുത്രികളും ജനിച്ചു. വാസിം, അബ്ദുല്ലു എന്നീ പുത്രമാർ ശ്രേഷ്ഠവത്തിൽ തന്നെ മൃത്യിക്കപ്പെട്ടു. സൈനികൻ, റൂവയർ, ഉമ്മുകുൽസും, ഫാതിമ ഇവരായിരുന്നു പുത്രിമാർ. ആൻകുണ്ടുങ്ങളുടെ മരണങ്ങൾ മാതാപിതാക്കളെ അതുഡികം ദുഃഖിപ്പിച്ചു. ആൻകുട്ടികൾ മരണമാർക്കപ്പോൾ സൈൻബന്ധ ഹാർഡിനെ നമ്പി ദത്തുപുത്രനായി സ്വീകരിച്ചു. വദീജാബീവി വിലക്കുവാങ്ങിയ ഈ കുട്ടിയെ അവർ നമ്പിക്കു ഭാനം ചെയ്യുകയും നമ്പി സൈൻബന്ധ സ്വത്രന്തനാക്കിയ ശേഷം ദത്തടക്കുകയുമാണുണ്ടായത്.

മുത്തമകളായ സൈനികൻ അവർ അസീസ്ബന്ധനാബിക്ക് വിവാഹം ചെയ്തു കൊടുത്തു. റൂവയ്യെയും ഉമ്മുകുൽസുമിനെയും വിവാഹം ചെയ്തത് അബുലഹാബിൻ്റെ പുത്രനാരായ ഉത്തബയും ഉത്തെബയുമായിരുന്നു. പക്ഷേ, നമ്പിതിരുമേനി ഇന്റലാം മത പ്രഭോധനത്തിനിരഞ്ജിയതോടെ അബുലഹാബീ സ്വപുത്രമാരെക്കാണ്ക് വിവാഹമേഘനം ചെയ്യിക്കുകയാണുണ്ടായത്. ഇവരെ രണ്ടുപേരെയും പിന്നീട് ഒന്നിനു പുറിക്കെ മറ്റാനായി വിവാഹം ചെയ്തത് ഉസ്മാനുബന്ധ അഫ്ഫാനാണ്. നമ്പി ജീവിപ്പിരുന്ന കാലത്ത് തന്നെ ഇവർ രണ്ടുപേരും മരണമാർക്കു. കനിഷ്ഠപുത്രിയായ ഫാതിമമത്തുസ്ല്ഹിറായെ അലിയീബന്ധ അബുതാലിബ് വിവാഹം ചെയ്തു. നമ്പിയെ അതിജീവിച്ചു പുത്രി ഇവർ മാത്രമായിരുന്നു. എന്നാൽ പിതാവിൻ്റെ മരണം മൂലമുണ്ടായ ദുഃഖഭാരത്താൽ ആറുമാസം കഴിയുന്നതിനു മുമ്പുതന്നെ അവരും പിതാവിനെ അനുഗ്രഹിച്ചു.

അലി-ഫാതിമാ ഭവതികളിലുണ്ടായ പുത്രമാരാണ് ഫസൻ, ഹുസൈൻ എന്നിവർ. പ്രവാചക കുടുംബത്തിന്റെ കണ്ണികൾ അറുപോകാതെ നിലനിർത്തിയവരാണുവർ. നമ്പിയുടെ പത്തിനാറിൽ ആളുശാബീവി മാത്രമായിരുന്നു കനുക. ഏഴാം വയസ്സിൽ വിവാഹിതയായകില്ലോ പിതാവായ അബുബുവക്ക് (റ) എൻ പീടിൽ തന്നെ കഴിഞ്ഞു. തിരുമേനി മദീനയിൽ എത്തി എടുമാസങ്ങൾക്കു ശേഷം ആളുശാബീവിയും മദീനയിൽ വന്നു ഭർത്താവിൻ്റെ പീടിൽ താമസമാക്കി. അതിനു ശേഷമാണ് അവർക്കു പ്രായം തിക്കണ്ടത്. ഹസ്റ്റിത് സൗദാ എന്ന പ്രായമേരിയ വിധവയെ, വദീജാബീവി മരിച്ചു രണ്ടു വർഷത്തിനു ശേഷമാണ് തിരുമേനി വിവാഹം ചെയ്തത്. അബ്സീനിയയിൽ നിന്നു തിരിച്ചു വരുന്നോൾ ഭർത്താവ് നഷ്ടപ്പെട്ട് അവർ തിരുമേനിയെ സമീപിക്കുകയായിരുന്നു. അവരെ സംരക്ഷിക്കൽ നമ്പിയുടെ കടമയായിരുന്നു. അവരെ വിവാഹം ചെയ്തു. വദീജാബീവിയുടെ മരണാനന്തരം സൈനബ്, റൂബിയു, ഉമ്മുകുൽസും, ഫാതിമാ തുടങ്ങിയ പെൺക്കളെ സംരക്ഷിക്കേണ്ട ബാധ്യത മുഴുവനും തിരുമേനിക്കായി. പ്രായമേരിയ സൗദാബീവി ഇരു കുട്ടികളുടെ ചുമതല ഏറ്റുകൊള്ളുമെന്ന വിശ്വാസവും അവരെ വിവാഹം ചെയ്യുന്നോൾ തിരുമേനിക്കുണ്ടായിരുന്നു. കുഞ്ഞിനെ പ്രസാദിക്കാൻ കഴിവില്ലാത്ത അസ്വാദയല്ലെങ്കിൽ നിന്നു നമ്പിക്ക് കുറേയേറെ ആശാസം ലഭിച്ചു. ഹഫ്ത്, സൈനബ്, ഉമ്മുസൽമ, ജുബൈറിയു, ഉമ്മുഹാബീബ, മെമ്മുന, സഫിയു എന്നീ ഭാര്യമാരെല്ലാം വിധവകളായിരുന്നു. ഹസ്റ്റത് മാരിയതുൽ വിബ്പതിയു ഇരജിപ്പതിലെ രാജാവ് തിരുമേനിക്ക് സമ്മാനമായി നൽകിയ സ്ത്രീയാണ്. അവരേയും തിരുമേനി വിവാഹം ചെയ്തു. തന്മുഖം മുസ്ലിംകളും ഇരജിപ്പതുകാരുമായി സഹഹരിപ്പുസ്ഥാനിയി.

നമ്പിയുടെ അറുപതാമത്തെ വയസ്സിൽ മാരിയുത്തുൽ വിബ്പതിയു നമ്പിക്കു ജനിച്ചു അരുമ സന്താനമാണ് ഇബ്രാഹീം. 16 മാസം പ്രായമായപ്പോൾ ഇരു കുഞ്ഞിന് രോഗം ബാധിച്ചു. രോഗവിവരമിണ്ടു നമ്പി അബ്ദുർഹാഫ്മാൻ ബന്ധ ഔഫിൻ്റെ തോളത്ത് പിടിച്ചുകൊണ്ട് പീടിലേക്ക് കയറി വന്നു. മാരിയുത്തുൽ വിബ്പതിയു മടിയിൽ ഇബ്രാഹീം ആസന മരണനായി കിടക്കുന്നു. നമ്പി ഉടനെ കുഞ്ഞിനെ എടുത്തു മടിയിൽ കിടത്തി. തിരുമേനിയുടെ കൈകൾ വിറകുകയും ഹൃദയം ഉച്ചതിൽ സ്വപ്നിക്കുകയും ചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്നു. കുഞ്ഞിനെ നോക്കി ഇപ്പോൾ പറഞ്ഞു: ‘അല്ലെങ്കിൽ ഇബ്രാഹീം, ദൈവവേദം വിരുദ്ധമായി ഞങ്ങൾക്കു നിന്നുണ്ടായി കഴിയുകയില്ല...’ അദ്ദേഹം കുടുതൽ ഉരിയാടാനാവാതെ നിരുദ്ധക്കണ്ഠനായി. കണ്ണുനീർ വാർത്തു. ആ കൈക്കുണ്ടത് അന്ത്യശാസം വലിച്ചു.

ബുദ്ധം അല്പമൊന്നു ശമിച്ചപ്പോൾ നമ്പി പറഞ്ഞു: ‘അല്ലയോ ഇബ്രാഹീം, അല്ലാഹുവിന്റെ കല്പനയും സത്യവും അവൻറെ വാർദ്ദാനങ്ങൾ നിരവേദ്ധപൂനവയും അല്ലാതിരുന്നുവെക്കിൽ, നിനക്കുവേണ്ടി ഇതിൽ കുടുതലായി ഞങ്ങൾ ദുഃഖപ്രകടനം നടത്തുമായിരുന്നു. നിശ്ചയമായും നാം അല്ലാഹുവിനുള്ളതാണ്; അല്ലാഹുവികലേക്കു നാം മടങ്ങുകയും ചെയ്യും.’

നമ്പിയുടെ അശാധ്യാഭിംഗം കണ്ണു വസ്ത്മയിച്ചുപോയവരോട് അവിടുന്ന് ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞു: ‘നിങ്ങളുടെ ദുഃഖത്തെ ഞാൻ നിരോധിച്ചിട്ടില്ല. ഉച്ചതിൽ നിലവിലിക്കുന്നതിനെന്നാണ് വിരോധിച്ചിട്ടുള്ളത്. ആർദ്ദതയുടെയും സന്നേഹത്തിന്റെയും ഫലം അനുവദിക്കുന്നതിൽ നിന്നും നിങ്ങളുടെ ഹൃദയത്തെ തകയുവാൻ നിങ്ങൾക്കു സാധിക്കുകയില്ല. മറ്റൊള്ളവരോട് കാരുണ്യവും സന്നേഹവും കാണിക്കുകയില്ല.’

യാദുശ്വികമെന്നൊന്നും ഇബ്രാഹീംിന്റെ മരണാവസ്ഥ സുരൂഗഹണമുണ്ടായി. ഇതൊരത്തുത സംഭവമാണെന്നും പ്രവാചകപുത്രൻ്റെ മരണത്തിൽ ആകാശവും ഭൂമിയും ദുഃഖിക്കുകയാണെന്നും ജനങ്ങൾ പറയാൻ തുടങ്ങി. ഇതറിഞ്ഞപ്പോൾ നമ്പി അവരോടു പറഞ്ഞു: ‘സുരൂനും ചട്ടനും അല്ലാഹുവിന്റെ ദുഷ്കാനങ്ങളിൽപ്പെട്ടതാണ്. ഒരു മനുഷ്യൻ്റെ ജനനമോ മരണമോ അവയുടെ ശ്രഹണങ്ങൾക്കു കാരണമാകുന്നില്ല.’ ഇത്തരം ശ്രഹണങ്ങൾ സംഭവിക്കുന്നോൾ പ്രാർമ്മനകൾ മുലം അല്ലാഹുവിനെ സ്മരിക്കുക. അപ്രകാരം നമ്പി ശ്രഹണ നമസ്കാരത്തിനു നേതൃത്വം നൽകുകയും ചെയ്തു.

തിരുമേനി ആവശ്യത്തിനുമാത്രം മിതമായിട്ടാണ് കേഷിച്ചിരുന്നത്. തുടർച്ചയായി മുന്നു നേരം അവിടുന്ന് കേഷിക്കാറുണ്ടായിരുന്നില്ല. വയറിന്റെ മുന്നിലോരു ഭാഗം കേഷണം, ഒരു ഭാഗം വൈള്ളം, ബാക്കി ഭാഗം ഒഴിച്ചിട്ടുകയും ചെയ്യും. തുടർച്ചയായി ദിവസങ്ങളോളം തിരുമേനിയുടെ വീടിലെ അടുപ്പിൽ തീ പുകയാറുണ്ടായിരുന്നില്ല. കുറച്ചു ഇന്തപ്പും വൈള്ളവും മാത്രമായിരുന്നു അപ്പോഴത്തെ ആഹാരം. ചില ദിവസങ്ങളിൽ മുഴുപ്പടിണിയില്ലോ ആയിരുന്നു. ഓരോ മാസത്തിലും പതിമുന്നാം ദിവസം മുതൽ മുന്നു ദിവസം നോന്നു നോന്നക്കാരുണ്ടായിരുന്നു. ചിലപ്പോൾ തികളാഴ്ചയും വൈള്ളിയാഴ്ചയും തിരുമേനി നോന്നു നോന്നക്കും. ഇതിനൊക്കെ പുറമെ വർഷത്തിലോരിക്കൽ കൂടുതിയെടുക്കാറു ചായിരുന്നു. ഇത്തരം ചരുകളിലൂടെ തിരുമേനി ശാരീരികാവശ്യങ്ങൾ കുറച്ചു. ഇല്ലെന്നെ നിയന്ത്രിച്ചു. ഇപ്രകാരം സംശയം ജീവിതം നയിച്ചു, അല്ലാഹുവിന്റെ കല്പനക്കുനുസൃതമായി ബുദ്ധാന്തൻ പുർണ്ണമായും പിൻവറ്റി കുടുംബജീവിതം നയിച്ചു, നമ്പിതിരുമേനിയെ സംബന്ധിച്ച് ‘ശരീരേചോപ്രമത്തൻ’ എന്നു ഇസ്ലാമിന്റെ ശത്രുക്കൾ പ്രചരിപ്പിക്കുന്നത് അടിസ്ഥാനരഹിതവും നിലനില്പില്ലെന്നതു അപവാദ പ്രചരണവുമാണ്.

തനിക്കു മുമ്പു വന്ന പ്രവാചകമാരിൽ നിന്നും തികച്ചും വിഭിന്നനായിരുന്നു മുഹമ്മദ് നമ്പി(സ). അനാമൻ തുടങ്ങി രാജാവ് വരെ, ആര്ദ്ധശവാദി തൊട്ട് പ്രായോഗിക മനുഷ്യൻ വരെ ജീവിതത്തിന്റെ എല്ലാ ഘട്ടങ്ങളിലൂടെയും കടന്നുപോയ മനുഷ്യൻ. മകൻ, പിതാവ്, ഭർത്താവ്, അയൽക്കാരൻ, വ്യാപാരി, ഉപദേശകൻ, പ്രവോധകൻ, പീഡിപ്പിക്കപ്പെട്ട അഭയാർധി, സുഹൃത്ത്, യോദ്ധാവ്, നിയമഗ്രിപ്പി, രാഷ്ട്രതന്ത്രജ്ഞൻ അങ്ങനെ വൈവിധ്യമുള്ള രംഗങ്ങളിൽ അദ്ദേഹം മാതൃകകൾ കാണിച്ചിരുന്നു. അതുകൊണ്ടാണ് ലോകം കണ്ടിട്ടുള്ള എറ്റവും മഹാനായ സമ്പൂർണ്ണ മനുഷ്യനായി അദ്ദേഹം വാഴ്ത്തപ്പെടുന്നത്.

തിരുനമ്പി (സ) യുദ്ധ സഹപ്രവർത്തകർ

മുഹമ്മദ് നമ്പി (സ) യുദ്ധ കുടുക്കാരിൽ സിംഹഭാഗവും അഗതികളും തരിക്കരും ആയിരുന്നു. അവരുടെ കുടുതലിൽ അടിമകളും തൊഴിലാളികളുമുണ്ടായിരുന്നു. പണക്കാർക്കും പ്രമാണിമാർക്കും തിരുമേനിയുടെ സമീപം പ്രത്യേക പരിഗണന ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. അങ്ങനെ ഒരു പരിഗണന നൽകരുതെന്ന് അല്ലാഹു പ്രവാചകരോടു പ്രത്യേകം നിർദ്ദേശിച്ചിട്ടുണ്ടായിരുന്നു: “അവരിൽപ്പെട്ട പല വിഭാഗക്കാർക്കും സുഖഭോഗത്തിനായി നാം നൽകിയ സംകര്യങ്ങളിലേക്ക് താങ്കൾ ദൃഷ്ടി നീട്ടിപ്പോകരുത്. അവർ അവിശാസികളായതിൽ താങ്കൾ വ്യസനിക്കേ തിലും. സത്യവിശാസികൾക്കു വേണ്ടി താങ്കളുടെ ചിരക്

താഴ്ത്തിക്കൊടുക്കുക.” (15:33)

ഭാതിക സമ്പത്തിനെയോ സമ്പന്നരെയോ വലുതായിക്കാണരുതെന്ന് അല്ലാഹു പ്രത്യേകം ഉപദേശിച്ചതായി ഇനിയും കാണാം. “അവർത്ത് പല വിഭാഗങ്ങൾക്കും ഏഹിക ജീവിതാലങ്കാരമായി നാം ആസ്വദിപ്പിച്ചിട്ടുള്ള സൗകര്യങ്ങളിലേക്ക് താങ്കൾ ദേശ്വരി പായിക്കരുത്. അതിലും അവരെ നാം പരീക്ഷിക്കുന്നതിനു വേണ്ടിയാണ് അവ നൽകിയത്. താങ്കളുടെ രക്ഷിതാവിഖ്യ പ്രതിഫലം; അതാണ് ഏറ്ററും ഉത്തമവും അനശ്വരവും.” (വി:വു 20:131)

പ്രവാചകരുടെ സദസ്സിൽ പങ്കെടുക്കുന്നതിന് അവിശാസികളായ ചില അബി കുംബവേരമാർക്കുണ്ടായിരുന്ന തടസ്സം അവിടെ സദാ ഉണ്ടായിരുന്നത് പാവങ്ങളായിരുന്നു എന്നതാണ്. ഈ അഗ്രതിക്കൈ സദസ്സിൽ നിന്നക്കരിയാൽ, ഉപദേശം ശ്രവിക്കാനായി പ്രവാചകരുടെ സദസ്സിലേക്കു വരാമെന്ന് അവർ ഉപാധി പെക്കുകയുണ്ടായി. എന്നാൽ ഈ ഉപാധി നിശ്ചേഷം തള്ളിക്കളയാനായിരുന്നു വിശുദ്ധ വുർആനിഖ്യ നിർദ്ദേശം: “താങ്കളുടെ രക്ഷിതാവിഖ്യ അനുഗ്രഹം ലക്ഷ്യമാക്കി രാവിലെയും വെകുന്നേരവും അവനോട് പ്രാർഥിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുന്നവരെ താങ്കൾ ആട്ടിക്കളയരുത്. അവരെ വിചാരണ ചെയ്യേ യാതൊരു ബാധ്യതയും താങ്കൾക്കില്ല. താങ്കളെ വിചാരണ ചെയ്യേണ്ട യാതൊരു ബാധ്യതയും അവർക്കുമില്ല. അങ്ങനെ ഉണ്ടായിരുന്നുവെങ്കിൽ താങ്കൾക്ക് അവരെ ആട്ടിക്കളയാമായിരുന്നു. അതൊന്നുമില്ലാതെ അവരെ ആട്ടിക്കളഞ്ഞതാൽ താങ്കൾ അക്കമികളിൽപ്പെട്ടവനായിരുത്തീരും.” (വി. വു. 6:52)

അഗ്രതിക്കളയും അവഗണ്യയും അടിമകളേയും സദസ്സിൽ നിന്ന് ആട്ടിക്കളയരുതെന്ന് മാത്രമല്ല സ്വന്നേഹ പരിഗണനകളോടെ സദാ അവരോടൊപ്പം കഴിയണമെന്നും പ്രവാചകരെ വുർആൻ ഉപദേശിക്കുന്നു: “താങ്കളുടെ രക്ഷിതാവിഖ്യ പൊരുത്തം ലക്ഷ്യമാക്കി കാലത്തും വെകുന്നേരവും അവനോടു പ്രാർഥിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുന്നവരോടൊപ്പം താങ്കൾ സ്വശരീരത്തെ അടക്കി നിർത്തുക. ഏഹിക ജീവിതത്തിഖ്യ അലങ്കാരത്തെ ലക്ഷ്യമാക്കി താങ്കളുടെ കണ്ണുകൾ അവർത്തി നിന്ന് വിട്ടു പോകാൻ ഇടവരുത്. നമ്മുടെ സ്മർണ്ണയിൽ നിന്നു ഹൃദയത്തെ നാം അശ്രദ്ധമാകിയിട്ടുള്ളവനും തന്നിഷ്ടം പിന്തുടരുന്നവനും കാര്യം അതിൽ കവിഞ്ഞവനും ആയിട്ടുള്ളവനാരോ അവനെ താങ്കൾ അനുസരിച്ച് പോകരുത്.” (വി. വു. 18:28)

തിരുമേനിയുടെ സദസ്സിൽ പണക്കാർക്ക് പ്രത്യേക പരിഗണന ഉണ്ടായിരുന്നില്ല എന്നത് പോലെ തന്നെ, ചില തൊഴിലാളി പ്രസ്ഥാനങ്ങളിൽ കണ്ണു വരുന്ന പോലെയുള്ള അസുധാപരമായ അവഗണ്യയും ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. പ്രവാചകരുടെ കൂടുകാരിൽ എല്ലാ നിലയിലുള്ളവരും ഉണ്ടായിരുന്നു. മുതലാളികളും തൊഴിലാളികളും യജമാനരും അടിമകളും പ്രബലരും ദുർബലരും എല്ലാം അക്കൂത്തിലുണ്ടായിരുന്നു. എല്ലാവർക്കും അർഹമായ സ്ഥാനം ലഭിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു. സിംഹാസനത്തിലിരുന്ന് ആജ്ഞകൾ നൽകി അനുയായികളെ പ്രവർത്തിപ്പിക്കുന്ന രാജകീയ സ്വഭാവം നബി തിരുമേനി (സ) തങ്ങൾക്കുണ്ടായിരുന്നില്ല. കർന്മാഖലാനം ചെയ്യുന്ന അനുയായികളുടെ അടർന്നു വീഴുന്ന വിയർപ്പു കണ്ണികകൾ നോക്കി ആനന്ദം കൊള്ളുന്ന നേതാക്കമ്മാരുടെ ആശ്വസ്ഥവയും തിരുമേനിക്കുണ്ടായിരുന്നില്ല.

ശ്രമകരവും സുപ്രധാനവുമായ സകല സേവന പ്രവർത്തനങ്ങളിലും അനുയായികളുടെ മുൻപന്തിയിൽ തന്നെ അഭ്യാസ ശീലനും സ്ഥിരോൽസാഹിയുമായ നബി തിരുമേനി (സ) നിലയുറപ്പിച്ചിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. ജീവനിലുപരിയായി തിരുമേനിയെ സ്വന്നഹിച്ചാദർശിച്ചാംഗീകരിക്കുകയും സകല കൽപ്പനകളും സർവ്വാത്മക ശിരസാ വഹിച്ചു പ്രയോഗവൽക്കരിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന അതുല്യരായ അനുയായികളായിരുന്നു അവിടുതെ കൂടുകാർ. എന്നിട്ടും അവിടുന്ന് അവരോടു തോളുരുമ്പി സഹകരിച്ചു പ്രവർത്തിക്കുമായിരുന്നു.

സഹ പ്രവർത്തകരോടൊപ്പം മണലാരം്ഘത്വിലും ചുട്ടു തിളക്കുന്ന വെയിലിൽ ഉംശം വെച്ചു നടന്ന സംഭവം കാണുക. വി: 20 വർഷം പ്രവാചകരും 313 സഹപ്രവർത്തകരും ബഡിലേക്കു നീങ്ങുകയാണ്. അവർക്കുല്ലാം കൂടി രണ്ടു കുതിരയും 70 ഒട്ടകവും മാത്രമേ ഉായിരുന്നുള്ളു. ഒരു കുതിര സെസന്ത്രതിഖ്യ വലതു പാർശ്വനായകനായ സുഖബേബുഡി അഭ്യാമി (സ) എന്തും മരിറാറു കുതിര ഇടതു പാർശ്വനായകനായ മിവഭാദുബി അസ്വാമി (സ) എന്തുമായിരുന്നു. അബുബകർ, ഉമർ, അബ്ദു റഹ്മാനുബന്ധു എന്നർ (സ) എന്നിവർ ഒരു ഒട്ടകത്തെ ഉംശം വെച്ചപ്പോൾ നബി (സ) തിരുമേനിയും അലി, മർസി (സ) എന്നിവരും കൂടി ഒരു ഒട്ടകത്തെ ഉംശം വെക്കുകയായിരുന്നു. പ്രവാചകൾ താഴെയിരിഞ്ഞി നടക്കേണ്ട സദർഭാ വന്നപ്പോൾ കൂടുകാർ പറഞ്ഞു. അങ്ങേക്കു വേണ്ടി തങ്ങൾ നടക്കാം. പകോ തിരുമേനി സമ്മതിച്ചില്ല. അവിടുന്ന് പറഞ്ഞു: “നീങ്ങൾ എന്നേക്കാൾ ശക്തരല്ല. അല്ലാഹുവിഖ്യ പ്രതിഫലത്തിലേക്ക് നീങ്ങളേക്കാൾ തോൻ ആവശ്യം കുറഞ്ഞവനുമല്ല.”

(ദലാളുൽ ബൈഹാബി 3/39)

സഹപവർത്തകരോടൊപ്പം കല്ല് കടത്തിയ സംഭവം കാണുക: നമ്പി (സ) ഹിജ്രി ചെയ്ത് മകയിൽ നിന്ന് മദീനയിലെത്തിയപ്പോൾ നിർവ്വഹിച്ച പ്രമാ പ്രവർത്തനം മസ്ജിദുന്നബവിയുടെ നിർമ്മാണമായിരുന്നു. മദീനയുടെ റ്റൗഡ ഭാഗത്ത് ഹിജ്രി 1-ാം പർഷ്യം റബീഇൽ അപ്പുലിൽ തന്നെ അതിന്റെ ശിലാസ്ഥാപനം നടത്തി. അവിടുത്തെ തുകരെ കൊണ്ടു പ്രമാ ശില വെച്ചു. 2,3,4 എന്നീ ശിലകൾ യഥാക്രമം അബുബക്രൻ, ഉമർ, ഉസ്മാൻ (റ) എന്നിവരും വെച്ചു. പള്ളിയുടെ നിർമ്മാണത്തിൽ മുസ്ലിംകളും സഹകരിച്ചു. അവരുടെ അഭിവൃദ്ധി നേതാവായ പ്രവാചകരും മണ്ണും ഇഷ്ടികയും കല്ലും വഹിക്കുന്നതിൽ അവരോടൊപ്പം പങ്കു ചേരുന്നു. തിരുമേനി ഒരു ഇഷ്ടിക വഹിച്ചു കൊണ്ടു പോകുന്നതു കണ്ട ഒരാൾ പറഞ്ഞു: ‘പ്രവാചകരെ, അത് ഇങ്ങോട് തന്നേക്കു,’ അപ്പോൾ തിരുമേനിയുടെ മറുപടി ഇപ്രകാരമായിരുന്നു: ‘താകൾ പോയി മരിക്കാരു ഇഷ്ടികയെടുക്കുക, താകൾ അല്ലാഹുവിന്റെ അനുശുദ്ധത്തിലേക്ക് എന്നേക്കാൾ ആവശ്യകാരണല്ല’ (വഹാളൽ വഹാ 1/333)

സഹപവർത്തകരോടൊപ്പം കുടങ്ക് കുഴിച്ച സംഭവവും കുടി നമുക്ക് വായിക്കാം: ഹിജ്രി 5-ാം പർഷ്യം ബുരൈൻ, ശത്രുവാൻ തുടങ്ങിയ ശത്രു സഖ്യങ്ങൾ മുസ്ലിംകളെ മദീനയിൽ കടന്നാക്രമണം നടത്താൻ ഒരുണ്ടിയപ്പോൾ അവരെ പ്രതിരോധിക്കുവാനായി മദീനയുടെ വടക്ക് വശത്ത് സുഖീർഘവും അശാധവുമായ കുടങ്ക് കുഴിക്കുവാൻ തിരുമേനി മുസ്ലിംകളോട് ആഹാരം ചെയ്തു. ശത്രുകൾ എത്തിച്ചേരും മുന്പ് സത്രമായി പുർത്തീകരിക്കേണ്ട ഒരു നടപടിയായിരുന്നു അത്. കുടങ്കിനു പൂർണ്ണ തയ്യാർ ചെയ്തു. പത്തു പേര് 40 മുഴം വീതം കുഴിയെടുക്കാൻ ജോലി നിർണ്ണയിച്ചു കൊടുത്തു. മഹാനായ പ്രവാചകരും അവിടുത്തെ തുകരെ കൊണ്ട് ജോലി ചെയ്ത് സഹപവർത്തകരോട് സഹകരിച്ചു. ചിലപ്പോൾ ജോലി ചെയ്തു തിരുമേനി ക്ഷീണിക്കുമായിരുന്നു. അപ്പോൾ അൽപ്പ സമയമിരുന്ന് വിശ്രമിച്ചു വിശ്വാസം ജോലി തുടരും. സഹ പ്രവർത്തകരായ അനുധായികൾ പറഞ്ഞു കൊണ്ടെങ്കിരുന്നു: ‘പ്രവാചകരെ അങ്ങയുടെ വിഹിതം ജോലി അങ്ങേക്ക് വേണ്ടി ഞങ്ങൾ ചെയ്തു കൊള്ളാം’. അല്ലാഹുവിന്റെ പ്രതിഫലത്തിൽ നിങ്ങളോട് പങ്കുചേരാൻ ഞാൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നു’ എന്നായിരുന്നു തിരുമേനിയുടെ പ്രതിവചനം (വഹാളൽ വഹ 4/1206)

സഹപവർത്തകരോടും കുടുക്കാരോടുമുള്ള പ്രവാചകരുടെ പെരുമാറ്റം എററം മാതൃകാപരമായിരുന്നു. സദാ പുണ്യിൽ തുകി സൗമ്യ സ്വഭാവത്തോടെയായിരുന്നു അവരോടുള്ള സമീപനം. ദുസ്പഭാവം, ബഹുജം വെക്കൽ, അശ്വീലം പരിയൽ, ആക്രോഷപാ ചൊരിയൽ, അമിത ഫലിതം എന്നിവയെന്നും പ്രവാചകരുടെ പെരുമാറ്റത്തിൽ ഒരിക്കലും കാണുമായിരുന്നില്ല. ഒരാളുടെയും രഹസ്യം അനേകം ക്ഷീണിക്കുകയില്ല. ജനങ്ങളുടെ ചിരിയിലും അതഭൂത പ്രകടനത്തിലും പങ്കുകൊള്ളുമായിരുന്നു. അപരിചിതരുടെ സംസാരത്തിലോ ചോദ്യത്തിലോ ഉണ്ഡാകാവുന്ന സംസ്കാര ശൂന്യതയിൽ ക്ഷമ പാലിക്കുമായിരുന്നു. ഒരാളുടെ സംസാരം ഇടക്കു മുറിച്ചു കളയുകയില്ല. അതിരു വിട്ടാൽ നിരോധിക്കും, അല്ലെങ്കിൽ എഴുന്നേറ്റ് പോകും (ദലാളുൽ ബൈഹാബി 1/238-291 നോക്കു) .ഇരിപ്പിടങ്ങൾ സ്ഥിരമാക്കുകയില്ല, അങ്ങനെ ചെയ്യുന്നത് നിരോധിക്കുമായിരുന്നു. ഒരു സദസ്സിലെത്തിയാൽ തള്ളിക്കയറുകയോ ചാടികടക്കുകയോ ചെയ്യാതെ സദസ്സ് അവസാനിക്കുന്നേട്ടത് ഇരിക്കു. അങ്ങനെ ഇരിക്കണമെന്ന് അവിടുന്ന കർപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുമായിരുന്നു. സദസ്സിൽ ഓരോരുത്തർക്കും അർഹമായ വിഹിതം കൊടുക്കും. തിരുമേനിയുടെ അടുത്ത് തന്നെക്കാൾ മറിഞ്ഞരകിലും ആദരണായിരുന്നു ഒരു സദസ്യനും തോന്നുകയില്ല. അവ്യാധമുള്ള സമീപനമായിരുന്നു തിരുമേനിയുടെത്. വല്ല ആവശ്യത്തിനും തിരുമേനിയുടെ കുടെ ആരക്കിലും ഇരിക്കുകയോ നിൽക്കുകയോ ചെയ്താൽ അവൻ സയം പിരിഞ്ഞ് പോകുന്നത് വരെ തിരുമേനി ക്ഷമ പാലിക്കും. അവനെ വിട്ട് അവനു മുന്പ് അവിടുന്ന സ്ഥലം വിടുകയില്ല. ആരക്കിലും വല്ലതും ആവശ്യപ്പെട്ടാൽ അത് നൽകി തിരിച്ചയക്കും. സാധിക്കാതെ വന്നാൽ സൗമ്യമായ വാക്കു പറഞ്ഞു സമാശസ്ത്രിച്ച് വിടും...

സകലരോടും സർസ്വഭാവത്തോടെ, മനസ്മിതിത്തോടെ പെരുമാറുമായിരുന്നു. എല്ലാവർക്കും അവിടുന്ന പിതാവായിരുന്നു. അവകാശം നേടുന്നതിൽ നമ്പിയുടെ അടുത്ത് സകലരും തുല്യരാധിയിരുന്നു. തന്റെ കുടുക്കാരെക്കുറിച്ച് അനേകം നടത്തുമായിരുന്നു. ജനങ്ങളുടെ സ്ഥിതിഗതികൾ ചോരിച്ചിരിയുകയും നല്പിത്തിനു പ്രചോദനം നൽകുകയും ചീതു നിരുത്സാഹപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യും. ജനങ്ങളിൽ ഉത്തമരാധിയിരുന്നു നമ്പിയുമായി അടുത്തവർ.

എററു വലിയ ഗുണകാംക്ഷാമനസ്ഥിതി ഉള്ളവരായിരുന്നു തിരുമേനിയുടെ അടുത്ത് എററു ശ്രേഷ്ഠൻ. ജനങ്ങളെ എററു നന്നായി സഹായിക്കുന്നവർക്കായിരുന്നു തിരുമേനിയുടെ സമീപത്ത് എററു വലിയ സ്ഥാനം. ആവശ്യക്കാരുടെ ആവശ്യം നിറവേറിക്കാടുക്കുകയും സന്തം ആവശ്യം തന്നെ അറിയിക്കാൻ സാധിക്കാത്തവരുടെ വിവരം, അറിയുന്നവർ തന്നിക്കെത്തിച്ച് തരണമെന്ന് കൽപ്പിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു. ഭാതിക കാര്യത്തിന് വേണ്ടി ഒരിക്കലും കോപിക്കുകയില്ല. സ്വന്തത്തിന് വേണ്ടി ഒരിക്കലും ദേശ്യം പിടിക്കുകയോ പകരം വീട്ടുകയോ ചെയ്തിരുന്നില്ല. (ദലാളലുത്ത് ബൈഹബി 1/288, 291 നോക്കു)

കുട്ടുകാരുടെ സർപ്പവർത്തനങ്ങളെ അംഗീകരിക്കുകയും പ്രശംസിക്കുകയും അനുമോദിക്കുകയും ചെയ്യുക നബിയുടെ പതിവായിരുന്നു. ഹിജ്രി 9-ാം വർഷം രോമക്കാർ മുസ്ലിംകളെ അക്കമിക്കുന്നതിന് വൻ സെസനിക് സജ്ജീകരണങ്ങൾ നടത്തിയപ്പോൾ അവരെ നേരിടുന്നതിനു വേണ്ടി നബി (സ) തബുക്കിലേക്ക് പുറപ്പെട്ടു. ഭാരിദ്വാം നിമിത്തം ധാരാ സന്നാഹങ്ങളും യുദ്ധ സന്നാഹങ്ങളും സംഭരിക്കാൻ സാധിക്കാത്തതിൽ അത്യധികം ഭൂപരിച്ചിരിക്കുകയായിരുന്നു ഉൽബേംതു ബിൻ സെസ് (റ). തന്റെ കയ്യിലോ തന്നെ സഹായിക്കാനായി പ്രവാചകരുടെ കയ്യിലോ സന്നാഹമില്ലാതെ വന്നതിൽ വ്യാകുലപ്പെട്ട രാത്രി ഇശാ നിന്റുക്കാരാനന്തരം അദ്ദേഹം കരയാൻ തുടങ്ങി. അവസാനം തന്റെ ഭൂപരത്തിന് ഒരു മുട്ടു ശാന്തി അദ്ദേഹം കണ്ണെത്തി. അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: “ഞാനിതാ സ്വദബഃ ചെയ്യുന്നു. എന്റെ സന്പത്തിനോ ശരീരത്തിനോ അഭിമാനത്തിനോ വല്ല കഷതവുമേൽപ്പിച്ച് എത്രാക്കെ മുസ്ലിംകളുണ്ടോ അവർക്കൊക്കെ ഞാൻ പിട്ടു കൊടുത്തു മാപ്പുചെയ്തിരിക്കുന്നു. ഇതാണ് സ്വദബഃ”. നേരം പുലർന്നപ്പോൾ കുട്ടുകാരോടായി റിസൂൽ തിരുമേനി ചോദിച്ചു: “ഈന്നലെ രാത്രി സ്വദബഃ ചെയ്തവെനവിടെ? അപ്പോൾ ആരും എഴുന്നേറില്ല. വീണ്ടും ചോദിച്ചു. “ധർമ്മം ചെയ്തവെനവിടെ?” അവൻ നിൽക്കെട്ട്, അപ്പോൾ ഉൽബേംത് എഴുന്നേറി നിന്നു. അപ്പോൾ അവിടുന്ന പറഞ്ഞു “സന്തോഷിച്ച കൊളളുകു, എന്റെ ആത്മാവിന്റെ ഉടമസ്ഥൻ തന്നെ സത്യം; താങ്കളുടെ സ്വദബഃ സ്വീകാര്യരിംഗത്തിന്റെ കുട്ടത്തിൽ രേഖപ്പെടുത്തപ്പെട്ടു കഴിഞ്ഞു.” (ദലാളലുന്നുബുള്ള-ബൈഹബി 5/219)

സഹപ്പവർത്തകരെക്കുറിച്ച് എപ്പോഴും നല്ല ധാരണ വെച്ചു പുലർത്തുകയും അങ്ങനെ വെച്ചു പുലർത്താൻ കൽപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുമായിരുന്നു. ആരക്കുറിച്ചകിലും തെറ്റിഡിശാരണാജനകമായി സംസാരിച്ചാൽ തിരുമേനി അത് തിരുത്തുമായിരുന്നു. ഹിജ്രി 6-ാം വർഷം 1500 സഹാബിമാരോട് കൂടി ഉംഃ ചെയ്യുന്നതിന് വേണ്ടി നബി (സ) മകയിലേക്ക് പുറപ്പെട്ടു. ബുരൈശികളുടെ പ്രതിരോധവും വിസമ്മതവും നിമിത്തം മകയിലേക്ക് പ്രവേശിക്കാൻ സാധിച്ചില്ല. മുസ്ലിംകൾ ഹൃദൈബിയും യിൽ താവളമടിച്ചു. യുദ്ധമല്ല ഉംഃ മാത്രമാണ് ആഗ്രഹ ലക്ഷ്യമെന്ന് ബുരൈശികളെ അറിയിക്കാൻ നബി (സ) ഉസ്മാൻ ബിൻ അഹ്മദാൻ (റ) നെ മകയിലേക്കു വിട്ടു ‘മകയിൽ പ്രവേശിക്കാൻ മുഹമ്മദിന ഞങ്ങൾ അനുവദിക്കുകയില്ല. താങ്കൾക്കു വേണമെങ്കിൽ താവാഹ് ചെയ്യാം’. ഇതായിരുന്നു ബുരൈശികളുടെ മറുപടി. അല്ലാഹുവിന്റെ റിസൂൽ താവാഹ് ചെയ്യുന്നത് വരെ ഞാൻ താവാഹ് ചെയ്യുകയില്ലെന്ന് ഉസ്മാൻ (റ) പറഞ്ഞപ്പോൾ അദ്ദേഹത്തെ അവർ മുന്ന് ദിവസത്തോളം തടങ്കൽ ചെയ്തു. എന്നാൽ ഉസ്മാൻ (റ) സ്വന്തമായി താവാഹ് ചെയ്തു എന്നാരു കിംവദന്തി മുസ്ലിംകൾക്കിടയിൽ എങ്ങനെന്നോ പ്രചരിക്കുകയുണ്ടായി. നബി അത് തിരുത്തി. ‘നാം ഇവിടെ തടയപ്പെട്ടിരിക്കു അദ്ദേഹം കാശം പ്രദക്ഷിണം ചെയ്യുമെന്ന് നാം വിചാരിക്കുന്നില്ല.’ പിന്നീട് ഉസ്മാൻ (റ) തിരിച്ചു വന്നപ്പോൾ ഇപ്പോരം പറയുകയുണ്ടായി: ‘അല്ലാഹു തന്നെ സത്യം! ഞാനൊരു വർഷം മകയിൽ താമസിക്കാനിടവന്നാലും അല്ലാഹുവിന്റെ പ്രവാചകൾ ഹൃദൈബിയും യിൽ താവളമടിച്ചു. താവാഹ് ചെയ്യുകയില്ല’. താവാഹം അവർ പറഞ്ഞു: ‘അല്ലാഹുവിന്റെ റിസൂൽ അല്ലാഹുവിനെക്കുറിച്ച് എററു വിവരമുള്ളവനും നമ്മുടെ കുട്ടത്തിൽ എററു നല്ല ധാരണ വെച്ചു പുലർത്തുന്നവരുമാണ്’.

സഹപ്പവർത്തകന് വല്ല അബൈലവും പിണ്ണണ്ണു പോയാൽ മാപ്പ് നൽകി അവന്റെ മനോഭീര്യം സംരക്ഷിച്ചു പുർണ്ണപ്പെട്ട സച്ചിതനും സജീവ പ്രവർത്തകനുമാക്കി മാറ്റുകയായിരുന്നു തിരുമേനിയുടെ പതിവ്. ബുരൈശികൾ ഹൃദൈബിയും സന്ധി ലംഘിച്ചു ശത്രുത പ്രകടപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതിന് വേണ്ടി ഹിജ്രി 8-ാം വർഷം 10,000 സഹാബികളോട് കൂടെ പുറപ്പെടുകയുണ്ടായി. പുറപ്പെട്ടും മുന്ന് വാർത്ത പരമ രഹസ്യമാക്കാൻ ശ്രമിച്ചിരുന്നു. എന്നാൽ ഒരു

സ്വഹാബിക്കു ഒരു അമജ്ഞി പററി. ഹാതിബ് (റ) ആയിരുന്നു അത്. ഈ രഹസ്യം ഭൂഗോൾജികളെ അറിയിച്ചാൽ പ്രത്യുപകാരമെന്ന നിലയിൽ മകയിലുള്ള തന്റെ നിരാലംബരായ ഭാര്യാ സന്താനങ്ങളെ അവർ രക്ഷിച്ചേക്കുമെന്ന് അദ്ദേഹത്തിനു തോന്തി. അങ്ങനെ ഒരു കത്തെഴുതി 10 ദിനാർ പ്രതിഫലം നിശ്ചയിച്ചു ഒരു സ്ത്രീയുടെ വശം കൊടുത്തയച്ചു. നബി തിരുമേനി (സ) അലി, സുഖദാരി, മിബ്രാദ്, അബു മൻസി (റ) എന്നിവരെ വിളിച്ച് പറഞ്ഞു: ‘ബാബ് തോട്ടത്തിൽ ഒരു പെൺതിപ്പുണ്ട്. അവരുടെ വശം ഒരു കത്തുണ്ട്. ഉടനെ അത് പിടിച്ചെടുത്ത കൊണ്ട് വരണ്ണം. തന്റെ വശം കത്തില്ലെന്ന് അവൾ തരപ്പിച്ചു പറഞ്ഞുവെക്കിലും വന്നതെഴിക്കുമെന്ന് ഭീഷണിപ്പെടുത്തിയപ്പോൾ അവൾ മുടിക്കെട്ടിനുള്ളിൽ നിന്ന് കത്തെടുത്ത കൊടുത്തു. കത്തിന്റെ ഉള്ളടക്കം നേരത്തെ പറഞ്ഞ രഹസ്യവാർത്ത ആയിരുന്നു. തിരുമേനി ഹാതിബിനെ ചോദ്യം ചെയ്തു. അദ്ദേഹം സത്യാവസ്ഥ വെളിപ്പെടുത്തി കഷമാപണം നടത്തി. പ്രത്യുക്ഷത്തിൽ ഈതാരു കുറുമാറാവും രാജ്യ ദ്രോഹവും ആബന്നന് തോന്നാനിടയുണ്ട്. ഉമർ (റ) വിനു അങ്ങനെ തോന്തി, അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: ‘നബിയേ എനിക്ക് സമ്മതം തരു. ഈ കുടംബം പിരി താന് ബെട്ടാർ’. അപ്പോൾ നബി (സ) അദ്ദേഹത്തിനു മാപ്പ് നൽകുകയും ബഡ്രിൽ പങ്കെടുത്തു കൂർ തെളിയിച്ച വ്യക്തിയാണെന്ന് സ്വഹാബിമാരെ ഭോധ്യപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തു. (ബുവാർ 4274 നോക്കുക)

അകാരണമായി ആർക്കും മുൻഗണന നൽകില്ല. അത് മറ്റൊള്ളവർക്ക് മന്ത്രക്ഷേമമുണ്ടാക്കാനിട വരുത്തുമല്ലോ. യാത്രാ വേളയിൽ പരിചരണത്തിനായി തിരുമേനി ഭാര്യമാർബ� ചിലരെ കൊണ്ട് പോകാറുണ്ടായിരുന്നു. ആരെ കൊണ്ടു പോകണമെന്ന് സാധം തീരുമാനിക്കാതെ നൃകൾടുകയായിരുന്നു പതിവ്. (ഈവ്യന്തിനു 1970 നോക്കുക) മകയിൽ നിന്ന് മദ്ദീനയിലേക്കു പിജ്ജറി വന്നപ്പോൾ ഓരോ അൻസ്യാരിയും തിരുമേനിക്ക് തന്റെ വീടിൽ ആതിമ്യം നൽകുന്നതിനു മതിൽക്കുകയുണ്ടായി. ഓരോരുത്തരും നബിയുടെ ഒട്ടകത്തിന്റെ മുക്കു കയർ കടന്ന് പിടിക്കാൻ ശ്രമിക്കുകയായിരുന്നു. ഓരോളുടെ കഷണം സീകരിച്ചു മറ്റൊള്ളവരെ തിരസ്കരിക്കുന്നതു ഭംഗിയല്ലോ. അതു കൊണ്ട് പ്രവാചകരുടെ പ്രവ്യാപനം ഇങ്ങനെ ആയിരുന്നു. ‘നിങ്ങൾ ഒട്ടകത്തെ വിടുക, അതിനു പ്രത്യേക കർപ്പന ഉണ്ട്.’ അവസാനം ഒട്ടകം അബു അയ്യുബിൽ അൻസ്യാരിയുടെ വീടിനു മുമ്പിൽ മുട്ട് കുത്തി. തിരുമേനി അവിടെ ഇരഞ്ഞി.

പ്രവാചകരുടെ പിതാമഹനായ അബ്ദുൽ മുത്തുലിബിന്റെ അമ്മാവനാരായ ബനുനജ്ജാർ കുടുംബത്തിൽപ്പെട്ടവരായിരുന്നു അബു അയ്യുബ് (റ). അദ്ദേഹം നബിയുടെ സാധന സാമഗ്രികൾ തന്റെ വീടിലേക്കു കൊണ്ടു പോയി. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആതിമ്യം സീകരിച്ചു, പള്ളിയുടെ നിർമ്മാണം പൂർത്തിയാകുന്നത് വരെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ വീടിൽ താമസിച്ചു. ആർക്കും അതിൽ ഒന്നിഷ്ടവുമുണ്ടായിരുന്നില്ല. (അൽ ബിറായത്തു വന്നിട്ടായ 3/202, ശരഹുൽ മഡാഹിബ് 2/162)

നബി (സ) ആരെയും തെറിഡിക്കുകയോ തെറിഡിപ്പിക്കുകയോ ചെയ്യാറില്ല. ആർക്കൈക്കിലും വല്ല സാശ്രയവും ഉണ്ടായാൽ ഉടനെ ശരിയായ വിശദീകരണം നൽകി സാശ്രയം നീക്കുമായിരുന്നു. കുടുതൽ സമരാർജ്ജിത സമ്പത്തു മുസ്ലിംകൾക്ക് ലഭിച്ച യുദ്ധമായിരുന്നു പിജ്ജറി 8-ാം വർഷം ശ്രൂതി മാസത്തിൽ നടന്ന മുന്നേന്നു യുദ്ധം. സമരാർജ്ജിത സമ്പത്ത് പിതരണം ചെയ്തപ്പോൾ നവ മുസ്ലിംകളായ ഭിലർക്ക് മറ്റൊപ്പം അനിഷ്ടം തോന്തി. ഉടനെ നബി മദ്ദീനക്കാരായ അൻസ്യാരുകളെ ഒരിടത്ത് ഒരുമിച്ച് കുട്ടി. ഒരു വിശദീകരണ പ്രഭാഷണം നടത്തി. നവ മുസ്ലിംകളെ മാനസികമായി ഇണക്കുന്നതിന് വേണ്ടി മാത്രമാണ് അവർക്ക് നിർല്ലോമായി നൽകിയതെന്നും സജ്ജനപക്ഷപാതത്തിന്റെ ധാരാതാരു ഭാവവും അതിലിലെല്ലാം വ്യക്തമാക്കുന്നതായിരുന്നു ആ പ്രസംഗം. ഹ്രസ്വമകിലും അമാനുഷികമായിരുന്നു ആ പ്രസംഗം. അൻസ്യാരുകളെ അതു കരയിപ്പിക്കുകയുണ്ടായി (ബാഹ്യാഭ്യന്തരാഭ്യു-ഭേദഹാവി 5/177)

വിശനു വലഞ്ഞ ഐട്ടത്തിൽപ്പോലും കുടുകാരെ ഒഴിവാക്കി സദ്യ ഉള്ളൂന്ന പതിവ് പ്രവാചകർക്കുണ്ടായിരുന്നില്ല. പിജ്ജറി 5-ാം വർഷം വൻദിവ് യുദ്ധത്തിന്റെ മുന്നോടിയായി മദ്ദീനയുടെ വടക്കു വശത്ത് കിടങ്ങ് കുഴിക്കുന്ന ജോലിയിൽ നബി (സ) യും അനുയായികളും വ്യാപ്തതരായപ്പോൾ തിരുമേനിയുടെ ഒട്ടയ വയർ കണ്ണു സകടപ്പെട്ട ജാബിർ (റ) വീടിൽ ചെന്നു വല്ലതുമുണ്ടോ എന്നുന്നേഷിച്ചു. ഒരു സാഞ്ച് (3.200 ലിറ്റർ) യവവും രൈറ്റിൻ കുട്ടിയും മാത്രമേ അവിടെ ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളു. ജാബിർ (റ) ആട്ടിനെ അരുത്തു. ഭാര്യ യവം പൊടിച്ചു. എന്നിട്ട്

തിരുമേനിയുടെ അടുത്തു വന്ന ജാബിർ (സി) സ്പകാരുമായി പറഞ്ഞു: ‘പ്രവാചകരെ, എങ്ങൻശ്രീ ഒരാട്ടിന്കുട്ടിയെ അറുക്കുകയും ഒരു സ്വാം യവം പൊടിച്ച് വൈക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. അതേ എങ്ങളുടെയടുത്തുള്ളു. അത് കൊണ്ട് അങ്ങയും ഒപ്പം ഏതാനും വ്യക്തികളും മാത്രം വരിക’. തിരുമേനി ജാബിറിന്റെ ക്ഷണം സൈകൾച്ചു. പകേഷ് പട്ടിഞ്ഞി കിടന്നല്ലാനിക്കുന്ന 1,000 തേതാളം വരുന്ന അനുയാധികളെ അവിടെ നിർത്തി സദ്യ ഉണ്ടുന്നത് തിരുമേനിക്കിൾച്ചടമായിരുന്നില്ല. അവിടുന്ന് ഉറക്ക വിളിച്ച് പറഞ്ഞു: “ഈ കിടങ്ങ് ജോലിക്കാരെ, ജാബിർ ഒരു സദ്യ തയ്യാർ ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. നിങ്ങൾക്കുള്ളാം സ്വാഗതം.” പ്രവാചകരുടെ ഉദ്ദേശ്യം എല്ലാവരുടെയും വിശദ്ധു തീർക്കുകയെന്നതായിരുന്നു. അത് അല്ലാഹു നിരവേറ്റി. തിരുമേനി ജനങ്ങൾക്ക് മുന്നേ പന്നു. എന്നിട്ടു ശോതന്വ മാവിലും മാംസച്ചട്ടിയിലും തുപ്പിക്കൊണ്ട് ബുരക്കത്തിനായി പ്രാർഥിച്ചു. തിളച്ച് കൊണ്ടിരിക്കുന്ന ചട്ടിയിൽ നിന്നു മാംസകൾ വിളമ്പിക്കാണേഡയിരുന്നു. ശോതന്വ മാവ് കൊണ്ട് രോടി ചുട്ട് കൊണ്ടെയിരുന്നു. 1,000 പേര് കഴിച്ചിട്ടും അവ രണ്ടിനും ധാതൊരു കുറവും സംഭവിച്ചില്ല. (ബുവാർ 4102, മുസ്ലിം 141 നോക്കുക)

ചെറുപ്പം മുതൽക്കേ നബി തിരുമേനി (സി) കൃടുകാരോട് എല്ലാ നല്ല കാര്യങ്ങളിലും സഹകരിച്ചാൻ വളർന്നത്. ഹലീം ബീവിയുടെ അടുത്ത് താമസിച്ചപ്പോൾ അവരുടെ കൃടികളോടൊപ്പം തിരുമേനിയും ആട്ടിനെ മേക്കാൻ പോകാറുണ്ടായിരുന്നു. (ബൈഹാബി 5/29 നോക്കുക) 6 വയസ്സ് പ്രായമുള്ളപ്പോൾ തിരുമേനിയുമായി മാതാപ്പ് മദീനയിൽ വന്നു പിതാമഹൻ്റെ അമ്മാവന്മാരായ പെനുന്നജാർ കൂടുംബത്തിൽ ഒരു മാസക്കാലം താമസിക്കുകയുണ്ടായി. ഈ കാലയളവിൽ അവരുടെ ഒരു ജലാശയത്തിൽ നീന്തൽ പരിശീലനം നേടുകയുണ്ടായി. പ്രവാചകത്ര ലഭ്യിക്കു മുമ്പ് സ്വകരം കൊണ്ട് അഭ്യാസിച്ചാൻ ഉപജീവനം നയിച്ചിരുന്നത്. ജോലി ചെയ്യാൻ പ്രായമായപ്പോൾ തന്നെ മകക്കാർക്ക് വേണ്ടി ആട്ടിനെ മേക്കുമായിരുന്നു. ധ്രൂവന്നർ പ്രാപിച്ചപ്പോൾ കച്ചവടം ചെയ്യാമായിരുന്നു. മകയിലെ കുഖ്യവൈരായ വരീജാ ബീവിയുടെ സന്പത്തിൽ കച്ചവടം നടത്തുമ്പോഴുണ്ടായ അതഭൂത സംഭവങ്ങളാണ് അവർ തമിലുള്ള വിവാഹത്തിലേക്കു വഴി തെളിയിച്ചത്. അനീതിക്കെത്തിരെയുള്ള സമരം പ്രവാചകർക്കു നേരെത്തെ തന്നെ പ്രിയകരമായിരുന്നു. ജാഹിലിയ്യാ കാലത്തു നീതിക്കു വേണ്ടി നടന്ന ഫുജാർ യുദ്ധത്തിലും ഫുളൂൽ സവൃത്തിലും തിരുമേനി പങ്കെടുത്തിരുന്നു. നൂബുവുത്തിനു ശേഷമുള്ള ജീവിതം അസ്ത്രയത്തിനും അനീതിക്കും അനാചാരത്തിനും അജ്ഞത്തെക്കുമെതിരെയുള്ള സമരമായിരുന്നു. ആദർശപരമായ ശാന്തസമരം. ശാന്തിയും സമാധാനവും ഇഷ്ടപ്പെട്ടാതെ വാളെടുത്തവർക്കെതിരെ ശത്രുന്നരമില്ലാതെ വന്നപ്പോൾ പ്രതിരോധത്തിനായി പ്രവാചകനും വാളെടുത്തിട്ടുണ്ട്. തിരുമേനി കേന്ദ്രത്തിലിരുന്നു അനുയാധികളെ യുദ്ധത്തിനു വിടുകയായിരുന്നില്ല. പ്രത്യുത അവരോടൊപ്പം നേതൃത്വം നൽകി ഗസ്പവത്തുകൾ നടത്തുകയായിരുന്നു. അനുയാധികൾ തോന്ത്രാടാൻ നിർബന്ധിതരായ അപൂർവ്വ സന്ദർഭങ്ങളിലും പ്രവാചകർ രംഗത്ത് ഉറച്ച് നിന്ന് ആയോധനം നടത്തിയത് ചരിത്ര പ്രസിദ്ധമാണ്. തകതൊയ പ്രതിബന്ധിങ്ങൾ ഉള്ളപ്പോൾ മാത്രമാണ് നബി പോകാതെ സർജ്ജത്തുകളെ വിട്ടിട്ടുള്ളത്. ആ സർജ്ജത്തുകൾക്ക് തന്നെ പലപ്പോഴും മദീനയുടെ അതിർത്തി വരെ പോയി യാത്രയയ്ക്കു നൽകിയതു കാണാം.

വീട്ടുകാർക്കും നല്ലോരു കൃടുകാരനായിരുന്നു തിരുമേനി. വീട്ടു ജോലികളിൽ ഒരു സാധാരണ അംഗത്തപ്പോലെ സഹകരിക്കുകയും സഹായിക്കുകയും ചെയ്യുമായിരുന്നു. പ്രവാചകരുടെ പ്രിയ പത്തി ആളുൾ (സി) ഡോട് ചോദിക്കപ്പെട്ടു: ‘വീട്ടിൽ അല്ലാഹുവിന്റെ പ്രവാചകൻ എന്നായിരുന്നു ചെയ്തിരുന്നത്?’ അവർ പറഞ്ഞു: ‘വീട്ടിലെത്തിയാൽ തിരുമേനി മനുഷ്യരിൽ ഒരു മനുഷ്യരായിരുന്നു. വസ്ത്രം വൃത്തിയാക്കും, ആട്ടിനെ കരകും, സ്വന്തം കാര്യങ്ങളാക്കെ ചെയ്യും’ (അഫ്മർ 6/256) മരിറാതിക്കൽ ആളുശാ ബീവി (സി) പറഞ്ഞു: ‘നിങ്ങളിലോരാൾ സ്വന്തം വീട്ടിൽ ജോലി ചെയ്യുന്നത് പോലെ നബി (സി) വീട്ടിൽ ജോലി ചെയ്യുമായിരുന്നു.’ (അഫ്മർ 6/121)

അനുയാധികളെ സമ ദൃഷ്ടിയോടെ വീക്ഷിക്കുന്ന നിലപാടായിരുന്നു പ്രവാചകരുടേത്. തെറ്റ് എത്ര ശുരൂതരമായിരുന്നാലും പരമാവധി വിട്ടുവീഴ്ച ചെയ്തു സഹിഷ്ണുതയോടെ അവരുടെ സഹകരണം നില നിർത്താൻ ശ്രമിക്കുകയായിരുന്നു തിരുമേനി ചെയ്തിരുന്നത്. അക്കറാന്നു അടുപ്പിക്കാനാണ് അവിടുതെ ശ്രമം. ഘിജ്രാ: 8-10 വർഷം എന്നെന്നെന്ന് യുദ്ധം കഴിഞ്ഞ് തിരിച്ചു വരുമ്പോൾ മകയുടെ സമീപം ജിഞ്ചരാന്തർ എന്ന സ്ഥലത്ത് ഒരാൾ തിരുമേനിയെ സമീപിച്ചു. ബിലാലിന്റെ വശം കൊടുത്തേതർപ്പിച്ച വെള്ളിയെടുത്ത് തിരുമേനി ജനങ്ങൾക്ക് വിതരണം ചെയ്ത് കൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ അയാൾ പറഞ്ഞു: ‘ഈ മുഹമ്മദ് നീതി പുലർത്തുക!’ അപ്പോൾ നബി (സി)

வினாத்து: ‘கஷ்டம் என்ற நீதி பூலர்த்தியிலைக்கின்ற ஆராள் நீதி பூலர்த்துக்கின்ற நீ என்றாலும் விளைவைக்கு நஷ்ட வொயித்துக்கொடு தென்’. தவவஸரம் உமர் (ஒ) அயாலை வயிக்கான் அனுவாதம் சோனிசூபு: ‘பொவாசகரை ஏற்றென் விடு ஹூ கபடென என்ற வயிக்கெடு’. உமர் (ஒ) ஸ்ரீ வெகாரிக்மாய ஹூ நிலபாடினோக் விவேகபூர்வு பொவாசகர் பெதிக்கிசூபு: ‘ஏன்று கூடுகாரை என்ற வயிக்கொடு ஏன் ஜங்கெச் சுங்காரிக்கான் ஹடவருங்கின்ற நின் அல்லாஹுவின்ற அனையு’ (முஸ்லிம் 1063).

முஸ்லிம்களுக்கிடையில்

முஸ்லிம்களுக்கு பின்ஶாமிக்கலுமாயி நிரவயி பள்ளித்தால் முஸ்லிம்களுக்கு பின்ஶாமிக்கலுமாயி அல்லாஹு அவர்தின் ஏற்று பின்ஶாமான் அல்லாஹு அல்லாஹு (பின்ஶா 844-911). அதேபோல் முனை ஶம்பாண்செல் ஹவ்விஷயக்மாயி ஏழுதியிடுகின்றது. அவயித்து ஏற்று விவுயாதமாயத் ‘வஹாஉத் வஹா’ ஏன் ஶம்பாண்று. ஹூ ஶம்பா ஹவ்விஷயத்தின் ஏற்று ஆயிகாரிக்மாயி ஶனிசூபு வருங்கு. காரணம் முனை லக்ஷ்ணம் ஹபீப் மனைபாமுல்லை ஹூ ஶாமில்லை பள்ளித்தால் முப்பதியும், முதலிஸுமாயி முஸ்லிம்களின் வஜ்ரைக்கொலம் தாமஸிசூபுகின்றது. சௌவை ஸால்லுகி ஹூ ஶம்பாண்செல் முஸ்லிமா பட்டாத்தின் வூர்த்துநீ, ஹபீப், வூர்வுவெண்செல், சால்துஶம்பாண்செல் ஏன்னிவையை ஆயாரமாகி 94 பேருக்கு ஏன்னிப்புரண்திடுகின்றது. பேரின்று பெருப்பு மக்களுக்கு வலுப்புமான் விழிசூதானால்.

நவி (ஸு) மக்கையின் நின்ற, விஶுவு ஹாமித் தீர்மானம் காரத்து நின்ற, பலாயனம் செய்யான் நிரவையித்தாய்பூசெல் திருமேனி (ஸு) மனம் நொட்டு செய்த பொரும்பான நோக்கு: ‘அல்லாஹுவே, ஏன்கிகூ ஏற்று ஹஷ்டபூட்டு ஏற்று நாட்டின் ஏனை நீ பூரபூட்டிச்சுதூபோலை நின்கேட்டு ஹஷ்டபூட்டு ஏற்று நாட்டின் ஏனை அயிவுப்பிகேள்வே’ (ஹகிள்)

திருநவி (ஸு) யூத மருதாரு பெங்காவன கூடி காளுகூ: ‘நினைவித்து ஆர்க்கைக்கிலும் முஸ்லிம்களின் மறிகான் ஸாக்ரூபூட்டுமைக்கின்ற அவர்கள் அவிடை மறிக்கெடு. என்ற முஸ்லிம்களின் மறிகுங்கொடு ஸிபார்ஶக்காயிரிக்கூ’ (துர்முலி). முஸ்லிம் முன்புரியும் சூர்க்காஷ்டு விவரிக்கூன் பருத்தம் தெஜிவுக்குத் தென் ரகைகளும் மாத்தொனித்.

நூரோஜம் பேருஞ்சகிலும் பொவாசகபட்டனம் ஏன்றும் வருங் ‘முஸ்லிம்களுக்கிடையிலும்’ ஏன் பேரான் பின்ஶாலும். அல்லாஹு அவர்ந்று ஏற்றுவும் பியதபூட்டு பொவாசகந்று நிவாஸத்தினு திருத்தாதுத் தெட்டும், பெவாசித்தாய அன்றுப்பொவாசகந்று பலாயனம்பலமாயி பூர்வு பொவாசகர் பறிசயபூட்டுத்திய பட்டனம், ஹஸ்லாமின்று வஜ்ரைக்கும் உயர்ச்சுக்கும் பெங்காரத்தினும் ஸஹாயிசு பட்டனம். அதான் முஸ்லிம். அதான் லோகத்தை எனாமதை ஹஸ்லாமிக் ராஷ்ட்ரம். அவிடையான் பூமம் ரெளங்கூடம் நிலவித் தென்ற; ஶரீஞ்சுத் தென்மைசெல் ஸபுர்ளூமாயி பெயோஶவஞ்சுக்கெபூட்டுத். அவிடை நினான் ஹஸ்லாமின்று ஸங்காரவுமாயி பெவோயக ஸங்லைசெல் லோகரங்குண்ணுக்கு ஹான்தித்திரிசூபு. யீர ஸேநானிக்கு, ஹஸ்லாமின்று வெளிக்கொடியெனி ஜெத்ரையாட பூரபூட்டும் அவிடை நின்ற தென்.

நவி திருமேனி (ஸு) அவிடை அன்றுவிஶமம் கொல்லுங்கு ஏன்றான் முஸ்லிம்பட்டனத்தின்று ஏற்றுவும் வலிய ஸபிஶேஷத். அவிடைதென் புளைஶரீரம் நிலகொல்லுங்கு ஸமலா உமியின்று ஏற்றுவும் ஶ்ரேஷ்டமாய ஸமலமான் ஏன் காரும் அவிடைக்கிதமாள்ளுங்கு அக்காருத்தின்று பள்ளித்தால் ஏகோபாபிப்பிசூபுக்கெண்கொடு அல்லாஹு ஸங்லைக்கு (1/28) ரெவபூட்டுத்தியிடுகின்றது. நவி (ஸு) யை ஸங்கர்சிக்கான் ஜீவிதக்காலதென்னபோலை அனேங்கார்க்கு விஶாஸிக்கு ஜூகுங்கு.

» முஸ்லிம் பட்டனம் ஹஸ்லாமினு முன்

அதும் பிதாவாய ஆரும் நவி (அ) யோடை ஭ூமுவதை மங்கஷு பறித்தவும் ஹஸ்லாமிக் பறித்தவும் ஆரங்கிசூ. மங்கஷுபிதாவ் துடங்கிவெப்பு நால்கிக்கா நிரம்மாளவும் மதபெவோயகவும் ஸந்தானங்செல் துடர்ங்கு. அவுஸுரோஷிதம் வன் பொவாசக்கால் அவர்க்கு நேட்டுத்தும் நஞ்சுகி. காலாந்தரேன் மங்கஷு

സമുദായം ബഹുദൈവത്തിലേക്കും തജ്ജന്മായ വിശ്വാരാധനയിലേക്കും വഴുതി വീണു. അദ്ദോഷാണ് ലോകചരിത്രത്തിലാദ്യമായി അവിശാസികളെയും ബഹുദൈവരാധകരയും പ്രഭോധിപ്പിക്കുന്നതിനു വേണ്ടി ഒരു പ്രവാചകൻ സമാഗതമാകുന്നത്. അദ്ദേഹമാണ് നൃഹർ നബി (അ). അതുകൊണ്ട് അദ്ദേഹം പ്രമാ പ്രവാചകൻ, പ്രമദമുതൻ എന്നീ പേരുകളിൽ അറിയപ്പെടുന്നത്. അദ്ദേഹത്തിനു മുമ്പ് വന്ന ദുതമാർ ഏകദേശവ വിശാസികളോട് പ്രഭോധന നടത്തിയവരായിരുന്നു.

നീം തൊള്ളായിരത്തി അമ്പത് കൊല്ലുതെത്ത പ്രഭോധനത്തെ അവഗണിച്ചുവഹേളിച്ച ധിക്കാരികളെ തുട്ടുമാൻ എന്ന മഹാ ജലപ്രളയത്തിലൂടെ അല്ലാഹു നശിപ്പിച്ചു. നൃഹർ നബി (അ) യെയും സത്യവിശാസികളായ തന്റെ കുടുംബത്തെത്തയും അല്ലാഹു രക്ഷിച്ചു. ബാബിലോൺ പട്ടണത്തിന്റെ സമീപത്ത് പ്രളയാനന്തരം അവർ കപ്പലിരഞ്ഞി. എൻപതു പേരായിരുന്നു കപ്പലിലുണ്ടായിരുന്നത്. അവർ നിവസിച്ച പ്രദേശം ‘മദീനതുസ്ലിമാനീൻ’ (എൻപതുപേരുടെ പട്ടണം) എന്ന പേരിൽ അറിയപ്പെട്ടു. ജനസംഖ്യ കുടിയപ്പോൾ ഓരോ കുടുംബവും വിവിധ രാജ്യങ്ങളിലേക്ക് താമസം മാറ്റിത്തുടങ്ങി. നൃഹർ നബി (അ) എൻ രണ്ടാമതെത്ത പത്രതന്നായ അബീലിന്റെ മകൻ യസ്തിബ് കുടുംബസമേതം മദീനയിൽ വന്നു താമസമാക്കി. അങ്ങനെയാണ് ഈ പ്രദേശം പിൽക്കാലത്ത് യന്സ്തിബ് എന്ന പേരിൽ പ്രസിദ്ധമായത്. പിന്നീട് പല കാരണങ്ങളാലും പല ജുത കുടുംബങ്ങളും മദീനയിൽ കുടിയേറിപ്പാർക്കുകയും അവിടെ ആധിപത്യം സ്ഥാപിക്കുകയും ചെയ്തു. അവർ ഇരുപത്തഞ്ചാളം കുടുംബങ്ങളായിരുന്നു. അവരിൽ ബനുവുരുളെ, ബനുന്നളീർ, ബനു വൈനുവാൽ എന്നീ ശോത്രങ്ങൾ ഏറ്റു പ്രസിദ്ധങ്ങളായിരുന്നു.

» ഒന്ന്, വസ്തിജ്

യമനിലെ പ്രസിദ്ധമായ അബാഹാട്ടിയതിനെ തുടർന്ന് പല കുടുംബങ്ങളും പല രാജ്യങ്ങളിലുമായി കുടിയേറിപ്പാർത്തു. അക്കുട്ടത്തിൽ ബനു വൈലാ ശോത്രം യസ്തിബിൽ താമസിച്ചു. ഒന്ന്, വസ്തിജ് എന്നീ അബീവിവംശങ്ങളാണ് ബനുവുരുളെ. വൈലാ എന്നത് അവരുടെ മാതാവിന്റെ പേരാണ്. പിതാവ് ഹാരിസത്തുബ്സനു സൈഡ്. സുരക്ഷിതത്തിനും പ്രതിരോധത്തിനും സുവാസത്തിനുമായി യസ്തിബ് നിവാസികൾ അവിടെ ഒട്ടികം കോട്ടകൾ നിർമ്മിക്കുകയുണ്ടായി. അമ്പത്തി ഒന്ത് കോട്ടകൾ ജുതമാർ നേരത്തെ നിർമ്മിച്ചിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. അവരെ അനുകരിച്ചു പിന്നീട് അബീകൾ യസ്തിബിൽ പതിമുന്നു കോട്ടകൾ നിർമ്മിച്ചു. ഈ എഴുപത്തി ഒഞ്ചു കോട്ടകൾക്കു പുറമെ പിന്നീട് നബി (സ) യുദ്ധ നിർദ്ദേശപ്രകാരം, അമ്പത്തിയാർ കോട്ടകൾ മുസ്ലിമകളും നിർമ്മിച്ചു. അദ്ദേഹം നൃസ്തിയിരുപത്തെട്ടു കോട്ടകൾ അവിടെ കാണാറായി. കുടുതൽ കോട്ടകൾ എല്ലാിപ്പിന്തെ ചരിത്രകാരമാരും ഉണ്ട്.

ഒന്ന് ശോത്രത്തിൽ പ്രസിദ്ധമായ പതിമുന്ന് വംശങ്ങളും വയിരുന്നു. വസ്തിജ് ശോത്രത്തിൽ മുപ്പത്തിയാർ വംശവും. ഒന്ന്, വസ്തിജ് ശോത്രകാരാണ് ഇസ്ലാമിന്റെ അഗ്രമനത്തോടെ അന്സാർ എന്ന പേരിൽ പ്രസിദ്ധരായത്. പ്രവാചകരെയും ഇസ്ലാമിനെയും മുഹാജിരുകളെയും അതുല്യമായ സ്നേഹവായപ്പോടെ സഹായിച്ചാംഗരിച്ചതുകൊണ്ടാണ് അല്ലാഹു അവർക്ക് ഈ അഭിയാനം നൽകിയത്.

» ഇസ്ലാം മദീനയിൽ

ഇസ്ലാമിന്റെ ജനനാട്ട മകയെക്കിലും പ്രവാചകനും അനുയായികൾക്കും അവിടെ നിൽക്കുകളിൽ ജീലിപ്പാരെയപ്പോൾ പ്രഭോധനപ്രവർത്തനത്തിന് ഏറ്റു വളക്കുറുള്ള മദീനാമല്ലിലേക്ക് നീഞ്ഞുന്നതിന് അല്ലാഹു കളമാരുകൾ. നുബുവുത്തിന്റെ പതിനൊന്നാം വർഷം മദീനയിൽ നിന്ന് ഹജ്ജ് തീർമ്മാടനാർമ്മം മകയെിലെത്തിയ ആറു വസ്തിജികൾ നബി (സ) യെ കണ്ണു ഇസ്ലാം മതം സ്വീകരിച്ചു. അവർ നാട്ടിലേക്കു തിരിച്ചു. പുതിയ സന്നദ്ധം നാടുകാരെ പരിചയപ്പെടുത്തി. പലരും പുതിയ പ്രസ്താവനത്തിന്റെ വകതാകളും ആടുത്ത വർഷം ഹജ്ജുവേളയിൽ തിരുമേനിയുമായി കാണാമെന്ന് മദീനാസംഘം കരാർ ചെയ്തിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. പത്രങ്ങാം വർഷം പത്രങ്ങു പേര് മകയെിലെത്തി.

മിനായിലെ അവബേക്കരികിൽ നബി (സ) യുമായി അഭിമുഖം നടത്തി. അന്ന് അവിടെ നടന്ന കരാർ നേനാം അവബോ ഉടന്നടി എന്ന പേരിൽ അറിയപ്പെടുന്നു. ശിർക്ക്, മോഷണം, വ്യഖിചാരം, സന്താനവധി, വ്യാജ വാർത്താ നിർമ്മാണം എന്നിവ വർജ്ജിക്കുക, ഒരു നല്കാരൂത്തിലും നബി (സ) യോാട് അനുസരണങ്ങൾക്ക് കാണിക്കാതിരിക്കുക എന്നിവയായിരുന്നു ഈ ഉടന്നടിയിലെ

കാതലായ വശങ്ങൾ. തിരിച്ചു പോകുന്നോൾ അവരോടൊപ്പം അല്പും പറമ്പിനും പ്രബോധനത്തിനുമായി മുസ്ലിംവർന്നു ഉമെർ എന്ന ശിഷ്യനെ വിടുക്കാടുത്തു. മദീനയിലെ പുതിയ വീടുകളിൽ ഇസ്ലാം എത്തുന്നതിന് ഇതു കാരണമായി. സങ്ഗമ്പന്നു മുങ്ഞം, ഉസൈർബന്നു ഹുജേർ തുടങ്ങിയ പ്രമുഖർ ഇസ്ലാംമതം ആദ്ദേശിച്ചു.

നുബുളുത്തിന്റെ പതിമുന്നാം വർഷം ഹജ്ജുവേളയിൽ മദീനയിൽ നിന്ന് നിരവധി പേര് മകയിലെത്തി. അക്കൂട്ടത്തിലുണ്ടായിരുന്ന ഏഴുപത്തണ്ണു മുസ്ലിംകൾ രാത്രി സമയത്ത് വളരെ രഹസ്യമായി അവബന്ധിക്കുകയും നബി (സ) യുമായി അഭിമുഖം നടത്തി. തിരുമേനി മദീനയിലേക്ക് വരുന്നുവെക്കിൽ സന്തം ഭാര്യാ സന്താനങ്ങളെ സംരക്ഷിക്കുമെന്ന് തദ്ദേശവാസരം അവർ കരാർ ചെയ്തു. ഇതാണ് രണ്ടാം അവബന്ധം ഉടന്നടി. ഉടന്നടി രഹസ്യമെങ്കിലും സംഗതി ഏതോ വിധം ശത്രുകളുണ്ടെന്നു. മർദ്ദനമുറികൾ ശത്രുജനീഡിച്ചു. മുസ്ലിംകളോട് മദീനയിലേക്ക് ഹിജ്ര ചെയ്യുവാൻ തിരുമേനി ആജ്ഞാപിച്ചു. നാടും വീടും സന്പത്തും സന്താനവും ഉപേക്ഷിച്ചു അവർ യാത്രയായി. ഒറ്റക്കും കൂട്ടമായും യാത്ര തുടർന്നു. തിരുമേനിയും അബുബൈക്ക്, അലി എന്നിവരും ഏതാനും ദുർബുല മുസ്ലിംകളും മാത്രം മദീനയിൽ അവഗേശിച്ചു.

» പ്രവാചകർ മദീനയിലേക്ക്

ഇസ്ലാം മദീനയിൽ വേരുന്ന്. മകാമുസ്ലിംകൾ അഭ്യാർമ്മികളായി മദീനയിലെത്തികഴിഞ്ഞു. പ്രവാചകൻ്റെ ആഗമനത്തിൽ ദാഹിച്ചു മദീനാമുസ്ലിംകൾ കാത്തിരിപ്പായി. അപ്പോഴാണ് വുരൈരിക്കുകൾ വേശ്യത്ത് മനസ്സിലാക്കുന്നത്. അവർ ദാരുനാശവത്തിൽ സത്രരംപട്ടിക്കായി ചർച്ച നടത്തി. അന്തിമ തീരുമാനപ്രകാരം സസ്യാസമയത്ത് പ്രവാചകൻ്റെ വീടു വളഞ്ഞു. പ്രതികാരം ചോദിക്കാൻ കഴിയാത്ത വിധം എല്ലാ വംശത്തിലേയും അല്ലാഹുവിന്റെ തന്ത്രം വിജയിച്ചു. അവരുടെ കൃതന്തം പരാജയപ്പെട്ടു. അക്ഷരാർമ്മത്തിൽ ശത്രുകളുടെ കല്പന പൊടിയിട്ടു അതുതുകരമാവിധം രക്ഷപ്പെട്ടു.

അല്ലാഹു നേരത്തെ തന്നെ ഹിജ്രക്കു ആജ്ഞാ നൽകിക്കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. അതു പ്രകാരം കാലേക്കുട്ടി തന്നെ നബി തിരുമേനി (സ) തന്റെ ഇഷ്ടതോഴനായ സിദ്ധിവുമായി യാത്രക്കൂളും ആസുത്രണം നടത്തിയിട്ടുണ്ടായിരുന്നു മുന്നു ദിവസം സൗർ ശുദ്ധയിൽ ഇരുവരും കഴിച്ചുകൂട്ടി. ശത്രുകളുടെ തിരച്ചിൽ എറിക്കുരു അവസാനിച്ചു. ഇരുവരും യാത്ര പുനരാരംഭിച്ചു. എല്ലാ പ്രതിസന്ധികളേയും തരണം ചെയ്ത അവർ മദീനയിലെത്തി. റവീളൽ അവും എട്ടിന് തികളാഴ്ച രാവിലെ മദീനയുടെ തെക്കുവേശത്ത് വുബാ ശാമത്തിലെത്തി. നാലു ദിവസം അവിടെ വിശ്രമിച്ചു. അപ്പോഴേക്കും അലി (സ) എത്തിച്ചേരുന്നു. മകാമുസ്ലിംകൾ നബി (സ) യെ ഏൽപ്പിച്ചിരുന്ന അമാനത്തുകൾ തിരിച്ചേൽപ്പിക്കുന്നതിനു വേണ്ടി അദ്ദേഹത്തെ ചുമതലപ്പെടുത്തിയതുകൊണ്ടാണ് വൈകിയത്. വുബായിൽ തിരുനബി (സ) ഒരു പള്ളി സ്ഥാപിച്ചു. ഇതാണ് മദീനയിൽ തിരുമേനി സ്ഥാപിച്ച നനാമത്തെ പള്ളി.

റവീളൽ അവും പ്രത്യേക വൈള്ളിയാഴ്ച കാലത്ത് വുബായിൽ നിന്ന് പുറപ്പെട്ടു. വഴിമലേം ബന്ധസാലിം കുടുംബത്തിന്റെ വാസനയിലെത്ത് ജുമുഅം നിർവ്വഹിച്ചു. അതായിരുന്നു ഇസ്ലാമിക ചതിത്തത്തിലെ ഒന്നാമത്തെ ജുമുഅം. ഒരു വലിയ സംഘത്തിന്റെ അക്കന്തിയോടെ തിരുമേനി അവിടെ നിന്നു മദീനയുടെ ഹൃദയാശേഖത്തെത്തി. ആപ്പോദിതരായ മദീനാമുസ്ലിംകൾ നബി (സ) യെ വരവേറ്റു. ഓരോ വീടുകാരും തിരുമേനിയുടെ വാഹനത്തിന്റെ കടിഞ്ഞാണ് പിടിച്ച് അവരുടെ പീടിലിംങ്ങിത്താമസിക്കാൻ ക്ഷണിച്ചു കൊണ്ടിരുന്നു. ‘നിങ്ങൾ ഈ വാഹനത്തെ വിടു, അതിനു പ്രത്യേക കല്പനയുണ്ട്’ എന്നായിരുന്നു പ്രവാചകരുടെ പ്രതികരണം. അബു അയ്യുബിൽ അന്നസാരി എന്ന പ്രശ്നപ്പഠന സ്വഹാബിയുടെ പീടിനു മുമ്പിൽ ഒടക്കം മുട്ടുകൂത്തി. “ഈവിടെ തന്നെ ഇരുക്കാം. ഇൻഡാ അല്ലാഹ്, നാമാ അനുഗ്രഹീതമായോരിടത്ത് എന്നു ഇരക്കേണമേ. നീ ആതിമേയൽിൽ ഉത്തമനത്തെ” എന്നു പറഞ്ഞു. തിരുനബി (സ) താഴെയിരഞ്ഞി. വാഹനപ്പുറത്തു നിന്ന് സാധനങ്ങളെടുത്ത് അബു അയ്യുബ് തന്റെ പീടിലേക്കു കൊണ്ടുപോയി. ‘എതോരു വ്യക്തിയും തന്റെ സാധനസാമഗ്രികളോടൊപ്പം തന്നെ’ എന്നു പ്രസ്താവിച്ചുകൊണ്ട് തിരുനബി (സ) അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആതിമ്പ്യം സ്വീകരിച്ചു. മസ്ജിദിനവും നിലവിൽ വന്ന് അങ്ങാടു മാറിത്താമസിക്കുന്നതുവരെ ഇംഗ്ലീഷിലായിരുന്നു പ്രവാചകരുടെ താമസം.

» മസ്ജിദുന്നബവി

മദീനയിൽ പ്രവാചകരുടെ ഒന്നാമത്തെ പ്രവർത്തനം പള്ളി നിർമ്മാണമായിരുന്നു. മദീനയുടെ മല്ലാത്തിൽ ഒട്ടകം മുട്ടുകുത്തിയ ഇടത്ത് ഹിജ്ര് ഒന്നാം വർഷം റവീളൽ അപ്പുൽ മാസത്തിൽ തന്നെ പള്ളിയുടെ നിർമ്മാണം തുടങ്ങി. രണ്ടു അന്നാമഖാലരുടേതായിരുന്നു ആ സ്ഥലം. അവരതു സൗജന്യമായി നൽകാൻ സന്നദ്ധരാധൈകിലും അവരുടെ രക്ഷിതാക്കൾ മുഖേന പത്തു ദിനാർ വില കൊടുത്തു തിരുമേമ്പി സ്ഥലം കച്ചവടം ചെയ്തു. തുകരും കൊണ്ട് പ്രമാശില വെച്ചു. രണ്ടാമത്തേത് അബുബക്കറ്റും വെച്ചു. അതോടെ ശിലാസ്മാപന കർമ്മം പൂർത്തിയായി. അസ്തിവാരം കല്ലും ചുമരുകൾ ഇഷ്ടികകയും മേൽത്തട്ട് ഇംഗ്ലീഷ് തുണ്ണുകൾ ഇംഗ്ലീഷ് തുണ്ണുപുന്നത്തടികളുമായിരുന്നു. തീയ്യക്കു മുന്നു മുഴവും ചുമരിനു അഭ്യുമുഴവും പൊകമുഖായിരുന്നു. എഴുപതു മുണ്ട് നീളവും അരുപതു മുണ്ട് വീതിയും ഉള്ള നിലവിന്തീർണ്ണം, ആയിരത്തി അവത് ചതുരശ്ര മീറ്റർ വിസ്തീർണ്ണമുള്ളതായിരുന്നു. ചരൽ പതിച്ച തീയിൽ വിരിപ്പോ പായയോ ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. ഒരു തുണിൽ ചാരി നിന്നിട്ടായിരുന്നു പ്രസംഗം. മിനർ പിനീക് സ്ഥാപിതമായപ്പോൾ തിരുമേമ്പിയുടെ പ്രസംഗം ആതിലേക്കു മാറി.

ഒരു വർഷത്തിനകം മസ്ജിദുന്നബവിയുടെ നിർമ്മാണം പൂർത്തിയായി. ആരാധനയുടെയും പ്രഭോധനത്തിന്റെയും ഭരണത്തിന്റെയും കേന്ദ്രം ഈ പള്ളിയായിരുന്നു. ഇവിടെ നിന്നാണ് ഉസ്ലാമിന്റെ വെളിച്ചം ലോകത്ത് വ്യാപിച്ചത്. ഇവിടെ നിന്നാണ് ലോകത്തിലെ പ്രസിദ്ധമാർക്ക് ഉസ്ലാമിലേക്കു ക്ഷണിച്ചുകൊണ്ട് പ്രവാചകർ കത്തയച്ചത്. ലോകത്തെ എല്ലാ പള്ളികളും പുണ്ണുത്തിൽ തുല്യമാണ്. ഓന്നിൽ നിന്നു മറ്റാനിലേക്കു തീർമ്മാടമില്ല. എന്നാൽ മുന്നു പള്ളികളെ ഇതിൽ നിന്ന് പ്രവാചകർ ഒഴിച്ചു നിർത്തിയിട്ടുണ്ട്. മസ്ജിദുൽ ഹറാം, മസ്ജിദുന്നബവി, ബൈതുൽ മുബദ്ദസിലെ പള്ളി എന്നിവ. തിരുമേമ്പി പറയുന്നു. ‘എന്തേ ഈ പള്ളിയിലെ ഒരു നിന്ന് കാരം മസ്ജിദുൽ ഹറാം ഒഴിച്ച് മറ്റേതാരു പള്ളിയിലുമുള്ള ആയിരും നിന്ന് കാരം ഉത്തമമാകുന്നു.’ (ബുവാർ, മുസ്ലിം)

» മസ്ജിദുന്നബവിയുടെ വിപുലീകരണം

മസ്ജിദുന്നബവി ഒരു കൊച്ചു പള്ളിയായിരുന്നുവെകിലും അവസരോച്ചിനും, ആവശ്യാനുസൃതം പലപ്പോഴായി ആതു വിപുലീകരിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. ഇതിപരുന്നതും ഒന്നതു വിപുലീകരണ ശ്രമങ്ങൾ നടന്നുകഴിഞ്ഞു. ഹിജ്ര് 1 എഴും വർഷം നബി തിരുമേമ്പി (സ) യുടെ കാലത്താണ് ഒന്നാമത്തെ വിപുലീകരണം. മുസ്ലിംകളുടെ എല്ലാം കൂടി പള്ളിയിൽ തിരക്കു വർദ്ധിച്ചപ്പോൾ വീതിയിൽ നാൽപ്പത്തു മുഴവും നീളത്തിൽ മുപ്പത്തു മുഴവും കൂട്ടി. അതോടെ നീളവും വീതിയും നൂറു മുഴവും വിസ്തീർണ്ണം പതിനായിരം മുഴവും (രണ്ടായിരത്തി നാനൂറ്റി എഴുപത്തണ്ണ് ചതുരശ്ര മീറ്റർ) ആയിരത്തീർന്നു. പിനീക് അബുബക്കർ സിദ്ദീബ് (റ) എന്തേ കാലത്ത് മേൽഭാഗത്തുണ്ടായിരുന്ന ഇംഗ്ലീഷ് ദേവിച്ചപ്പോൾ പകരം പുതിയവ വച്ചു മാറ്റി എന്നല്ലാതെ മറ്റു നിർമ്മാണ പ്രവർത്തനങ്ങളൊന്നും നടന്നില്ല.

രണ്ടാമത്തെ നിർമ്മാണം ഹിജ്ര് 17-ാം വർഷം രണ്ടാം വലീഹയുടെ കാലത്താണ് നടന്നത്. ഒരാളുടെ പൊകത്തിൽ കല്ലുകൾ കൊണ്ട് അസ്തിവാരം കെട്ടിപ്പുടുത്തു. വിസ്തീർണ്ണം 1100 ചതുരശ്ര മീറ്റർ വർദ്ധിപ്പിച്ചു. ഹിജ്ര് 29 ത് മുന്നാം വലീഹയുടെ കാലത്ത് 496 ചതുരശ്ര മീറ്ററും ഹിജ്ര് 91 ത് ഉമവി ഭരണാധിപനായ വലീദുവിൻ അബ്ദിൽ മലിക്കിന്റെ കാലത്ത് 2369 ചതുരശ്ര മീറ്ററും വിസ്തീർണ്ണത്തിൽ വർദ്ധിപ്പിച്ചു. ഹിജ്ര് 165 ത് അബുബാസീ ഭരണാധിപനായ മഹർജിയുടെ കാലത്ത് 2450 ചതുരശ്ര മീറ്ററും ഹിജ്ര് 888 ത് അശററും വാളുത്തബാളും ചക്രവർത്തിയുടെ കാലത്ത് 120 ചതുരശ്ര മീറ്ററും വിസ്തീർണ്ണം കൂട്ടി. ഹിജ്ര് 1277 ത് ഉസ്മാൻ ഭരണാധിപനായ സുൽത്താൻ അബ്ദുസ്സുൽ മജീദിന്റെ കാലത്ത് 1293 ചതുരശ്ര മീറ്റർ കൂട്ടി കൂട്ടിയപ്പോൾ നബി മസ്ജിദിന്റെ വിസ്തീർണ്ണം മൊത്തം 10,303 ചതുരശ്ര മീറ്ററായി. അതിനു ശേഷം ഹിജ്ര് 1372 ത് സുള്ഹാദി രാജാവായ അബ്ദുസ്സുൽ അസീസിന്റെ കാലത്ത് എട്ടാമത്തെ വിപുലീകരണം നടന്നപ്പോൾ 6024 ചതുരശ്ര മീറ്റർ വിസ്തീർണ്ണം കൂട്ടി. അബ്ദുസ്സുൽ അസീസ് തുടങ്ങിയ നിർമ്മാണം സുള്ഹദി രാജാവാൻ പൂർത്തികരിച്ചു. അതുകൊണ്ട് ഇത് പ്രമാണ സുള്ഹദി വിപുലീകരണമായി അറിയപ്പെടുന്നു. ഇതോടെ മൊത്തം വിസ്തീർണ്ണം 16,327 ചതുരശ്ര മീറ്ററായി. ഒന്നതാമത്തേതതും അവസാനതേതതുമായ വിപുലീകരണം ഫഹർ രാജാവിന്റെ നേതൃത്വത്തിൽ നടന്നു. ഇത് ഏറ്റു വലിയ വിപുലീകരണമായിരുന്നു. ഹിജ്ര് 1414 ത് ഏരുക്കവുരെ ഇതിന്റെ നിർമ്മാണം പൂർത്തിയായെന്നു പറയാം. 1,56,576 ചതുരശ്ര മീറ്റർ വിസ്തീർണ്ണം വരുന്ന ബുഷുർഗ്ഗ ദേവിച്ചപ്പോൾ പുതിയവ വച്ചു മാറ്റിയിരുന്നു. പള്ളിയുടെ പരിസരത്ത് 2,35,000 ചതുരശ്ര മീറ്റർ വരുന്ന മുറ്റം

സജ്ജീകരിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. അവിടെ 4,30,000 പേര്‌ക്ക് നിസ്കർക്കാനുള്ള സന്ദർഭമുണ്ട്. ഈതോടെ മസ്ജിദുന്നബവിയിലും അതിന്റെ അക്കണ്ടതിലുമായി ഒരേ സമയം 6,98,000 പേര്‌ക്ക് നിസ്കർക്കാവുന്നതാണ്.

ചെറുതും വലുതുമായി 85 കവാടങ്ങളുണ്ട്. 45 എണ്ണം പ്രധാന കവാടങ്ങളാൽ തെരെ. സ്വാഭാവികമായ വെളിച്ചവും വായു ശതാഗതവും ലഭ്യമാവുന്നതിനുവേണ്ടി ഏറ്റപ്പെടുത്തിയ ചലിക്കുന്ന വൃഥകൾ വളരെ ശാസ്ത്രീയവും കൗതുകകരവുമാണ്. സാധാരണ കോൺകർക്കു പുറമെ വൈദ്യുത കോൺക്രൈറ്റം കാണാം. ഉത്തുംഗങ്ങങ്ങളായ മിനാരങ്ങൾ മസ്ജിദുന്നബവിയുടെ ഗാംഡീര്യത്തിനും സൗംഗ്രാത്തിനും മകുടം ചാർത്തുന്നു. അത്യാധുനിക സാങ്കതിക വിദ്യകളുടെ നിർമ്മാണ വൈദ്യുതത്തിന് വിശേഷതര നിർശനമാണ് ഫഹർശ രാജാവിന്റെ വിപുലീകരണത്തോടെ നിലവിൽ വന്ന മസ്ജിദുന്നബവി.

» ഹൃജ്ജിത്തുഴുരീഹ്

മസ്ജിദുന്നബവിയുടെ നിർമ്മാണം നടന്നപ്പോൾ അതിനോട് ചേർന്ന് നബിയുടെ പത്തനിമാരായ ആളുൾ (റ), സാദ (ഒ) എന്നിവർക്ക് രണ്ട് ഹൃജ്ജി (മുൻ) നിർമ്മിക്കപ്പെട്ടു. അവസരോചിതം മറ്റു വിവാഹങ്ങൾ നടന്നപ്പോൾ അവർക്കും ഹൃജ്ജികൾ നിർമ്മിക്കപ്പെട്ടു. പള്ളിയുടെ തെക്ക്, കിഴക്ക്, വടക്ക് എന്നീ ഭാഗങ്ങളിൽ സ്ഥിതിചെയ്തിരുന്ന ഈ ഹൃജ്ജികൾ ഇഷ്ടിക, ഇളംപുന മട്ടൻ മുതലായവ കൊണ്ട് നിർമ്മിക്കപ്പെട്ടതായിരുന്നു. ഹിജ്ര 91 തു ഉമവീ രാജാവായ വലീബിന്റെ കാലത്ത് മസ്ജിദിന്റെ പുനർന്നിർമ്മാണം നടന്നപ്പോൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഗവർണ്ണറായിരുന്ന ഉമർ ബിൻ അബ്ദുൽ അസീസ് ഈ ഹൃജ്ജികളെല്ലാം പൊളിച്ചുമാറ്റി സ്ഥലം പള്ളിയിലുശ്രപ്പെടുത്തി. എന്നാൽ ആളുൾ ബീവി (റ) യുടെ ഹൃജ്ജി ഇതിൽ നിന്ന് ഒഴിവായിരുന്നു. ഈ ഹൃജ്ജിയാണ് ഹൃജ്ജിത്തുഴുരീഹ് എന്ന പേരിൽ വിബൃതമായിട്ടുള്ളത്. ഈ വീടിലാണ് ആളുൾ ബീവി (റ) ദേശാടാപ്പം നബി തിരുമേനി (സ) താമസിച്ചിരുന്നത്. നബി (സ) യുടെ വഹാത്ത് നടന്നതും ഇവിടെ തന്നെ.

തിരുനബി (സ) യുടെ ഇഷ്ടതോഴനും, സന്തത സഹചാരിയും ഇസ്ലാമിലെ ഒന്നാമത്തെ അംഗവുമായ അബുബക്ര് സിദ്ദീപ്പ് (റ) എന്ന് നബിതങ്ങൾ നൽകിയ ഒരു വലിയ ബഹുമതിയായിരുന്നു അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രധിപുത്രിയായ ആളുൾ (റ) യെ തിരുമേനി (സ) വിവാഹം ചെയ്തു എന്നത്. കുശാഗ്രബുദ്ധിയും അതിസമർപ്പിക്കുന്ന മഹാപണ്ഡിതയും മാതൃകാ വനിതയുമായ ആളുൾ ബീവി (റ) യുടെ വിരിമാറിൽ തലചൊയ്ച്ചു അവരുടെ വീടിൽ തിരുമേനി വഹാത്തായി. അവിടെ തന്നെ വബിടകപ്പെട്ടു. വഹാത്തിനു ശേഷം എവിടെ വബിടകണ്ണമെന്ന ചർച്ച വന്നു. അപ്പോൾ അബുബക്ര് സിദ്ദീപ്പ് (റ) പറഞ്ഞു. പ്രവാചകർ പറയുന്നത് താൻ കേട്ടിട്ടുണ്ട്. മരിച്ച സ്ഥലത്തു തന്നെയാണ് എത്രതു പ്രവാചകനും വബിടകപ്പെട്ടിട്ടുള്ളത് (മുവത്ര). സ്വഹാബിമാറിലൊരു സംഘം നബി (സ) യെ ഭൂമിയിൽ വബിടക്കാമോ എന്ന കാര്യത്തിൽ തന്നെ സംശയിച്ചു. തവിന്നാനി ഉല്ലരിച്ച ഹബീസ് കാണുക: സ്വഹാബിമാർ അബുബക്രി (റ) നോട് ചോദിച്ചു: പ്രവാചകൾ കൂടുകൂരാ, അല്ലാഹുവിന്റെ റസൂലിനെ വബിടക്കേണ്ടതുണ്ടോ? ‘അതേ’ എന്നു അദ്ദേഹം പ്രതിപചിച്ചു. എവിടെയാണ് വബിടക്കേണ്ടത്? എന്ന അടുത്ത ചോദ്യത്തിന് ഇപ്പകാരം മറുപടി നൽകി: മരിച്ചേടത്തു തന്നെ. കാരണം, പരിശുള്മനും ഉന്നതനുമായ അല്ലാഹു പരിശുള്മായ ഒരു സ്ഥലത്തു തന്നെയാണ് നബി (സ) ക്ക് വഹാത്ത് നൽകിയിട്ടുള്ളത്.

നബി തിരുമേനിക്കു ശേഷം ധമാക്കമം അബുബക്ര് (റ), ഉമർ (ഒ) എന്നിവരും അവിടെ വബിടകപ്പെട്ടു. അബുബക്ര് (റ) ആളുൾ ബീവി (റ) യുടെ ഉപ്പ്, നബി (സ) യുടെ ഒന്നാമത്തെ വലീഹ, രണ്ടാം വലീഹ ഉമർ (ഒ) അനുവാദം ചോദിച്ച ആളുൾ ബീവി (റ) യുടെ പൊരുത്തം ഉറപ്പുവരുത്തിയതിനു ശേഷമാണ് മരിച്ചത്. മരണാനന്തരം ഒരിക്കൽ കൂടി സമ്മതം ചോദിച്ചു അവിടെ വബിടക്കാവു എന്ന് അദ്ദേഹം വസിയുത്ത് ചെയ്തിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. ഇനി ഒരു വബിനുകൂടി സ്ഥലം ശിഷ്ടമുണ്ട്. അവിടെയാണ് ഇസാ (അ) വബിടകപ്പെട്ടുക. നബി തിരുമേനി (സ) പറയുന്നു: “മർയാദിന്റെ പുത്രനായ ഇസാ (അ) ഭൂലോകത്തിലേക്കിണ്ടി വരും. അദ്ദേഹം വിവാഹം കഴിക്കും. സന്താനഭാഗ്യം ഉണ്ടാകും. നാൽപ്പുത്തിയിൽ കൊല്ലം ജീവിക്കും. മരണാനന്തരം എന്റെ കൂടു യുടെ എന്റെ വബിടത്തിൽ വബിടകപ്പെട്ടും. താനും മർയാദിന്റെ പുത്രൻ ഇസാ (അ) യും ഒരു വബരിൽ നിന്ന് അബുബക്ര് (റ), ഉമർ (ഒ) എന്നിവരുടെ മലേം ഉയിർത്തെഴുന്നേരക്കും.” (വഹാത്ത് വഹാ 2/558)

ഹൃജ്ജറത്തുഴുരീഹയിൽ മുന്ന് വബവുകൾ നിലവിൽ വന്ന ശ്രേഷ്ഠ ഒരു ഇടമരയുണ്ടാക്കി ആളുൾ (o) പീക് വിഭജിച്ചു. അവിടെ തന്നെ താമസിച്ചു വന്നു. അവരുടെ മരണാനന്തരം അവർ താമസിച്ചു സ്ഥലം ശുന്നമായി. ഇവിടെയാണ് ഇരുസാ (അ) എൻ്റെ വബവിടകമെമന്ന് പല പ്രമുഖരും അഭിപ്രായപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. ഇരുന്തപ്പന് മട്ടലുകളും കമ്പിളിപ്പുതപ്പുകളും ഉപയോഗിച്ചു നിർമ്മിച്ച ഇത് ഹൃജ്ജറകൾ നേരത്തെ ഭിത്തിയുണ്ടായിരുന്നില്ല. ഉമർ (o) മസ്ജിദിന്റെ പുനർ നിർമ്മാണം നടത്തിയപ്പോൾ അതിനു ഇഷ്ടികകൾ കൊണ്ട് ചുമരുകെട്ടി. അതോരു ഹ്രസ്വ ചുമരായിരുന്നു. സന്ധുർണ്ണമായ ഭിത്തി കെട്ടിയത് അബ്ദുല്ലാഹിബ്നു സുഖൈദർ (o) ആണ്. (തബവബാത്തു ഇബ്നു സത്ര്സ് 2/494) പിന്നീട് ഉമവീ ചക്രവർത്തിയായ വലീഭിന്റെ കൽപന പ്രകാരം മദ്ദീനാ ഗവർണ്ണറായിരുന്ന ഉമർബിൻ അബ്ദുൽ അസീന് മസ്ജിദുന്നബവി പുനർന്നിർമ്മാണം നടത്തിയപ്പോൾ കുറത്ത് കല്പുകൾ ഉപയോഗിച്ച് ഹൃജ്ജറയുടെ പുനർന്നിർമ്മാണം നടത്തി. ഹിജ്ര് 881 തെ ഇത് ഭിത്തിയിൽ വിളജ്ഞൻ കപ്പോൾ വാളുത്താബാളു ചക്രവർത്തി വിളജ്ഞലുകൾ അടച്ചു വേണ്ട പരിഷ്കരണങ്ങൾ നടത്തി.

ഹൃജ്ജറത്തുഴുരീഹയുടെ ബാഹ്യഭാഗത്ത് നാം കാണുന്ന ചതുർഭുജ കെട്ടിടത്തിനകത്ത് ഒരു പഞ്ചഭുജ കെട്ടിടമുണ്ട്; അതിനകത്ത് ഒരു സമചതുര കെട്ടിടവും. അതിനകത്താണ് മുന്ന് വിശുദ്ധ വബവുകൾ സ്ഥിതിചെയ്യുന്നത്. പഞ്ചഭുജ കെട്ടിടത്തിന് കവാടമില്ല. അതുകൊണ്ടു തന്നെ അക്കദേതക്കു കടക്കാനോ അകും കാണാനോ കഴിയില്ല.

» റാജാ ശരീഹ്

നബി (സ) യുടെ ഹൃജ്ജറത്തുഴുരീഹകൾ അപൂർവ്വം ചിലർ റാജാശരീഹ് എന്നു പറയാറുണ്ടെങ്കിലും ഫറീസു ശമ്പാജൈലും ചരിത്രഗമണങ്ങളിലും പറഞ്ഞ റാജാശരീഹ് അതല്ല. പ്രത്യുത, നബി (സ) യുടെ ഹൃജ്ജറയുടെയും മിസറിന്റെയും ഇക്ക് സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന പള്ളിയുടെ ഭാഗമാണ് റാജാ ശരീഹ്. തിരുമെന്തിയുടെ പ്രസ്താവന കാണുക: “എൻ്റെ പീടിന്റെയും മിസറിന്റെയും ഇടയ്ക്കുള്ള സ്ഥലം സർഗ്ഗത്തിലെ ഉദ്യാനങ്ങളിൽ നിന്നുള്ള ഒരു ഉദ്യാന (റാജ) മാണ്ഡ്; എൻ്റെ മിസറിന്റെ മഹാളിനു സമീപത്തും.” (ബുവാർ, മുസ്ലിം) ഈ സ്ഥലത്ത് ആരാധനയ്ക്കും പ്രാർഥനയ്ക്കും അതുഡികമായ കുലിയും പ്രാധാന്യവുമുള്ളതുകൊണ്ട് അവിടെ പ്രവേശിച്ചു സന്ദരബ്ദം കൈവരിക്കുവാൻ ആയിരങ്ങൾ മതസ്ഥിച്ചുകൊണ്ടുന്നു. മിസറിന്റെയും ഹൃജ്ജറത്തുഴുരീഹയുടെയും ഇടയ്ക്കുള്ള അകലം 53 മുഴമായിരുന്നു. അമ്പാ ഉദ്ദേശം 26.5 മീറ്റർ പക്ഷേ, പഞ്ചഭുജ കെട്ടിടത്തിനു ചുറ്റും നിർമ്മിച്ചിട്ടുള്ള ചതുർഭുജ പിത്തള ഭിത്തി റാജയുടെ അല്പഭാഗം കവർന്നെടുത്തിട്ടുണ്ട്. അതുകൊണ്ട് ഇപ്പോൾ മിസറു മുതൽ ഇത് ഭിത്തിവരെ അവഗ്രഹിക്കുന്നത് ഇരുപത്തിരഞ്ഞു മീറ്റർ നീളവും പതിനെം്പതു മീറ്റർ വീതിയുമുള്ള സ്ഥലം മാത്രമാണ്.

മുഹമ്മദ് നബി സാധിച്ച വിജ്ഞവം

അറേബ്യൻ സമൂഹത്തിലും ലോകത്തു തന്നെയും നബി (സ) യുടെ അധ്യാപനങ്ങൾ വരുത്തിയ മാറ്റങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കണമെങ്കിൽ നബി (സ) ക്കു തൊട്ടുമുഖ്യം അരേബ്യൻ സമൂഹത്തിന്റെ സ്ഥിതി അറിയണം. അപ്പോൾ മാത്രമേ നബി (സ) യുടെ സന്ദേശം സമൂഹത്തിൽ വരുത്തിയ മാറ്റത്തിന്റെ ആഴവും പരപ്പും മനസ്സിലാക്കാൻ കഴിയുകയുള്ളതു. ചില ഉദാഹരണങ്ങളിലൂടെ സാമൂഹ്യ, രാഷ്ട്രീയ, മതരംഗങ്ങളിൽ നബി (സ) യുടെ അധ്യാപനങ്ങൾ വരുത്തിയ മാറ്റം മനസ്സിലാക്കാൻ നമുക്ക് ശ്രമിക്കാം.

» രാഷ്ട്രീയരംഗം

അരേബ്യയിൽ ഒരു കേന്ദ്രീകൃത ഭരണമുണ്ടായിരുന്നില്ല. ഗോത്രങ്ങളായി സമൂഹം വിഭജിക്കപ്പെട്ടിരുന്നു. ഗോത്രങ്ങൾ തമിൽ പരസ്പരം പോരടിച്ചു. മുന്ന് ണ കളാണ് അവരെ നിയന്ത്രിച്ചിരുന്നത്. യുദ്ധം, കള്ള്, പെൺ (ശമ്പ, സാലി, സൈലി) ക്രമസമാധാനം എന്നൊന്നും യാണിരുന്നില്ല. എക്കുകുത്ത നിയമമുണ്ടായിരുന്നില്ല. വ്യവസ്ഥാപിത ഗവൺമെന്റിന്റെ അഭാവത്തിൽ ഗോത്രവഴക്കുകൾ വർഷങ്ങളോളം നീണ്ടു നിർക്കുന്ന യുദ്ധങ്ങൾക്ക് വഴിവച്ചു. ഉദാഹരണമായി

ബനുഖകർ, ബനുതഗ്ലിബ് എന്നീ ഗോത്രങ്ങൾ തമ്മിലൊരു യുദ്ധമുായി. അത് നാൽപ്പതു വർഷം നീണ്ടുനിന്നു. ‘ഹർബുൽ ബാസുസ്’ എന്ന പേരിലാണ് ഈ യുദ്ധം അറിയപ്പെടുന്നത്. ഈ യുദ്ധത്തിനുള്ള കാരണം എത്രയോ നിസ്സാരമായിരുന്നു. ഒരു ഗോത്രത്തിന്റെ ദൈവക്കം മറ്റൊരു ഗോത്രത്തിനുവകാശപ്പെട്ട ഒരു കൂളത്തിൽ നിന്നു വെള്ളം കുടിച്ചതിനെച്ചാലിയുള്ള തർക്കമാണ് ഈ മഹായുദ്ധത്തിനു കാരണമായത്. യുദ്ധവും അക്കമവും അവരുടെ ജീവിതശൈലിയായിരുന്നു. ഒരിബിക്കവി പാടി:

“ശ്രദ്ധക്രാളെ കൊള്ളുയടക്കലാണ് ഞങ്ങളുടെ തൊഴിൽ
ശ്രദ്ധക്രാളെ കൊള്ളുയടക്കാൻ കൃതിയില്ലെങ്കിൽ ഞങ്ങൾ
ഞങ്ങളുടെ സഫോറദങ്ങളുടെ ആട്ടക്കമിക്കും.”

ഈ പശ്ചാത്യലത്തിൽ കയ്യുക്കുള്ളവനായിരുന്നു കാര്യക്കാരൻ. അനെനക്കുവും അസംസ്ഥയും എങ്ങും പടർന്നു. പുർണ്ണനിന്റെ ശേഖിയിൽ ‘കടലിലും കരയിലും കുഴപ്പം പ്രകടമായി.’

ഗോത്രചിന്ത ഒഴിവാക്കാൻ നബി (സ) ശ്രമിച്ചു. എല്ലാ മനുഷ്യരും ഒരേ മാതാപിംഗ്രീയും പിതാപിംഗ്രീയും (ആദം, ഹവു) സന്തതികളാണ് എന്നു പറിപ്പിച്ചു. വിശ്വാസികൾ സഫോറദങ്ങാരാണ് എന്ന് പുർണ്ണന്തെ തരപ്പിച്ചു പറഞ്ഞു. മദീനയിലേക്ക് പലായനം ചെയ്ത മുസ്ലിംകൾക്ക് മൊത്തമായി ‘മുഹാജിറുകൾ’ (ഹിജ്ര പോയവർ) എന്ന പേരും നൽകി. മദീനയിലെ മുസ്ലിംകൾക്ക് ‘അന്സാറുകൾ’ (സഹായികൾ) എന്ന പേരും നൽകി. ഗോത്രത്തിന്റെ പേരിലായപ്പെട്ടിരുന്ന സമൂഹത്തെ ഒരു പുതിയ ഘടനയിൽ പുനഃസംഘടിപ്പിക്കുകയാണ് നബി (സ) ഇതു മുഖേന ചെയ്തത്. അബിബിക് അനന്തബിയേക്കാളോ, അനന്തബിക് അബിബിയേക്കാളോ കരുതവന്ന് വെളുത്തവനേക്കാളോ വെളുത്തവന്ന് കരുതവനേക്കാളോ ഒരു പ്രത്യേകതയുമില്ല എന്നു നബി (സ) തരപ്പിച്ചു പറഞ്ഞു. ‘അല്ലാഹുവിന്റെ അടുക്കൽ ഏറ്റവും ഉന്നതൻ നിങ്ങളിലേറ്റവും ഭയഭക്തി (തവം) ഉള്ളവനാണ്’ പുർണ്ണന്തെ വ്യക്തമാക്കി. മുസ്ലിം സമൂഹത്തെ ഒരോറും ശരീരത്തോടാണ് നബി (സ) ഉപമിച്ചത്.

തിരുനബി (സ) മദീനയിൽ ഒരു പുതിയ രാഷ്ട്രം കെട്ടപ്പെടുത്തു. അബികളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം അതാരു പുതിയ അനുഭവമായിരുന്നു. അരാജകത്വത്തിന്റെ നാട്ടിലോരു മാതൃകാരാഷ്ട്രം. മദീനയിലെത്തിയ ശേഷം പ്രവാചകൾ ആടുമായി ചെയ്ത പ്രവൃത്തി ഒരു പള്ളി നിർമ്മിക്കുകയെന്നതായിരുന്നു. പ്രാർമ്മനാ സാകര്യം മാത്രമല്ല പ്രവാചകൾ ഈ പള്ളി കൊണ്ട് പലക്ഷ്യമാക്കിയത്. ആ പള്ളിയായിരുന്നു പുതിയ സമൂഹത്തിന്റെയും രാഷ്ട്രത്തിന്റെയും കേന്ദ്രം. അബിദെ വെച്ചാണ് ഭരണകാര്യങ്ങൾ നിർവ്വഹിച്ചിരുന്നത്. അതായിരുന്നു സെക്രട്ടറിയേറ്റ്. അതുതന്നെയായിരുന്നു മുസ്ലിംകളുടെ പാർലമെന്റ്, ശൂറാ കേന്ദ്രം. അതുതന്നെയായിരുന്നു രാഷ്ട്രത്തിന്റെ ഉന്നതാധികാരക്കോടതി. അതു ദേപ്പറ്റിന്റെ ഗർഭ ഫറസാ (അതിമി മദിരം) യിരുന്നു. യുദ്ധത്തിൽ പരിക്കു പറ്റുന്നവർക്കുള്ള ആതുരശുശ്രാവാലയവും മതപാനക്കേന്ദ്രവും വിഭേദം അംബാസഡർമാരെ സീകരിക്കുന്ന സമലവും അനുമതസ്ഥരെ സീകരിക്കുന്ന സമലവും യുദ്ധത്തടവുകാരെ സുക്ഷിക്കുന്ന ജയിലും അഭ്യാർമ്മി കേന്ദ്രവും ഇസ്ലാമിക സാമ്രാജ്യത്തിന്റെ തലസ്ഥാനവും അതുതന്നെയായിരുന്നു.

മദീനയിലെ ജനങ്ങൾ നാളിതുവരെ ഒരു കേന്ദ്രീകൃത നിയമവ്യവസ്ഥക്കു കീഴിൽ ജീവിച്ചിട്ടില്ല. ഒരു ഭരണകുടത്തെ അനുസരിക്കാനും അതിന്റെ നിയമ നിർദ്ദേശങ്ങളെ അനുസരിപ്പിക്കാനും മദീനാ നിവാസികളെ പരിശീലിപ്പിക്കുക എന്നത് ശ്രമകരമായ ജോലിയായിരുന്നു. ഒരു നിയമവും ഒരു നേതൃത്വവും ഒരു ഇലാഹിലുള്ള വിശ്വാസവും ഒരടിസ്ഥാന ശന്മവും നൽകിക്കൊണ്ട് നബി (സ) അതു സാധിച്ചു.

മകയിൽ നിന്ന് മദീനയിലേക്ക് മുസ്ലിംകൾ പലായനം ചെയ്തപ്പോഴുണ്ടായ അഭ്യാർമ്മി പ്രശ്നം നബി (സ) ഒറ്റ നിമിഷം കൊണ്ട് പരിഹരിച്ചു. മുഹാജിറുകളെ അന്സാറുകളോരോരുത്തരും അവരുടെ കുടുംബത്തിലെ അംഗങ്ങളായി സീകരിച്ചു. അവരുടെ കൂഷിയിലും കൂച്ചവടത്തിലും പകാളികളാക്കി. മുഹാജിറുകളും അന്സാറുകളും ഇഴുകിച്ചേരുന്നുകൊണ്ടുള്ള ആ ജീവിതം ചരിത്രത്തിലെ ഒരു വിസ്മയമായി അവഗേശിക്കുന്നു. അതിനെക്കുറിച്ച് പുർണ്ണന്തെ പരിധുന്നു. ‘അവർക്കു മുമ്പായി (മദീനാ ഭവനത്തിലും) സത്യവിശ്വാസത്തിലും അധിവസിച്ചുവരി അവരുടെ അടുത്തേക്കൾ സാദേശം വെടിഞ്ഞ് ചെല്ലുന്നവരെ സ്വന്നഹിക്കുന്നു. അവർക്കു നൽകപ്പെടുന്ന ധനത്തെക്കുറിച്ച് തങ്ങളുടെ ഹൃദയങ്ങളിൽ ആവശ്യം

കണ്ണടത്തുന്നുമില്ല. അതിന്റെ അവർക്ക് ഉണ്ടാവിൽക്കിലും തങ്ങളേക്കാൾ ഉപരി മുഹാജിരുകൾക്ക് അവർ മുൻഗണന കൊടുക്കുന്നു. ഹൃദയത്തിൽ ധനത്തോടുള്ള ആർത്ഥിക്കിലും നിന്ന് ആർ രക്ഷ നേടുന്നുവോ അവർ തന്നെയാണ് പിജയികൾ.' (ബുർആൻ ۵۹/۹)

അഭ്യന്തര സമാധാനവും രാജ്യരക്ഷയും ഉറപ്പു വരുത്താൻ പ്രവാചകൾ ഒരു ഉടന്പടി ഉണ്ടാക്കി. അതാണ് പ്രസിദ്ധമായ യസ്രിബ് ഉടന്പടി. ഈ ഉടന്പടിയോട് ലീറ് ഓഫ് നേഷൻസിന്റെയും ഉടന്പടികൾക്ക് സാദൃശ്യമുണ്ട്. ഗോത്രങ്ങൾക്കിടയിൽ സമാധാനപരമായ സഹാവർത്തിയോ നധാപിക്കുക എന്നതായിരുന്നു അതിന്റെ ലക്ഷ്യം. വിപ്പുവകരമായ ഒരു മാറ്റത്തയാണ് ആ ഉടന്പടി പ്രതിനിധികരിക്കുന്നത്. കാരണം ഈ ഉടന്പടി പ്രകാരം ഒരു വ്യക്തിയുടെയോ ഒരു ഗോത്രത്തിന്റെയോ അവകാശം നേടിയെടുക്കുക എന്നത് ആ വ്യക്തിയുടെയോ ആ ഗോത്രത്തിന്റെയോ മാത്രം ബാധ്യതയല്ലാതായി. ആ ഉടന്പടി അരാജകത്വം അവസാനിപ്പിച്ചു. പൊതുശത്രുവിനെതിരെ ഉടന്പടിയിൽ ഒപ്പുവെച്ചവരെല്ലാം എനിച്ചു നിൽക്കേണ്ടിയിരുന്നുവെങ്കിലും അവരവർക്ക് തങ്ങളുടെ മതമനുസരിച്ച് ജീവിക്കാൻ സ്വാതന്ത്ര്യമുണ്ടായിരുന്നു. അങ്ങനെ ഒരു പുതിയ രാഷ്ട്രം ഒരു പുതിയ ഭരണാധികാരം ഭരണാധികാരി ഭരണാധികാരി കൊടുത്ത എഴുത്തെല്ലും ഭരണാധികാരാണ്. മുഹമ്മദ് നബി (സ) ലോകം കണ്ട രാഷ്ട്രതന്ത്രജ്ഞതിൽ ഉന്നതനായ ഒരു വ്യക്തികൂടിയിരുന്നുവെന്ന് ഈ വ്യക്തമാക്കുന്നു. നജ്ദിനാനിലെ ക്രിസ്ത്യാനികളുമായും നബി (സ) ഒരു രാഷ്ട്രീയ സന്യിധ്യങ്ങാക്കി.

മദീനയിൽ രൂപം കൊണ്ടത് പ്രവാചകന്റെ നേതൃത്വത്തിലുള്ള രാബർശ രാഷ്ട്രമായിരുന്നു. അല്ലാഹു ഒഴികെയ്യുള്ള എല്ലാ അടിമത്ത ചങ്ങലപകളിൽ നിന്നും മനുഷ്യനെ മോചിപ്പിച്ച് ഇന്നലാം വിഭാവനം ചെയ്യുന്ന സാമൂഹ്യനീതി ഉറപ്പുവരുത്തുകയെന്നതായിരുന്നു പുതിയ രാഷ്ട്രത്തിന്റെ ലക്ഷ്യം. പുതിയ രാഷ്ട്രത്തിന്റെ ഉദ്ദേശ്യലക്ഷ്യങ്ങളുടെക്കുറിച്ച് വുർആൻ പ്രഖ്യാപിച്ചു. 'ഭൂമിയിൽ അവർക്കു നാം അധികാരം കൊടുത്താൽ നിസ്കാരത്തെ നിഷ്കർഷിപ്പാതോടെ പാലിക്കുകയും നിർബന്ധാനം കൊടുക്കുകയും നല്പിക്കുകയും ചീത്തയെ വിരോധിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവരായിരിക്കും (അവർ).' (ബുർആൻ 41/22)

ഭരണകാര്യങ്ങളിൽ പരസ്പരം കൂടിയാലോചിച്ചാണ് തീരുമാനമെടുത്തിരുന്നത്. അത് വുർആനിന്റെ നിർദ്ദേശം കൂടിയായിരുന്നു. നീതിനിർവ്വഹണത്തിലും നിയമവാഴ്ചക്കും പുതിയ ഭരണകൂടം പ്രാധാന്യം നൽകി.

നിക്ഷേൽ ജനത്തിരക്കിനിടയിൽ ഒരാൾ പ്രവാചകന്റെ ശരീരത്തിൽ വന്നു വീണു. പ്രവാചകൻ തന്റെ കയ്യിലുള്ള വടികൊണ്ട് അദ്ദേഹത്തെ അകറ്റി. വടിയുടെ അറ്റം അദ്ദേഹത്തിന്റെ മുഖത്തിൽ പടംവരുത്തി. ഉടനെ പ്രവാചകൻ 'എൻ്റെ മേൽ പ്രതികാരം ചെയ്തുകൊള്ളണം' എന്നു പറഞ്ഞു. അപ്പോൾ അധികാരി 'പ്രതികാരം ചെയ്യാനുള്ള അവകാശം ഞാൻ ഉപേക്ഷിച്ചിരിക്കുന്നു. ഞാൻ നിങ്ങൾക്ക് മാപ്പു നൽകിയിരിക്കുന്നു' എന്നു പറഞ്ഞു. (അബുദാവുദ്).

മുഹമ്മദ് നബി (സ) കൽ മുന്പ്, ഒരു ഗോത്രത്തിന്റെ ഉടമസ്ഥതയിലുള്ള ഒട്ടകം മറ്റാരു ഗോത്രത്തിന്റെ ഉടമസ്ഥതയിലുള്ള കൂളത്തിൽ നിന്നു വെള്ളം കൂടിച്ചതിന്റെ പേരിൽ നാൽപ്പന്തോളം കൊല്ലം യുദ്ധം നടത്തുന്ന അനൈതികലൈഡ്യാണ് നാം കാണുന്നത്. നബി(സ) അവർിൽ വരുത്തിയ മാറ്റം വ്യക്തമാക്കുന്ന മറ്റാരു ചിത്രമിതഃ:

ഒരു യുദ്ധക്ക്ലേം. വെള്ളേറ്റ് ആസന്നമരണരായി കിടക്കുന്ന ആളുകൾക്ക് വെള്ളവുമായി ഒരാൾ ഓടി നടക്കുന്നു. ഒരാളുടെ ആർത്ഥത്തനാഡം കേട്ട് അധികാരി ഓടി എത്തുന്നു. അധികാരി വെള്ളം കൊടുക്കാൻ ആരംഭിക്കുവോൾ മറ്റാരിടത്തു നിന്ന് ആർത്ഥത്തനാഡം കേൾക്കുന്നു. അപ്പോൾ മരിക്കാൻ കിടക്കുന്ന ആൾ പറയുകയാണ്. 'ഒരുപക്ഷം, ആ സഹോദരൻ എന്നേക്കാൾ വെള്ളത്തിന്റെ ആവശ്യം കാണും. നിങ്ങൾ വെള്ളം അദ്ദേഹത്തിനു കൊണ്ടുപോയി കൊടുക്കുക.' ഇതുകേട്ട് വെള്ളവുമായി അധികാരി അദ്ദേഹത്തിനു പോകുന്നു. അധികാരി വെള്ളം കൊടുക്കാൻ പറയുന്നു. വെള്ളവുമായി മുന്നാമത്തെ ആളുടെ അടുത്തത്തിയപ്പോഴേക്കും അധികാരി മരിച്ചു കഴിഞ്ഞിരുന്നു. തിരികെ രണ്ടാമത്തെ ആളുടെ അടുത്തേക്ക് വന്നു. അപ്പോൾ

അയാളും മരിച്ചിരുന്നു. ഉടനെ ആദ്യത്തെ ആളുടെ അടുത്തേക്ക് വെള്ളവുമായി ഓടി. അദ്ദേഹത്തിന്റെ അടക്കത്തിയപ്പോഴേക്കൽ അയാളും മരിച്ചു കഴിത്തിരുന്നു. താനിഷ്ടപ്പെടുന്നത് തന്റെ സഫോറരൂപവേണിയും ഇഷ്ടപ്പെടുന്നതുവരെ നിങ്ങളാരും സത്യവിശ്വാസിയാവുകയില്ല (ബുദ്ധാർ). എന്ന തത്തോ പ്രയോഗത്തിൽ വന്ന കാഴ്ചയാണ് നാം കണ്ട്. ഈത് ഭാവനാ ചിത്രമല്ല. ചർത്തത്താളുകളിൽ രേഖപ്പെട്ട യമാർമ്മ സംഭവങ്ങൾ. അക്കലെ നിലവിളിച്ച് വ്യക്തി ഏതു ഗോത്രക്കാരനാണെന്നോ ആരാണെന്നോ അറിഞ്ഞിട്ടല്ല വെള്ളം അദ്ദേഹത്തിനു കൊടുക്കാൻ പറയുന്നത്. മരണസമയത്ത് മനുഷ്യൻ അപാരമായ ദാഹം അനുഭവപ്പെടുമെന്നാണ് പറയുന്നത്. ആ സന്ദർഭത്തിലാണ് തന്റെ സഫോറരൂപവേണി ദാഹജലം ഉപേക്ഷിക്കാൻ തയ്യാറായുന്നത്. ഈത് ഒരു വ്യക്തിയിൽ മാത്രം വന്ന മാറ്റമല്ലായിരുന്നുവെന്നും സമൃദ്ധത്തിൽ വന്ന മാറ്റത്തിന്റെ നിദർശനമാണെന്നും വ്യക്തം. അതുകൊണ്ടാണല്ലോ മുന്നുപേരും ഒരേപോലെ പെരുമാറിയത്.

വിദ്യാവിഹീനരായ ഒരുപിടി അറബിക്കളെ സംബോധന ചെയ്തു നബി (സ) പറഞ്ഞു: നിങ്ങൾ ‘ലാളലാഹ ഇല്ലിഹാ (അല്ലാഹുവല്ലാതെ ആരാധ്യനില്ല)’ എന്നു പറയു. അറബ് ലോകവും അനബി ലോകവും നിങ്ങളുടെ കീഴിൽ വരും. കേടുനിന്ന് അറബികൾക്ക് അതിന്റെ അർമ്മം മനസ്സിലായോ എന്നറിയില്ല. അവരുടെ ഏറ്റുപിണ്ഠാരം പത്തുകാല്പത്തിനടയിൽ ആയിരക്കണക്കിന് കീലോമീറ്റർ വിസ്താരമുള്ള അരേബ്യ മുഴുവൻ ഇസ്ലാമിന്റെ കീഴിൽ വന്നു. നുറു കൊല്ലം കഴിയുമേക്കൽ കിഴക്ക് സിന്യും പടിഞ്ഞാറ് സ്വപയിനും ഉൾപ്പെടുന്ന ഏഷ്യയും ആഫ്രിക്കയും യുറോപ്പുമുൾപ്പെടുന്ന പ്രദേശങ്ങൾ മുഴുവൻ ഇസ്ലാമിന്റെ കീഴിൽ വന്നതായി നാം കാണുന്നു. പേരഷ്യൻ രോമാ സാമ്രാജ്യങ്ങൾ ഇസ്ലാമിനു മുമ്പിൽ അടിയാറാം പറയുന്നതായി നാം കാണുന്നു. ചർത്തത്തിലെ ഈ വിസ്മയം വിശദീകരിക്കാൻ ഭൗതിക ചർത്തകാരനാർ പാടുപെടുകയും ചെയ്യുന്നു.

» മതരംഗം

പ്രവാചകനു മുമ്പ് അറബികൾ ബഹുദൈവവാരാധകരായിരുന്നു. പ്രപഞ്ച സ്നാഷ്ടാവിനെ മാത്രം ആരാധിക്കാൻ ഇബ്രാഹീം നബി (അ) നിർമ്മിച്ച കാൺബയിൽ പോലും 360 വിശഹങ്ങളുായിരുന്നു. ഒരു പരാശക്തിയിൽ അറബികൾ വിശസിച്ചിരുന്നുവെങ്കിലും ഓരോ നഗരത്തിനും ഓരോ ഗോത്രത്തിനും പ്രത്യേകം ദൈവങ്ങളെ പ്രതിഷ്ഠിച്ചിരുന്നു. യമാർമ്മ ദൈവത്തെ വിട്ട് വഞ്ചി, ഉസ്സ, സുവാങ്കർ, ഹുബുൽ, യാത്ര, മനാത്ര എന്നീ ദൈവങ്ങളെ അവർ ആരാധിച്ചു. അവയിൽ പലതും സ്ത്രീ ദേവതകളായിരുന്നു. അറബികൾ വിശഹങ്ങളെ വികാരവായ്പോടെ ആരാധിച്ചു. അവരുടെ മകൾക്ക് ഈ വിശഹങ്ങളുടെ അടിമകൾ എന്നു പേരിൽ വച്ചു. വിശഹങ്ങളുടെ അവരുടെ അറബികൾ നക്ഷത്രങ്ങളും സുരൂനേയും മരങ്ങളും മരിച്ചുപോയ വീരമാരേയും ആരാധിച്ചു. ജനുകളുടെ രൂപത്തിലുള്ള വിശഹങ്ങളും അവർക്കുണ്ടായിരുന്നു. പൂജാരിമാർക്ക് വലിയ സ്ഥാനം അവർ നൽകി. ശകുനങ്ങളിൽ അവർ വിശസിച്ചു.

ബഹുദൈവവാരാധകരായ അറബികളെ നബി (സ) ഏകദൈവ വിശാസികളാക്കി മാറ്റി. ബുർആൻ പ്രഖ്യാപിച്ചു: പറയു. കാര്യം അല്ലാഹു ഏകനാണ് എന്നതാകുന്നു. അല്ലാഹു ഏവർക്കും ആവശ്യമായിട്ടുള്ളവനാകുന്നു. അവൻ (ആർക്കും) ജനം നൽകിയിട്ടല്ല. (ആരുദേശ്യം സന്തതിയായി) ജനിച്ചിട്ടുമില്ല. അവനു തുല്യനായി ആരും തന്നെയില്ല. (ബുർആൻ 112/1-4)

ബുർആൻ ചോദിച്ചു : ആകാശങ്ങളേയും ഭൂമിയേയും സൃഷ്ടിക്കുകയും നിങ്ങൾക്ക് ആകാശത്തുനിന്ന് വെള്ളം ചൊരിഞ്ഞുതന്നികയും ചെയ്തവനാരാണ്? എന്നിട്ട് അത് (വെള്ളം) മുലം കൗതുകമുള്ള തോട്ടങ്ങൾ നാം മുള്ളിച്ചു. അവയിലെ വൃക്ഷങ്ങൾ മുള്ളിക്കാൻ നിങ്ങൾക്ക് കഴിയുമായിരുന്നില്ല. അല്ലാഹുവോടൊപ്പം മറ്റൊരാരാധ്യനോ? (ബുർആൻ 27/60).

ഭൂമിയെ നിവാസയോഗ്യമാക്കുകയും അതിനിടയിൽ നദികളുണ്ടാക്കുകയും രജുതരം ജലാശയങ്ങൾക്കിടയിൽ ഒരു മരയുണ്ടാക്കുകയും ചെയ്തവനാർ? (അതോ അവരുടെ ദൈവങ്ങളോ?) അല്ലാഹുവോടൊപ്പം മറ്റൊരാരാധ്യനോ? അല്ല, അവരിൽ അധികപേരും അറിയുന്നില്ല. (ബുർആൻ 27/61)

കഷ്ടപ്പെടുന്നവൻ വിളിച്ചു പ്രാർമ്മിച്ചാൽ അവൻ ഉത്തരം നൽകുകയും വിഷമം നീക്കിക്കാടുകുകയും നിങ്ങളെ ഭൂമിയിൽ പ്രതിനിധികളാക്കുകയും ചെയ്തവനാരാണ്? അല്ലാഹുവോടൊപ്പം മറ്റൊരാരാധ്യനോ? അത്തപ്പം മാത്രമേ നിങ്ങൾ ചിന്തിക്കുന്നുള്ളു. (ബുർആൻ

(27/62)

കരയിലേയും കടലിലേയും അനധകാരങ്ങളിൽ നിങ്ങൾക്കു വഴി കാണിക്കുകയും തന്റെ കാരുണ്യത്തിനു മുമ്പേ സന്തോഷസൂചകമായി കാറ്റുകൾ അയക്കുകയും ചെയ്യുന്നവനാരാണ്? അവർ പകുചേരക്കുന്നതിൽ നിന്നും അല്ലാഹു അതീതനായിരിക്കുന്നു. സൃഷ്ടി ആരംഭിക്കുകയും പിനീക് അതാവർത്തിക്കുകയും ആകാശത്തു നിന്നും ഭൂമിയിൽ നിന്നും നിങ്ങൾക്ക് ഉപജീവനം നൽകുകയും ചെയ്യുന്നതാരാണ്? (അതല്ല അവർ പകുചേരക്കുന്നവയോ?) അല്ലാഹുവോടൊപ്പം മറ്റാരാത്രായുണ്ടോ? പറയു. നിങ്ങൾ സത്യവാന്മാരാണെങ്കിൽ നിങ്ങൾക്കുള്ള തെളിവ് കൊണ്ടുവരിക. (ബുർആൻ 27/64)

ഈസ്ലാമിന്റെ അധ്യാപനങ്ങൾ അബ്ദികളെ സ്വാധീനിച്ചു. അവർ അവരുടെ കൈകൊണ്ടു തന്ന വിശദങ്ങളെല്ലാം തച്ഛുച്ചു. ശകുനങ്ങളെ പേടച്ചിരുന്ന അവരെ ‘നന്നയും തിരു യും അല്ലാഹുവിൽ നിന്നാണെന്ന് നബി (സ) പറിപ്പിച്ചു. സകലവിധ ഭയങ്ങളിൽ നിന്നും മനുഷ്യരെ നബി (സ) മോചിപ്പിച്ചു. പറയു, ഞാൻ പ്രഭാതത്തിന്റെ നാമനിൽ അദ്ദേഹം തേടുന്നു. അവൻ സൃഷ്ടിച്ച എല്ലാറ്റിനേറ്റുയും ഉപദ്വാനങ്ങളിൽ നിന്നും (ബുർആൻ 113/1). പട്ടവൻ സൃഷ്ടിക്കാത്ത ഒന്നും ഈ ലോകത്തിലില്ലോ. അവൻ സംരക്ഷണമുണ്ടെങ്കിൽ പിന്നെ ആരെ ഭയപ്പെടണോ? ‘നമുക്കൊരു നമ അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിച്ചാൽ ലോകത്തുള്ളവരല്ലാം വിചാരിച്ചാലും അത് തടയാനാവില്ല. നമുക്കൊരു തിരു അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിച്ചാൽ ലോകത്തുള്ളവരല്ലാം വിചാരിച്ചാലും അത് തടയാനാവില്ല’ എന്ന് തിരുനബി (സ) പറിപ്പിച്ചു.

അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിച്ച സ്ഥലത്തും സമയത്തും മാത്രമേ നാം മരിക്കു എന്ന വിധി വിശ്വാസം മുസ്ലിംകൾക്ക് ധീരമായി മുന്നോട്ടു പോകാൻ പ്രചോദനം നൽകി. അതോരു പോസ്റ്റിവ് (നിർമ്മാണാത്മക) വിശ്വാസമായിരുന്നു. അല്ലാഹു വെച്ചതേ വരു. അത് സംഭവിക്കുക തന്ന ചെയ്യും എന്ന വിശ്വാസം ആദ്യകാല മുസ്ലിംകളെ കർമ്മാണ്ഡുകരാക്കി. ഏതു യുദ്ധക്ക്രാന്തിലേക്കും ദേരുപെട്ടു കടന്നു ചെല്ലാൻ അവർക്ക് വിധി വിശ്വാസം സഹായകമായി. നീതിക്കും സത്യത്തിനും പേണി അടക്കാടി വീരമുത്യു വരിച്ചാൽ സർബ്ബത്തിൽ പ്രവേശിക്കുമെന്ന ശഹീദ് (രക്തസാക്ഷി) ആശയവും അവർക്ക് ധീരമായി മുന്നോട്ടു പോകാൻ സഹായകമായി. കണ്ണിൽക്കണ്ണതിനെയല്ലാം ആരാധിച്ചിരുന്ന അവയെ ഭയപ്പെട്ടിരുന്ന മനുഷ്യർ നിർഭയരായി മാറുന്നതാണ് നാം കാണുന്നത്. നിർഭയാവസ്ഥയിലേ സർഗ്ഗശക്തികൾ ഉണ്ടു. അതാണ് സംഭവിച്ചത്. അല്ലാഹുവിനെയല്ലാതെ ഒന്നിനേയും ഭയപ്പെടാത്ത ഒരു പുതിയ സമൂഹം രൂപം കൊണ്ടുകയായിരുന്നു. അവർ പുതിയ ഒരു ലോകക്രമം സൃഷ്ടിക്കുന്നതാണ് പിന്നെ നാം കാണുന്നത്.

» സാമുഹ്യരംഗം

നബി (സ) കു മുമ്പുള്ള അനേഖ്യൻ ജീവിതത്തിന്റെ ഒരു ഭാഗമായിരുന്നു മദ്യപാനം. അബ്ദി കവിതകളിലെ ഒരു പ്രധാന പ്രമേയം മദ്യമായിരുന്നു. തരംഗ എന്ന അബ്ദി കവി ചോദിച്ചു: യുദ്ധവും മദ്യവും മറിരാക്ഷിയിച്ചുമുണ്ടായിരുന്നില്ലെങ്കിൽ ജീവിതത്തിനെന്തെമാണുള്ളത്? താൻ മരിച്ചാൽ തന്ന ഒരു മുന്തിരിവെള്ളിയുടെ അടിയിൽ കൂഴിച്ചിട്ടാണെന്നെന്ന് മറ്റാരാബിക്കവി പാടിയത്.

മദ്യത്തിൽ മുണ്ടിക്കുളിച്ചു ഒരു സമൂഹത്തെ പുർണ്ണമായും അതിൽ നിന്നും നബി (സ) മുക്തരാക്കി. മദ്യം നിരോധിച്ചുകൊണ്ടുള്ള ബുർആനിക വചനം അവതരിച്ചപ്പോൾ മദ്യപാത്രങ്ങൾ അവർ പാതയോരങ്ങളിലെന്നതുംചു. മറീനയിലെ തെരുവീമികളിൽ മദ്യം ചാലിട്ടാഴുകി. മദ്യം സുക്ഷിച്ച പാതങ്ങളും മദ്യം കഴിക്കാനുപയോഗിച്ചിരുന്ന പാതങ്ങളും അവർ തന്ന തലിയുടച്ചു. ലോകത്തിലെ ഏറ്റവും വലിയ മദ്യനിരോധന പ്രസ്ഥാനമായി ഇസ്ലാം മാറി.

ബാതിദ്യും ഭയനു പിണ്ടുകൂടിക്കളെ കൊല്ലുമായിരുന്നു. പെൺകുട്ടിക്കളെ കൊല്ലുന്ന പതിവുമുണ്ടായിരുന്നു. ഒരു പെൺകുട്ടി ജനിച്ചുവെന്നിണ്ടാൽ പിതാവിന്റെ മുവം വാടും. ലജ്ജ കാരണം അധ്യാർഷ സദന്ന് വിച്ചു പോകും. പിനീടയാളുടെ ചിന്ത എങ്ങനെ ആ പെൺകുട്ടിയെ കൊല്ലാമെന്നായിരിക്കും. ബുർആൻ അബ്ദികളുടെ ഇള സ്വഭാവത്തെ നിരോധിച്ചു. ‘ബാതിദ്യും ഭയനു നിങ്ങളുടെ സന്താനങ്ങളെ നിങ്ങൾ കൊല്ലുരുത്. നിങ്ങൾക്കും അവർക്കും ക്ഷേണം നൽകുന്നത് നാമാണ്. അവരെ പാഠക്കുമായ പാപമാണ് (ബുർആൻ 17/31). ഉമർ വത്താബ് (റ) എങ്കിൽ നബി (സ) യുദ്ധ സന്നിധിയിൽ ഇങ്ങനെ വിലപിച്ചു. ഒരു ദിവസം എൻ്റെ ഭാര്യയോട് ഞാൻ മകളെ അണിയിച്ചുരുക്കാൻ പറഞ്ഞു. അവർ തുള്ളിച്ചാടി എൻ്റെ കുടു പുറപ്പെട്ടു. നേരത്തെ തയ്യാറാക്കിവെച്ചിരുന്ന ഒരു മണൽക്കുഴിയിലേക്ക് ഞാനവളെ തള്ളിയിട്ടു. കൂഴിയിൽ

നിന്നുള്ള ഉപ്പ് ഉപ്പ് എന നിലവിൽ ഇപ്പോഴും എൻ്റെ കാതിൽ മുഴങ്ങുന്നു. ഇതു പറഞ്ഞ് ഉമർ പൊട്ടിക്കരെത്തു. ഇസ്ലാം സ്വീകരിച്ചതിനു സഹോദരിയെയും ഭർത്താവിനേയും ശിക്ഷിക്കാനും നബി (സ) യെ വധിക്കാനും ഇങ്ങിപ്പുറപ്പെട്ട ഉമർ പിനീക് ജനങ്ങളുടെ ഏളിയ ഭാസനായി മാറിയ കമ നമുക്കരിയാമല്ലോ. ‘യുഹൂദ്‌സ് നഡിയുടെ തീരത്ത് രഹടിൻകുട്ടി പടിഞ്ഞി കിടന്നാൽ താന്തിനു സമാധാനം പറയേണ്ടി വരു’ എന്നു പറയുന്ന മനുഷ്യനായി. പ തെര ക്രുരനായ ഉമർ വലീഹയായി മാറി. സിറിയയിൽ ക്ഷാമമു വയപ്പോൾ വലീഹ അവിടെ പോയി രേഷൻ സംവിധാനത്തിനു നേതൃത്വം നൽകി. രേഷൻ ഗോതമിന്റെ ചാക്ക ചുമനു നീങ്ങുന്ന വലീഹയോട് മറ്റാരാൾ വലീഹയുടെ ചാക്ക് താൻ ചുമനുകൊള്ളാമെന്നു പറഞ്ഞപ്പോൾ ‘നാളെ പരലോകത്ത് താൻ എൻ്റെ ഭാരം ചുമക്കുമോ?’ എന്നു ചോദിക്കുന്ന ഉമർനെന്നാണ് പിനീക് നാം കാണുന്നത്. വലിയ സാമ്രാജ്യത്തിന്റെ അധിപന്നായിട്ടും ഇന്തപ്പുന്നചുവട്ടിൽ ഇന്തപ്പുന്നയോലയിൽ വിശ്രമിക്കുന്ന ഉമർ (റ) വ്യക്തികളിൽ സംഭവിച്ച സംസ്കരണത്തിന്റെ ഒരുദാഹരണം മാത്രമാണ്.

വിൽക്കുകയും വാങ്ങുകയും ചെയ്യാൻ പറ്റുന്ന ഉരുപ്പടിയായാണ് സ്ത്രീകളെ നബി (സ) ക്കു മുസുള്ളു അഭിഭിക്ഷ കണ്ണിരുന്നത്. അവർക്ക് സ്വത്വകാശമുണ്ടായിരുന്നില്ല. രഹാർക്ക് എത്ര സ്ത്രീകളുമായും ലൈംഗികബന്ധം പുലർത്താമായിരുന്നു. സ്ത്രീകളെ അനന്തരമെടുക്കാവുന്ന സ്വത്വായി കരുതിയിരുന്നു. അങ്ങനെ മകൾ പിതാവിന്റെ ഭാര്യമാരെ അനന്തരമെടുക്കുക കൂടി ചെയ്തിരുന്നു.

ഈ അവസ്ഥയിൽ നിന്ന് സ്ത്രീയെ നബി (സ) ഉയർത്തി. ബഹുഭാര്യത്മ നിയന്ത്രിച്ചു. സ്ത്രീയെ അനന്തരമെടുക്കാവത്തെല്ലാം നിഷ്കർഷിച്ചു. സ്ത്രീകൾ സ്വത്വകാശം നൽകി. സ്ത്രീകൾ വിദ്യാഭ്യാസം നേടൽ നിർബന്ധമാക്കി. ഭാര്യക്കും ഭർത്താവിനും സൗജ്ഞ്യ (ഇണ) എന പദമാണ് ഇസ്ലാം ഉപയോഗിച്ചത്.

ഹജ്ജത്തുൽ വിഭാഗം (പിടവാങ്ങൽ) പ്രസംഗതതിൽ നബി (സ) പറഞ്ഞു. ‘മനുഷ്യരേ, നിങ്ങളോട് നിങ്ങളുടെ പത്നിമാർക്കുള്ളതു പോലെത്തന്നെന്ന നിങ്ങൾക്കു അവരോടും ചില ബാധ്യതകളുണ്ട്. നിങ്ങൾ സ്ത്രീകളോട് നല്ല നിലക്ക് പെരുമാറുക. അല്ലാഹുവിന്റെ ഒരു അമാനത്ത് എന നിലക്കാണ് അവരെ നിങ്ങൾ ഏറ്റുടക്കിയിരുന്നത്.’

നബി (സ) ക്ക് മുൻ അരേഖയിൽ ചുരുക്കം ചിലർക്കു മാത്രമേ അക്ഷരാഭ്യാസം ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളു. ഇസ്ലാം വന്നതോടെ സാക്ഷരതയും ശാസ്ത്രവോധവും വർദ്ധിച്ചു. നബി (സ) ക്ക് ആദ്യമിഞ്ഞിയ വാക്കും തന്നെ ‘ഇവർഞ്’ (വായിക്കു) എന്നായിരുന്നുവെല്ലോ. ബവർഡിൽ പിടിക്കപ്പെട്ട തടവു പുള്ളിക്കർക്ക് മോചനദ്വൈമായി നബി (സ) നിശ്ചയിച്ചത് പത്തു മദ്ദീനാവാസികളെ എഴുത്തും വായനയും പരിപ്പീകരകയെന്നതായിരുന്നു. പ്രകൃതിയെ പറ്റി ചിന്തിക്കാനും പറിക്കാനും ആജണാപിക്കുന്ന ധാരാളം ശാസ്ത്രപട്ടകൾ മുന്സലിം ലോകത്തുണ്ടായി. ആധുനിക ശാസ്ത്രത്തിനും ബീജാവാപം നൽകിയത് മുന്സലിംകളായി രുന്നു. പ്രകൃതി മുഴുവൻ മനുഷ്യനു പേണ്ടിയുള്ളതാണെന്ന ഇസ്ലാമിക ആശയം പ്രകൃതിശക്തികളെ ഭയപ്പെടുന്ന അവസ്ഥയിൽ നിന്ന് മനുഷ്യനെ ഉയർത്തി. അവൻ പ്രകൃതിയെ പറ്റി പറിക്കാനും അതുപയോഗപ്പെടുത്താനും ആരംഭിച്ചു. അതിന്റെ ഫലമായാണ് ആധുനിക ശാസ്ത്രം വളർന്നു വന്നത്.

കൂഷിയെയും കച്ചവടത്തെയും നബി (സ) ഫോത്സാഹിപ്പിച്ചു. അവിടുന്ന പറഞ്ഞു: ‘ഇപ്പോൾ അനുസ്നാളാണെന്നു കരുതുക. എന്നാൽപ്പോലും തന്റെ കയ്യിൽ ഒരു വിത്തുണ്ടാക്കിൽ അതവൻ കുഴിച്ചിട്ടും. നീ നല്ല ഉദ്ദേശ്യത്തോടെ ഒരു ഫലവുക്കഷ്ടതിന്റെ വിത്തു കുഴിച്ചിട്ടാൽ വുക്കഷം വലുതായി ഫലം കായ്ക്കുവോൾ കളളൻ കട്ടുകൊണ്ടുപോയാലും പക്ഷികൾ കൊത്തിത്തിനാലും നിനക്കതു സദബ (യർമ്മം) യാണ്.’

കൂഷിക്കു പ്രചോദനം നൽകുന്ന ഇത്തരം ഉത്തോധനങ്ങൾ കാർഷിക മേഖലയെ വളർത്തി. ‘അനാവശ്യമായി ചെലവഴിക്കുന്നവർ പിശാചിന്റെ സഹോദരമാരാണ്’ എന നബിവചനം യുർത്തു നിയന്ത്രിച്ചു വയർ നിരീയ ഉണ്ണരുതെന്നും ഒരു ഭാഗം വായുവിനും ഒരു ഭാഗം വെള്ളത്തിനും നീക്കിവെക്കാണമുള്ള നബി (സ) യുടെ നിർദ്ദേശങ്ങൾ മിതവ്യയം പരിശീലിപ്പിച്ചു. പുശ്യയിൽ നിന്ന് വുള്ള (അംഗശുഖി) എടുക്കുകയാണെങ്കിൽ പോലും വെള്ളം അനാവശ്യമായി ഉപയോഗിക്കരുതെന്നാണെല്ലോ ഇസ്ലാമിന്റെ പാഠം.

ആദ്യകാല അരേബ്യയിൽ ദാർശനികവിജ്ഞാനം ഇസ്ലാം വന്നപ്പോൾ സകാത് വാങ്ങാൻ ആളുന്നേഡാ എന്ന് ഉദ്യോഗസ്ഥർ അനേകഷിച്ചു നടക്കുന്ന അവസ്ഥ ഉണ്ടായി. സകാത് വാങ്ങാനാളെ കണ്ണഭത്താതെ ആ പണം അടിമകളെ മോചിപ്പിക്കാൻ വിനിയോഗിച്ചു. പണക്കാരൻ പാവപ്പേട്ടവരെ ചുംബണം ചെയ്യുന്ന പലിശവുവസ്ഥ നബി (സ) ക്ക് മുസുള്ളു അരേബ്യയിൽ വ്യാപകമായിരുന്നു. ഇസ്ലാം എല്ലാ പലിശയും നിരോധിച്ചു. സകാത് നിർബന്ധമാക്കുകയും ചെയ്തു. അത് ദാർശനികലൂതാക്കി.

അടിമകളുടെ സ്ഥിതി പരിതാപകരമായിരുന്നു. അവരെ അടിക്കുകയും പട്ടിണിക്കിടുകയും ചെയ്തിരുന്നു. അവർക്ക് സാത്രന്ത്യം നേടാൻ ഇസ്ലാം അവസരം നൽകി. അവർക്ക് അവരുടെ സാത്രന്ത്യം വിലക്കു വാങ്ങാമെന്നു നബി (സ) നിർദ്ദേശിച്ചു. അടിമയെ മോചിപ്പിക്കൽ ചുംബിപ്പവൃത്തിയാണെന്ന് നബി (സ) പറിപ്പിച്ചു. പല തെറുകൾക്കും പരിഹാരം അടിമയെ മോചിപ്പിക്കലാക്കി. നിങ്ങൾ ഒക്ഷിക്കുന്നത് അവർക്ക് നൽകണമെന്നും നിങ്ങൾ ധരിക്കുന്ന വസ്ത്രം തന്നെ അവർക്കും ധരിക്കാൻ കൊടുക്കണമെന്നും നബി (സ) നിർദ്ദേശിച്ചു.

നബി (സ) ജീവിതത്തിന്റെ വിവിധ രംഗങ്ങളിൽ വിഘ്വകരമായ മാറ്റങ്ങൾ വരുത്തി. ഒരു പുതിയ സമൂഹത്തിന് രൂപം നൽകി. ആ വിഘ്വവം അരേബ്യയുടെ നാലതിരുകൾക്കുള്ളിൽ എത്തുങ്ങി നിന്നില്ല. ലോകത്തിന്റെ മുകുമുലകളിലേക്ക് അത് വ്യാപിച്ചു. ലോകജനതയെ ഇത്രയധികം സ്വാധീനിച്ചു മറ്റാരു വ്യക്തിയും വ്യക്തിത്വവും ലോകചരിത്രത്തിൽ ഇല്ലതെന്ന.

നബിയിലെ സാരമധ്യം

തിരുനബി (സ) യുടെ നിയോഗത്തിൽ സാരമധ്യത്തിന്റെ ഉള്ളടക്കം ഉണ്ടായിരുന്നോ? എങ്കിൽ എന്തായിരുന്നു? ഉടനീളം ഉഞ്ചമള്ളമായ ആ ജീവിതമൊന്നു വായിച്ചാൽ ഇങ്ങനെനയൊരു ചോദ്യത്തിനു തന്നെ പ്രസക്തി കാണില്ല. നേതാവ്, ഭരണാധികാരി എന്നാക്കേ പരയുന്നോൾ മനസ്സിലക്കുരിക്കുന്നത് അധികാര സ്ഥാനങ്ങളിൽ അടയിരിക്കുന്ന രാജാക്കന്മാരായിരിക്കും. സാധാരണ അർമ്മത്തിൽ വിവക്ഷിക്കാറുള്ള ഒരു നേതാവോ ഭരണാധികാരിയോ ആയിരുന്നില്ല തിരുനബി (സ). മറിച്ച് സർവ്വത്ര സത്രന്തപരതയല്ല ഇസ്ലാമിലെ ആധിപത്യമെന്ന് പറിപ്പിക്കുകയും അല്ലാഹുവിന്റെ അടിമയും ഉത്തരാധികാരിയുമാണ് ഭരണാധികാരിയെന്ന് ഖോദ്യപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തു പ്രവാചകൾ.

ഒരു പ്രസ്താവനത്തിന്റെ വിജയം നിലകൊള്ളുന്നത് അതിന്റെ സാരമിയിൽ സമേളിക്കുന്ന വ്യക്തിപ്രഭാവത്തെ ആസ്പദിച്ചായിരിക്കും. ഈ തലത്തിൽ നബി (സ) യുടെ ജീവിതം ഉന്നത ചീനകളും ചെയ്തികളും മാത്രം നിരിഞ്ഞതായിരുന്നുവെന്നു കാണാം. തിരുനബി (സ) യുടെ അനിതരസാധാരണ വ്യക്തിത്വത്തെ, പ്രവാചകത്തിനു മുമ്പുള്ളതുപോലും സമകാലിക സമൂഹം സമതിച്ചിരുന്നു. പ്രസ്താവനത്തോട് കർനാതകർିന ശാത്രവം പുലർത്തുന്നോൾപോലും തിരുഭൂതരുടെ വ്യക്തിത്വത്തിനു നേരീക്ക് വിരൽ ചുണ്ടാൻ ശത്രുകൾക്കായില്ല. കുലീനകുടുംബത്തിലാണ് നബി (സ) പിറുന്നത്. കുലമഹിമയിൽ ഉറും കൊള്ളുന്നവർക്കിടയിൽ ഇത്തരമൊരു കുലമഹിമ നേതൃപദവിക്ക് അനീവാര്യവുമായിരുന്നു. നേതൃഗൃഹവും മഹിതമായ മാനൃതയും ഇസ്മാഖലാലി താവഴിയുടെ കൂട്ടപ്പിസ്തായിരുന്നു. പ്രത്യേകിച്ചു ബുദ്ധേശികൾ. അവർ അബീകളുടെ നേതൃപദവി അലക്കരിക്കുകയായിരുന്നു. ഈ നിലക്കും നബി (സ) യെ നിരാകരിക്കാൻ ആർക്കുമാകില്ലായിരുന്നു.

വിഭാവിത ആശയങ്ങൾക്ക് വേണ്ടിയുള്ള സമർപ്പണ സന്നദ്ധത നബിയിൽ സദാ പ്രകടമായിരുന്നു. അനീവാര്യമായ ലഭ്യങ്ങളിൽ സമരസജ്ജരായി സബാക്കൾ പടകളള്ളതിലേക്ക് പുറപ്പെടുന്നോൾ നബി (സ) നേരിട്ട് നേതൃത്വം നൽകുമായിരുന്നു. അനുയായിവുന്നത്തിന് ആവേശം നൽകിയും മാതൃക കാണിച്ചും അധ്യാനിക്കുവാനും അക്കം വെട്ടുവാനും അല്ലാഹുവിന്റെ റിസൂൽ അശേഷം അഭിച്ഛ നിന്നില്ല. വന്നവിന്റെ നേടുനീളിൽ കിടങ്ങിയിൽ പൊരിയുന്ന വയറുമായി സ്വഹാബികൾക്കൊപ്പം മണ്ണുവെട്ടിയും ചുമന്നുകൊണ്ടു അവിടുന്ന് കർനമായി അധ്യാനിച്ചു. കായിക കേശമനുഭവിക്കുന്ന

കർമ്മങ്ങളിൽ നബി (സ) നിർലോദം പങ്കുകൊണ്ടു. പെരുവരയോടെ യുദ്ധമുന്നുന്നണി സന്ദർശിച്ച് സുരക്ഷിത തട്ടകങ്ങളിലേക്ക് ഉൾവലിയുന്ന ചക്രവർത്തിയായിരുന്നില്ല മുഹമ്മദ് നബി (സ). തീഷ്ണമായ തിട്ടുരങ്ങളെ തുണവത്തശ്ശിച്ചുകൊണ്ടാണില്ലോ അവിടുന്ന് പ്രഭോധന ദാത്യം തുടങ്ങിയതു തന്നെ. ശിഖർബു അബീതോലിബിലെ തടകലിൽ പച്ചില കൈച്ചിച്ചു ജീവൻ നിലനിർത്തിയ നേതാവാണാവിടുന്ന്.

നബി (സ) യിലെ നേതാവിന്റെ ആജഞ്ചക്രതിയുടെ ആർജ്ജവം അളക്കാൻ മകാവിജയം ഏറ്റും അനുയോധ്യമാണ്. കുറവും കിരാതവുമായ അതിക്രമങ്ങളുപരിതിച്ച് മകാമുഖ്യമാർക്കു മുന്നിൽ മർദ്ദിത സമുഹം വിധികർത്താക്കളും വിജുഗീഷ്യകളുമായി നിന്ന് സന്ദർഭം. മുസ്ലിംകളുടെ മനസ്സിൽ കഴിഞ്ഞകാലത്തെ അഭിശപ്തമായ ഓർമ്മകൾ. ചുട്ടുപൊള്ളുന്ന മണൽപ്പുരപ്പിൽ ബിലാലിനെ കിടത്തി നെഞ്ചിൽ പാറ കയറ്റിവച്ചവർ.... കത്തുന്ന കർക്കരിക്കനലിൽ വബ്പാബിനെ കിടത്തി നെഞ്ചിൽ കയറി നൃത്തമാടിയവർ.... ചുട്ടു പഴുതത പടയകി ധർപ്പിച്ച് യാസിരിനെ പീഡിപ്പിച്ചവർ.... ഇതിനെല്ലാം ഏതുവിധം ശിക്ഷകളാണ് വിധിക്കപ്പെടുന്നതനോരത്ത് ഭാവഹാവഞ്ഞേണ്ടും നിലയുറപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു. സ്ത്രോജനകമായ നിമിഷങ്ങൾ. കണ്ണിൽ കത്തുന്ന പ്രതികാരവാൺചരയും കൈയിൽ മിനുന്ന വാളുമായി നിൽക്കുകയാണ് സ്വഹാബികൾ.

പക്ഷേ, തിരുനബി (സ) യുടെ ആജഞ്ച വന്നു. ‘നിങ്ങൾക്ക് മാപ്പു നൽകിയിരിക്കുന്നു.’ ഒരു വാദവിഭാഗത്തിനു പോലും വഴിവെക്കാതെ തിരുത്തുരുടെ ആജഞ്ചക്കു മുന്നിൽ സ്വഹാബികൾ ചട്ടലവികാരങ്ങൾ കീഴ്പ്പെടുത്തുന്നതാണ് ലോകം കണ്ടത്.

തിരുനബി (സ) യുടെ അനുപമമായ നയതന്ത്രജ്ഞതയുടെ അനുംതനിന്ന് നിദർശനമാണ് ഹൃദൈബിയു കരാർ. ഉംകാരി മകയിലേക്കു തിരിച്ച് പ്രവാചകരേയും അനുയായികളേയും അതിനുവദിക്കാൻ വുംബേശികളുടെ ആസ്യതാഖോധം അനുപരിച്ചില്ല. ഒടുവിൽ, ഉടന്പടിയാവാമെന്നായി. സത്യദുതനോട് വുംബേശികളുടെ പ്രതിനിധി സുഖവേൽ കർന്നും കർക്കരിവുമായ നയനിലപാടുകളാണ് സ്ഥിരപ്പിച്ചത്. നബി (സ) യുടെ പ്രതികരണമാകട്ടെ വളരെ സ്വാധീനിയും സുഖവേൽ സംസാരം സ്വഹാബികളിൽ പലരേയും പ്രകോപിതരാകി. സുഖവേൽ ശാംപ്രതിനു വഴങ്ങി ‘അല്ലാഹുവിന്റെ ദുതർ’ എന്ന വാചകം തന്നെ വെട്ടിക്കളഞ്ഞു. പ്രത്യക്ഷത്തിൽ കരാർ വുംബേശികൾക്ക് അനുകൂലവും ഏകപക്ഷീയവുമായിരുന്നു. പക്ഷേ, കരാർ എല്ലാ വിധത്തിലും മുസ്ലിംകൾക്ക് അനുകൂലമായി ഭവിച്ചു.

അടുത്ത വർഷത്തെ മകാ സന്ദർശനം ഇസ്ലാമിന് ഔപചാരികതയും പ്രചാരവും വാർദ്ദാനം ചെയ്തു. ഏകപക്ഷീയമായ ഈ കരാർ വുംബേശികൾക്ക് തന്നെ വിനയാകുന്ന കാഴ്ചയാണ് പിന്നീട് കണ്ടത്. ഹൃദൈബിയു സന്ധി പ്രദാനം ചെയ്ത സമാധാനത്തിലേക്ക് ഇസ്ലാമിക സന്ദേശം വിദേശങ്ങളിലേത്തിക്കാൻ സ്വഹായകമായി. ഒർമ്മത്തിൽ മകാവിജയം തന്നെ ഈ കരാറിലും നേടിക്കൊന്നതാണ് വസ്തുത. മദീനയിലെ ഗോത്രപ്രമുഖരുമായി അവബന്ധിച്ച് വച്ച് അവിടുന്ന് ഉടന്പടിയിലേർപ്പെട്ടതും പ്രവാചകരും നയതന്ത്രപരമായ ചുവടുവെപ്പുയിരുന്നു. ആജമർശത്തുതയുടെ കുടിപ്പുകയുമായി കഴിഞ്ഞിരുന്ന ഔസ്ലാമിജ ഗോത്രങ്ങളെ അനുനയത്തിലും കൂട്ടിയിണക്കിയത് മദീനയിലെ ആദ്യത്തെ രാഷ്ട്രീയ വിജയമായിരുന്നു. ആദ്യത്തെ സുരക്ഷയുടെ അനിവാര്യത മനസ്സിലാക്കിയ പ്രവാചകൾ യസ്രിബിലെ യഹുദരുമായി കരാറിലേർപ്പെട്ടു. ഈ ഉടന്പടിയിലും വുംബേശികളിൽ നിന്നുള്ള ആക്രമണ സാധ്യത തന്നെ ഇല്ലാതാകി. വിദേശരാഷ്ട്ര നായകരായിരുന്ന ഹിറാക്കീയൻ (ഹിർബൽ), കോസ്ഫോസ് (കിസ്രി), മുവാബിസ്, നേഗസ് (നജാൾ) തുടങ്ങിയവരുമായി നയതന്ത്ര ശ്രമങ്ങൾ നബി (സ) നടത്തിയിരുന്നു.

അടിയന്തര പ്രശ്നങ്ങൾക്ക് യുദ്ധകാലാടിസ്ഥാനത്തിൽ പരിഹാരം കണ്ടു. മദീനാ രാഷ്ട്രത്തിന്റെ പിറവിയോടെയുണ്ടായ പ്രതിസന്ധികൾ അവിടുന്ന് നിർഘ്പയാസം പരിഹരിച്ചു. ഉള്ളതെല്ലാം ഉപേക്ഷിച്ചുപോന്ന സ്വഹാബികളെ ഓരോ അൻസ്വാരിയും ഓരോ അഭ്യാർമ്മിയെ ഏറ്റെടുക്കുക എന്ന തീരുമാനത്തിലും വഴി കണ്ണേതി. ഔപചാരികതയുടെ ഇടുക്കത്തിൽ കൂടുങ്ങാതെ പ്രക്തിബന്ധനയിൽ ഉട്ടിയുറപ്പിക്കപ്പെട്ടതായിരുന്നു ആ ബന്ധങ്ങൾ. സകീർണ്ണ പ്രശ്നങ്ങളും സാമൂഹ്യ പരിശോധനങ്ങളുമെല്ലാം പ്രവാചകൾ പെട്ടെന്നു തന്നെ പരിഹരിച്ചു.

എത്ര സ്ത്രോജനകമായ വൈകാരിക വിക്ഷുഖ്യതയും പ്രകോപനവുമുണ്ടായാലും തിരുനബി (സ)

കരാർ കാറ്റിൽ പറത്താതെ കാത്തു സുക്ഷിക്കുമായിരുന്നു. ഹൃദൈബിംബിയുടെ ചുടാറുംമുന്പായ സംഭവം ഇതിനു മതിയായ തെളിവാണ്. കരാരെഴുതിയ വുഡോൾ കാരണവർ സുഖേഹലിന്റെ പുത്രൻ അബുജൻദൽ മക്കക്കാരുടെ കണ്ണുവെട്ടിച്ച് അഭയാദ്യർമ്മനയുമായി പ്രവാചകരുടെ അതികിലെത്തുന്നു. ഇന്ന് ലാമികാദ്ദേഷണത്തിന്റെ പേരിൽ ശത്രുക്കൾ അദ്ദേഹത്തെ ചങ്ങലകളിൽ ബന്ധിപ്പിച്ച് പീഡിപ്പിക്കുകയായിരുന്നു. ചങ്ങലകൾ വലിച്ചിഴച്ച് മരുഭൂമിയിലും വിവശനായി വന്ന സഹോദരനെ സീകരിക്കാൻ അവിടുതെ മനസ്സ് വെനി. പക്ഷെ, രക്ഷിതാക്കളുടെ അനുമതിയില്ലാതെ മരീനയിൽ ആരെകിലും അഭയം തെടിയാൽ തിരിച്ചയക്കണമെന്നാണ് കരാർ. സത്രവിശ്വാസത്തിന്റെ പേരിൽ തനിക്കേൽക്കേണ്ടിവന്ന പരുക്കുകളും പ്രഹരണങ്ങളും പ്രദർശിപ്പിച്ച് പ്രവാചകനോട് അഭയത്തിന് കൈഞ്ഞിയെക്കിലും നബി (സ) കുട്ടി നിരസിക്കേണ്ടി വന്നു. അവസാനം അബുജൻദലിനെ പിതാവ് വലിച്ചിഴച്ച് തിരിച്ചുകൊണ്ടുപോകുമ്പോൾ ആ അനുചരൻ അത്യുചുത്തിൽ വിലപിച്ചുകൊണ്ട് ചോദിച്ചു. ‘ഇന്നിയും മർദ്ദനമേൽക്കാൻ വുഡോൾക്കിലേക്ക് എന്ന വിട്ടുകൊടുക്കുകയാണോ?’ ഇത്തെയാക്കയായിട്ടും കരാർ പാലന്തതിൽ അവിടുന്ന നിഷ്കർഷം പുലർത്തി.

മനുഷ്യനീതിയുടെ ഉരക്കല്ലാണ് ഭരണവും നേതൃത്വവും. അതു രണ്ടും ചിലർക്കൈക്കിലും ഒരു അർഥബല്യവുമാണ്. എന്നാൽ മുഹമ്മദ് നബി (സ) യിൽ നാം കാണുന്നത് ഒരു സന്ധുരണ്ണ നീതിമാനന്ധാണ്. കുലീനയും സന്ധനയുമായ ഒരു സ്ത്രീ കളവു നടത്തിയപ്പോൾ അവളെ ശിക്ഷയിൽ നിന്നൊഴിവാക്കാൻ അവളുടെ ബന്ധുക്കൾ നബി (സ) കുട്ടിപ്പെട്ട് ശിഷ്യൻ ഉസാമത് ബിൻ സൈബിനെ ശിപാർശകനായി തിരുസന്നിധിയിലേക്ക് പറഞ്ഞയച്ചു. സംഭവം കേട്കപാടേ അവിടുന്ന അദ്ദേഹത്തെ താക്കീതു ചെയ്തുകൊണ്ട് പറഞ്ഞു. ‘അല്ലാഹുവിന്റെ നീയമത്തിലാണോ എന്നോട് ശിപാർശ നടത്തുന്നത്? ഇസ്ലാമുലിക്കൾ ചെയ്തതിരാണ്. പണക്കാരെ പാപമുക്തരാക്കും. പാവങ്ങളെ ശിക്ഷിക്കും. അല്ലാഹുവാണേ എൻ്റെ മകൻ ഫാതിമ തന്നെയാണ് മോഷ്ടിച്ചുതെക്കിലും അവളുടെ കരങ്ങൾ താൻ ചേരുക്കുക തന്നെ ചെയ്യും.’ നീതിനിർവ്വഹണത്തിൽ അവിടുന്ന സ്ഥാനമാനങ്ങളേം മറ്റൊ പരിശീലനിച്ചിരുന്നേയില്ല. ആളുൾ(ഒ)നെന്തിരെ അപവാദ പ്രചരണത്തിൽ അക്ക്ലേപ്പുപോയവർ മുവരും ഇന്ന് ലാമിക്കിൽ ഓന്നത്തുമുള്ളവരായിരുന്നു. ഹാനി പ്രവാചകപത്തി സെസന്നൈ (റ) എൻ്റെ സഹോദരി. മിസ്ത്രിഹാക്കട്ട ബദറിൽ പങ്കെടുത്ത പോരാളി. ഹസ്താനുബന്ധനു സാഖിൽ പ്രസിദ്ധനായ കവിയും. ഇത്തരം സ്ഥാനമാനങ്ങളാണും നീതി നടപ്പിലാക്കുന്നതിൽ തടസ്സമായില്ല.

അബുഹാജർ അസ്ലാമി എന്ന സ്വഹാബി ഒരു ജുതനിൽ നിന്ന് നാലു ദിർഹം കടം വാങ്ങി. ജുതരുമായി ഒരു സമരത്തിന് മുസ്ലിംകൾ തയ്യാരാടുക്കുന്ന നേരമായിരുന്നു അത്. ജുതൻ കടം പീട്ടാൻ ആവശ്യപ്പെട്ടു. പക്ഷെ, സ്വഹാബിയുടെ അടുത്ത് എന്നുമുണ്ടായിരുന്നില്ല. ജുതൻ അസ്ലാമിയെ നബി സന്നിധിയിലെത്തിച്ചു. നബി കടം പീട്ടാൻ ആവശ്യപ്പെട്ടു. യുദ്ധത്തിൽ ഗന്മീത്ത കിട്ടുമെന്നും അപ്പോൾ കൊടുത്തുകൊള്ളാമെന്നും സ്വഹാബി പറഞ്ഞെങ്കിലും അയാൾ സമ്മതിച്ചില്ല. അവസാനം ധരിച്ച വസ്ത്രം വിറ്റ് സ്വഹാബി കടം വീട്ടി. തലപ്പാവഴിച്ച് അരയിൽ ചുറ്റിയാണ് സ്വഹാബി നാണം മറച്ചത്. ജുതമാരോട് സമരസന്നാഹത്തിനൊരുഞ്ചുന്ന സമയത്തുപോലും ശിഷ്യനോട് കടം പീട്ടാൻ നിർബന്ധിക്കുകയായിരുന്നു അവിടുന്ന്. അനുയായികളോടുണ്ടാവേണ്ട അനുകമ്പയേം ജുതനോടുണ്ടാവേണ്ട വെറുപ്പോ നീതിനിർവ്വഹണത്തിന്റെ കാര്യത്തിൽ തടസ്സമായില്ല. സ്വാർമ്മതയുടെയോ സ്വജനപക്ഷപാതയ്ക്കിലേയോ നേർത്തെ അനുരഥനങ്ങൾ പോലും ആ ജീവിതത്തിൽ ആർക്കും ആരോപിക്കാനാകില്ല.

» വിശ്വാസദാർശക്യം

വുഡോൾ പ്രമുഖനായ ഉത്തബ വന്നുകൊണ്ട് പറഞ്ഞു: ‘സഹോദരപുത്രം, ഞങ്ങൾക്കിടയിൽ കുലീന കുടുംബാംഗമാണ് നീ. ഈ പ്രസ്താവം കൊണ്ട് സന്ധത് നേടുകയാണ് നിന്റെ ലക്ഷ്യമെങ്കിൽ സന്ധത് നൽകാം. നേതൃത്വമാണ് നിന്നുകുവേണ്ടതെങ്കിൽ ഞങ്ങൾക്കെത്തു നേതാവാക്കാം. ഭരണാധികാരിയാക്കണമെങ്കിൽ രാജാവായി വാഴിക്കാം.’ ഹാംമീം സജ്ജദയിലെ സുക്തങ്ങൾ പാരായണം ചെയ്തുകൊായിരുന്നു നബി (സ) ഇതിനു മറുപടി പറഞ്ഞത്. മെൽസംഗതി പിതൃവ്യന് അബുതാലിബിനെ കൊണ്ട് ശത്രുക്കൾ പരയിപ്പിച്ചുനോക്കി. ഇതിനു നബി (സ) ഇങ്ങനെ പ്രതിപച്ചിച്ചു. ‘പിതൃവ്യാ, എൻ്റെ വലതു കൈയിൽ സൃഷ്ടിയെന്നും ഇടതു കൈയിൽ ചാറുന്നേയും വച്ചുതന്നാൽ പോലും അല്ലാഹു ഇത് വിജയിപ്പിക്കുകയോ അബ്ദുക്കിൽ ഇത് ഉദ്യമത്തിൽ താൻ നാമാവദ്ദേശംമാവുകയോ ചെയ്യുന്നതു വരെ ഇതുപേക്ഷിക്കാൻ താൻ തയ്യാറാണ്.’

വിശ്വാസഭാർഷ്യവും ദുഷചിത്തതയും തുള്ളുന്ന ഈ വാക്കുകളിൽ അബുത്രാലിബിന് മതിപ്പാണ് തോന്തിയത്.

മകാവുരേശികൾ മദ്ദീനക്കെതിരിൽ ശത്രുതയോടെ നിലകൊള്ളുന്ന കാലത്താണ് യമാമ പ്രദേശം ഇസ്ലാമികാധിപത്യത്തിലാകുന്നത്. മകക്കാർ ഗോതവ് വാങ്ങിയിരുന്നത് അപിടെ നിന്നായിരുന്നു. മുസ്ലിം ശത്രുകളായ മകക്കാർക്ക് ഇനി ഗോതവ് നൽകേണ്ടതില്ലെന്ന് യമാമക്കാർ തീരുമാനിച്ചു. തീരുമാനം നമ്പി (സ) യെ സന്തോഷിപ്പിക്കുമെന്നാണ് പലരും കരുതിയത്. പകേഷ്, അതിനുമുമ്പ് നമ്പി (സ) ഇടപെട്ട വ്യാഹാരം സുതാര്യമാക്കുകയും ഗോതവ് ലഭ്യമാക്കുകയും ചെയ്തു. ഹ്യൂമാൻസമെന്ന സംജ്ഞയെ കേടുകേൾവിയില്ലാത്ത കാലത്ത് ശത്രുതയിൽ നിലകൊള്ളുന്നവർക്ക് ആഹാരമെത്തിക്കുകയാണ് അവിടുന്ന് ചെയ്തത്. അനിവാര്യ ഘട്ടങ്ങളിൽ സമരത്തിനു സമ്മതിച്ചുകിലും അനുരത്നത്തിനാണവിടുന്ന് പ്രാമുഖ്യം നൽകിയത്.

പതിമിത സൗകര്യങ്ങളോടെ മിത്തവത്തിന്റെയും ലാളിത്യത്തിന്റെയും അടയാളമായിരുന്നു രാജകോട്ടാരമാകേണ്ടിയിരുന്ന തിരുവേന്നം. ഭക്ഷണത്തിലും വസ്ത്രത്തിലും ആ തിരുമനസ്സ് ഒന്നിന്ത്യം അഭിലഷിച്ചില്ല. പരുപരുത്ത പനയോലയിൽ നെയ്തെടുത്തതായിരുന്നു തിരുനമ്പി (സ) യുടെ മെത്ത. ഏകക്കു ഉമർ (റ) ചോദിച്ചു. അല്ലാഹുവിന്റെ ദുർത്ത് ഇങ്ങനെ അർഷിച്ച് ജീവിതം കഴിക്കുവോൾ കിസ്മിയും കൈസറും ആധിംബരാധിക്കുമനുഭവിച്ച് കഴിയുന്നത് ഒരു ഭാഗ്യവിപരയമല്ലോ? നമ്പി (സ) പ്രതിവചിച്ചു. ‘അവർ ഇഹലോകം തിരഞ്ഞെടുക്കുവോൾ എന്ന് പരലോകം തിരഞ്ഞെടുക്കുന്നത് താങ്കളിഷ്ടപ്പെടുന്നില്ലോ?’ ലോകരക്ഷിതാവിന്റെ ഉന്നതാധികാരിയും അദ്ദേഹത്തിൽ അധിവന്നുമെന്നും ആ ജൂതന്റെ അടുക്കൽ അക്കി പണയം വച്ച് അർമ്മം വാങ്ങുന്നതിൽ അസാംഗത്യമൊന്നും ആ നേതാവ് കാണുന്നില്ല. അങ്ങനെ തന്നെ അവിടുന്ന് വിടവിയുന്നതാണ് പിന്നീട് നാം കാണുന്നത്.

നേതാവിന്റെ അനിവാര്യ ഗുണങ്ങളിൽ അനിഷ്ടധ്യമാണ് വാക്കചാതുരി. ഭാഷണത്തിലും പ്രസംഗത്തിലും പ്രവാചകർക്ക് അതുല്യ സ്ഥാനം അല്ലാഹു നൽകിയിരിക്കുന്നു. ചിലപ്പോൾ സംക്ഷിപ്തമായി പ്രസംഗിക്കും. മറ്റു ചിലപ്പോൾ സവിസ്തരം പ്രഭാഷണം നടത്തും. പലപ്പോഴും ചോദ്യാത്മര രൂപത്തിലായിരിക്കും. പ്രവാചകരുടെ പ്രമദ പ്രഭാഷണം തന്നെ തന്റെപുരുഷമായിരുന്നു. ‘ഈ പർവ്വതത്തിന്റെ മറുഭാഗത്ത് ഒരു സെസന്യം തവഡിച്ചുന്നു പറഞ്ഞാൽ നിങ്ങൾ വിശ്വസിക്കുമോ?’ ‘അവിശ്വസിക്കാൻ ഞങ്ങൾക്ക് കാരണമില്ലപ്പോൾ’ എന്നായിരുന്നു മറുപടി. ‘ഞങ്ങളുടെ ശിരസ്സിൽ കിളികളിൽക്കുന്നപോലെ തോന്നും. അതു ശ്രദ്ധാപൂർവ്വമായിരുന്നു.’ സദസ്സിനെക്കുറിച്ച് ഒരു ശിഷ്യന്റെ വിശകലനമാണിത്.

പ്രതിസന്ധികളിലും പരീക്ഷണങ്ങളിലും പ്രതീക്ഷാനിർഭരമായ മനസ്സായിരുന്നു പ്രവാചകരുടെത്. നിരാശാഭേദം ആ നേതൃമനസ്സിനെ ഉലച്ചില്ല. സൗർ ഗുഹയിൽ അദ്ദേഹം തേടിയ സന്ദർഭം. ഗുഹാമുഖത്ത് ശത്രുകളുടെ കാലനക്കം. സംഭീതനായ അബുവൈക്കർക്കിനെ സമാശസിപ്പിക്കുകയാണ് തിരുനമ്പി (സ). ‘അബുവൈക്കർ, മുന്നാമനായി അല്ലാഹു കൂടിനുള്ള രണ്ടാളുടെ കാര്യത്തിൽ എന്തിനീ ശക?’

മേലാള മനോഗതിയെത്തന്നെ നിരാകരിക്കാനാണ് അനുചരെ അവിടുന്ന് തെരുപ്പെടുത്തിയത്. ഹസ്തത്ത് ബിലാലി (റ) നെ അസാംഗത്യമുണ്ടാരു വിളിപ്പേരു വിളിച്ചുതിനു ഒരാളെ നമ്പി (സ) നിശ്ചിതമായി ശാസിച്ചത് കാണാം. റോമൻ സാമ്രാജ്യങ്ങൾക്കിടയിൽ ശുരംഗയി തന്നെ അബീകൾ കഴിഞ്ഞെങ്കിലും പല ഗോത്രങ്ങളായി പിരിഞ്ഞ് പരയത്തക്ക രാഷ്ട്രീയ സംഘടിത ശക്തിയെന്നാനുമില്ലാതെ അലുഞ്ഞു തിരിഞ്ഞെ അദ്ദേഹയെ ഏകിട്ടുവത്തിലേക്ക് തിരിച്ചുകൊണ്ടു വന്നത് പ്രവാചകരാണ്. വർദ്ധ, വർദ്ധ, വൈജാതുങ്ങളുടെ ഉപാസകരായി തമ്മിൽ കലാഹിച്ചു കഴിഞ്ഞിരുന്ന സമൂഹത്തിന്റെ പ്രധിലൂദമായ ഏകീകരണമാണ് മുഹമ്മദ് നമ്പി (സ) സാധിച്ച വിപ്പവം. വ്യക്തിവെബ്രിഷ്ടങ്ങളുടെ അക്കന്നിയാണ് ഈ അതുല്യ വിജയത്തിന് നിമിത്തമായത്. എന്തെ വിസ്മയകരമായ വ്യക്തിത്വമായിരുന്നു സർവ്വസഭാവ സമ്പൂർണ്ണനായ തിരുനമ്പി (സ) യുംഫെത്.

‘അവിശ്വസനീയമായ ഈ അതഭൂതം എങ്ങനെ സംഭവിച്ചു?’ ഈ ചോദ്യത്തിന് ചരിത്രകാരന്മാർക്ക് ഉത്തരം കണ്ണഡത്താൻ കഴിഞ്ഞതില്ല. മതഭാന്തിന്റെ മുന്നേറ്റമായിരുന്നു അതെന്ന വാദം ഉത്തബ്യം ഉപേക്ഷിച്ചിരിക്കുന്നു. അടിസ്ഥാനപരമായും ഇസ്ലാമിന്റെ വിപ്പവ സഭാവത്തിന്റെയും, ശൈനിലേയും റോമിലേയും പേരഷ്യയിലേയും ചെപനയിലേയും ഇന്ത്യയിലേയും നാഗർികതകളുടെ തകർച്ച മുലമുണ്ടായ പ്രതീക്ഷാസുന്നമായ അവസ്ഥയിൽ നിന്ന്

ജനകോടികൾക്ക് മോചനം നൽകാൻ അതിനുണ്ടായിരുന്ന നേതൃഗണങ്ങളിലെയും വിജയമായിരുന്നു അത്. (ഉദ്ദരണം: എൻ. എം. രോയ്, മുഹമ്മദ് നബി ജീവിതവും സന്ദേശവും)

നബി (സ) യുദ്ധ വ്യക്തിത്വം

അതിവിശിഷ്ടമായ വ്യക്തിത്വമാണ് നബി (സ) യുദ്ധത്. ഒരു ജനനേതാവിനെ സംബന്ധിച്ച് ഇത് അനിവാര്യത മാത്രമാണ്. കളക്കമേശാത്ത വ്യക്തിത്വമുണ്ടാക്കുവോഴാൻ പ്രവേശാധന പ്രവൃത്തി ഫല പ്രദമാക്കാൻ കഴിയുക. പത്രാത്ത മനസ്സും എന്തിനെയും അതിജയിക്കുന്ന തന്റെവും പ്രവേശാധനകൾ സ്വാധ്യത്തമാക്കണം. നബി (സ) യുദ്ധ ശരീര സംരക്ഷണം പോലും അല്ലാഹു ഏറ്റൊടുത്തിട്ടുണ്ട്. ജനങ്ങളിൽ നിന്ന് അല്ലാഹു അങ്ങങ്ങൾ സംരക്ഷിക്കുമെന്ന് വുർആൻ പറഞ്ഞു. ഇതോടെ അതികിലുണ്ടായിരുന്ന കാവൽ ഭക്താരെ നബി നീക്കം ചെയ്തതായി അയിശ (റ) യുദ്ധ ഹബീബിൽ കാണാം.

പ്രവേശാധനകൾ വലിയാരു പാരമുണ്ടിവിടെ. ദൗത്യനിർവ്വഹണത്തിൽ പ്രതിസന്ധികളോട് മുഖാമുഖം നിൽക്കാനുള്ള മാനസിക ദൈര്ଘ്യം അവർക്ക് വുർആൻ നൽകുകയാണ്. ലോകം മുഴുവൻ അവർക്കെതിരെ ഏകുമുന്നനിയായാലും അല്ലാഹു തന്റെ കുടൈയുണ്ടാക്കുമെന്ന അറിവ് മാത്രം മതി പ്രവേശാധന ദൈര്ଘ്യം പകരാൻ. നബി (സ) യുദ്ധ ജീവിതത്തിൽ പലപ്പോഴും അല്ലാഹു ഇത് തെളിയിച്ചു. വിജനമായ പ്രവേശത്ത് വെച്ച് തന്റെ നേരകൾ വാളോങ്ങിയ ആദിവാസികൾ നബി (സ) യെ കൊല്ലാമായിരുന്നു. ഇപ്പോൾ നിന്നെ ആർ രക്ഷപ്പെടുത്തുമെന്ന് അദ്ദേഹം ചോദിച്ചത് ഒപ്പചാരിക്കതയായി മാത്രം കണ്ണാൽ മതി. പക്ഷേ, പ്രവാചകൾ പ്രത്യുത്തരം ഗംഭീരമായി. അല്ലാഹ്, എന്ന ശബ്ദത്തിന്റെ മാസ്മരിക്കതയിൽ ആദിവാസി വിരിഞ്ഞു വിരിച്ചു. വാൾ താഴെ വീണു. ആയുധം വെച്ചു കീഴടങ്ങാത്ത തന്നെ. ഇങ്ങനെ ഉദാഹരണങ്ങൾ ഏറ്റെയുണ്ട്. എല്ലാ രംഗത്തും പ്രവേശാധന തന്നെയി അല്ലാഹുവുണ്ടാക്കുമെന്ന പാഠം ഇതിൽ നിന്ന് പഠിക്കണം.

നബി (സ) കൽ ജന്മം നൽകിയ തിവാക് മുതൽ അവിടുത്തെ വ്യക്തി വെശിഷ്ട്യം തുടങ്ങുന്നു. സാംസ്കാരിക ചുതിയുടെ ലാഞ്ഞന്ദനയ്ക്കാത്ത പ്രാശമായ കുടുംബത്തിലാണ് മുഹമ്മദ് (സ) നേരു ജനനം. ദൈര്ଘ്യപുരുഷം ഇരഞ്ഞി വരാൻ ഇരു തിവാക് മഹിമ നബി (സ) യെ സഹായിച്ചു. ഹിർവത്ത് രാജാവ് അബുസുഹ്യയാനുമായി നടത്തിയ സംഭാഷണം ഹബീബ് ശന്മഞ്ജലിയുണ്ട്. ഉന്നതമായ തിവാടാണ് നബിയുടെതന്നെ ശത്രുവിന് പോലും സമ്മതിക്കേണ്ടി വന്നു. (അബുസുഹ്യയാൻ, മക്കാ ഹത്തഹിൽ മുസ്ലിമായി (റ:അ))

പ്രവേശാധന ആകർഷിക്കുന്ന എല്ലാ ഘടകങ്ങളോടും കുടിയാണ് പ്രവാചകൾ സൃഷ്ടി കർമ്മം തന്നെ നിർവ്വഹിക്കപ്പെട്ടത്. ആന്തരിക സൗന്ദര്യം മാത്രമല്ല. ബാഹ്യശാഖയും നബി (സ) കുടായിരുന്നു. ബുഖാർ (റ) റിപ്പോർട്ട് ചെയ്ത ഹബീബിൽ ഇങ്ങനെ കാണാം. “മുഖം ഏറ്റൊ ഡംഗിയുള്ളവരായിരുന്നു നബി (സ). അവിടുത്തെ മുവക്കമലത്തിലൂടെ സുരൂൻ ഒരുക്കി നടക്കുന്നതായി തോന്നുമായിരുന്നു. നബി (സ) യുദ്ധ ഭംഗി അളക്കാൻ കഴിയാതെ സഹാബികൾ ബുദ്ധിമുട്ടി. അത് കൊണ്ടാണ് കത്തിജാലിക്കുന്ന സുരൂനോട് തന്നെ ആ മുഖം ഉപമികപ്പെട്ടത്. സവിശേഷതകൾ ഒട്ടേറെ. ശരീര ഘടന പോലും ഇത്തേരെ വ്യക്തമായി രേഖപ്പെടുത്തപ്പെട്ട മരിയും വ്യക്തിത്വം ലോക ചരിത്രത്തിലില്ല. താടിയിലെ രോമവും തലയിലെ മുടിയും കൂത്രമായി രേഖപ്പെടുത്തി വെച്ചിരുന്നു.

നബി (സ) യുദ്ധ അതുല്യമായ സൗന്ദര്യം ഒരിക്കലും ആപത്തിക്കരമായിരുന്നില്ല. വിഷയാസക്തിയോടെ ഒരു സ്ത്രീ പോലും തന്നിലേക്ക് ആകർഷിക്കപ്പെട്ടതുമില്ല. യുസുഫ് നബി (അ) യുദ്ധ സൗന്ദര്യത്തിൽ നിന്ന് വ്യത്യസ്ഥതമായിരുന്നു അത്. യുസുഫ് നബിയുടെ ഭംഗിയിൽ ആകുഷ്ടരായി അനേകം സ്ത്രീകൾ കൈവിരലുകൾ തന്നെ മുറിച്ചുകളഞ്ഞതായി വുർആൻ പറയുന്നുണ്ട്.

കായികബലത്തിൽ നബി (സ) ആരെയും അതിജയിക്കുമായിരുന്നു. ഗുസ്തി വീരന്മാരെപ്പോലും പരാജയപ്പെടുത്തി. ഇതുതെളിയിക്കുന്ന സംഭവവും നബി ചരിത്രത്തിൽ വായിക്കാവുന്നതാണ്. റൂകാനത്തിന്റെ ശാരീരിക സന്ധനത് നബി

(സ) യുടെ കായിക ക്ഷമതകൾ മുന്നിൽ അടിയരവ് പറഞ്ഞ സംഭവം ഇമാം ബൈഹബി (റ) ഉല്ലരിച്ചിരിക്കുന്നു. രുകാനത്തിനെ വിളിച്ചു നബി ചോദിച്ചു. എൻ്റെ നിന്നെ കീഴ്പ്പെടുത്തിയാൽ നീ മുസ്ലിമാകുമോ? ശരീ! രുകാനത്ത് സമ്മതം മുളി. മിന്നൽ പിണറുകകൾ പോലെ ഏതാനും നിമിഷങ്ങൾ. ആ ബലു പരീക്ഷണത്തിൽ രുകാന: വീണു. പെട്ടുന്ന് എഴുന്നേറു. വീണ്ട ഗുസ്തി. രണ്ടാമതും രുകാന അടിത്തറ്റി. ഇതോടെ അദ്ദേഹം ഇസ്ലാം മതം സ്വീകരിച്ചു. നബി (സ) യുടെ കായികക്ഷമതയുടെ സാക്ഷ്യം കൂടിയായിരുന്നു ആ പോരാട്ടം. അസാമാന്യ ദെയര്യം നബി (സ) യുടെ പ്രത്യേകതയായിരുന്നു. മുന്നേന്ന പോർക്കളും. യുദ്ധം കൊടുന്നിൽ കൊണ്ട സന്ദർഭം. ശത്രു ആണ്ടടിക്കുകയാണ്. ഒരു നിമിഷം, മുസ്ലിം സെസന്യും ചിത്രിയേടാറി. നബി (സ) സെസന്യാധിപന്നേ രോൾ ശരിക്കും നിർവ്വഹിച്ചു. അവസരത്തിനൊന്നുംതുയർന്നു. നുറോളം വരുന്ന സ്വഹാബിമാർക്കി നേതൃത്വം നൽകി. ശത്രു മധ്യത്തിലേക്ക് എടുത്തു ചാടാൻ നബി (സ) കുട്ടം ആലോച്ചിക്കേണ്ടി വന്നില്ല. എൻ്റെ പ്രവാചകനാണ്, കളവല്ല, എൻ്റെ അബ്ദുൽ മുത്താലിബിന്നേ മകനാണ്, കളവല്ല; എന്ന പ്രവൃത്തവുമായി ഉരുക്കു കോട്ടപോലെ നിന്ന ശത്രുവിനെ അതിജയിച്ചു മുന്നോടുകയായിരുന്നു പ്രവാചകർ (സ). ആ മുന്നോടു വിജയത്തിലാണ് കലാശിച്ചത്. (അൽബിഡായതുവനിഹായ 6-76)

നബി (സ) യുടെ ശാരീരിക പ്രകൃതി നമ്മുടെത് പോലെ സാധാരണമായിരുന്നുവെന്ന് വാദിക്കുന്ന ചില വിവരങ്ങാശികളുണ്ട്. ഇസ്ലാമിക പ്രമാണങ്ങൾ പക്ഷേ, ഇതു സമ്മതിക്കുകയില്ല. അവിടുതെ വിയർപ്പ്, ഉമിനീർ, നബം, മുടി എല്ലാം അസാധാരണമായിരുന്നുവെന്ന് ഹദീസ് ശന്മഞ്ചളിൽ കാണാം. ജാർഹമറുംബന്നു അബ്ദീലിബിഹിന്നു ഹക്കിൽ നിന്ന് നിവേദനം: വാലിക്ബിന്വലീസ് (റ) എൻ്റെ ഒരു തൊഴ്വി യർമ്മവ് യുദ്ധവേളയിൽ നഷ്ടപ്പെട്ടു. അനേഷിക്കാൻ വേണ്ടി അദ്ദേഹം നിർവ്വേശം നൽകിയെങ്കിലും തൊഴ്വി കണ്ണു കിട്ടിയില്ല. വീണ്ടും അനേഷിക്കാൻ വാലിസ് (റ) കര്ത്തവിച്ചു. അതോടു പഴക്കി ദ്രവിച്ച തൊഴ്വിയായിരുന്നു. വാലിസ് (റ) പറഞ്ഞു. നബി (സ) ഉറം ചെയ്തതിനു ശേഷം അപിടുതെ മുടി പടിച്ചു. ജനങ്ങൾ ആ മുടി ശേഖരിക്കാൻ തിക്കും തിരക്കും കൂട്ടിയപ്പോൾ എൻ്റെ അവർക്കു മുകളിലും നബി (സ) യുടെ ഒരു മുടി കൈകലാക്കി. അതെന്ന് തൊഴ്വിയിൽ തുന്നിപ്പിടിപ്പിച്ചു. ഈ മുടിവെച്ച തൊഴ്വിയുമായി എൻ്റെ പക്ഷകുത്ത യുദ്ധങ്ങളിലെല്ലാം എന്നിക്ക് വിജയം വരിക്കാനായി. (ത്രബ്പിാനി: മജ്മഊസ്സവാള്ക്ക് വാ:9 പേ:582)

ങ്ങെ സമയം പ്രവേശകൻ, ഭരണാധികാരി, യോഖാവ്, സെസന്യാധിപൻ, ഗുരുനാമൻ, കുടുംബനാമൻ, പിതാവ്, ഭർത്താവ്, പിതാമഹൻ, തുടങ്ങി വിവിധ മുഖങ്ങളിൽ പ്രവാചകൻ (സ) പ്രശ്നാഭിച്ചു നിന്നു. ഇസ്ലാമിക ചരിത്രത്തിൽ നിന്ന് ഓരോ മുഖവും ഒപ്പിയെടുക്കാൻ സാധ്യമാണ്.

» പാപ സുരക്ഷിതത്വം.

ജനം തൊട്ടുള്ള എല്ലാ വിഷയത്തിലും നബി (സ) നമ്മിൽ നിന്ന് വ്യത്യസ്തതനാണ്. നബി (സ) മനുഷ്യന്മേളും? എന്ന ചോദ്യത്തിലെ അതിശയേക്കതി അതോടെ തന്നെ നമുകൾ ബോധ്യപ്പെടുന്നു. അരാധനാ മുർത്തികൾ തലകുത്തി വീഴുന്നതും മറ്റും ഒരു സാധാരണ ജനത്തിൽ ഉണ്ടാകുന്നതല്ല. പ്രവാചകൻ്നു ജനദിനം ആകാശ ലോകം ഒന്നാകെ ആരോഹാഷിക്കുകയായിരുന്നു.

പ്രവാചകരുടെ എല്ലാ നിലയ്ക്കുമുള്ള സംരക്ഷണം രക്ഷിതാവ് ഏറ്റരിടുത്തിട്ടുണ്ട്. “അല്ലാഹു താങ്കളെ ജനങ്ങളിൽ നിന്ന് സംരക്ഷിക്കുമെന്ന് ബുർആൻ പറയുന്നു. താങ്കളുടെ രക്ഷിതാവിന്നേ തീരുമാനം വരുന്നത് വരെ ക്ഷമിക്കുക. താങ്കൾ നമ്മുടെ നിരീക്ഷണത്തിലാകുന്നു.” എന്ന് മരൊരു സുക്തത്തിൽ അല്ലാഹു പറയുന്നു: നബി (സ) യുടെ ശാരീരിക സംരക്ഷണമാണ് അല്ലാഹു ഇവിടെ ഏറ്റരിടുത്തിൽക്കുന്നത്.

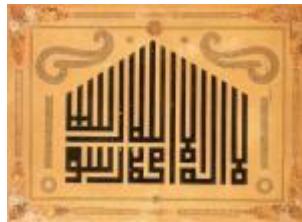
ഈ ഒരു അന്വിവാര്യത കൂടിയാണ്. ഒരു ഭൂത്യ നിർവ്വഹണത്തിൽ ഏർപ്പെട്ട വ്യക്തി അതിന് മുന്ന് അപാധപ്പടാൻ പാടില്ല. പിശിഷ്യം ഈ മേഖലയിൽ അവസാനതെ വ്യക്തിയാകുന്നേബാൾ. മരൊന്ന് കൂടി വായിക്കണം. ഈ വ്യക്തിത്വം സമ്പൂർണ്ണമായും പാപമുക്തമായിരിക്കണം. അന്ത്യ ദിനം വരെയുള്ളവർക്ക് മാതൃകയായി അവതരിപ്പിക്കപ്പെട്ട മഹാമനീഷയിൽ പാപകരെ പുരണാൽ സത്യം സത്യ വിവേചനം എങ്ങനെ സാധ്യമാകും!

നബി (സ) എല്ലാ നിലക്കും പാപ സുരക്ഷിതനാണ്. ബുർആൻ അസന്നിഗ്രഹമായി അത് പ്രവൃത്തിച്ചിട്ടുണ്ട്. സാധാരണ മനുഷ്യൻ എന്ന പ്രയോഗം മകയിലെ കാഫിരുകളുടെയാണ്.

വുർആൻ അത് പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. ഈ ആരോപണം കടമെടുത്ത് പ്രയോഗിക്കുന്നവരുണ്ട്. ഈവർ തന്നെയാണ് അബുജഹർലിനെ താഹീദിന്റെ പേരിൽ വെള്ള പുശിക്കാണ്ടിരിക്കുന്നതും. പ്രവാചകനിലെ പാപസുരക്ഷിതത്വം അംഗീകരിക്കപ്പെട്ടാൽ മറ്റൊരു പലതും നടക്കിലും ഇതിനാണ് നബി (സ) യെ തന്ന പിടിച്ചിരിക്കുന്നത്. വിളക്കിൽ ചാനകമെറിഞ്ഞാൽ പിന്നെ മോഷ്ടിക്കാമല്ലോ?

പിശാചിൽ നിന്നാണ് തെറികളുടെ ഉത്ഭവം. തദിഷയത്തിലും അവിടുന്ന് സുരക്ഷിതനാണെന്ന നബി (സ) തന്ന പറയുന്നു. ഇംഗ്ലൂ മസ്ലൂർ (റ) തു നിന്ന് നിവേദനം: നബി (സ) പറഞ്ഞു: നിങ്ങളിൽ ഓരോരുത്തരോടൊപ്പവും മലക്കും പിശാചുകളുണ്ട്. സ്വഹാബത്ത് ഷോറിച്ചു: അങ്ങെക്കും അപ്രകാരമാണോ?" അതേ എനിക്കും. പകേശ എനിക്ക് പിശാചിന്റെ മേൽ അല്ലാഹു വിജയം തന്നിരിക്കുന്നു. അങ്ങനെ ഞാൻ രക്ഷപ്പെട്ടു."

» പ്രഖ്യായകൾ

പരമമായ യാമാർത്തമുത്തെത്തയാണ് നബി (സ) പ്രചരിപ്പിച്ചത്. ശിർക്കിന്റെ തമസ്സം കയ്യുകിന്റെ ആധിപത്യവും നിഞ്ഞതു നിൽക്കുന്ന മകയിലാണ് പ്രഖ്യായനത്തിന്റെ സമാരംഭം. പരസ്രതം ദൈവങ്ങൾക്ക് വണങ്ങുന്നവരെ ഒരേ ആരാധ്യങ്ങൾ മുവിൽ ഒന്നിപ്പിക്കുക ഒരു സാഹസം തന്നെ. പകേശ, അതിനാണ് നബി (സ) നിയോഗിക്കപ്പെട്ടത്.

പ്രവാം പിന്നോട്ടേപകമാണ്. മനുഷ്യൻ ഇന്നിയും അതിനെ പഠിച്ചു തീർന്നിട്ടില്ല. മനസ്സിലാക്കും തോറും പ്രാപണിക രഹസ്യങ്ങൾ കൂടുതലായി വികസിതമാവുകയാണ്. എല്ലാം ഉൾക്കൊണ്ട ഒരു ശക്തിവിശ്രഷ്ടതെ അംഗീകരിക്കാൻ ഇവിടെവെച്ച് മനുഷ്യൻ നിർബന്ധിതമാകുന്നു. ലോകമാകെയുള്ള മനുഷ്യരിൽ 99.9%വും ഏതെങ്കിലും രൂപത്തിൽ ദൈവപിശാസികളായതിലെ നിമിത്തവും ഇതാണ്. സ്വഷ്ടാവിനെ കണ്ണടത്തുന്നതിൽ സംഭവിച്ച ആഴത്തിലുള്ള അബവും തിരുത്താൻ മനസ്സുണ്ടായാൽ മതി. ലോകമാകെ ഏകമാനവിക്രത രൂപപ്പെടാൻ. സ്വഷ്ടാവ് ഏകനായിരിക്കണം. മരിറാനിനെ ആശയിക്കരുത്. ഉൽപാദിപ്പിക്കപ്പെട്ടുകയോ ചെയ്യരുത്. അവൻ എല്ലാം കേൾക്കുന്നവനും കാണുന്നവുമാകണം. സർവ്വവും അവൻ നിയന്ത്രണത്തിന് കൂഴിലാകണം. അവൻ പരമാധികാരിയും ചെത്തന്നുള്ളവനുമാകണം. പ്രജകളോട് സമീപസ്ഥനായിരിക്കണം. അവരുടെ രഹസ്യ പരസ്യങ്ങളായിരുന്നു. അവൻ പ്രപഞ്ചത്തിന്റെ സൃഷ്ടാരനാകണം. പ്രാന്തിക്കും സർവ്വജ്ഞാനിയാണ്. അവൻ ജീവിതത്തിൽ വെളിച്ചം വിതരും. ദിവ്യത്വം. മിമ്യകളെ ദൈവയും. അവ ജീവിതത്തിൽ ഇരുട്ട് പൂർട്ടും.

ദൈവികത ആരോഹിക്കപ്പെടുന്ന മറ്റൊരു വസ്തുകൾ ഇതിൽ ഒന്നുപോലും നേരാവണ്ണം സ്വാധീനമാകിയവയല്ല. അവ അചേതനങ്ങളാണ്. ആത്മാവില്ലാത്ത ജീവജീവകൾ മറ്റൊരു ഗുണങ്ങളുണ്ടാവുക അസാധ്യം. ഇതാണ് മുഹമ്മദ് (സ) സമൂഹത്തോട് പരിഞ്ഞ സത്യം. നിങ്ങൾ ഒരു ഇലാഹിനെ വണങ്ങുക. അവന്നാണ് പരമാധികാരിയ സത്യം. അവൻ ജീവിതത്തിൽ വെളിച്ചം വിതരും. ദിവ്യത്വം. മിമ്യകളെ ദൈവയും. അവ ജീവിതത്തിൽ ഇരുട്ട് പൂർട്ടും.

ഏകമാനവിക്രതയും ഏക ദൈവികതയും നബി (സ) ഉള്ളിപ്പിരുന്നതു. ഭൂതിപക്ഷവും തന്നെക്കത്തിരാവുമെന്ന് അറിയാതെയല്ല. ലോകം തന്നെ പുറം തിരിഞ്ഞെല്ലാം സത്യം പറയണമെന്ന അവബോധം കൊണ്ടാണ്. അല്ലാഹു മാത്രം ആരാധ്യൻ. ഞാൻ അവൻ പ്രാചകനും. ഇത് ജനങ്ങളെക്കാണ്ടും അംഗീകരിപ്പിക്കണം. അതിന് വ്യക്തമായ തെളിവുകൾ നിരത്തിവെക്കണം. തന്ത്രപരമായ നീക്കങ്ങളിലും പ്രഖ്യായിതരെ അതിലേക്കാകർഷിക്കണം. ഇത് രണ്ടുമായാൽ പ്രഖ്യായകൾ വിജയിച്ചു. തന്റെ മഹത്തരമായ ദാത്യ പുർത്തീകരണത്തിന് ആവശ്യമായ എല്ലാ കൈവഴികളിലും നബി (സ) കടന്നു ചെന്നു.

പ്രഖ്യായിതരുടെ മനസ്സുകൾ നബി (സ) അജന്നു. പലരുടെയും ബുദ്ധിയും ചീനയും വ്യത്യസ്തമാണ്. തെളിവും രേഖയുമാണ് ചിലർക്കാവശ്യം. സ്വന്നേഹ പുർണ്ണമായ ഒരു നോട്ടോ, കരുണാമയമായ ഒരു സമീപനം ഇത് മതിയാക്കും മറ്റ് ചിലർക്ക്. ചിലർക്ക് വേണ്ടത് സാമ്പത്തിക സഹായമാകാം. മറ്റൊരു ചിലരെ പദ്ധതികൾ നൽകി ആദരിക്കേണ്ടിവരും. എല്ലാം നബി (സ) ചെയ്തു. തന്റെ വഴിയിലേക്ക് ജനൾ ആകർഷിക്കപ്പെടാൻ ആവശ്യമായ തന്ത്രങ്ങളെക്കയും നബി (സ) തങ്ങൾക്ക് വശമായിരുന്നു.

സാമ്പത്തികമായി ഒരു താങ്ക്. ഇത് ഇസ്ലാമിക പ്രബോധനത്തിൽ വല്ലാത്ത ഫലമുള്ളവാക്കും. നബി (സ) പറയുമായിരുന്നു; “ഞാൻ ഓരാൾക്ക് ധാരാളമായി ധനം നൽകുന്നു: പക്ഷേ. അവനേക്കാൾ എന്നിക്കിഷ്ടം മറ്റൊളവരായിരിക്കും. അവൻ നരകത്തിൽ മുക്ക് കുത്തി വീഴാതിരിക്കാനാണ് അങ്ങനെ ചെയ്യുന്നത്”.

നിനച്ചിരിക്കാത്ത രൂപത്തിലാണ് നബി (സ) അവിടുതെ നീക്കങ്ങൾ നടത്തുക. ഓരാളെയൈകിലും പ്രസ്ഥാനത്തിലെത്തിക്കാൻ ലഭിക്കുന്ന ഏതുവസരവും നബി (സ) ഉപയോഗപ്പെട്ടതിൽ. ശിരസ്സിലേക്ക് ചുമ്പുചവറുകൾ വാരിയിട്ട് ബുദ്ധിമുട്ടിച്ച് ജുതപ്പുള്ള് രോഗിയാണെന്നിൽ നബി (സ) ആ പീടിലേക്ക് കടന്നുചെന്നു. സമാശാസവാക്കുകൾ ചൊരിഞ്ഞു. രോഗം സുഖമാക്കട്ടെയെന്ന് ആശംസിച്ചു. ഇതോടെ ആ സ്ത്രീയുടെ മനസ്സിൽ പരിവർത്തനത്തിന്റെ കാരിഗിരി വീശി. ഒക്കവിൽ ഇസ്ലാമിലേക്ക്.

കൊല്ലാൻ വന്ന ജുതന്റെ കാര്യത്തിലും ഇത് തന്നെ സംഭവിച്ചു. ഉറങ്ങാൻ കൊടുത്ത വിരിപ്പിൽ ആ മനുഷ്യൻ കാഷ്ടിച്ചു. നബി (സ) സന്നതം കൈകൾ കൊണ്ട് അത് വൃത്തിയാക്കി. ജുതൻ ഇത് കണ്ടു. താമസിയാതെ ഇസ്ലാം പുൽക്കി.

» സെസന്യാധിപൻ

യുദ്ധം ഒന്നിനും പരിഹാരമല്ല. എങ്കിലും അനിവാര്യമായെങ്കും. പ്രതിരോധത്തിന് വേണ്ടി ഇസ്ലാമും യുദ്ധം ചെയ്തു. നബി (സ) ഈ യുദ്ധങ്ങൾ നയിച്ചു. ചില ഘട്ടങ്ങളിൽ നേരിട്ട് പോരാട്ടകയും ചെയ്തു. ഇസ്ലാമിലെ യുദ്ധങ്ങളെ അക്രമമായി കാണുന്നവരുണ്ട്. ഇവർ മതത്തോട് വിരോധമുള്ളവരാണ്. വിമർശനത്തിന് പഴുത് തേടുന്നവരും. മുസ്ലിംകളുടെ ശരബിക്കേണ്ടതില്ല.

നബി (സ) യിൽ തന്ത്രശാലിയായ ഒരു ദേശാഭിനേത്യും സെസന്യാധിപനേയും ദർശിക്കാം. തന്ത്ര പ്രധാനങ്ങളായ നീക്കങ്ങൾ വഴി യുദ്ധമില്ലാതാക്കാൻ പ്രവാചകന് സാധിച്ചു. ബുദ്ധിപരമായ നീക്കങ്ങൾ നിമിത്തം യുദ്ധങ്ങൾ നിഷ്പ്രയാസം ജയിച്ചടക്കാൻ കഴിഞ്ഞു. വന്നവർ യുദ്ധത്തിൽ നബി (സ) യുദ്ധ തന്ത്രജ്ഞത്ത് പ്രകടമായി. സെസനിക ശക്തി കൊണ്ട് അതിജയിക്കാൻ സാധിക്കില്ലെന്ന് നബി (സ) മനസ്സിലാക്കിയിരുന്നു. ഒക്കവിൽ പ്രതിരോധത്തിന് കിടങ്ക് കീറാൻ തീരുമാനമായി. കിടങ്ങിന്നപ്പുറം ശത്രുവിനെ തളക്കാം. തന്ത്രം ഫലപ്പെട്ടു. ശത്രു പരാജിതരായി മടങ്ങി. അന്ന് ഒരുക്കു മുന്നണിയാണ് നബി (സ) കൈത്തിരെ രംഗത്ത് വന്നത്. പക്ഷേ, അനുപമമായ തന്ത്രത്തിന് മുമ്പിൽ സെസനിക ശക്തി നിഷ്പ്രഭേദമായി.

ഉദ്ദർ ചരിത്രം പ്രസിദ്ധമാണ്. ബദ്രിൽ സംഭവിച്ച കയ്യപേരിയ പരാജയത്തിന് പകരം വീഽാനാണ് ശത്രുകൾ ഉപദിലെത്തിയത്. അത് രണ്ടും കൽപിച്ചുള്ള പോരാട്ടമായിരുന്നു. പിഡി നിർബ്ബാധകം എന്നൊക്കെ നാം പറയാറുള്ള പോരാട്ടം. നബി (സ) സാവധാനത്തിൽ സെസനിക ക്രമീകരണം നടത്തി. തന്ത്ര പ്രധാനമായ ഒരു ഫലയിടുക്കിൽ ഏതാനും ദേശാഭക്കളെ നിർത്തി. യുദ്ധം ജയിച്ചാലും തോറാറും നിങ്ങൾ ഇവിടെ നിലയുറപ്പിക്കണമെന്ന് നിർദ്ദേശിച്ചു. യുദ്ധം വിജയം കണ്ടു. ശത്രു ഓടി. പലരും വീഽു. ആയുധവും മുതലും ധാരാളം. മുസ്ലിം പട്ടാളക്കാർ എല്ലാം വലിച്ച് കുട്ടാൻ തുടങ്ങി. മലയിടുക്കിൽ നിന്നുന്നവർക്ക് സന്തോഷം, യുദ്ധം വിജയിച്ചല്ലോ, ഇന്ന് ഉറങ്ങാം. പലരും പ്രവാചകരുടെ നിർദ്ദേശം മറന്നു. യുദ്ധ വിജയത്തിന്റെ ആഹ്ലാദത്താൽ മലയിൽ നിന്നിരിക്കുന്നു. ശത്രു ഇത് കണ്ടത്തി. ഓടി മിഞ്ചവർ മലയിടുക്കിലൂടെ കടന്നാക്കമണം നടത്തി. പ്രതീക്ഷിക്കാത്ത മുന്നേറിത്തിൽ മുസ്ലിം അണികൾ പതറി. പലരും കൊല്ലപ്പെട്ടു. ചിതറി ഓടി. തന്റെ അണികളെ പക്ഷേ, നബി (സ) നിമിഷങ്ങളെക്കാണ്ട് വീഽും സജ്ജമാക്കി. യുദ്ധത്തിൽ രണ്ടാം ഘട്ടത്തിൽ അന്തിമ പരാജയം ശത്രുകൾക്ക് തന്നെയായി.

അഹ്സാബ് യുദ്ധം തന്ത്രം കൊണ്ട് മാത്രം വിജയിച്ച യുദ്ധമായിരുന്നു. ഇസ്ലാമിനെന്നതിരെ വിശദാല മുന്നണിയായാണ് ശത്രുകൾ വന്നത്. മകയിലെ വുരെറീശികളും മദീനയിലെ ജുതമാരും പ്രവാചകനെന്നതിരെ സവൃമായി. അതിർത്തിക്ക് അക്രതും പുരുതും ശത്രു ഒരു പോലെ സജീവം. നബി (സ) യുമായുണ്ടാക്കിയ യുദ്ധമില്ലാ കരാറുകൾ മദീനയിലെ ജുതമാരു കാറിൽ പറത്തി. വുരെറീശികളും സഹായത്താടെ ജയിച്ചുകയറാമെന്ന് അവർ കണക്കു കൂട്ടി. ശത്രുകൾക്കിടയിൽ ചാരനെ നിയോഗിച്ചുകാണാണ് ഈ മുന്നണിയെ നബി (സ) തകർത്ത് കളഞ്ഞത്. യുദ്ധം തന്നെ തന്ത്രമാണെന്ന് നബി (സ) ഏകിക്കൽ പറയുകയുണ്ടായി. തന്ത്രങ്ങളിലും യുദ്ധം വിജയം പലപ്പോഴും രക്തചുംഖാരിച്ചിലുകൾ ഒഴിവാക്കുകയും ചെയ്തു.

നുശേം ജുതനായിരുന്നു അദ്ദേഹം നബി (സ) യെ സമീപിച്ചുകൊണ്ട് പറഞ്ഞു: “ഞാൻ

മുസ്ലിമായിരിക്കുന്നു. എൻ്റെ ഇസ്ലാം ജനങ്ങൾ അറിഞ്ഞിട്ടില്ല. അത് കൊണ്ട് ചെയ്യേണ്ടത് പറയു്”. നബി (സ) അദ്ദേഹത്തോട് ശത്രുസേനക്കിടയിലേക്ക് പോവാൻ പറഞ്ഞു. അവരുടെ സംഘ ശക്തി കഷയിപ്പിക്കാനും. നുഐദി ബന്ധവും രൈജിലേയും സമീപിച്ചു. ഇവർ ജുതമാരായിരുന്നു. നുഐദി അവരോട് പറഞ്ഞു. “അതിർത്തിക്കപ്പെടുത്ത് ബുരോഗികൾ എത്തിയിരിക്കുന്നു. നബി (സ) യുമായി യുദ്ധം ചെയ്യാനാണവർ വരുന്നത്. അവർ; മക്കാ നിബാസികൾ നിങ്ങളെ പോലെയല്ല. യുദ്ധം ജയിച്ചാലും തോറിഡാലും നഷ്ടമില്ല. നശിക്കുന്നത് നമ്മുടെ രാജ്യമായിരിക്കും. അവർ മകയിലേക്ക് തിരിച്ചു പോകും. അതിനാൽ അവരുടെ നേതാക്കളിൽ നിന്ന് ചിലരെ ജാമ്യമായി നൽകാതെ യുദ്ധത്തിന് നിങ്ങൾ തയ്യാറാകരുത്”. നുഐദി അഭിപ്രായം അക്ഷരം പ്രതി സീക്രിക്കപ്പേട്ടു.

രണംമത് നുഐദി ബുരോഗികളെ സമീപിച്ചു. നേതാവ് അബു സുഹ്യാനോട് ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞു. “ജുതമാർ നിങ്ങളുമായി ചെയ്ത കരാർ കാരണം വേദത്തിലായിരിക്കുന്നു. അവർ മുഹമ്മദിനെ സമീപിച്ച് വിവരം അറിയിച്ചിട്ടുണ്ട്. ബുരോഗി പ്രമുഖരുടെ ഏതാനും തലകൾ മുഹമ്മദിന് കൊടുക്കാമെന്നാണ് ഏറ്റവും കുറവാണ്. പുരും യുദ്ധത്തിൽ ബുരോഗികൾക്ക് പ്രതികുലമായി നിൽക്കാമെന്നും അവർ മുഹമ്മദിന് വാക്കുകൊടുത്തിരിക്കുന്നു”. ഗ്രാമ്പമാൻ ഗോത്രക്കാരോടും ഇതേ വാക്കുകൾ നുഐദി ആവുർത്തിച്ചു. ഈ രണ്ട് വിഭാഗവും ബന്ധ ബുരോഗിയിലേക്ക് ദുതമാരെ അയച്ചു. മുഹമ്മദുമായുള്ള യുദ്ധം വേദത്തിൽ തുടങ്ങാം. തൈജിളുടെ വാഹനങ്ങൾ നശിക്കാൻ തുടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. മറീനയിലെ ജുതമാർ മറുപടി പറഞ്ഞു: “ഈന് ശനിയാഴ്ചയാണ്. തൈജിൾക്ക് യുദ്ധം പറില്ല. തൈജിൾ യുദ്ധം ചെയ്യണമെങ്കിൽ വിശ്വസ്തരായ ബുരോഗി നേതാക്കളെ ജാമ്യക്കാരായി നൽകണം. തൈജിൾ മുഹമ്മദിനെ തുരത്തുന്നത്വരേക്കും അവർ തൈജിളുടെ നിയന്ത്രണത്തിൽ ആയിരിക്കണം. യുദ്ധം ശക്തിപ്പെടുവോൾ നിങ്ങൾ പിന്നാരാൻ സാധ്യതയുണ്ട്. അതോടെ മുഹമ്മദ് തൈജിൾ പിചുതെറിയും”. നുഐദി അഭിപ്രായം തന്റെ പ്രതികരിക്കാതെ ചുറ്റുമായിത്തീർന്നു. പാളയത്തിൽ പട്ടുടണി. ഒടുവിൽ നിന്മരായി, നികുപ്പം അവർ മടങ്ങി. പരാജയത്തിന്റെ കൈപ്പുന്നീർ രൂചിച്ചുകൊണ്ട്. ഇവിടെ വിജയ നിംബനം തന്റമാണ്. ശത്രുക്കൾക്കിടയിൽ ഭിന്നിപ്പിക്കൽ എന്നും തന്റമായി സീക്രിക്കപ്പേട്ടിരുന്നു. പകേശ, അത് സത്യപ്രസ്ഥാനത്തിനെതിരെ പ്രയോഗിക്കപ്പെടുന്നത് ശ്രദ്ധിക്കണം.

» ഭരണാധികാരി

ഭരണം ഒരു കലാധാരം. കണ്ണും വർഖവും ജാഗ്രതതാകുംവോശ കാണാൻ കൊള്ളുന്ന രൂപത്തിൽ അതാവുകയുള്ളൂ. നിസ്സുംഗതയും നിശ്വലതയും ഭരണ രംഗത്തു കരുത. ഇത് രാജ്യത്ത് അരാജകത്വം പാശ്ചാത്യത്വം. ഇന്ത്യയിൽ ഉദാഹരണങ്ങൾ കാണാം. രാജ്യം കീഴ്മേൽ മരിഞ്ഞാലും പ്രതികരിക്കാതെ അവസ്ഥ ഭരണത്തിലെ നിശ്വലതയെ കുറിക്കുന്നു.

സക്കീർണ്ണങ്ങളായ പ്രശ്നങ്ങളെ അതിജയിക്കാൻ കഴിയണം. സംഭവിക്കും മുഖ്യ അതിന് തടയിടെ തുണ്ട്. കുർമ്മ ബുദ്ധിയും ദീർഘ ദുഷ്ക്രിയയും ഇതിനാവശ്യമാണ്. ഇതര രാഷ്ട്രങ്ങളുമായോ ഉന്നത വ്യക്തികളുമായോ ചില ഘട്ടങ്ങളിൽ കരാറിൽ ഒപ്പ് വെക്കേണ്ടിവരും. തന്റെ ഒപ്പ് രാജ്യത്ത് ദുരവ്വാപകമായ പ്രത്യാലാത്തങ്ങൾ ഉള്ളവക്കുമെന്നും പ്രജകൾക്ക് മുഴുവനും വേണ്ടിയാണ് ഈ കരാറെന്നും അയാൾ മനസ്സിലാക്കണം. ഇതരം കരാറുകളിൽ സംഭവിക്കുന്ന പാളിച്ചുകൾക്ക് രാജ്യം കന്തത വില നൽകേണ്ടി വരും. ഇന്ത്യയിലെ ശാക്ത കരാർ ഉദാഹരണം.

ആദ്യന്തര കലാഡാർ അമർച്ച ചെയ്യാൻ ഭരണാധികാരികൾക്ക് കഴിയണം. അത് കലാപകാരികളെ കൊന്നുകൊണ്ടാകരുത്. നേരാധ വഴി അവരെ തെരുപ്പെടുത്തണം. മുഖ്യാരയുമായി കൂട്ടിയിണക്കാൻ മന്ദശാസ്ത്രപരമായ തന്റങ്ങൾ ആവിഷ്കരിക്കേണ്ടി വരും. തോകൾ കുഴലിലും കലാപമല്ല, കലാപകാരികളാണ് അവസാനിക്കുക.

ഭരണാധികാരികൾക്ക് അവിഹിത സമ്പാദ്യമുണ്ടാകരുത്. അത് മക്കൾന്റെയോ മരുമക്കൾന്റെയോ പേരിലായാലും അവിഹിതം തന്നെ. ഉള്ളതുകൊണ്ട് തുപ്പതിപ്പെടാൻ അവന് കഴിയണം. അഹന്ത നല്ല ഭരണാധികാരിയുടെ ലക്ഷ്യമല്ല. താഴ്മയും വിനയവുമാണ് അദ്ദേഹത്തിനുണ്ടാവേണ്ടത്. കരുണാമയനും പ്രജാവർണ്ണസന്മായിരിക്കണം. ഈ ശുണങ്ങളുത്തെയും പൂർണ്ണാർമ്മത്തിൽ സമേജിച്ചിരുന്നു മുഹമ്മദ് നബി (സ) യിൽ.

ഇസ്ലാമിക ചരിത്രത്തിൽ പ്രസിദ്ധമാണ് ഹുരൈബിയും കരാർ. പ്രത്യക്ഷത്തിൽ മുസ്ലിംകൾക്ക് നഷ്ടമായി തോന്നുന്നവയായിരുന്നു കരാറിലെ വൃവസ്യകൾ. ഉംകുൾ വേണ്ടി പൂർണ്ണപൂ മുസ്ലിംകൾ തിരിച്ചുപോവുക. മകയിൽ നിന്ന് മുസ്ലിംകളായി മറീനയിലെത്തുന്നവരെ തിരിച്ചയക്കുക. മറീനയിൽ നിന്ന് മകയിലെത്തുന്നവരെ തിരികെ നൽകാതിരിക്കുക... ഇങ്ങനെ

പോകുന്നു വ്യവസ്ഥകൾ. നബി (സ) ഈ കരാറിൽ ഒപ്പുവെച്ചു. ഉമർ (റ) അടക്കം പലരും വിയോജിച്ചു. പക്ഷേ, പ്രവാചകനിലെ ദീർഘ ദൃഷ്ടി അവർക്ക് കാണാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. ഈ കരാറാണ് കൂതു രഹിത മുന്നോറിത്തിലൂടെ മക്ക കീഴടക്കാൻ മുസ്ലിംകൾക്ക് അവസരമാരുക്കിയത്. നബി (സ) യിലെ തന്ത്രജ്ഞത ഹൃദൈബിയും കരാറിൽ പ്രകടമാണ്.

» സാമൂഹ്യ പരിഷ്കർത്താവ്

ജഹാദത്തിനെ അട്ടിമറിച്ചു കൊണ്ടാണ് അരേഖ്യയിൽ നബി (സ) യുടെ രംഗ പ്രവേശം ഉണ്ടായത്. കൂടു പിടിച്ചു ഇരുട്ടിൽ ബെട്ടു വിതരാൻ പ്രവാചകന്റെ പ്രവർത്തനം നിമിത്തമായി. സാമൂഹിക രംഗത്ത് നില നിന്ന് അസമത്വത്തിന്റെയും അരാജകത്വത്തിന്റെയും വേരുകൾ പിശുതെരിയാനാണ് നബി (സ) ആദ്യമേ ശരിച്ചത്.

പരമ്പരം ശത്രുതയോടെ പ്രവർത്തിച്ചിരുന്ന ജനങ്ങളെ ഏകുപ്പെടുത്താൻ അവിടുന്ന കരുകൾ നീകൾ. മനുഷ്യകുലത്തെ സംബോധന ചെയ്ത വുർആൻ വിശ്വമാനവിക്രയ കുറിച്ചു ഉൽഭോധനം നടത്തി. അവഗണിച്ചവർക്ക് പോലും ആ ശബ്ദം ശ്രദ്ധിക്കേണ്ടി വന്നു. അവർ നബി (സ) യിലേക്ക് പ്രതീക്ഷയോടെ നോക്കി. പലരും മുഹമ്മദിൽ വിമോചകനെ കണ്ണത്തി ഗുണകാംക്ഷികളായി മാറി. പ്രത്യേക്ഷത്തിൽ രംഗത്ത് വരാൻ മാത്രം ആർക്കും ദൈരുമില്ല. പക്ഷേ, നബി (സ) പ്രതീക്ഷയോടെ പ്രവർത്തിച്ചു. പ്രലോഭനങ്ങളും പ്രകോപനങ്ങളും അവഗണിച്ചു. പ്രതിസന്ധികളിൽ പതറിയില്ല.

തൊഫീദ് യഥാവിധി ഉൾക്കൊണ്ട സമൂഹത്തെ സുഷ്ടിക്കാൻ കഴിഞ്ഞതാണ് ചർത്രനിൽ പ്രവാചകമാർ തീർത്ത വിസ്തൃതങ്ങളിൽ പ്രധാനം. ആരാം നുറിഡാണ്ടിൽ തൊഫീദിനെതിരെയുള്ള ശക്തികൾ സർവ്വത്ര സജീവമായിരുന്നു. പലരും സ്വന്തമായി ആരാധന മുർത്തികളെ പ്രതിഷ്ഠിച്ചു. ഈ സാഹചര്യത്തിലാണ് ദൈവങ്ങളെ പർജ്ജാനികുക എന്ന ആഹ്വാനവുമായി നബി (സ) മകയിലിറങ്ങുന്നത്. അരേഖ്യൻ നിവാസികൾക്ക് ആത് സീക്രിക്കാനായില്ല. പല ദൈവങ്ങളെയുംകൂടി മുഹമ്മദേ നീ ഒന്നാക്കി മാറ്റുകയാണോ? തെല്ലാരു അവിശാസ്യതയോടെയാണെവർ ചോദിച്ചത്. ഇവരെ തൊഫീദിന്റെ വക്താക്കളാക്കാൻ നബി (സ) കർന്നാധാനം ചെയ്തു. പലപ്പോഴും വിയോജിപ്പ് അക്രമാസക്രമായപ്പോൾ നബി (സ) ആത്മ സംയമമുണ്ടാക്കുന്നു. താഖപിൽ വെച്ച് എല്ലാം നശിപ്പിക്കപ്പെടുമായിരുന്നു. സജനതയോടെ കല്ലേർ കാരണം തളർന്നവശനായി ഇരുന്ന് പോയ ആ മഹാനുഭാവൻ ഒന്ന് തലയാട്ടിയാൽ മതിയായിരുന്നു. താഖപാർ കീഴ്മേൽ മറിയാൻ. പക്ഷേ, നബി (സ) ആത് ചെയ്തില്ല. അവരുടെ സന്താനങ്ങളും തൊഫീദിലേക്ക് വരുമെങ്കിൽ അതാണ് നല്ലത്. ഉമ്മുലനാശം കൊണ്ട് ആ വിദുര സാധ്യത പോലും അസ്തമിക്കും. പ്രതീക്ഷിച്ചുത് പോലെ സംഭവിച്ചു. കാലക്രമത്തിൽ ഇസ്ലാമിലേക്ക് ജനങ്ങൾ ഒഴുകിയെത്തതി, ഒരു പ്രവാഹം പോലെ. ബിംബങ്ങൾക്ക് വിലകുറഞ്ഞു. ജീവനില്ലാത്ത, സ്വയം പ്രതിരോധിക്കാനാക്കാത്ത വസ്തുക്കളെ ആർക്കു വേണം? അബികൾ ചോദിച്ചു തുടങ്ങി.

സമൂഹത്തിൽ നില നിന്നിരുന്ന സർവ്വ ചങ്ങലകളെയും നബി (സ) പൊട്ടിച്ചുറിഞ്ഞു. മനഷ്യന്റെ പിരടികളിൽ ഭാഗ്യം പോലെ കനം തുഞ്ഞിയിരുന്ന ആധ്യവർഗ്ഗത്തിന്റെ മേൽക്കൊയ്യമയും കയ്യുകളുള്ളവന്റെ മേധാവിത്വവും ജനങ്ങളുടെ മനോവീര്യവും സാത്രന്ത്യവും ഹനിച്ചു കൊണ്ടിരുന്നു. ഈ അനീതികൾ തടയിടാൻ പ്രവാചകൻ (സ) പ്രവർത്തിച്ചു. മകയിലെ നീതി ശാസ്ത്രം പൊലിച്ചേരുതി. നീതിയും സമത്വവും അടിസ്ഥാന മാനദണ്ഡങ്ങളായി സീക്രിച്ചു. ഭാതികമായ സ്ഥാനമാനങ്ങൾ നീതി നടപ്പാക്കുന്നതിൽ സാധീനിച്ചില്ല. തെറുക്കൾ എല്ലാവരും ശിക്ഷ അനുഭവിക്കേണ്ടി വന്നു. എന്റെ മകൾ ഫാത്രി മോഷ്ടിച്ചുണ്ടും കൈ മുറിക്കുമെന്ന പറയാൻ നബി (സ) യെ കൂടാതെ മരേറ്റ് പരിഷ്കർത്താവിനാണ് ലോകത്ത് കഴിഞ്ഞത്?

സാമ്പത്തിക ചുംബങ്ങൾ എല്ലാ അർമ്മത്തിലും ആരാം നുറിഡാണ്ടിനെ ശസിച്ചിരുന്നു. വിവിധതരം ചുംബങ്ങൾ പാവപ്പെട്ടവൻ്റെ നടപ്പല്ലാട്ടിക്കാൻ മാത്രം രൂക്ഷവും വിപരിക്രമവുമായി നിലകൊണ്ടു. ഉള്ളവൻ വീണ്ടും ഉള്ളവനായി മാറുന്നു. ഇല്ലാത്തവൻ വീണ്ടും ഇല്ലാത്തവനായി മാറുന്നു. അശക്കാശവൻ വ്യവസ്ഥിതിയായിരുന്നില്ല. ആധ്യവർഗ്ഗത്തിൽ രൂപം കൊണ്ട ഒരു തരം ജീർണ്ണതയായിരുന്നു. പാവപ്പെട്ടവൻ ഈ ജീർണ്ണതകൾ മുമ്പിൽ നിന്നുഹായതയോടെ, നിര കണ്ണുകളോടെ നിൽക്കേണ്ടി വന്നു. നബി (സ) വന ശ്രേഷ്ഠ ഇത്തരം ചുംബങ്ങൾ നിരോധിക്കപ്പെട്ടു. പലിശയും ചുതും സാമ്പത്തിക വഞ്ചകളും നിർത്തൽ ചെയ്തപ്പോൾ സാമ്പത്തിക മേഖലയിൽ നവ ജീവൻ്റെ

തുടിപ്പുകൾ പ്രത്യേകം പാവപ്പെട്ടവന്റെ മനസ്സിൽ കുളിൽ മഴ പെയ്തു.

ദരിദ്രരെ സംബന്ധിച്ചിടതേജാളം നിർബന്ധിത ഭാനം അവർണ്ണനീയമായ അനുഗ്രഹമായിമാറി. വാർഷിക ബജറിൽ സംഭവിക്കുന്ന കമ്മി വർഷാന്തമുള്ള സകാത് മുഖേന നികത്തപ്പെട്ടു. ജനങ്ങളുടെ സപ്പന്തതിലെ ക്ഷേമ രാഷ്ട്രമായി അത് മാറി. ഇന്റലാമും അതിന്റെ പ്രവാചകനും ഈ മാറിത്തിന് നേതൃത്വം നൽകി. വിശ്വമാനവികതകൾ അടിത്തിയിട്ടു് നബി (സ) യായിരുന്നു. വിവിധങ്ങളായ മേര്ക്കോയ്മകൾ അടിസ്ഥാനമാക്കി കലഹിച്ചു കഴിഞ്ഞ ജനതയെ ഏക മാനവിക പീക്ഷണ്ടതിൽ ഒരുമിക്കാൻ അവിടുന്ന് പർശീലിപ്പിച്ചു. ബുർആനിന്റെ ഉൽഭവാധനങ്ങൾക്ക് മകയുടെ മനസ്സിൽ അതിവേഗം വേരോടാൻ കഴിഞ്ഞു. സാമുഹിക അസമതാം ഉച്ചാടനം ചെയ്യപ്പെട്ടു. “തവ്വ്” മാനദണ്ഡമാക്കി മനുഷ്യന് “പവർ” നീവിയിക്കപ്പെട്ടു. അവർ ഫബീറോ അപ്രസർത്തനോ ആകാം. തവ്വയിലാത്തവർ മുഗം പോലെ ശാന്തിക്കപ്പെട്ടു. അവർ പണക്കാരനോ പ്രതാപിയോ ആകാം. ഇന്റലാം അത് നോക്കിയില്ല. ജീവിതത്തിൽ ആവശ്യമായ നിയന്ത്രണങ്ങൾ നബി (സ) നടപ്പിൽ വരുത്തി. നിയമങ്ങൾ അടിച്ചേര്ത്തവിക്കുകയായിരുന്നില്ല. അവ അനുസരിക്കാൻ മാത്രം പക്രമായ മനസ്സുകളെ സജ്ജമാക്കിയിരുന്നു. ധർമ്മ ഭോധമുള്ളവർക്കേ നിയമങ്ങൾ ഹലപ്പെട്ടു. ലോകത്ത് ദരിക്കലും നിയമങ്ങൾക്ക് കുറവുായിട്ടില്ല. പ്രാകൃത കാലം തൊട്ട് വ്യവസ്ഥകളുണ്ടായിരുന്നു. പക്ഷേ, അവ അനുസരിക്കാൻ ധാർമ്മിക ഭോധമുള്ളവരുണ്ടായിരുന്നില്ല. നബി (സ) ഈ സാഹചര്യം ഇല്ലാതാക്കി. നിയമങ്ങളെ അനുസരിക്കാൻ അറിയുന്ന, കൂടുതൽ വിലക്കുകൾ ചോരിച്ചു വാങ്ങുന്ന സമൂഹത്തെ രൂപപ്പെടുത്തി. ഉമർ (റ) നെ നോക്കുക. അദ്ദേഹം പലപ്പോഴും വിലക്കുകൾ ആവശ്യപ്പെട്ടു. മദ്യ നിരോധനത്തിനും പർദ്ദയുടെ വിധിയിലും ഈ കാണാം.

ബുർഘത്തികളുടെ നിഷ്കാസനത്തിൽ ആവാച്യമായ പരിവർത്തനമാണ് പ്രവാചകൻ കാഴ്ചവെച്ചത്. ചരിത്രം രേഖപ്പെടുത്തിയ വിപ്പവമായിരുന്നു അത്. മദ്യം അറിബികളുടെ സഭാവമായിരുന്നു. ജീവിതത്തിന്റെ ഭാഗമായിരുന്നു. മദ്യമില്ലാതെ രാത്രി അചിന്ത്യം. സമുഹത്തിൽ വേരുന്നിയ മിക്ക അനാചാരങ്ങൾക്കും ഉറവിടമായി മദ്യം പർത്തിച്ചു. കാലുറക്കാത്ത യുവത ലോകത്താകെ മരവിപ്പി സൃഷ്ടിച്ചു. നിർമ്മാണവും വികസനവും മുടങ്ങി. ലോകം മുരടിച്ചു നിന്നു. വിശക്കുന്നേരും കൊള്ളളായിരുന്നു. വഞ്ചനയിലും സന്ധാരിക്കുക, വള്ളം മാർഗ്ഗങ്ങളാക്കേയും സ്വീകരിക്കാൻ അവർ നിർബന്ധിതരായി. മദ്യത്തിന്റെ അതി പ്രസരത്തിൽ നിർമ്മാണാത്മകമായ മനസ്സാം ശരീരമോ ഉണ്ടാകില്ല. നബി (സ) ഈ മനസ്സിലാക്കി. മദ്യത്തിനെതിരെ ആസുത്രിതമായി കരുക്കൾ നീക്കി. ഈ അശുദ്ധ പാനീയത്തിനെതിരെ മനുഷ്യ മനസ്സുകളിൽ ശത്രുത സൃഷ്ടിച്ചു. ക്രമേണ മദ്യത്തെ അവർ വെറുകാൻ തുടങ്ങി. മുന്ന് ഐട്ടങ്ങളിലായി ബുർആന്റെ നിരോധനയിൽ വന്നപ്പോഴേക്കും മദ്യം പെടിയാൻ ആ മനസ്സുകൾ പാകമായിക്കഴിഞ്ഞിരുന്നു. മോനി മോനി കൂടിച്ചുവർ ഇന്ന് മദ്യത്തിന്റെ ശത്രുകളുണ്ട്. വസ്ത്രത്തിൽ ഒരു തുള്ളി വീണ് പോയാൽ കഴുകാതെ നിസ്കരിക്കാൻ പാടില്ല. മദ്യം വർജ്ജയം മാത്രമല്ല. മലിനം കൂടിയാണ്.

വേശ്യാവൃത്തിയും കൊലയും കൊള്ളയുമെല്ലാം ആരാം നൂറിാൺഡിലെ ജീവിത വൃത്തികളായി അംഗീകരിക്കപ്പെട്ടിരുന്നു. അതൊന്നുമില്ലാതെ എന്ത് ജീവിതം. ഇതായിരുന്നു ആ മനുഷ്യരുടെ മനോനില. ഇന്റലാം ഈ മാറിയെടുത്തു. അടിസ്ഥാനപരമായ ധർമ്മ വിപ്പവത്തിലുംതെയാണ് അത് സാധിച്ചത്. ഇന്റലാമിന് മാത്രം കഴിഞ്ഞ വിപ്പവമായിരുന്നു അത്. അനീതിയില്ലാതെ ഭരണവും ധർമ്മനിഷ്ഠം ജീവിതവുമായാൽ സ്വസ്ഥതകൾ മറുന്നാണ് വേണ്ടത്? വിദ്യാഭ്യാസ രംഗത്തും നബി (സ) ശരം പതിപ്പിച്ചു. അക്ഷയരാജുടെ വെളിച്ചവുമായി പ്രവാചകൻ (സ) ജനമധ്യത്തിലേക്കിണങ്ങി. വായിക്കുക... എന്ന ആഹാരവുമായിട്ടാണ് ബുർആന്റെ പ്രമാം വാക്കും അവതരിക്കപ്പെടുന്നത്. എഴുതാനുള്ള പേനയും ബുർആന്റെ തൊട്ടടുത്ത പരിചയപ്പെടുത്തി. ആരാം നൂറിാൺഡിൽ തന്നെ അക്ഷയരാജുൽ വിപ്പവം തീർക്കുന്ന വിദ്യ നബി (സ) പ്രയോഗിക്കുകയായിരുന്നു. മലകളിൽ ആടും ഒടക്കവും മേച്ച് നടന്നിരുന്ന അറിബികൾ ഇതോടെ ലോകത്തിന്റെ നെറുകയിലെത്തി. തിനാണ് മാത്രമായാവുന്ന അറിബികളെ കൊണ്ട് മറ്റു ചിലതൊക്കെ സാധിക്കുമെന്ന് ഹിർവലിനും ഭോധയപ്പെട്ടു. അവരായിരുന്നല്ലോ ആരാം നൂറിാൺഡിലെ വൻ ശക്തികൾ.

വിദ്യ നൂകരാൻ ആവശ്യമെങ്കിൽ ചെന്ത വരെ പോകണമെന്ന് നബി (സ) ഉൽഭവാധനിപ്പിച്ചു. അറിവ് അവിടെയാണെങ്കിൽ അങ്ങാടാട് പോകണമെന്ന് നബി (സ) പറഞ്ഞു. ആഹാരാം അക്ഷയരം പ്രതി മാനിക്കപ്പെട്ടു. മുസ്ലിം പ്രതിഭകൾ ലോകത്താകെ അറിവിന് വേണ്ടി കുഞ്ഞി നടന്നു. ശമ്പങ്ങൾ ചെച്ചു. അത് പിന്നീട് ഇന്റലാമിന് മുതൽക്കൂട്ടായി. ശമ്പച്ചിതലരിക്കാത്തായി ഇന്ന് നിലവിലുള്ള മതം ഇന്റലാമാകാൻ കാരണം ഇതായിരുന്നു.

സാമുഹ്യജീവിയെന്ന നിലയിൽ മനുഷ്യനെ ജീവിക്കാൻ പറിപ്പിക്കുകയാണ് നബി (സ) ചെയ്തത്. ജീവിതത്തിന്റെ ഓരോ മേഖലയിലും അനിവാര്യമായും പാലിക്കപ്പേടേ നിയമങ്ങൾ അപ്പോൾ നൽകിക്കാണ്ടിരുന്നു. നിയമങ്ങൾ പരിധുകയല്ല അത് പ്രയോഗിക്കുകയായിരുന്നു. നബി (സ) നൽകിയ എല്ലാ തരം വിജ്ഞാനവും മനുഷ്യ ജീവിതത്തിൽ ഫലപ്പെട്ടു.

ആധുനിക യുഗത്തിൽ മനുഷ്യൻ സീകർച്ച് വിദ്യാഭ്യാസ രീതി കേവലം പ്രഹസനമാണ്. എത്രൊള്ളന്ത പ്രതിക്കശക്ക് മാത്രം ജീവിതത്തിൽ ഉപയോഗപ്പെടുന്ന കുറെ സാങ്കേതികത്താണ്ടൾ വിജ്ഞാനമെന്ന പേരിൽ നൽകപ്പെടുന്നു. കച്ചവടത്തിനും കൂഷിക്കും പുറപ്പെടുന്നവരുടെ മുമ്പിൽ ആറ്റം വിജ്ഞിക്കാമോ എന്ന ചർച്ചകൾ എന്തു പ്രസക്തി. പ്രയോഗിക വിദ്യാഭ്യാസമാണ് നൽകപ്പെടേണ്ടത്. നബി (സ) നൂറ്റാണ്ടുകൾക്ക് മുമ്പ് ഇത് തെരുപ്പെടുത്തിയിരുന്നു. പകേശ നൂറ്റാണ്ടുകൾക്ക് ശ്രേഷ്ഠവും ഇത് അവഗണിക്കപ്പെട്ടു. ഫലമോ തൊഴിലില്ലായ്മ പെരുക്കുന്നു. നമുക്കിനുള്ളം പിരുദ്യാതികൾ മാത്രമാണ്.

മനുഷ്യർക്കിടയിൽ എല്ലാ നിലക്കുമുള്ള കുട്ടായ്മ തന്നെ നബി (സ) സുഷ്ടിച്ചു പരസ്പരം സ്വന്നേഹിച്ചും സഹകരിച്ചും കഴിയുന്ന ഒരു സമുഹം ഒറ്റ മനസ്സ് പോലെ ജീവിച്ചു. സമാധാനത്തിന് ഇതിൽ പരം മറിബാനും വേണ്ടതില്ല.

പ്രവാചകന്റെ ഭരണം, രാഷ്ട്രീയം

സമുഹത്തിൽ സമത്വവും, സ്വാതന്ത്ര്യവും ഏകീക്യവും വരുത്തുകയെന്നതാണ് തഹഫീദി (എക്കെടവത്യം) നേരു പ്രവാചകിക വശം. ഈ തത്ത്വങ്ങളെ കാലസമയഗണനാക്രമത്തിലാക്കി വ്യക്തമായ ഒരു മാനവസ്ഥാപനമാക്കി തീർക്കുന്നതിനാണ് പ്രവാചകൻ ഒരു രാഷ്ട്രീയ വ്യവസ്ഥ രൂപപ്പെടുത്തുന്നത്. മദ്ദീനയിൽ പ്രവാചകൻ പട്ടത്തുയർത്തിയ നഗരരാഷ്ട്രത്തിന്റെ ലക്ഷ്യവും അതായിരുന്നു. ഭരണാധിപനും ഭരണീയനുമെന്ന വ്യത്യാസം അവഗണിച്ചു, അവഗണനകൾക്കരീതമായി, സമുഹത്തിനുണ്ടാക്കുമായ ഭരണാധിപനയാണ് ഒന്നുൽ പ്രധാനം ചെയ്തത്. ഇതിനെ കേവലം ജനാധിപത്യമനോ, സോഷ്യലിസമനോ മതത്തരമനോ വ്യാഖ്യാനിക്കുന്നത് ശരിയല്ല. ഇവിടെ നിയമം ദൈവത്തിനേരുതാണ്. വ്യക്തി പരിശുഭ്യിലും സമുഹത്തെ സംസ്കരിക്കുകയാണ് മാർഗ്ഗം. സന്പത്തിന്റെ തുല്യമായ വിതരണത്തിലല്ല, സംതൃപ്തിയാണ് ഒന്നുലിന്റെ ഭരണവ്യവസ്ഥയുടെ ലക്ഷ്യം.

ഈ ഒന്നുലിന്റെ രാഷ്ട്രീയത്തെ എക്കാധിപത്യമായോ, തിയോക്കസിയായോ ശണിക്കാനും പറിച്ചു. ഒന്നുൽ നിയമത്തിനതീരെയും, നിയമം നടപ്പാക്കുന്നത് കൗൺസിലിന്റെ അംഗീകാരത്തോടെയാണ്. ജനങ്ങളുടെ ഇഷ്ടം ഒന്നുൽ പതിഗണിക്കുന്നു. പകേശ ഇഷ്ടം സമുഹത്തിന്റെ വിശാല താല്പര്യത്തിനേതിരാവരുത്. ഒന്നുൽ ദൈവത്തിന്റെ പ്രതിപുരുഷനല്ല. പ്രവാചകൻ മാത്രമാണ്. ഒന്നുലിന് ഒരു പുരോഹിതവൃദ്ധവുമില്ല.

യുറോപ്പരുടെ ബുദ്ധിമംഗലവലത്തിലുടലെടുത്ത രാഷ്ട്രീയ സിഖാനങ്ങളെ ഇന്റലാം പ്രത്യക്ഷമായും പരോക്ഷമായും സ്വാധീനിച്ചിട്ടുണ്ട്. പകേശ, സാമാജികപരമോ, ദേശീയമോ ആയ സാർമ്മതകനുസരിച്ചു അവരുടെ രാഷ്ട്രീയ വ്യവസ്ഥകളെ അവർ രൂപപ്പെടുത്തി. അവയിലെ മാനുഷിക വശങ്ങളെ അംഗീകരിക്കാം. പകേശ, വ്യക്തിയിൽ നിന്നും സമുഹത്തിലേക്കുള്ള മനുഷ്യന്റെ മാനസികമായ പരിവർത്തനത്തിന്റെ പാത ഇവർ സീകർക്കുന്നില്ല. ഭൂമിശാസ്ത്രപരമായ അതിരുകൾക്കുള്ളിൽ തളച്ചിടപ്പെടുന്ന ലിബിതമോ അലിബിതമോ ആയ മാമുലുകളുടേയും നിയമങ്ങളുടേയും അപ്പാരിസാൻ പടിഞ്ഞാറൻ രാഷ്ട്രീയ വ്യവസ്ഥകൾ. മുതലാളിയുടെയോ തൊഴിലാളിയുടെയോ രാജ്യത്തിന്റെയോ താല്പര്യങ്ങൾക്കാണവിടെ മുൻതുകരം. സമുഹത്തെ സാർവലാഖക്കിമായി കാണാനോ, ശാസ്ത്രീയമായി സംസ്കരണം വരുത്താനോ അവർ തയ്യാറാണ്. എക്കിലും ബുദ്ധിശക്തിയും കൂടിയാലോചനയും വഴി എക്കാധിപത്യ സേഷാധിപത്യ പ്രവാചകളുടെ കൂടുതൽ സമുഹത്തിനു ശുണകരമായ വ്യവസ്ഥിതികളായി യുറോപ്പൻ രാഷ്ട്രീയ വ്യവസ്ഥകളെ കുറച്ചാക്കു അംഗീകരിക്കാമെന്ന് മാത്രം.

ഈപ്പുത്തിമുന്നു വർഷം ദൈവീക വെളിപാടുകളിലും ലഭിച്ച ആശയങ്ങൾക്കനുസരിച്ചു ഒരു

സമുഹത്തെ സൃഷ്ടിച്ച റസൂൽ മദീനയിൽ വെച്ചാണ് ഒരു ഭരണകുടൽത്തിന് ബീജാവാപം നൽകുന്നത്. പ്രവാചകഗേര്ത്ത് ഒരു നഗരരാഷ്ട്രമായിരുന്നുകൂടിലും അത് ഭാവി മതത്തിനുള്ള ഒരു മാതൃകാദ്ദോഷിൻറെ കൂടിയായിരുന്നു. ഉടനടികളിലും കൂടിയാലോചനകളിലും അത് സാധിച്ചുതുത.

റസൂൽ മദീനയിൽ വരുന്നോൾ അതോരു അരാജകത്വനശ്രമായിരുന്നു. പ്രബല അബൈ ഗോത്രങ്ങളായ ഓസ്സ്, വസ്തിജ് എന്നിവയിലെ മുസ്ലിംകളാണ് റസൂലിനെ മദീനയിലേക്ക് ക്ഷണിക്കുന്നത്. അവരുമായി മകയിൽ വെച്ചുണ്ടാക്കിയ അവബാ ഉടനടികൾ മേൽപ്പറഞ്ഞ രണ്ടു ഗോത്രങ്ങൾക്കും ബാധകമായിരുന്നുവെന്ന് മാത്രമല്ല, അവരോന്നടക്കം റസൂലിന്റെ മാർഗം സീക്രിക്കൂകയും ചെയ്തു. ഈ ഉടനടിയാണ് യമാർത്ഥത്തിൽ മദീന ദ്രോനിന്കിസ്മാനം. ഈ രണ്ടു വർഗ്ഗങ്ങളും അവരുടെ രക്തചോരിച്ചിലുകൾ മാറി വെച്ച് ഇസ്ലാമിന്റെ കീഴിൽ നാശിക്കാമെന്ന് വാഗ്ദാനം ചെയ്തതോടെ മദീനിയൻ സമുഹത്തിൽ സമാധാനം കൈവരിക്കയായി. പ്രവാചകരോടാപ്പും വന്ന അതിമികൾ (മുഹാജിർ) മദീനിയൻ ആതിമേധരോടാപ്പും (അൻസാറി) ചേർന്ന് ഇസ്ലാമിക ഉമ്മത്തിന് രൂപം നൽകി.

മദീനയിലെ പ്രബല വിഭാഗമായിരുന്നു ധഹൂദമാർ. ബനുവും ബനുവെവനുവാൻ, ബനുനാഈർ എന്നീ മുന്ന് ഗോത്രങ്ങളായി അവരും വിജേച്ചു കിടന്നു. ഇവർക്ക് പുറമേ മദീനക്കാരായ അവിശാസികളുമുണ്ടായിരുന്നു. കുടാതെ ക്രിസ്ത്യാനികളും നായകനെന്ന നിലക്ക് റസൂലിന്റെ നേതൃത്വം സീക്രിക്കേണാമെന്ന വ്യവസ്ഥയിൽ അമുസ്ലിംങ്ങളെ മരൊരു ഉമ്മത്തായി പരിശോധിച്ചു ഇങ്ങനെ രണ്ടുതരം ഉമ്മത്തുകളുടെ കുട്ടായ്മയായിരുന്നു പ്രവാചകൾ മദീനിയൻ ദ്രോനി. പ്രവാചകൾ ദ്രോനിൽ മുസ്ലിം ഉമ്മത്തിനായിരുന്നു ഉത്തരവാദിത്വം കുടുതൽ. രാജ്യത്തെയും, രാജ്യക്കാരെയും സംരക്ഷിക്കേണ്ടത് അവരാണ്. സൈനിക സേവനം അവർക്ക് നിർബന്ധമാണ്. രാജ്യത്തിന് വേണ്ടി സ്വത്തും ജീവനും തൃജിക്കൽ അവർക്ക് നിർബന്ധം. അന്യമതസ്ഥരുടെ വിശാസവും, സ്വത്തും സംരക്ഷിക്കേണ്ട ഉത്തരവാദിത്വവും അവർക്ക്. രണ്ടാമത്തെ ഉമ്മത് ഒരു സംരക്ഷിത വിഭാഗ (ദിഖി) മാണം. രാജ്യത്തിന് സൈനിക നികുതി (ജിസ്യ) നൽകുകയും നേതൃത്വം അംഗീകരിക്കുകയും ചെയ്യുകയെന്നതാണ് അവരുടെ ഉത്തരവാദിത്വം. മരൊല്ലോ വിധേനയും അവർ സ്വത്വന്തരാണാനർത്ഥം.

റസൂൽ രാഷ്ട്രവുവസ്ഥ ഉണ്ടാക്കുന്നോൾ ജനങ്ങളുടെ ഹിതത്തിന് മുന്തുകം നൽകിയത് കാണാം. തന്റെ നേതൃത്വം അംഗീകരിക്കുന്നവരുടെ നേതാവും മാത്രമാണ് റസൂൽ. നേതൃത്വം ഒരിക്കലും അടിച്ചേൽപ്പിക്കുന്നില്ല. നേതൃത്വത്തെ അംഗീകരിച്ചു കഴിഞ്ഞാൽ ഉടനടി പ്രകാരമുള്ള ഏല്ലാ അവകാശങ്ങൾക്കും അംഗീകരിച്ചവർ അർഹരായിരിക്കുന്നു. അവകാശം ലഭിക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ ഭരണഘടനാടിസ്ഥാനത്തിൽ അവർക്ക് നേതൃത്വത്തെ സമീപിക്കാം. സമുഹത്തിന്റെയും രാഷ്ട്രത്തിന്റെയും നിലനിൽപ്പാണ് മുഖ്യം. ഈതിന് വേണ്ടി പരമാവധി വിട്ടു വീഴ്ച വേണം. റസൂലിന്റെ മുദ്രാവാദിയിൽ ഉടനടി അതിന്റെ വ്യക്തമായ തെളിവാണ്. മകയിൽ പതിമുന്ന് വർഷം സഹിച്ചതും അതുകൊണ്ടാണ്. ശത്രുസമുഹത്തെ തമസ്കരിക്കാനൊരുങ്ങുന്നോൾ ആത്മഹൃതിയല്ല, ആയും തന്നെയാണ് അനിവാര്യം.

മാമുലുകളിലും മദീനിയൻ രാഷ്ട്രത്തിന്കിസ്മാനം. ലിവിതമായ ഭരണഘടനയാണ്. യുദ്ധാപ്യന്ന് പണ്ടശിത്തനാർ മദീനിയൻ മാശാകാർട്ട് പ്രവാചകൾ മാശാകാർട്ട്, എന്നൊക്കെയാണ് ഈ ഭരണഘടന വിശ്വേഷിപ്പിച്ചത്. പാരഞ്ഞെ അവകാശങ്ങൾ വ്യക്തമായും അതിൽ നിർവ്വചിക്കപ്പെട്ടിരുന്നു. വ്യക്തമായ ആശയവും മാർഗ്ഗവും ലക്ഷ്യവും റസൂൽ തന്റെ ഭരണഘടനയിൽ വരച്ചു കാട്ടിയിരുന്നു.

മനുഷ്യൻ മൗലികമായ അവകാശങ്ങൾ സംരക്ഷിക്കാനും അവൻ്റെ ചുമതലകൾ യമാവിധി നിർവ്വഹിക്കാനും സൗകര്യമൊരുക്കുകയെന്ന കാതലായ വശം പ്രവാചകൾ രാഷ്ട്രീയ വ്യവസ്ഥയിൽ കാണുന്നു. എ.കെ. ഭേജാൻ വിവരിക്കുന്നപോലെ അല്ലാഹുവിനോടുള്ള മനുഷ്യൻ്റെ ചുമതല എന്നു പറഞ്ഞാൽ സഹജീവികളേറ്റും സമുഹത്തൊടുമുള്ള ഉത്തരവാദിത്വാണ്. ഇക്കാര്യങ്ങൾ കൈവീകരിക്കുന്നതിൽ അന്തർലീനമാണ്. (അൽതാഹ് ജൂഹാർ, ദ ചലാൻ ഓസ്സല്ലാം, പേ 176) കാലാകാലങ്ങളിൽ പ്രവാചകരാർ നിർവ്വഹിച്ചത് ഇതേ നിയമങ്ങളെ ജനങ്ങൾക്കുത്തിക്കുകയായിരുന്നു. അതിന്റെ പുർത്തീകരണം റസൂൽ (സ്വ) നിർവ്വഹിച്ചുവെന്നു മാത്രം.

മനുഷ്യൻ്റെ കർത്തവ്യങ്ങളെ രണ്ടായി തിരിക്കാം. ദൈവത്തോടുള്ള ചുമതല (ഹുവുവുല്ലാഹി), അടിമകളോടുള്ള ചുമതല (ഹുവുവുൽ ഇബാർ) എന്നിങ്ങനെ. ഈത് രണ്ടും മനുഷ്യരുടെ ശൃംഗാരത്തിനു തന്നെയാണ്. ഉദാഹരണത്തിന് ദൈവനാമം സദാ ഉറുവിടാൻ അല്ലാഹു മനുഷ്യനോട് കൽപ്പിക്കുന്നു. അത്കൊണ്ട് അല്ലാഹുവിനൊരു നേടവുമില്ല. മറിച്ച് അടിമ നാമനെ പലവട്ടം പ്രകീർത്തിക്കുന്നോൾ അവൻ ഇപ്പോൾ നിന്നകലുകയും ശൃംഗാരാക്ഷ (ഇൻസാൻ) യുടെ വക്താവായി തീരുകയും ചെയ്യുന്നു.

അന്ത്യദിനത്തിൽ അല്ലാഹു മനുഷ്യരോട് ചോദിക്കുമാത്രതു: മനുഷ്യമകളേ, ഞാൻ നിങ്ങളോട് അനും ചോദിച്ചു. നിങ്ങളെന്നിക്ക് അനും തന്നില്ല. നീയെന്നതാണ് പരിഞ്ഞത്, നിനകൾ എന്തിനാണ് അനും. നീ തന്നെയല്ലോ അന്നാതാവ്. എന്നേ അടിമകൾ അനും ചോദിച്ചപ്പോൾ നിങ്ങൾ കൊടുത്തില്ലല്ലോ. ഞാൻ പെള്ളം ചോദിച്ചപ്പോഴും നിങ്ങൾ തന്നില്ല. അമവാ നിങ്ങൾ എന്നേ ഭാഷിക്കുന്ന അടിമകൾ അഹജലം കൊടുത്തില്ല. (മീറ്കാത്)

ദൈവപീക നിയമങ്ങളുടെ ആകത്തുക മനുഷ്യൻ്റെ ഉൽക്കുഷ്ഠം തന്നെയാണ്. അത് മനുഷ്യൻ നിർമ്മിക്കുന്ന നിയമത്തെക്കാൾ പരമോന്നതവുമാണ്. അതാണ് നിയമങ്ങൾ ദൈവപീകം തന്നെയാവണമെന്ന് പറഞ്ഞത്. ദൈവത്തിനുള്ളത് ദൈവത്തിനും സീസർക്കുള്ളത് സീസർക്കുമെന്ന പേരതിരിവ് പ്രസക്തമല്ലാതാവുന്നത് അങ്ങനെയാണ്. റസുലിന്റെ രാഷ്ട്രീയ നയത്തിൽ എല്ലാം അല്ലാഹുവിന് തന്നെയാണ്. അതിനർത്ഥം എല്ലാം സമൂഹത്തിന് തന്നെയാണ്. സീസർക്ക് വേരെ നൽകുന്നോൾ അവിടെ ഏകാധിപത്യവും ഉടലെടുക്കുന്നു. സമൂഹം വഴിയാധാരമായി തീരുന്നു.

സമൂഹത്തിന്റെ ശൃംഗാരാക്ഷ ആഗ്രഹിക്കുന്ന നേതാവിന് സൽഗുണങ്ങൾ വേണം. കാരുണ്യമാണ് അതിനുന്നിസ്ഥാനം, അല്ലാഹുവിന്റെ കാരുണ്യം നിമിത്തമാണ് താക്കൾക്ക് അവരോട് അലിവുണ്ടായത്. താക്കൾ പരുഷവും കറിനവുമായിരുന്നെന്നീലോ അവർ താക്കളെ വിട്ടു പോകുമായിരുന്നു. അത് കൊണ്ട് വിട്ടുവീഴ്ച കാണിക്കുക. അവരോട് കൂടിയാലോചനകൾ നടത്തുക. തീരുമാനമെടുത്തു കഴിഞ്ഞാൽ അല്ലാഹുവിക്കൽ രേമേൽപ്പിക്കുക, (3:109)

ഇവിടെ കാരുനിർവ്വഹണത്തിൽ ജനങ്ങളുടെ അഭിപ്രായത്തിന് മുൻ്തുകൾ നൽകുന്ന ജനാഭിലാഷകാര്യങ്ങൾ നടപ്പിലാക്കാനുള്ള ഉടയനുള്ള സ്ഥാനമേ രാഷ്ട്രീയ നേതാവ് എന്ന സ്ഥാനത്തിനുള്ളൂ,. വർഗ്ഗ-പർബ്ബ-മത ചിത്കൾക്കെതിമായി നീതി നടപ്പാക്കാൻ നേതാവ് ബാധ്യസ്ഥനായിരുന്നു. നിർച്ചയം നീതിയും നമയും നടപ്പാക്കാനും ബന്ധപ്പെട്ടവർക്ക് സഹായം നൽകുവാനും അല്ലാഹു കൽപ്പിക്കുന്നു. ചീതവുപുത്തികളും നീചകാര്യങ്ങളും അക്കമവും അവൻ നിരോധിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. (വി. ബുർആൻ). ഒരു ഭരണാധിപൻ്റെ ചുമതല ഇം വിശ്വദ പചനത്തിലുശ്രേക്കാണിലോ.

സംരക്ഷിക്കപ്പെടുന്ന സമുദായങ്ങളോട് (ദിഖി) ഭരണാധികാരിക്കുള്ള പ്രത്യേക ബാധ്യത പ്രവാചകൾ ഉണ്ടിപ്പുറിഞ്ഞത് കാണാം. ‘കരാറിൽ കഴിയുന്ന അമുസ്ലിമിനെ ആരെകില്ലും ആക്രമിക്കുകയോ, അവൻ്റെ അവകാശം ധാരണക്കുയോ, കഴിവിനതീമായത് നിർബന്ധിക്കുകയോ, അവൻ്റെ സമ്മതമില്ലാതെ അവനിൽ നിന്ന് വല്ലതും അധിനപ്പെടുത്തുകയോ ചെയ്യുന്ന പക്ഷം അന്ത്യനാളിൽ ഞാനവന്നേ ശത്രുവായിരിക്കും’. (ഹദ്ദീസ്)

റസുൽ തന്നെ പറഞ്ഞല്ലോ, ‘ദരിദ്രർ മോഷ്ടിച്ചാൽ കൈവെച്ചു. കുലീനൻ്റെ മോഷ്ടിച്ചാലോ വെറുതെ വിട്ടും. പുർണ്ണ സമുദായങ്ങൾ നശിച്ചത് അത് കൊണ്ടാണ്. എൻ്റെ ദേഹി ആരുടെ കൈയ്യിലാണോ അവനാണ് സത്യം. ഈ മുഹമ്മദിന്റെ പുത്രി ഫാത്തിമ തന്നെ മോഷ്ടിച്ചാലും ഞാനവള്ളുടെ കൈവെച്ചും.’

റസുലിന്റെ രാഷ്ട്രീയ വ്യവസ്ഥയിൽ മനുഷ്യാവകാശങ്ങളെ എങ്ങനെ സംരക്ഷിക്കപ്പെടുന്നു എന്നു നോക്കാം. മനുഷ്യാവകാശങ്ങളെ രണ്ടായി തിരിക്കാം. 1. മനുഷ്യജീവിയെന്ന നിലക്ക് ഉള്ള അടിസ്ഥാന അവകാശം. 2. വിവിധ വർഗ്ഗങ്ങൾക്കും വിഭാഗങ്ങൾക്കും സാഹചര്യങ്ങൾക്കുനുസരിച്ച് നൽകുന്ന പ്രത്യേക അവകാശങ്ങൾ.

» ജീവിക്കാനുള്ള അവകാശം

‘ഒരു നിരവരാധിയെ വധിക്കുന്നത് മുഴുവൻ മനുഷ്യകുലഫേതയും വധിക്കുന്നതിന് തുല്യമാണ്’. (ബുർ 5:32) ‘നീതിപീഠത്തിന്റെ തീരുമാനമില്ലാതെ അല്ലാഹു പുണ്യമാക്കിയ ജീവിതത്തെ തമസ്കരിക്കരുത്’

(6:151) ഇന്നലാം അനുവദിക്കുന്ന സന്ദർഭങ്ങളിൽ മാത്രമേ വധം പാടുള്ളൂ. ഒരാളെ വധിക്കുന്നത് സമൂഹത്തിന് ആവശ്യമാണെന്ന് നിയമം തീരുമാനിക്കുന്നു. ഗർഡപാത്രത്തിലുള്ള കുഞ്ഞിനു പോലും ജീവിതം നിഷ്പയിക്കരുത്. ഗർഡിണിയായ സ്റ്റൈക്കുള്ള വധഗിക്ഷ പ്രസവം വരെ നിറുത്തി വെക്കാൻ ആവശ്യപ്പെടുകയുണ്ടായി.

» സന്ധാരിനുള്ള അവകാശം

സന്ധാരിക്കാനും ചെലവഴിക്കാനുമുള്ള അവകാശം മനുഷ്യന് ഇന്നലാം നൽകുന്നു. ജീവനും സന്ധാരിക്കാനും അനുയാസി വരെ പരസ്പരം നിഷ്പിച്ചാണെന്ന് റിസൂൽ വിടവാങ്ങൾ പ്രസംഗതിൽ വ്യക്തമാക്കുന്നു. ആരുടെ ധനവും അനുാധാരമായി അപഹരിക്കാനോ ചുംബം ചെയ്യാനോ അനുവദിക്കുന്നില്ല. ഹസ്തത്ത് ഉമർ (0) വിണ്ടെ കാലത്ത് ഒരു പള്ളി ഉണ്ടാക്കാൻ തൊട്ടട്ടുത്ത് ജീർണ്ണിച്ച കിടന്നിരുന്ന കോട്ടയുടെ അവഗിംഡങ്ങൾ ഉപയോഗിക്കാമെന്നു കണ്ണു. ആസ്ഥലം അമുസ്ലിമിന്റെ കൈയ്യിലായിരുന്നു. വസ്തുക്കൾക്ക് വിലക്കണക്കാക്കിയാണ് അവ ഉമർ (0) പള്ളി നിർമ്മാണത്തിനുപയോഗിച്ചത്.

» അഭിമാന സംരക്ഷണം

‘വിശ്വാസികളേ, പരസ്പരം പരിഹസിക്കരുതെ, ആരേയും അപകീർത്തിപ്പെടുത്തരുതെ, അപഹാസ്യപേരുകൾ വിളിക്കലേണ്ട്. മറ്റുള്ളവരെ പിന്നിൽ നിന്ന് കുത്തുകയും ചെയ്യലേണ്ട്’ എന്ന് വിശുദ്ധ ഖുർആൻ ആവശ്യപ്പെടുന്നു. ഒരു വ്യക്തിയുടെ മാനം സംരക്ഷിക്കേണ്ട ചുമതല ഇന്നലാമിക നീതിപീഠത്തിനുണ്ട്. ഇക്കാര്യം വിടവാങ്ങൽ പ്രസംഗതിൽ പ്രവാചകൾ അടിവരയിട്ടും.

» സകാരു ജീവിതത്തിന് സംരക്ഷണം

ഒരാളുടെ വീട്ടിൽ വീടുകാരൻ്റെ സമ്മതമില്ലാതെ പ്രവേശിക്കരുതെന്ന് വിശുദ്ധ ശന്മം നിഷ്കർശിക്കുന്നതിന്റെ (24:27) പൊതുൾ ഒരാളുടെ ജീവിതത്തിന്റെ സകാരുതയെ അംഗീകരിക്കലാണ്. ചാരപ്പണി നടത്തരുതെന്നും ഖുർആൻ പറയുന്നുണ്ട്. സന്തം വീട്ടിൽ പോലും പെട്ടുന്ന കടന്ന് ചെല്ലുതുതെന്നാണ് റിസൂൽ പറയുന്നത്. മറ്റൊരാളുടെ കത്ത് വായിക്കുന്ന സ്വഭാവത്തെ പോലും റിസൂൽ നിരോധിച്ചിട്ടുണ്ട്.

» വ്യക്തി സ്വാതന്ത്യത്തിന് സംരക്ഷണം

റിസൂലിന്റെ നീതിപീഠത്തിൽ ഒരു വ്യക്തിക്ക് തന്റെ ആവലാതികൾ ബോധിപ്പിക്കാനും നിരപരാധിത്വം തെളിയിക്കാനും അവകാശമുണ്ട്. കോടതി വിചാരണകളെക്കും പരസ്പരാധിക്കും അവകാശങ്ങൾ നൽകിയതും അവരെ സ്വാതന്ത്ര്യരാക്കാൻ പട്ടിപടിയായി പരിപാടികൾ ആവിഷ്കരിച്ചതും. സകാത്തിന്റെ പണമുപയോഗിച്ച് നൃകുക്കണക്കിന് അടിമകളെ പ്രവാചകൾ സ്വതന്ത്രരാക്കി. അടിമകളെ പരാമർശിച്ച് അനുയായിക്കുള്ള റിസൂൽ ഇപ്പോരം ഉപദേശിച്ചു. ‘ഈവർ നിങ്ങളുടെ സഹോദരരാഡാണ്. ഇവരുടെ ഉത്തരവാദിത്വം അല്ലാഹു നിങ്ങളിൽ രേമേൽപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു. നിങ്ങൾ തിനുന്നത് അവർക്കും നൽകുവിൻ. നിങ്ങൾ ധരിക്കുന്നത് അവരേയും ധരിപ്പിക്കുവിൻ. അവൻ കഴിയാത്ത കാര്യം അവനെ കൊണ്ട് ചെയ്യിക്കരുതേ. ഭാരമുള്ള കാര്യങ്ങൾ ചെയ്യുന്നോൾ നിങ്ങളും അവനെ സഹായിക്കുവിൻ.’

» പ്രതികരിക്കാനുള്ള അവകാശം

നന്നയെ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുകയും തിന്നയെ നിരോധിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന പ്രതികരണ ശേഷിയുള്ള ഒരു ഉമ്മത്താണ് റിസൂലിന്റെ. ഭരണാധികാരികളുടെ നീതി നിഷ്പയത്തിനും ഏകാധിപത്യത്തിനുമെതിരെ പ്രതികരിക്കാൻ പ്രവാചകൾ ആഹാരം ചെയ്യുന്നുണ്ട്. കൈകൊണ്ട്, അല്ലെങ്കിൽ വാകുകൊണ്ട്, അതിനുമാവില്ലെങ്കിൽ വിഭേദം കൊണ്ടെങ്കിലും തിന്നയെ പ്രതിരോധിക്കാമെന്നാണ് റിസൂൽ പറഞ്ഞത്. ഭരണാധികാരികളെ തിരുത്താനുള്ള അവകാശം ജനങ്ങൾക്കുണ്ട്. ഹസ്തത്ത് ഉമർ (0) ഒരിക്കൽ ജനങ്ങളോട് ചോദിച്ചു, ഞാൻ മത്തതിൽ നിന്നുണ്ടാൽ നിങ്ങൾ എന്തു ചെയ്യുമെന്ന്. ഉടനെ വാളുതിപ്പിച്ച് കൊണ്ടാരാൾ പറഞ്ഞു. തലവെട്ടുമെന്ന്. ‘അത്തരം വാകുകൾ എന്നോട് പ്രയോഗിക്കുകയോ, ഹസ്തിൽ ചോദിച്ചു. ‘തീർച്ചയായും’ അയാൾ മറുപടി പറഞ്ഞു. ‘വെവേത്തിന് സ്തുതി! ഞാൻ തെറിലേക്ക് വച്ചതുനോൾ എന്ന തിരുത്താൻ തക്ക യെറുമുണ്ടോളോ ഈ രാജുത്ത്’ ഉമരിന് സന്നോധം.

» ചിന്താ സ്വാതന്ത്ര്യം

പ്രവാചകൻ തന്റെ ആശയത്തേയും ചിന്തയേയും ആരുടെ മേലും അടിച്ചേൽപ്പിച്ചില്ല. ഒരു മുന്നിയില്ലോകാൻ മാത്രമാണ് താനെന്നും ആരെയും തന്റെ മാർഗ്ഗത്തിലേക്ക് നിർബന്ധിക്കുകയില്ലെന്നും അവിടുന്ന് വ്യക്തമാക്കിയിരുന്നുണ്ട്. മദ്ദന ദ്രോഗറിൽ എല്ലാ മതകാർക്കും പരിപുർണ്ണ സ്വാതന്ത്ര്യം നൽകി. ഭരണ ക്രൈസ്തവ മന്ദിരങ്ങളിലേക്കും എല്ലാവർക്കും ജാതി - മത ഭേദമന്മേ വരാനും ആശയവിനിമയം നടത്താനും സ്വാതന്ത്ര്യമുായിരുന്നു. കുടാവലിശാസികൾക്കെതിരെ ഹോലും തെളിവില്ലാതെ നടപടിയടക്കാൻ റസൂൽ തയ്യാറായില്ല.

» സമത്വം

പ്രവാചകൻ രാഷ്ട്രത്തിൽ എല്ലാവരും നിയമത്തിന്റെ മുന്നിൽ സമമാരാണ്. വർഗവർണ്ണ മേമകളൊന്നുമേ ഇല്ല. അബികളും അനിബിയും കരുതവനും വെള്ളത്തവനും തുല്യം. നമ്മിലേക്ക് നയിക്കുന്നത് കരുതു നീംഗ്രാ തന്നെയാണെങ്കിലും അവനെ അംഗീകരിക്കണമെന്ന് റസൂൽ പറയുന്നു.

മനുഷ്യൻ്റെ മാനവികമായ നിലനിൽപ്പ് സാധ്യമാക്കുന്ന ഒരു രാഷ്ട്രീയ വ്യവസ്ഥയാണ് റസൂൽ മുന്നിൽ വെച്ചത്. ഒരു പരിപുർണ്ണ വ്യവസ്ഥിതിയായ ഇസ്ലാമിന് രാഷ്ട്രീയം മാത്രം അനുമാവുന്നില്ല. രാഷ്ട്രീയവും ഭരണവുമുണ്ടായാലേ ഒരു മുസ്ലിമിന്റെ ജീവിതം പൂർണ്ണമാവു എന്നും ഇതിനർദ്ദീമില്ല. ഇസ്ലാമമല്ലാത്ത ഒരു ഭരണത്തിന്റെ കീഴിലും മുസ്ലിമിന് പൂർണ്ണ മുസ്ലിമായി തന്നെ കഴിയാം. തന്റെ വിശ്വാസത്തിനും പ്രചാരണത്തിനും സ്വാതന്ത്ര്യം ലഭിക്കുന്ന ഏത് ഭരണകൂടങ്ങേതയും മുസ്ലിംങ്ങൾക്ക് അംഗീകരിക്കാം. അതുകൊം ഭരണകൂടങ്ങളുടെ നിലനിൽപ്പിനായി സഹകരിക്കുകയും ചെയ്യാം. റസൂൽ ഒരു രാഷ്ട്ര വ്യവസ്ഥിതി മുന്നോട് വെച്ച് ആത് സീക്രിക്കാൻ തയ്യാറാളുവർക്ക് വേണ്ടിയാണ്. ആരുടെ മേലും അടിച്ചേൽപ്പിക്കുന്നില്ല. ഭരണമുണ്ടാക്കിയേ ഇസ്ലാമുള്ള എന്ന വാദങ്ങളോട് റസൂലിന്റെ നയം യോജിക്കുന്നില്ല. അബ്സൈനിയയിലെ നേഹസിന്റെ കീഴിലും കോഴിക്കോടു സാമുതിരിയുടെ കീഴിലും മുസ്ലിംകൾ ഭരണമില്ലാതെ തന്നെ സ്വത്വത്രായികഴിഞ്ഞത് അങ്ങനെയാണ്. കൊളോൺ കാലത്ത് കൊരളത്തിലെ മുസ്ലിം നേതൃത്വം യുദ്ധരംഗത്തിൽനിന്നും സാമുതിരിയെ നിലനിറുത്താനാണ്. ഇസ്ലാമിക ഭരണം സ്ഥാപിക്കാനില്ലെല്ലോ.

പ്രവാചകനും പ്രഭോധന മാർഗ്ഗങ്ങളും

» വ്യക്തിഗത സമീപനം

ഹിരാ പർവ്വതത്തിന്റെ ഗഹരത്തിൽ എകനായി കഴിഞ്ഞുകൂടുന്തിനൊടുവിൽ ജിബ്രീൽ (അ) എന്ന വിശുദ്ധ മലക്ക് ആഗ്രഹനായി തിരുനബിക്കു വഹ്യ നൽകി. വഹ്യ ലഭിച്ച നാൾതന്നെ ഇക്കാര്യം പത്തി വദീജയെ അറിയിക്കുകയും അവർ നബിയെ ആശസിപ്പിച്ച് പ്രതീക്ഷ നൽകുകയും ചെയ്തു.

പ്രഭോധനം ആരംഭിക്കുന്നതു തന്റെ സന്തതസഹചാരിയായ അബുബകർ സിദ്ധിവീലിലുന്നതാണ്. പ്രവാചകത്വ വിവരം ആദ്യം അറിയിക്കുന്നത് അദ്ദേഹത്തെയാണ്. അദ്ദേഹം ഒട്ടും താമസിയാതെ അതുശ്രീകാള്ളുകയും നബിയിൽ വിശസിക്കുകയും ചെയ്തു. പിന്നീട് ചെറുപ്പം കാലത്ത് അലിയെ കുടുക്കാൻ പറഞ്ഞു. പ്രഭോധനം സിദ്ധിച്ചവർ അവരുടെ കുടുക്കാർ, പരിചയകാർ, ബന്ധുകൾ, അടിമകൾ എന്നിവരുമായി വ്യക്തിഗത സംബന്ധണം നടത്തി. പ്രഭോധന രംഗത്തെ ഏറ്റവും ഫലവത്തായ ശൈലിയാണിൽ. വ്യക്തിയിൽ നിന്ന് വ്യക്തിയിലേക്ക് സന്ദേശം കൈമാറുകയും വളരെ പെട്ടുന്ന പ്രചാരം നേടുകയും ചെയ്തു. വ്യക്തികളുടെ തിരുനബി മകയിലെ വീടുകൾ സന്ദർശിച്ചു. ഓരോ വീടിലും ചെന്ന് അവിടത്തെ പുരുഷരും സ്ത്രീകളും അടങ്കുന്ന അംഗങ്ങളോടു സംസാരിച്ചു. മനുഷ്യൻ്റെ മഹത്വവും ഏകദൈവവിശാസത്തിന്റെയും ആരാധനയുടെയും പ്രസക്തിയും ബുദ്ധിപരമായി അവരെ ബോധ്യപ്പെടുത്തി. സഹമുഖ്യം വിനയപൂർണ്ണവുമായിരുന്നു തിരുനബിയുടെ ശൈലി. വിനയപൂർണ്ണം ബുദ്ധിമുഖം മുന്നിൽ ചെന്ന് തിരുനബി ഉപദേശിച്ചു. അല്ലാഹുവിന്റെ

എക്കരമംഗീകരിക്കാനും എക്കമാനവികതയുടെ ഭാഗമായിത്തീരാനും അവരെ കഷണിച്ചു. സത്യത്തിലേക്ക് കഷണിവുമായത്തിയ തിരുദുതർക്ക് മുന്നുതരം പ്രതികരണങ്ങളാണുണ്ടെന്തിട്ട്. ഒരു വിഭാഗം ആദരപുർഖും സീകരിച്ചിരുത്തി. ആതിമേയ മര്യാദ പാലിച്ചു. നമ്പിയുടെ ഉപദേശങ്ങൾ ശ്രദ്ധിച്ചുകേട്ടു. പരിശണിക്കാമെന്ന ഉപചാരവാക്കുകളോടെ നമ്പിയെ യാത്രയാക്കി. രണ്ടാം വിഭാഗം ഡിക്കാരപുർഖും പെരുമാറി, അസഭ്യാടിഷ്ഠകരും ചെയ്തു. അഹാനയോടെ തട്ടികയറി. ഉപദേശങ്ങൾക്കു അവസരം പോലും അവർ നൽകിയില്ല. മരിറാറു കുട്ടർ എല്ലാം കേട്ടിരുന്നു. പറയുന്നതെല്ലാം സത്യമാണെന്ന് അവർക്കു ബോധ്യമായി. പക്ഷേ, സത്യം അംഗീകരിക്കുന്നതിലും തങ്ങളുടെ ഭൗതിക താൽപര്യങ്ങൾ സംരക്ഷിക്കണമെന്നുകൂടി കരുതി കട്ടുത്ത ചില നിബന്ധനകളുന്നയിക്കുകയായിരുന്നു. ‘താങ്കളുടെ മതം പ്രചരിക്കുകയും അഭിവിക്കശ്ര ഈ മതത്തിൽ അണിനിരക്കുകയും ചെയ്താൽ രാജ്യത്തിൽ ഭരണം ആർക്കായിരിക്കും നൽകുക? ഭരണത്തിൽ പകാളിത്തും ഉറപ്പ് തരികയാണെങ്കിൽ താങ്കളെ അംഗീകരിക്കാം. ഇല്ലക്കിൽ ആലോചപ്പേരും’ ഇതായിരുന്നു മുന്നാം വിഭാഗത്തിൽപ്പെട്ടിരുന്നു. ഒന്നാം വിഭാഗം മാനുത പുലർത്തി. അവർ താമസിയാതെ ഇസ്ലാം സീകരിക്കുകയും ചെയ്തു. രണ്ടാം വിഭാഗം ഡിക്കാരവും വിരോധവും പ്രകടിപ്പിച്ചു. അവർ ബാങ്കിൽ മുസ്ലിംകളുമായുള്ള യുദ്ധത്തിൽ പരാജയപ്പെട്ടുകയും നാശമടയുകയും ചെയ്തു. മുന്നാം വിഭാഗം സാഹചര്യത്തിൽപ്പെട്ടു സമർദ്ദം മുലം ഇസ്ലാം സീകരിക്കുകയും പിനീടു കൂടു വിശാസികളായിത്തീരുകയും ചെയ്തു.

» വിളംബരം

പ്രഭോധനത്തിൽപ്പെട്ടു രണ്ടാം ഘട്ടത്തിൽ തിരുനമ്പി അനുവർത്തിച്ചത് സമൂഹത്തെ മൊത്തത്തിൽ അഭിസംബോധന ചെയ്തുകൊണ്ടുള്ള ശൈലിയായിരുന്നു. അബുവുബേബുസ് പർവ്വതത്തിൽപ്പെട്ടു താഴ്വരയിൽ മകാനിവാസികളെ വിളിച്ചു ചേര്ത്ത് ബുദ്ധിപരമായി അവരെ തൃപ്തികരിക്കുകയായിരുന്നു. അബുലഹബീൻപേരും നേതൃത്വത്തിൽ തീവ്രവാദികളായ എതിരാളികൾ പ്രകോപനം സൃഷ്ടിക്കാൻ തുനിഞ്ഞെങ്കിലും തിരുനമ്പി തന്റെ ഭാത്യം നിർവ്വഹിക്കുന്നതിൽ വിജയിച്ചു. അബുവുബേബുസ് വിളംബരത്തോടെ ഇസ്ലാം പരസ്യമായി ചർച്ചചെയ്യപ്പെടുകയും നിഷ്പക്ഷമതികളുടെ ഹൃദയത്തെ സ്വാധീനിക്കുകയും ചെയ്തു. അനന്തരം ദുർഹമുഖലൈഹ, ഉക്കാള് തുടങ്ങിയ ചതുകളിൽ കവല പ്രസംഗങ്ങൾ നടത്തി ഇസ്ലാം വിളംബരം ചെയ്തു. തനിക്കു സഹായിയും സഹകാരിയുമാണോ, ഒത്താശക്കും കുടിനും ആളുകളുണ്ടോ എന്ന് ആലോചപ്പിച്ചിരിക്കാതെ അല്ലാഹു തനിലേൽപ്പിച്ച ചുമതലയുടെ നിർവ്വഹണം മുവുലക്ഷ്യമായി ഗണിച്ചു തിരുനമ്പി (സ) മാർക്കററുകളിലും കവലകളിലും പ്രസംഗിച്ചു. കേവലം ഒരു ആത്മിയ പ്രസ്താവനമെന്ന നിലകളെ മറിച്ച് ഒരു സമഗ്ര വിമോചന പ്രസ്താവനമെന്ന നിലക്കായിരുന്നു ഇസ്ലാമിനെ തിരുനമ്പി അവതരിപ്പിച്ചത്.

“മനുഷ്യരേ, നിങ്ങൾ അല്ലാഹു അല്ലാതെ ആരാധനിലേന്ന് പ്രഖ്യാപിക്കുക, നിങ്ങൾക്ക് വിജയം വരിക്കാം. അഭിവിക്കൾ നിങ്ങളുടെ അധിനന്തരയിൽ വരും. അനന്തരിക്കൾ നിങ്ങൾക്ക് കീഴടങ്ങും. വിശാസികളാകുന്നതോടെ സർഗ്ഗത്തിലെ രാജാക്കന്നാരാവുകയാണ് നിങ്ങൾ....”.

ഭരവാസ്തതിക്കവും, എക്കരവും സ്ഥാപിക്കാൻ ഭേദാതാകളുടെ ചിന്താമന്ത്യലത്തെ തട്ടി ഉണ്ടിത്തുകയും ദ്വാഷ്ടാനങ്ങൾ നിരത്തി സ്വന്തം ബുദ്ധി ഉപയോഗിക്കാൻ ആഹാരം ചെയ്യുകയുമായിരുന്നു നമ്പി (സ). മിത്തുകളും ഇതിഹാസങ്ങളും ഉംഗമകളും നിരത്തി ആദർശം സമർപ്പിക്കുന്ന മനുഷ്യ നിർമ്മിത മതങ്ങളുടെ പാരമ്പര്യ ശൈലിയിൽ നിന്നു പൂർണ്ണമായും വൃത്യസ്ത രീതിയാണു തിരുനമ്പി സീകരിച്ചത്.

തന്റെ വ്യക്തി മഹത്വങ്ങൾ അറിയുകയും ഉൾക്കൊള്ളുകയും അംഗീകരിച്ചാദരിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്ന സമൂഹത്തിൽ അരു വ്യക്തിത്വത്തെ ഉയർത്തിക്കാട്ടുന്നതിനും ദിവ്യതവംകരിക്കുന്നതിനും മുത്തിരാതെ വ്യക്തികളുടെ ബുദ്ധി ഉപയോഗിക്കാനും പഠനിരീക്ഷണങ്ങളുടെ സത്യപ്രസ്താവനത്തിൽപ്പെട്ടു നിർമ്മാണ യമാർമ്മ മുഖം ദർശിക്കാനുമാണു നമ്പി നിർദ്ദേശിച്ചത്. തന്റെ നിസ്തുലവും നിർമ്മാണവുമായ വ്യക്തിത്വം പ്രഭോധനത്രുടെ മുന്നിൽ തുന്ന വെക്കുകയും ആർക്കും ഓരാക്കേഷപവും ഉന്നയിക്കാനില്ലാത്ത വിശുദ്ധ ജീവിതമാരുക കാഴ്ചവെക്കുകയുമാണ് നമ്പി ചെയ്തത്.

“മനുഷ്യരേ, നിങ്ങളെയും നിങ്ങളുടെ മുൻഗാമികളെയും സൃഷ്ടിച്ച് പരിപാലിച്ച് റബ്ബിനെ നിങ്ങൾ ആരാധിക്കുക, നിങ്ങൾ സുക്ഷ്മതയും ഭക്തിയുമുള്ളവരാകാൻ”. (അൽബവദി). “ആകാശ ഭൂമികളെ പടച്ചവനാണല്ലാഹു. ആകാശത്ത് നിന്ന് ജലം ഇരകി. ജലം ഉപയോഗിച്ച് അവൻ കായ്കനികൾ ഉൽപാദിപ്പിച്ചു. നിങ്ങൾക്ക് ആഹരിക്കാൻ വേ ദിയാണിതൊക്കെ”(ബുർആൻ).

‘സമുദ്രസഖാരം നടത്താനായി നിങ്ങൾക്കവൻ ക്ഷുദ്രകൾ അധീനപ്പെടുത്തിത്തന്നു. നദികളെ നിങ്ങൾക്ക് കീഴ്പ്പെടുത്തി. രാപ്പുകലുകളെയും നിങ്ങൾക്കവൻ അധീനപ്പെടുത്തി. നിങ്ങൾ ചോദിക്കുന്നതെന്നും നിങ്ങൾക്കവൻ നൽകി. അല്ലാഹുവിന്റെ അനുഗ്രഹങ്ങൾ എന്നുകയാണെങ്കിൽ നിങ്ങൾ കത്ത് തിട്ടപ്പെടുത്താൻ സാധിക്കുകയില്ല. മനുഷ്യൻ നിഷ്ഠയിയും അക്രമിയുമതെ’ (ഇബ്രാഹിം).

“ഒടക്കം എങ്ങനെ സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടു, ആകാശം എങ്ങനെ ഉയർത്തപ്പെട്ടു. ശിതിസാനുകൾ എങ്ങനെ സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടു. ഭൂമി എങ്ങനെ വിതാനിക്കപ്പെട്ടു. അവർ ചിന്തിക്കുന്നില്ലോ”. (അർഘാസിയ- 17) തുടങ്ങിയ ചിന്താർഹമായ പ്രമേയങ്ങൾ അത്യാകർഷകമായ ശൈലിയിൽ തുറന്ന വേദികളിൽ തിരുന്നവി അവതരിപ്പിച്ചു. ശ്രോതാക്കളുടെ മനോമുകുരത്തിൽ അനേഷ്ടണ്ടിന്നും നിരീക്ഷണത്തിന്നും കാരി വീണി. തമസ്കർക്കപ്പെട്ട ധാർമ്മാദ്യാദ്ധ്യാത്മകും മണിക്ക് മുടിയ ചിത്രകളും പുരത്ത് വന്നു. മനുഷ്യഹൃദയങ്ങൾ സത്യം അനേഷ്ടിച്ച് കണ്ണത്തുകയായിരുന്നു. അതെ, ഇന്റലാം നിർബന്ധം ചെലുത്തി അടിച്ചേരുത്തിപ്പിക്കേണ്ട ഒരു സാഖിയാണല്ല. അതു ഹൃദയത്തിന്റെ തീരുമാനവും ബുദ്ധിയുടെ വിധിയുമാണ്. പറിച്ചിന്തുർക്കാളേളും പ്രത്യയശാസ്ത്രമാണ്. ഇന്റലാമിക് പ്രഭോധകന്റെ ഉത്തരവാദിത്വം മനുഷ്യനെ ചിന്തിപ്പിക്കുക എന്നതാണ്. ചിത്രക്കും പഠനത്തിനും വിജാതമായി കിടക്കുന്ന എല്ലാ ആവരണങ്ങളും മതിൽ കെട്ടുകളും തകർത്തെന്നിൽ സ്വാതന്ത്ര്യത്തിന്നും പുതിമേടിലേക്ക് മനുഷ്യനെ നയിക്കുകയാണ്.

അധികാരത്തിന്നും, സ്വാർത്ഥമോഹത്തിന്നും, തിനയുടെ, ജീർണ്ണതകളുടെ, പാരമ്പര്യത്തിന്നും, മിത്തുകളുടെ, ഇതിഹാസങ്ങളുടെ, അധിവിശ്വാസങ്ങളുടെ, ശ്രിക്കിന്നും ബന്ധങ്ങളിൽ നിന്നു മോചിതനാകുന്ന മനുഷ്യൻ തീർച്ചയായും തന്റെ ബുദ്ധി ഫലപ്രദമായി ഉപയോഗിക്കുന്നോൾ അല്ലാഹുവിനെ കണ്ണത്തുകയും സത്യം ഉർക്കാളളുകയും ചെയ്യുന്നു.

ഉക്കാള്, മിജുന്, ദിൽമജാസ്, അവബെ തുടങ്ങിയ ചന്തകളിലെ കവല പ്രസംഗങ്ങൾ മനുഷ്യ ഹൃദയത്തെ പിടിച്ച് കുലുക്കി. ശ്രോതാക്കളുടെ മനസ്സിനു പുത്തനുണ്ടാവുകി. മദീന, യമൻ, ബഹാരീനും തുടങ്ങിയ രാജ്യങ്ങളിൽ നിന്ന് വന്നത്തിയ കച്ചവടക്കാരും ടുറിസ്റ്റുകളും സാഹിത്യകാരന്മാരുമാക്കേ ആ പ്രസംഗങ്ങൾ ശ്രദ്ധിച്ചു. അവരുടെ ഹൃദയത്തെ അതു വല്ലാതെ സ്വാധീനിച്ചു. മദീനക്കാരായ വ്യാപാരികൾ ഒട്ടനവധിപേര് പ്രസംഗം കേട്ട ഇന്റലാം സീകരിച്ചു. അവർ മദീനയിൽ തിരിച്ചെത്തി വ്യക്തിഗത സമീപനത്തിലും എല്ലാ വീടുകളിലും സന്ദേശമെന്നിച്ചു. മകയിൽ പ്രകാശിക്കാൻ അൽപ്പം വൈകി. എകിലും മകയിൽ ലൂ വിളക്കുമാം മദീനയെ പ്രദീപ്തമാക്കിയിരുന്നു. ധമനിലും ബഹാരീനിലും ഇന്റലാമിന്നും വെളിച്ചുമെന്നതിനുടങ്ങായിയിരുന്നു.

പ്രഭോധകൻ ആരെയും കാത്തിരിക്കരുത്. അവസരങ്ങൾ സൃഷ്ടിക്കുകയും ലഭിക്കുന്ന എല്ലാ അവസരങ്ങളും വിദർശനമായി ഉപയോഗപ്പെടുത്തുകയും വേണം. ആരെയും ഭയക്കാനോ ആശയിക്കാനോ പോകരുത്. ഭയത്തു നിർവ്വഹണത്തിനു ത്യാഗസന്നഖ്യത പ്രകടപ്പിക്കണം തുടങ്ങിയ പാംങ്ങൾ തിരുന്നവിയുടെ ഈ ശൈലി നമുക്ക് നൽകുന്നുണ്ട്.

തിരുന്നവിക്കുതിരെ സർവ്വ തന്ത്രങ്ങളും പയറി ശത്രുകൾ സജീവമായി രംഗത്തുണ്ടായിരുന്നു. അവർ ദുരാരോപണങ്ങളുണ്ടായിച്ചു. കുപ്രചാരണങ്ങൾ നടത്തി. മുസ്ലിംകളെ ശാരീരികമായും മാനസികമായും പീഡിപ്പിച്ചു. ശക്തമായ ഉപരോധിയാംവരെ ഏർപ്പെടുത്തി. സമുഹമെമാനാകെ ബഹിഷ്കരിച്ചു. നബിയുടെ പ്രഭാഷണങ്ങൾക്കാപ്പോൾ ബദൽപരിപാടികളുമായി അബുലഹാബിന്നും നേതൃത്വത്തിലുള്ള സംഘം പിന്തുടർന്നു. ഓരോ പ്രഭാഷണം കഴിയുന്നോഴും പിന്തുവുന്നായ അബുലഹാബി എഴുന്നേറിരുന്നു. അരുടു അതോന്നും ചെവിക്കൊള്ളരുത്...” അബുലഹാബി ശക്തമായ ഭാഷയിൽ പ്രതികരിച്ചു... പക്ഷേ തിരുന്നവി ശാന്തനായി അതോന്നും ചെകിടോർക്കാരെ തന്റെ ഭയത്തവുമായി മുന്നേറി. അടുത്ത കേടുത്തിലേക്ക് നീങ്ങി. വീടുകൾ കയറിയിരുണ്ടി...

» റഹസ്യസങ്കേതത്തിൽ

ശത്രുക്കളുടെ പീഡനം സഹിക്കുവയ്ക്കാതെ വിഷമിച്ച ഘട്ടത്തിലും ആദർശത്തിൽ നിന്നു പിന്നാറാൻ നബി ഒരുക്കുമായില്ല. അർവമിന്റെ ഭവനത്തിൽ ഒളിച്ചിരുന്നു. അവിടെ അനുയായികൾക്കു വുർആൻ പറിപ്പിച്ചു. അവർക്ക് പരിശീലനം നൽകി. ഒളിത്താവളത്തിൽ കുടിയ വിശ്വാസികളുടെ മനസ്സ് സ്ഥൂഡം ചെയ്തെടുത്തു. ആദർശത്തിനുവേണ്ടി എന്തു ത്യാഗവും സഹിക്കാൻ അവരെ സന്നദ്ധരാക്കി. യഥാർമ്മത്തിൽ “ദാരൂൽ അർവം” ഒരു ശില്പശാലയായിരുന്നു. അതിരഹസ്യമായി അവിടേക്ക് ആളുകൾ എത്തിക്കൊണ്ടിരുന്നു. അവരെ സ്വീകരിച്ചിരുത്തി ആദർശം പകർന്നുകൊടുത്തു. പ്രതികുലസാഹചര്യത്തിൽ എങ്ങനെ പ്രവർത്തിക്കണമെന്ന പാംമാണു ദാരൂൽ അർവമിൽ നിന്നു ലഭിക്കുന്നത്.

» സഹന മാതൃക

പ്രഭോധന വഴികളിൽ പുഷ്പവഹാരങ്ങൾ ലഭിക്കണമെന്നില്ല. തികച്ചും ക്ഷേഖപുരിതവും പ്രയാസകരവുമായിരിക്കും. ദുർഘട കടവകൾ അതിജീവിക്കാൻ പ്രഭോധകന് അതിശക്തമായ സഹനം ആവശ്യമാണ്. വിമർശനങ്ങളും പീഡനങ്ങളും സഹിക്കാൻ തിരുനബി തയ്യാറായി. ശിഷ്യരെ അതിനായി ഉപദേശിച്ചു.

ഹാഞ്ചിത്ത് സുമയ്യ (റ), യാസിർ ദമതികൾ കുറമായി വധിക്കപ്പെടുകയായിരുന്നു; മുഹമ്മദ് നബിയിൽ വിശവിച്ചു എന്ന ദിനക്കാരണാത്താൽ. ദുശമാനസരായ ദമതികളുടെ അതിദാരുണമായ അന്തുനിമിഷങ്ങൾ നിസ്സഹായരായി നോക്കിന്ത്രേക്കേണ്ടി വന്ന പ്രവാചക ശിഷ്യരാർ പ്രതികാര ആഹികളായി. തിരിച്ചടിക്കാനുവാദം ചോദിച്ച് അവർ തിരുസന്നിധിയിലെത്തി. പക്ഷെ, തിരുനബി ഉപദേശിച്ചത് സഹിക്കാനും ക്ഷമിക്കാനുമായിരുന്നു.“യാസിറിന്റെ കുടുക്കാരെ, നിങ്ങൾ ക്ഷമിക്കുക, സർഗത്തിൽ കണ്ണുമുട്ടാം” എന്നായിരുന്നു നബിയുടെ പ്രതികരണം.

എടക്കത്തിന്റെ കുടൽമാലകൾ വലിച്ചിട്ടും ചീഞ്ഞ മുട്കളെറിഞ്ഞും വഴിയിൽ മുള്ള് വിതരിയും താളുപിൽ നിന്നു കല്ലറിഞ്ഞും ശത്രുക്കൾ നബിയെ മർദ്ദിച്ചു. അപ്പോഴും തിരുനബി ഒരു ശാപബാക്കുപോലും ഉരുവിടാതെ ആ ജനത്യുടെ നമക്കുവേണ്ടി പ്രാർഥിക്കുകയും അനുയായികളോട് ക്ഷമിക്കാൻ കർണ്ണിക്കുകയുമായിരുന്നു.

പലതവണ സമീപിച്ചിട്ടും ഫലം കാണാത്തവരെ വീണ്ടും വീണ്ടും സമീപിച്ചു ക്ഷണിക്കുക നബിയുടെ പതിവായിരുന്നു. ആരോടും ഏകില്ലും ഒരു പരുഷവാക്കുപോലും ഉപയോഗിക്കാതെ പുപുണ്ണിരിയുമായി വിമർശകരെ സമീപിക്കുന്ന നബിയുടെ ഈ അസാധാരണ വ്യക്തിമാഹാത്മ്യവും പെരുമാറിവുമാണു വിജയം നേടിക്കൊടുത്തത്. “അവരുമായി സമ്മുഖായി പെരുമാറിയതു അല്ലാഹുവിന്റെ അനുഗ്രഹമാണ്. താങ്കൾ ഒരു പരുഷ സംഭാവക്കാരനായിരുന്നുവെങ്കിൽ താങ്കളുടെ സമീപത്തുനിന്ന് അവർ ഓടി അകലുമായിരുന്നു”. (ആലുംറാൻ) അല്ലാഹു നബിയെ വാഴ്ത്തിപ്പിഞ്ഞെന്നു.

» നന്മ കൊണ്ടു തിന്മക്കെതിരെ

പ്രഭോധിതരിൽ നിന്ന് തന്നീക്ക് നേരെ തിന്മകൾ മാത്രം ഉയർന്നു വരുന്ന സാഹചര്യത്തിൽ തിരിച്ചേണ്ടാൽ അതേ നാണയത്തിൽ മറുപടിയോ എതിർ പ്രതികരണമേം പ്രതികാരമേം അല്ല പ്രഭോധകൾ വഴി.

യാത്രാവേളയിൽ വിശ്രമിക്കുന്നതിനും തന്റെ വാഗി കൈകലാക്കിയ കാട്ടിലാഭിയായ അവിശാശി ആ വാളുയർത്തി വധിക്കുമെന്ന് കീഷണിപ്പുത്തിയപ്പോൾ അല്ലാഹുവിനെ വിളിച്ചു രക്ഷയെടുകയും ശത്രുവിന്റെ കയ്യിൽ നിന്ന് പാളം താഴേവീഴുകയും ചെയ്ത സംഭവം പ്രസിദ്ധമാണ്. ആദിവാസിയായ ആ മനുഷ്യനെ തിരുനബി വെറുതെ വിടുകയായിരുന്നു. താവാഹ് വേളയിൽ ചതിയിൽ വെട്ടിക്കൊല്ലാൻ വേണ്ടി വിഷലിപ്തമായ വാളുമായി പിന്നിലെത്തിയ വ്യക്തിയുടെ പുറത്ത് തലോടിക്കൊണ്ടു നബി (സ) പറഞ്ഞത് “എന്താണു നിന്റെ മനസ്സിലെ ഗൃഹത്ത് വിചാരം, നീ നിന്റെ വഴിക്ക് പോവുക” എന്നായിരുന്നു.

ഹിജ്രാ വേളയിൽ തന്നെ ശത്രുക്കൾക്കു പിടിച്ച് കൊടുത്തു നുറോട്ടകം സമ്മാനം നേടാനുള്ള

അത്യാർത്ഥിയുമായി വന്ന സുരാവത്തിനെ നശിപ്പിക്കാൻ കിട്ടിയ അവസരം ഉപയോഗിക്കാതെ അദ്ദേഹത്തെ ഉപദേശിച്ച് വിച്ചത്, ബൈബാൾ തനിക്കു വിഷം തന്ന ജുത സ്ത്രീയെ വെറുതെതിവിച്ച് ഇങ്ങനെ ഒട്ടേറു സംഭവങ്ങൾ തിരുജീവിതത്തിൽ കാണാം. ഈ സന്ദർഭങ്ങളിലെല്ലാം എതിരാളികൾ പഞ്ചപുച്ചരമടക്കി കൂടിച്ചൊക്കയും ഹിഡായത്തിലെത്തുകയുമായിരുന്നു ഫലം. “നമകാണ്ക് തിന്മയെ പ്രതിരോധിക്കുക. അപ്പോൾ തങ്ങളോട് കടിനമായി ശ്രദ്ധീയ പുലർത്തുന്ന എതിരാളി ആത്മമിത്രമായി തീരുന്നതുകാണാം” എന്ന ഖുർആൻ വചനം അനുസ്മരിക്കുകയായിരുന്നു തിരുനബി (സ). വിശാസിയുടെ ഗുണമായി ഖുർആൻ പറയുന്നു: “ക്ഷോഭം കടിച്ചിറക്കുകയും ജനതകൾ മാപ്പു നൽകുകയും ചെയ്യുന്നവരാണ് വിശാസികൾ. അല്ലാഹു നമചെയ്യുന്നവരെയാണു ഇഷ്ടപ്പെടുന്നത്.” (ആലുഖിനാൻ)

തിരുനബി ഈ പ്രവോധന ശൈലി സീക്രിക്കുക മാത്രമല്ല തന്റെ സമൂഹത്തോടിൽ സീക്രിക്കാൻ നിർദ്ദേശിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. തീവ്രതയും ഭീകരതയും പ്രവോധന വഴിയല്ലെന്നു സ്പഷ്ടമായി തന്നെ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. തിരുനബി പറഞ്ഞു: “അല്ലാഹു കൃപാലുവാണ്. കൃപയെ അല്ലാഹു ഇഷ്ടപ്പെടുന്നു. പരുഷതക്കും മറ്റും നൽകാത്ത ഫലം കൃപക്കുന്നതുകുന്നു”. (മുസ്ലിം)

ഒള്ള: കാലാലടങ്ങളിലൂടെ

ഒള്ളത്തുഴരീഹ! വിശാസിയുടെ ഹൃദയഭൂമി. പ്രേമാതിരേകത്തിന്റെ വികാരത്തീഷ്ണന്തയിൽ വിശാസി വിശുദ്ധിയുള്ള നെഞ്ചകത്തിലേറ്റി നടക്കുകയാണ്. പാസ് മാളന്തിലഭയം തേടുന്നതു പോലെ അവൻ മദീനയിലേക്ക് ഉൾവലിയുന്നു. (ബുബാതി-മിൻകാത്. പേ:29) തിരുസ്തതയുടെ അനുശ്രദ്ധയിൽ സ്വർഖം കൊണ്ട് ധന്യമായിത്തീർന്ന മൺിലേക്ക് - സ്വർഖത്തിന്റെ ഒരു കഷ്ണമാണത്. (ബസ്താർ, തബ്ബിനി, അബുതാഹിർ) മാലാവമാരുടെ അനന്ത ദ്രോണി ആകാശത്തി നുമ്പുറത്തേക്ക് നീണ്ടു കിടക്കുന്നു. തങ്ങൾ കാണുകയോ കേൾക്കുകയോ ചെയ്യാതെ മനുഷ്യപുഷ്പത്തിനു വേണ്ടി കോടാനുകോടിയുടെ ബാഷ്പമണികൾ അവിടെ ഇറ്റിപീശുന്നു. അത് തിരുസ്വർഖമേറ്റു കിടക്കുന്ന പുണ്യമൺ. അണ്ണകടാഹങ്ങളിലെ അവിലെ വസ്തുക്കൾ ലൈക്കാളിും പിശുലമത്ര. കാർബന്റേയക്കാർ, അർശിനേക്കാർ... സ്വർഖത്തേക്കാർ (ഇംബനു അവീൻ പറഞ്ഞ ഈ അഭിപ്രായം ഇംബനു വയ്ക്കി തന്റെ ബാഡാളല്ലെൽ വഹാംല്ല. ഉല്ലരണം മഹാഹീം, പേ 197) ആ പുണ്യമൺകൊണ്ട് മദീന മാത്രമല്ല ഭൂമി മുഴുക്കേയും പവിത്രമായി. സുരൂച്ചന്നാർ അല്ല അന്തകോടി ആകാശഗംഗകൾ മുഴുക്കേയും ഭൂമിയെ നോക്കി അസുയപ്പെടുകയാണ്. എങ്ങനെ അസുയപ്പെടാതിരിക്കും.

എല്ലാ പ്രഭാതത്തിലും എഴുപതിനൊയിരു മാലാവമാർ ചിരക്കിച്ച് ഇരങ്ങിവന്ന് സ്വലാത്ത് നിർമ്മാഖിക്കുകയാണവിട. സന്യാസികുന്നേവാർ അവർ കയറിപ്പോവുകയും മറ്റാരു എഴുപതിനൊയിരു ഇരങ്ങിവരികയും ചെയ്യുന്നു. (മുസ്ലിമുദ്ദേശാർമി, വാ:1, പേ:44) നമെ കാണുകയും കേൾക്കുകയും ചെയ്ത്, നമ്മുടെ സലാത്തുകളും സലാമുകളും (തബ്ബിനി, ബസാർ, അബുബാബുർ, ഇംബനുമാജ, ഭാരുവുത്തനി...) ഉല്ലരിച്ച സഹീഹായ ഹരീസുകൾ) സീക്രിച്ച് പ്രവലാതികളും പഠിവേദനങ്ങളും കേട്ക, സുകൃതങ്ങളും വികൃതങ്ങളുമിന്തൽ ആതുല്യമായെന്നു ബർസവീ ജീവിതം! സുകൃതം കാണുനേവാർ അവിടുന്ന നാമമെന സ്തതിക്കുന്നു. തീയതിയുന്നേവാർ മാപ്പിനപേക്ഷിക്കുന്നു. (ബസാർ ഉല്ലരിച്ച ഹദീസ് സുയുമി, വസ്ത്രല്ലാനി, ഹാഫിള്ളിൽഹൈത്രമി എന്നിവർ സഹീഹാക്കിയിരിക്കുന്നു) ‘കാരുങ്ങളെ നിയന്ത്രിക്കുന്ന’ (ഖുർആൻ 79/5, റാസി സഹിതം (31/31, 78/1)) ആത്മാവുകളുടെ നേതാവാണവിടുന്ന്. (പ്രപഞ്ചത്തിന്റെ ചലനത്തിൽ ആ മഹാത്മാവിന്റെ സാന്നിധ്യമുണ്ട്. പരംപരാരുൾ തന്റെ പരിപുർണ്ണ ഭാസനെ പ്രേമിക്കുന്നതിന്റെ പരമകാശങ്ങളും അടിമത്തത്തിന്റെ പാരമ്പര്യാണ് ഈ വിശുദ്ധ മൺിനെ ആകാശങ്ങളേക്കാർ അത്യുർക്കുപ്പം കലിയെത്തൻ സിഖം. ആ വിശുദ്ധ മുറിക്കൊപ്പും നമുകൾ ചർത്തത്തിലും സഞ്ചരിച്ചു നോക്കാം. പുറംപകിട്ടുകൾക്കപ്പേരുമുള്ള, പ്രകാശമാനമായ ചരിത്രശകളങ്ങളിലേക്കു നമുക്കെത്തിനോക്കാം.

ഇംബനു ജുബേജ് പറയുന്നു: നബി (സ) യെ എവിനെയാണ് മറവുചെയ്യുകയെന്നതിനെക്കുറിച്ച് സ്വഹാവത്തിന് നിശ്ചയമുണ്ടായിരുന്നില്ല. അവസാനം അബുബക്ര (റ) പറഞ്ഞു. ഒരു പ്രവാചകനും

മരിച്ച സഹലത്തല്ലാതെ വബവിടകക്കപ്പേട്ടിട്ടില്ലെന്ന് നമ്പി (സ്വ) പറയുന്നത് ഞാൻ കേട്ടിട്ടുണ്ട്. നമ്പി (സ്വ) കുടമ്പിരുന്ന വിതിപ്പ് നീകി കുഴിവെട്ടി. (അഫ്മർ) നമ്പി (സ്വ) യെ മുന്ന് വെള്ള വസ്ത്രങ്ങളിൽ കൂപൻ ചെയ്യുകയും ജനങ്ങൾ ധാരാളം സംഘങ്ങളായി നിസ്കർക്കുകയും ചെയ്തു. അബ്ദാസ് (റ) ഉം അലി (റ) ഉം വബവിൽ ഇനങ്ങി ‘ലഹർ’ (മൺ തുരന്നെടുക്കപ്പേട്ട സമലം) ഇഷ്ടിക കൊണ്ട് പട്ടണതു. പിന്നെ മണ്ണിട്ടു മുടി. ശേഷം വെള്ളം കുടണ്ണതു. വബവിടകക്കൽ കഴിഞ്ഞയുടെന പുത്രി ഫാതിമ (റ) ചോദിച്ചുവരെ. ‘അംഗേസ്’, തിരുനമ്പിക്കു മേൽ മൺ കോരിയിടാൻ നിങ്ങളുടെ മനസ്സ് സമതിച്ചുവോ?’

» വബവിന്റെ രൂപം

ആരംഭഡശയിൽ വബവർ എങ്ങനെയായിരുന്നുവെന്നത് സംബന്ധിച്ച് വ്യത്യസ്ത റിപ്പോർട്ടുകളാണുള്ളത്. അവയിൽ പ്രബൗദ്ധമായ അഭിപ്രായം ഒട്ടകത്തിന്റെ പുണ്ട് പോലെ ഉയർന്നതായിരുന്നുവെന്നാണ്. സുപ്രധാനമായ പരയുന്നു: നമ്പി (സ്വ) യുടെ വബവർ ഉയർത്തപ്പേട്ടായി ഞാൻ കണ്ണു. (ബുഖാരി) അബ്ദുബൈക്കർ (റ) വഹാത്തായപ്പോൾ നമ്പി (സ്വ) യുടെ ചാരത്തുതനെ മറവുചെയ്തു. അതിനടുത്തായി ഉമർ (റ) നേയും. ഇവരുടെ മുന്ന് പേരുടേയും വബവുകൾ സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന ക്രമം സംബന്ധിച്ച് നാഫിഞ്ച് ഉലരിക്കുന്നതിങ്ങനെന്നാണ്. പിബ്വലയുടെ ഭാഗത്തേക്കായി ഏറ്റവും മുമ്പിൽ നമ്പി (സ്വ) യുടേയും നമ്പി (സ്വ) യുടെ തോജ്ജോട്ടു ചേർന്ന് അബ്ദുബൈക്കർ (റ) വിന്ദേയും അബ്ദുബൈക്കിന്റെ തോജ്ജോട്ടു ചേർന്ന് ഉമർ (റ) വിന്ദേയും വബവുകൾ സ്ഥിതിചെയ്യുന്നു (വഹാത്തവഹാ, 2/556). ഹിജ്ര 86 തു ഭരണമേറ്റുതു വലീദുഖ്യനു അബ്ദുബൈക്ക് മലികിന്റെ കാലത്ത് വബവിന്റെ കല്ലുനീഞ്ഞിയപ്പോൾ ഒരു കാൽ പുറത്തുകൂടി സംഭവം ബുഖാരി ഉലരിക്കുന്നുണ്ട്. നമ്പി (സ്വ) യുടെ പാദമായിരിക്കുമോ എന്ന് രൂക്ഷസാക്ഷികൾ സംശയിച്ചു. അവർക്ക് സംഭവമായി. ഇതിനും ഉർവ്വ പരിഞ്ഞു. ‘നിശ്ചയം ഇത് ഉമറിന്റെ കാലാണ്.’ വലീദിന്റെ കാലത്ത് ഉമറുഖ്യനുഞ്ഞിൽ അസീന് മസ്ജിദിൽ പരിഷ്കാരങ്ങൾ വരുത്തുകയുണ്ടായി (ഉംഭത്തുൽ വാൻ 8/227).

രാഖിക്കൽ മദീനാവാസികൾക്ക് കടുത്ത ക്ഷാമം നേരിട്ടു. അവർ ആളുൾ (റ) യോക് പരാതി പരിഞ്ഞു. ആളുൾ (റ) പരിഞ്ഞു. നിങ്ങൾ നമ്പി (സ്വ) യുടെ വബവിനടുത്തേക്ക് ചെല്ലുക. എന്നിട്ട് റാജയിൽ നിന്ന് മുകളിലോട്ടു ഒരു ഭാരമിട്ടുക. അവരങ്ങെന ചെയ്തു. മഴ പെയ്തു. ചെടികൾ ഇടതുറന്ന് വളർന്നു. ഒട്ടകങ്ങൾ തടിച്ചുകൊഞ്ചുതു. അതിനാൽ ആ വർഷത്തിന് ക്ഷേമവർഷം എന്ന പേരു കിട്ടി (അൽവഹാ, ഇഖനുൽജാസി). ഇഖനു കസീർ (റ) ഉലരിക്കുന്നു. (തഹസീർ ഇഖനുകസീർ, 1/520) അതബി പറയുകയുണ്ടായി. ഞാൻ നമ്പി (സ്വ) യുടെ വബവിനു സമീപം ഇരിക്കുകയായിരുന്നു. അനേന്നും ഒരു അങ്കിടാബി വന്ന് സലാം ചൊല്ലി. നമ്പിയേ അങ്ങയുടെ അടുക്കൽ പന്നാൽ പടച്ചവൻ പൊറുത്തു തരുമെന്ന് വുർആനിലുണ്ടെല്ലോ. അതിനാൽ അങ്ങയെക്കൊണ്ട് ഞാൻ ശിപാർശ തെടുന്നുവെന്ന് പരിഞ്ഞു നമ്പിയെ സംഭേദ്യന് ചെയ്തുകൊണ്ട് ഒരു പദ്യശകലം ചൊല്ലി. അങ്കിടാബി പോയപ്പോൾ എന്നിക്ക് ഉറക്കം വന്നു. ഉറക്കത്തിൽ ഞാൻ നമ്പിയെ കണ്ണു. അങ്കിടാബിക്ക് പടച്ചവൻ പൊറുത്തുകൊടുത്തിരിക്കുന്നത് പരിധാൻ നമ്പി എന്നോക് പരിഞ്ഞു. ഇമാം നമ്പിയും ഇഖനു ബുദ്ധാമയും ഈ സംഭവം ഉലരിച്ചിട്ടുണ്ട്.

» തിരുഗ്രഹീരം മോഷ്ടിക്കാൻ ശ്രമങ്ങൾ

നമ്പി (സ്വ) യുടെ പവിത്രഗ്രഹീരം മദീനയിൽ നിന്ന് മോഷ്ടിച്ചു കൊണ്ടുപോകുവാൻ അഞ്ചു തവണ ശ്രമങ്ങളും ചെയ്തു. (വഹാത്തവഹാ, പേ:648, 654, സീറിത്തുമസ്ജിദിനമ്പബവിയൂസ്രീഹ്രീഹ്ര). നമ്പി (സ്വ) യുടെ ശരീരം മരീനയിൽ നിന്ന് മിസ്വിലേക്ക് കൊണ്ടുവന്നാൽ മിസ്വിന്റെ ബ്യാതി വർദ്ധിക്കുമെന്ന് ചില നിരീശവരവാർക്കിൾ ‘അൽഹാകിമുഖ്യനു അംറില്ലാഹ്’ എന്ന സയം പിശേഷിപ്പിച്ചിരുന്ന ഉബൈദി രാജാവിനെ ധരിപ്പിച്ചു. രാജാവ് വിഷയം അബ്ദുൽ ഷുത്തുഹിനെ ഏൽപ്പിച്ചു. തന്റെ മദീനക്കാരിനിൽക്കും അവനെ വധിക്കാൻ ശ്രമിച്ചപ്പോൾ ‘അല്ലാഹുവിനെ ഭയപ്പെടുക’ എന്നവൻ വിളിച്ചു പരിഞ്ഞു. ഉടനെ ശക്തമായ കാറ്റിക്കുകയും ഭൂപലനമനുഭവപ്പെടുകയുമുണ്ടായി. അതിനിടെ ഭൂമി വിറക്കാൻ തുടങ്ങി. അബ്ദുൽ ഷുത്തുഹി കീഴടങ്ങി. ഹിജ്ര 386 ലായിരുന്നു ഈ സംഭവം.

തിരുശ്രീരം കട്ടുകൊണ്ടുപോകാൻ ഹിജർ 411 ത് രണ്ടാമതും ഉബൈദി ശ്രമം നടത്തി. അദ്ദേഹം നിയോഗിച്ച ഒരു സംഘമാളുകൾ റാളക്കരികിൽ ഒരു വീടുകെട്ടി തുരക്കം നിർമ്മിച്ചു തുടങ്ങി. വബറിനടുത്തത്തിയപ്പോൾ ആരോ ഉറകെ അടുഫസിക്കുന്നത് ജനം കേട്ടു. ‘നിങ്ങളുടെ പ്രവാചകൾ തുരക്കപ്പെടുന്നു.’ ആളുകൾ ഓടിക്കുടി. ശത്രുക്കളെ പിടിക്കുടി വധിച്ചു. മുന്നാമത്തെ ശ്രമം അല്ലാമാ ജമാലുദ്ദീൻ അസ്തനവി വിവരിക്കുന്നതിങ്ങനെ: നൃഗുദീൻ ശഹീദിന്റെ രേണകാലം. നബി (സ) യുടെ ഭാതികഗ്രാരിരം മദ്ദീനയിൽ നിന്ന് തട്ടിയെടുക്കാൻ ഒരു സംഘം ക്രിസ്ത്യാനികൾ തീരുമാനിച്ചു. അങ്ങനെ ഒരു ദിവസം വലീഹ പതിവുപോലെ തഹജ്ജുദ് നിസ്കരിച്ചു ഉറങ്ങുകയായിരുന്നു. ഉറക്കത്തിൽ നബി (സ), തവിട്ടുനിമുള്ള രണ്ടാളുകളെ ചുണ്ടി ‘ഇവരിൽ നിന്ന് എന്ന രക്ഷിക്കു’ എന്ന് പറയുന്നു. അദ്ദേഹം വിഭ്രാന്തനായി തെട്ടിയുണ്ടായെന്നു. വീണ്ടും ഉറങ്ങി. സ്വപ്നം മുന്നുപ്രാവശ്യം ആവർത്തിച്ചു. നൃഗുദീൻ തന്റെ മത്രി ജമാലുദ്ദീൻ മുസരിലിയെ വിളിച്ചു വിവരങ്ങൾ പറഞ്ഞു. അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: ‘ഉടനെ മദ്ദീനയിലേക്ക് പുറപ്പെടുക. അങ്ങ് കണ്ണത് മാച്ചുവെക്കുക.’ വലീഹയും മദ്ദീനയിലേത്തി. വലീഹ വന്നതിന്തെ ആളുകൾ പള്ളിയിൽ തട്ടിച്ചുകൂട്ടി. മത്രി ജനങ്ങളോട് സംബോധിച്ചു: ‘സിയാറിത്തിനു വന്ന വലീഹ നിങ്ങൾക്ക് എല്ലാവർക്കും ഭാനം നൽകുവാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു. നാടുക്കാരെ മഴുവനും വിവരമിയിക്കുക.’ ജനങ്ങൾ മുഴുവനും ഒഴുകിയെത്തി. സംഭാവനകൾ വാങ്ങി തിരിച്ചുപോയി. തവിട്ടു നിറമുള്ള രണ്ടുപേരെ തിരയുകയായിരുന്നു അദ്ദേഹത്തിന്റെ കണ്ണുകൾ. ‘ഇനി ആരക്കീലും ബാക്കിയുണ്ടാ?’ അദ്ദേഹം അനേകാഷിച്ചു. ‘പാഥാതുരായി രണ്ടുപേര് മാത്രമേ ബാക്കിയുള്ളതു. അവർ ആരിൽനിന്നും നന്നും വാങ്ങാറില്ല. മറ്റുള്ളവർക്ക് ധാരാളം ഭാനം ചെയ്യാറുള്ളവരുമാണെവർ.’ ‘അവരെ കൊണ്ടുവരു.’ വലീഹ ഉത്തരവിട്ടു. നബി (സ) ചുണ്ടിക്കൊണ്ടിച്ചു അതേ മനുഷ്യർ.

‘നിങ്ങളുടെ താമസ സ്ഥലം?’ ‘ഞങ്ങൾ റാളക്കടുത്ത് ഒരു കൊച്ചു കുടിലിൽ താമസിക്കുന്നു.’ വലീഹ അവരുടെ കുടിലിലേക്കു ചെന്നു. രണ്ട് ‘വത്തമതു’കൾ, കുറച്ചു പുസ്തകങ്ങൾ, ധാരാളം സ്വത്ത്, കുടിലിലെ ആകെ സാമഗ്രികൾ. ഇതുകൾ മദ്ദീനകാർ ഇവരുടെ അപദാനങ്ങൾ പറയാൻ തുടങ്ങി. ‘എന്നും പ്രത്മാണ്. എല്ലാ നിസ്കാരങ്ങൾക്കും പള്ളിയിലുണ്ടാകും. എന്നും സിയാറിത്ത് ചെയ്യും. എല്ലാ പുലർച്ചയും ബവീഹൽ പോകും. എല്ലാ ശനിയാഴ്ചയും ബുഖായിൽ പോകും. എന്തു ചോദിച്ചവനേയും നിരാഗരാക്കില്ല…’

മുറിക്കുത്തു കിടന്ന ഒരു പായ വലീഹ ഉയർത്തി നോക്കി. ഹൃജ്ജിത്തുഴ്രീഹക്കുന്നേരെ ഒരു തുരക്കം. ജനങ്ങൾ അസ്യാളിച്ചു. ചോദ്യം ചെയ്തപ്പോൾ നബി (സ) യുടെ ശരീരം മോഷ്ടിച്ചു കൊണ്ടുപോകാൻ ക്രിസ്ത്യാനികൾ പറഞ്ഞയച്ച ചാരമാരാണ് തങ്ങളെന്ന് അവർ കുറുസമ്മതം നടത്തി. ‘എല്ലാ ദിവസവും രാത്രി കുഴിക്കും. രാവിലെ കുഴിച്ചെടുത്ത മൺ്ഡ് ബാഗിലാക്കി ജനത്തുൽ ബവീഹൽ ബവുകൾക്കിടയിൽ നിക്ഷേപിക്കും. കുറേ നാളായി തുരക നിർമ്മാണം തുടരുകയാണ്. ഇന്നലെ ലക്ഷ്യസ്ഥാനത്തിനടുത്തതിയിരുന്നു.’ അവർ വധിക്കപ്പെട്ടു. ഹിജർ 557 ലാണ് സംഭവം.

ഹിജർ 578 ലാണ് നാലാമത്തെ ശ്രമം നടന്നത്. അതിന്റെ സുത്രധാരകൾ പെട്ടെന്നു കണ്ടുപിടിക്കുകയും ശ്രിക്ഷിക്കുകയും ചെയ്തു. അഞ്ചാം ശ്രമത്തെക്കുറിച്ച് മുഹിബ്രൂതവബ്സി തന്റെ ‘അർത്തിയാളുന്നളീറ ഫീ മഭാളുലിൽ അശ്രീ’ എന്ന കൂതിയിൽ വിശദമായി പറയുന്നുണ്ട്. ഹലബുക്കാരിൽപ്പെട്ട ഒരു സംഘമാളുകൾ അന്നത്തെ രാജാവിന് ധാരാളം അമുല്യമായ സമ്മാനങ്ങൾ നൽകി സ്വാധീനിച്ചു ഹൃജ്ജർ തുറിന്ന് അബുബുക്കർക്കിന്നേയും ഉമരിന്നേയും പൊക്കിക്കൊണ്ടുപോകാൻ സമ്മതം വാങ്ങി. ഹൃജ്ജർ പരിചാരകനോട് രാജാവിന്റെ ദുതൻ പറഞ്ഞു. ‘ഇന്നിവിടെ കുറച്ചാളുകൾ വരും. അവർ ചെയ്യുന്നത് ചെയ്യേണ്ടതും ഒന്നും തകയരുത്.’ ഇശാാശ് നിസ്കാരം കഴിഞ്ഞു പാതിലുകളും. പെട്ടെന്ന് വാതിലിൽ ആരോ മുട്ടുന്നത് കേട്ടു. തുറിന്നു നോക്കുവോൾ നാൽപ്പുതോളം വരുന്ന സാധ്യസേന പള്ളിയിലേക്ക് ഇരച്ചുകയറുന്നു. റാളയാണ് ലക്ഷ്യം. പക്ഷേ, മിന്ദിനടുത്തത്തിയപ്പോഴേക്കും ഭൂമി അവരെ വിചുങ്ഗിക്കളുന്നതു.

സിയാറിത്തിനു വരുന്ന വിശ്വാസികൾക്ക് റാളയിൽ നിന്ന് ഒട്ടനവധി ആശ്വര്യകരമായ അനുഭവങ്ങളുണ്ട്. മഹാനായ മാലിക് (റ), നബി (സ) യുടെ വബർ താൻ സിയാറിത്ത് ചെയ്തുവെന്ന് പറയുന്നതാണ് അദ്ദീ (പത്തുവബാറി, 3/66). ശൈവ് രിഹാളു റാള സന്ദർശിച്ചു. അദ്ദീപേമത്താൽ അനിയന്ത്രിതമായ ഹൃദയത്തിൽ നിന്ന് അതുല്യമായ കവിതകൾ വിരിയുകയും ചെയ്തപ്പോൾ തിരുനബി (സ) തന്റെ തിരുക്കരം ശൈവിനു നീട്ടിക്കൊടുത്തു. ശൈവ് കൈ ചുംബിച്ചു. കൈ വബറിനുള്ളിലേക്ക് മറഞ്ഞു! 1143 ലും 44 ലും ഹജ്ജ് നിർപ്പുഹിക്കുകയും റാള സന്ദർശിക്കുകയും

ചെയ്ത ശാഹ് വലിയുള്ളാഹി ദർബാറി തനിക്ക് റഹ്മാൻ ശരീഫിൽ നിന്നുണ്ടായ നാൽപ്പതിൽപ്പരം അനുഭവങ്ങൾ തന്റെ ഫുയ്യുള്ളത് ഹരിമെമനിയിൽ വിശദീകരിക്കുന്നുണ്ട്. ഒരുഭവം ഇങ്ങനെ: “ഞാൻ റഹ്മാൻ സിയാറാത് ചെയ്യുകയും തിരുനബിയുടെ രൂഹിനെ പ്രത്യക്ഷമായും വ്യക്തമായും അർശിക്കുകയും ചെയ്തു. അർപ്പാഹിന്റെ ലോകത്ത് മാത്രമായിരുന്നില്ല നമ്മുടെ ബാഹ്യലോകത്തോട് അടുത്തുകിടക്കുന്ന ആലമുൽ മിസാലിലായിരുന്നു ഈ അനുഭവം. നബി (സ) നിസ്കാരത്തിന് ഹാജരാവുന്നതായും ജനങ്ങൾക്ക് ഇമാമത്ത് നിൽക്കുന്നതായും മറ്റും പൊതുജനങ്ങൾ പറഞ്ഞുപോരുന്നതിന്റെ ധാർമ്മം എനിക്കു മനസ്സിലായി. തങ്ങളുടെ ആത്മാക്ലീഡ് പതിഞ്ഞു കിടക്കാത്ത ഒരിവും പൊതുജനങ്ങൾ സംസാരിക്കാൻില്ല. ഇത്തരം വിഷയത്തിൽ പൊതുജനാഭിപ്രായത്തെ നിസ്താരമായി കണ്ണു പുച്ചിക്കുന്നതിനു പകരം ആളുകൾ പറഞ്ഞുവരുന്നതിന്റെ പൊരുൾ ശഹിക്കുവാനാണ് ശ്രമിക്കേണ്ടത്. പ്രവാചകമാർ മരണം പ്രാപിക്കുകയില്ലെന്നും അവർ തങ്ങളുടെ വബന്ധകളിൽ നിസ്കാരവും ഹജ്ജും നിർവ്വഹിച്ചുകൊണ്ട് ജീവിച്ചിരിക്കുകയാണെന്നും നബി അരുളിയത് ഇതിലേക്കാണ് സുചന നൽകുന്നത്” (മദീനയിലെ അനുഭവങ്ങൾ, അനുഗ്രഹങ്ങൾ (വിവ) പേ:45).

മലയാളത്തിന്റെ മഹാനായ പുത്രൻ ഉമർവാളി ഹൃജിന്തുഴ്രീഹയുടെ ഉമരിപ്പടിയിൽ നിന്നുകൊണ്ട് ഒരു കൊച്ചുകുട്ടിയേപ്പാലെ കരഞ്ഞു. അതിരു പ്രേമത്തിന്റെ അലകടലുകൾ ഒരു വിഷാദകാവുമായി അവിടെ പെയ്തിരിങ്കി. ഉമർ വാളിക്ക് പ്രവേശന വിലക്കേൾപ്പെടുത്തിയ പാറാവുകാർ സ്ത്രീയരാധായിനിൽക്കേ ഹൃജിയുടെ വാതിൽ മലർക്കെ തുറക്കപ്പെട്ടു. ആ അമരകാവ്യം ഇന്നും മലയാളിയുടെ മനസ്സിലും ചുണ്ടിലും നിൽക്കുന്നു.

‘യാ അക്കിമൽ കുരു അലാ അങ്ഗത്താബികും
ഉമരുൽ മഹിസൂൽ മുർത്തജീ ബിജനാബികും
യർജ്ജുൽ അതാഅം അലത് ബുകാള ബിബാബികും
വദ്രം ഹീ വദ്രൈഹി സാല സജീമാ
സല്ലു അലലഹിവ സല്ലിമു തസ്ലിമാ’

(ശ്രേഷ്ഠനിൽ ശ്രേഷ്ഠരെ, അങ്ങയുടെ ഉമരിപ്പടിയിൽ പ്രതീക്ഷകളോടെ പാവം ഉമർ! അങ്ങയുടെ കവാടത്തിൽ നിന്ന് കരഞ്ഞു കാര്യം നേടാമെന്ന് പ്രതീക്ഷിക്കുന്നു. കവിളുകളിൽ നിന്ന് ബാഷ്പകണങ്ങങ്ങൾ ധാരായായി ഉലിച്ചിരിക്കുന്നു.) ഇത് സംഭവിച്ചത് ഹിജ്ര 1247 ലാതിരുന്നു. (ഉമർവാളി ചരിത്രം)

» പരിഷ്കരണങ്ങൾ

റഹ്മയിൽ കാര്യമായ പരിഷ്കരണങ്ങൾ വരുന്നത് നൂറുള്ളിൽ ശഹീദിന്റെ കാലത്താണ്. (വഹാള്ത്തവഹാ, സീറിത്തു മസ്ജിദിനാബവിയുള്ളറ്റിപ്പ്) ഹിജ്ര 557 ത് വബവിനു നേരെ തുരക്കം നിർമ്മിക്കാനുള്ള ക്രിസ്ത്യൻ കുത്തന്തം പാളിപ്പോയത് നാം മനസ്സിലാക്കിയാലോ. ഇത്തരം ശ്രമങ്ങൾ ഭാവിയിൽ ഉണ്ടാകാതിരിക്കാൻ വേണ്ടി അദ്ദേഹം പുതിയ ഒരു പ്രതിഫോധ മാർഗ്ഗം കണ്ണുപിടിച്ചു. റഹ്മകു ചുറ്റും വിശാലമായ ഒരു കിടങ്ക് കുഴിക്കുക. വെള്ളം കാണുന്നതു വരെ. അങ്ങനെ അതി ബുദ്ധത്തായ ഒരു കിടങ്ക് രൂപം കൊണ്ടു. അത് നിരയെ ഇയ്യം ഉരുക്കിയെംബിച്ചു. അതിനുമീതെ മുന്നു ശക്തമായ മതിലുകൾ പണിതു. ചരിത്രകാരനായ സുഹൃദി പരയുന്നത് ‘പെട്ടി’യുടെ (സ്വന്തുവ്) നിർമ്മാണത്തെക്കുറിച്ച് തനിക്കരിയില്ലെന്നാണ്. ഇംഗ്ലീഷു ജുബെവരിന്റെ ധാത്രാവിവരങ്ങളിൽ നിന്നാണ് ഇതേക്കുറിച്ച് കൂടുതൽ അറിയാൻ കഴിയുന്നത്. ഹിജ്ര 580 കളിലാണ് ഇംഗ്ലീഷു ജുബെവർ യാത്ര ചെയ്യുന്നത്. സ്വന്തുവ് അതിനുമുണ്ടെ സ്ഥാപിച്ചിരിക്കുമെന്ന് ഇതിൽ നിന്നു മനസ്സിലാക്കുന്നു. ശീറാസി പരയുന്നു: കരിന്തകാളിവുക്കൾ കൊണ്ട് നിർമ്മിതമാണെന്ന്. വെള്ളിക്കൊണ്ട് പൊതിയപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. നബി (സ) യുടെ തലാഗത്താണെന്ന് സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്. പെട്ടികൾ അഞ്ചുചാണി നീളമുണ്ട്. മുന്നു ചാണി വീതി, നാലുചാണി ഉയരം.

മത്രാ പരയുന്നു: റഹ്മക് അഭിമുഖമായി ഒരു വിളക്ക് സ്ഥാപിച്ചിരുന്നു. അതിനു ചുവട്ടിലാണ് സലാം

ചൊല്ലാൻ വേണ്ടി നിന്നിരുന്നത്. പള്ളികൾ തീ പിടിക്കുന്നതുവരെ ഇങ്ങനെയായിരുന്നു. റംജയുടെ മുൻഭാഗത്തിനുനേരെ ഒരു വിളക്കു മാത്രമേ ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളു. പള്ളി പുതുക്കിപ്പുണിതപ്പോൾ ധാരാളം വിളക്കുകൾ സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടു. സലാം ചൊല്ലുന്നതിന് ഇപ്പോൾ അടയാളപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ള സ്ഥലത്ത് ചുവന്ന മാർബിളിൽ ഒരു ബൈജ്ഞി നിർമ്മിതമായ ആൺ സ്ഥാപിച്ചിരിക്കുന്നു. ഇവർഹമ്മി പറയുന്നു: ഫി. 720 തും ഇരു ആൺ (മിസ്റ്റർ) വീണു. ഫി. 724 തും ഇത് വീണും പുനഃസ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടു. ഇബ്നുനജ്ജാർ പറയുന്നു: നുസെസബ്ദനു അബിൽഹൈജാൻ ഒരു ബൈജ്ഞത്ത വിൽ വബവിനുമീതെ വിരിച്ചു. വൈജ്ഞയും ചുവപ്പും സിൽക്കുകൾ കൊണ്ട് ചിത്രപ്പുണികൾ അതിൽ ചെയ്തിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. പട്ടനുൽ കൊണ്ട് അൽ അലകർച്ചിരുന്നു. യാസീൻ സുറ അതിൽ ഉള്ളവനും ചെയ്തപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. ‘അൽ ഇമാം മുസ്തളീഅശ്ബില്ലാഹി’യുടെ സമ്മതത്തോടെ അൽ റംജയിൽ തുക്കി.

റംജയിലെ വിളക്കുകൾ (വനാദീൽ)

നുറുദ്ദീൻ അലിയുബ്ദനു അഹർമദിസ്സുംഹുർ (ഫി. 911 തും മരണം) പറയുന്നു: നമ്മുടെ കാലം വരെ രാജാക്കന്നാരും മറ്റു പ്രമാണിമാരും റംജയിലേക്ക് സർബ്ബത്തിന്റെയും വൈജ്ഞിയുടെയും വിളക്കുകൾ ഹദ്ദീ ചെയ്യുന്ന ചര്യ തുടർന്നു വരുന്നു. ശ്രേഖവുന്ന അല്ലാമാ നാസിരുദ്ദീൻ ഉസ്മാനീ വാളി അബ്ദുരഹ്മാനുബ്ദനുൽ സ്ഥാലിഹിൽ ഉല്ലരിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഓരോ വർഷവും ഇങ്ങനെ പത്രത്താ പതിമുന്നോ പതിനുണ്ണോ കൈകെ വിളക്കുകൾ കിട്ടുമായിരുന്നുവരെ. എന്നാൽ നമ്മുടെ കാലത്ത് വിവിധ ജനങ്ങൾ നേർച്ചയാക്കിയിട്ട് ഇരുപതിൽപ്പരം വിളക്കുകൾ ഓരോ വർഷവും ലഭിക്കും. പ്രത്യേക പരിധിയില്ല. ഹാഫിജുബ്ദനുമില്ല. ഹാഫിജുബ്ദനുമജാറും ഇരു വിഷയം സവിസ്തരം പ്രതിപാദിച്ചിട്ടുണ്ട്. (തുടർന്ന് അന്ന് - ഫി. 881 ഹുജീഡിയിൽ നിലനിന്നിരുന്ന സുപ്രധാന വിളക്കുകളെക്കുറിച്ചും അവയുടെ തുകവും രൂപവും അവ ഹദ്ദീ ചെയ്തവരെക്കുറിച്ചുമെല്ലാം സുഹൃദി വിശദികരിക്കുന്നുണ്ട്.)

ഇരു അലക്കാരങ്ങളുടെ വിധി സംബന്ധിയായി ഇമാം സുഖകി ‘തനസ്യുലുസ്സകീന അലാ വനാദീലിൽ മദിന്’ (മദിനയുടെ ദീപങ്ങളിൽ ശാന്തിവർഷം) എന്ന പേരിൽ ഒരു ശ്രമം തന്നെ രചിച്ചിട്ടുണ്ട്. ബുവാരിയുടെ ഹദ്ദീസ് ഉല്ലരിച്ച് അവയുടെ സാധ്യതയും ഒച്ചിത്യവും വിനിമയമാർഗ്ഗങ്ങളുമെല്ലാം അദ്ദേഹം വിശദികരിക്കുന്നുണ്ട്. ഇരു റംജക്കു ചുറ്റും ഫി. 66 തും ഒരു വിശദാലമുറി നിർമ്മിക്കപ്പെട്ടു. റൂക്കനുദീൻ ബീബാറിസ് ആയിരുന്നു ഇത് പണികഴിപ്പിച്ചത്. വിശ്വലയുടെ ഭാഗത്തും പടിഞ്ഞാറും കിഴക്കുമായി ഇതിന് മുന്നു വാതിലുകളുണ്ടായിരുന്നു. ഇതിന് മരമായിരുന്നു ഉപയോഗിച്ചിരുന്നത്.. ഫി. 694 തും സെസനുദീൻ രാജാവ് ഇതിൽ പരിഷ്കരണം വരുത്തുകയും മേരക്കുര മുട്ടുമാറുയരത്തിൽ വലുതാക്കുകയും ജനവാതിലുകൾ നിർമ്മിക്കുകയും ചെയ്തു. ഫി. 886ലെ തീപ്പിടുത്തത്തിൽ ഇതിന് ചില്ലറ കേടുപറ്റിയതിനാൽ ഫി. 886ൽ 18,817 കിലോഗ്രാം തുകം വരുന്ന ഇരുസ്വും ചെമ്പും ഉപയോഗിച്ച് ഇത് പുതുക്കിപ്പുണിതു. ചെമ്പിന്റെ ജാലകങ്ങൾ കിഴക്കും പടിഞ്ഞാറും വടക്കും പച്ച ചായം പുതിയ ഇരുസ്വും ജാലകങ്ങൾ. ഇരു ‘മലസ്വു’യാണ് പിന്നീട് ഹുജീഡിതുഫൂരീഹ് എന്നറിയപ്പെട്ടത്. ഇവിടെയുള്ള ദീപങ്ങൾ ‘വനാദിലുൽഹുജ്’ എന്നും അറിയപ്പെടുന്നു. വിശ്വല യുടെ ഭാഗം ‘മുവാജഹത്തുഫൂരീഹ്’ എന്നും വിളിക്കുന്നു. ഇവിടെയാണ് സന്ദർശകർ നിൽക്കുന്നത്.

ഫി. 608ൽ മൻസുർ രാജാവിന്റെ കാലത്താണ് സുപ്രസിദ്ധമായ ഇരു ബുണ്ണ നിർമ്മിക്കപ്പെട്ടത്. നാസിർ ഹസൻ ബീൻ മുഹമ്മദ് രാജാവിന്റെ കാലത്ത് ഇത് പുതുക്കിപ്പുണിതു. പുനഃസ്ഥാപിച്ചുപോൾ ചില കേടുപാടുകൾ സംഭവിച്ചതിനാൽ അശറീഫ് ശാഖാബാൻ രാജാവിന്റെ കാലത്ത് 765 തും ഇത് വീണ്ടും പുതുക്കുകയും ശരിയായി ഉറപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു. സുലൈമാൻബാൻ രാജാവ് (ഫി. 926–948) ഹുജീഡിയിൽ മാർബിൾ പതിച്ചു. അബ്ദുരഹ്മൻ അസീൻ ആലുസുലഭിന്റെ കാലത്ത് മാർബിൾ കൊണ്ട് ചില പുതോഗമന പ്രവർത്തനങ്ങൾ നടന്നിട്ടുണ്ട്.

പ്രവാചക ഭാത്യം

‘ഉത്തമഗുണങ്ങൾക്ക് സമ്പൂർണ്ണത വരുത്താൻ നിയുക്തനാണ് ഞാൻ’. തിരുനബിയുടെ ഭാത്യമെന്നൊന്ന് വ്യക്തമാക്കുന്ന തിരുവചനമാണിത്.

മനുഷ്യജീവിത വിശേഷങ്ങളാണു ഗുണങ്ങൾ എന്നത് കൊണ്ട് വിവക്ഷ. മനുഷ്യനിൽ രൂസമായ അവസ്ഥാവിശേഷമാണിത്. നമയുടെ പ്രചോദനവും നേർവാഴിയുടെ പ്രകാശനവുമായി മനുഷ്യനിൽ നിന്നു പ്രത്യേകപ്രസ്തുതന ഗുണങ്ങൾക്കാണ് സത്തഗുണങ്ങൾ, സത്തസഭാവം എന്നാക്കേ പറയുന്നത്. തിന്മയുടെ പ്രചോദനങ്ങളും പ്രകടനങ്ങളുമായിത്തീരുന്ന മനുഷ്യവിശേഷങ്ങളെല്ലാണു ആശിശ്വരാവണങ്ങളും ദുർഗാബന്ധങ്ങളും പറയപ്പെടുന്നത്. മനുഷ്യൻ സാധാരണഗതിയിൽ ഈ രണ്ടുവസ്ഥകളുടെയും ഉടമയാണ്. നമയുടെയും തിന്മയുടെയും ആനുപാതികമായ സ്വാധീനം എല്ലാവർലുമുണ്ട്. ചിലർ പക്ഷെ, നമയിലും മറിച്ചിലർ തിന്മകളിലും മുന്നേറിക്കാണ്ടിക്കുമെന്നുമാത്രം. പ്രവാചകർ മാത്രമാണിതിൽ നിന്നൊഴിവ്.

ജീവിതസാഹചര്യം, മനുഷ്യൻ്റെ വിശ്വാസപരമായ അവസ്ഥ, മാനസിക-സാമൂഹിക സാമ്പത്തിക ചുറുപാടുകൾ, സാംസ്കാരിക നിലവാരം, വിദ്യാഭ്യാസപരവും ചിന്താപരവുമായ സ്ഥിതിവിശേഷങ്ങൾ, കൂടുംബ സാഹചര്യങ്ങൾ, അനുഷ്ഠിച്ച് വരുന്ന ആചാരങ്ങൾ, ശീലങ്ങൾ എല്ലാം മനുഷ്യനിൽ സ്വാധീനം ചെലുത്തുകയും ആ സ്വാധീനങ്ങൾക്കുസരിച്ച് മനുഷ്യൻ പരിവർത്തനങ്ങൾക്കു വിഡ്യമാവുകയും ചെയ്യുന്നു.

“എല്ലാ മനുഷ്യമകളും പരിവിയെടുക്കുന്നത് പ്രകൃതി മുല്യങ്ങൾ ഉൾക്കൊള്ളാൻ പാകത്തിലാണ്. മനുഷ്യനെ ജുതനും ക്രിസ്ത്യാനിയും മജുസിയുമാക്കുന്നത് മാതാപിതാക്കളെത്തെ” എന്ന നബിപചനം ഉത്താണ് പഠിപ്പിക്കുന്നത്. സാഹചര്യങ്ങളാണു ജീവിതത്തിൽ വിജയവും പരാജയവും നേരിട്ടുന്നതിൽ സുപ്രധാനപങ്കു വഹിക്കുന്നത്. “മനുഷ്യൻ തന്റെ സുഹൃത്തിന്റെ ജീവിതരീതിയാണു ഉൾക്കൊള്ളുന്നത്. അതുകൊണ്ടു തന്റെ സുഹൃത്ത് ആരാധിരിക്കണമെന്ന് ഓരോരുത്തരും നന്നായി ആലോചിക്കണം” എന്ന് തിരുനബി (സ) പറിപ്പിക്കുന്നു.

പ്രവാചകരുടെയും പ്രഭോധകരുടേയും നവോത്ഥാന നായകരുടെയും അഭാവം കൊണ്ട് ശ്രദ്ധേയമായ ചരിത്രത്തിന്റെ ഒരു ഇടവേളയായിരുന്നു തിരുനബിക്കു തൊട്ടുമുന്ന് കഴിഞ്ഞുപോയ അഭ്യു നൂറ്റാണ്ട് കാലം. ഹാജ്രത് ഇളസാനബിക്ക് ശ്രേഷ്ഠ ലോകത്താരിടത്തും ഒരു ദൈവദ്വാതനും ആഗതനായിരുന്നില്ല. ഇളസാനബിയും മുൻകാല ദുരമാരും പ്രഭോധന ചെയ്ത മതവും അധ്യാപനങ്ങളുമൊക്കെ ജീർണ്ണിച്ച് നാമാവശേഷമാവുകയും മനുഷ്യരുടെ കൂർത്ത നവങ്ങൾ അവശ്യ മാനിക്കരിച്ചുകയും വികലമാക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു. ഏകദേവരത്തെ ആരാധിക്കാൻ മാത്രമായി ഹാജ്രത് ഇബ്രാഹീം നബി പണിതുയർത്തുകയും നീ സഹസ്രാബ്ദങ്ങൾ ദൈവദ്വാതനാരുടെ പ്രവർത്തനങ്ങൾക്കും പ്രഭോധനങ്ങൾക്കുമുള്ള സിരാക്കേന്മായി പരിലസിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്ന കാഞ്ചിബാ ശരീരം പോലും വിഗ്രഹപ്പൂര്യായിത്തീരുകയും തിന്മയുടെ പര്യായങ്ങളായ ഒരു ജനവിഭാഗത്തിന്റെ കൂത്താട്ട കേന്ദ്രമായിത്തീരുകയും ചെയ്തുവെന്നത് പ്രഭോധകരുടെ അംസാനിയും വരുത്തി വെച്ച ജീർണ്ണതയുടെയും മാർഗ്ഗദിംശത്തിന്റെയും ഉദാഹരണമാണ്.

പ്രഭോധക സാന്നിധ്യമില്ലക്കിൽ ജനഹൃദയങ്ങൾ തിന്മയുടെ അശായ ഗർത്തങ്ങളിലേക്ക് നിപതിക്കുമെന്നും ജീർണ്ണോഭാരണ പ്രവർത്തനങ്ങൾ നടക്കാത്ത കെട്ടിടംപോലെ അതു തകർന്ന വിഴുമെന്നും ഇതിൽനിന്നു മനസ്സിലാക്കാം. ചരിത്രത്തിന്റെ പാംങ്ങൾ ഉല്ലരിച്ച് വൃദ്ധരുൾ ഇള യാമാർത്ഥ്യം സമർത്ഥിക്കുന്നുണ്ട്.

നീം ഇടവേളക്കുംശം പ്രവാചകത്തിന്റെ പരിസ്ഥാപ്തിയായി തിരുനബി (സ) ആഗതനാവുകയും ഉത്തമ മുല്യങ്ങളുടെയും ഉന്നത ഗുണങ്ങളുടെയും സവുർണ്ണമായ പ്രകാശനം നിർവ്വഹിക്കുകയും ചെയ്തു. സത്യത്തിലും നീതിയിലും അധിഷ്ടിതമായ സവുർണ്ണ പ്രവസ്ഥിതിയുടെ സുസ്ഥാപനം പൂർത്തിയാക്കിക്കൊണ്ടാണു തിരുനബി വിടവാങ്ങുന്നത്. വിട പറയുന്നതിനു മുന്നുമാസം മുമ്പു പാജ്ഞാ വേളയിൽ നടത്തിയ നയരേവ പ്രഭാഷണത്തിൽ തിരുനബി (സ) ഇക്കാര്യം തുറന്നു പറഞ്ഞുകൊണ്ടു വൃദ്ധരുൾ വചനമുഖരിച്ചു. “ഈനും താൻ നിങ്ങൾക്ക് നിങ്ങളുടെ ജീവിത നിയമം സവുർണ്ണമാക്കിയിരിക്കുന്നു. എന്റെ അനുഗ്രഹങ്ങളുടെ പൂർത്തികരണം നിർവ്വഹിച്ചിരിക്കുന്നു. ഇന്നലാം നിങ്ങളുടെ ജീവിത നിയമമായി താൻ തുപ്പിപ്പെട്ടു നൽകുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു”. (ബു.ശ)

മനുഷ്യാൽപ്പത്തി മുതൽ അല്ലാഹു ഭൂനിവാസികളുടെ സംസ്കരണത്തിനും മാർഗദർശനത്തിനുമായി നിയോഗിച്ച ദൈവദാതനാരുടെ ശൃംഖല തിരുനബിയോട് അപസാനിക്കുകയായിരുന്നു. അമീവാ ഇസ്ലാമിന്റെ സംസ്ഥാപനം പുർത്തിയാവുകയായിരുന്നു. മുൻപ് പ്രവാചകനാരുടെ തത്ത്വങ്ങളും ആദർശങ്ങളും തന്നെയാണ് നബി (സ) യും പ്രഭേദാധനം ചെയ്തത്. “പ്രഖ്യാതാമനായ അല്ലാഹുവിന്റെ ഭൂമിയിൽ നീതിയും സത്യവും സ്ഥാപിക്കുക, അനീതിക്കും ആക്രമത്തിനുമെതിരെ പ്രതികരിക്കുക, എങ്ക ദൈവത്തെ മാത്രം ആരാധിക്കുക”. ഇസ്ലാമിന്റെ അടിസ്ഥാന സിദ്ധാന്തമിതാണ്. മാനവിക വിമോചനത്തിനു ഏകനിഭാനമായി ഇസ്ലാം കാണുന്നത് ഈ മുല്യങ്ങളുടെ സ്ഥാപനവും വ്യാപനവുമാണ്.

രു ദൈവദാതന്റെ ആഗമം അനിവാര്യമായ കാലസന്ധിയിലാണ് മുഹമ്മദ് മുസ്തഹ (സ) താഹിറിന്റെ പതാകവാഹകനായി അറേബ്യുടെ ഉഷ്ണരതയിൽ പ്രത്യുക്ഷപ്പെടുന്നത്. രോമൻ, ഗ്രീക്ക്, പേരഷ്യൻ, ഇന്ത്യൻ, ചെന്നീസ് നാഗരികതകൾ ജീർണ്ണത ഹിന്ദിപ്പട്ടണവിലേക്കുള്ള ഗമനം അസാധ്യമാം വിധം ജഡാവസ്ഥയിലേക്ക് നീങ്ങുമ്പോഴായിരുന്നു പുതിയൊരു ദർശനത്തിലൂടെ പ്രവാചകൻ നിലവിലെ വ്യവസ്ഥിതിയുടെ പൊളിച്ചുത്തിന് നാഡി കുറിച്ചത്. മാനവരാശിയുടെ അതുവരെയുള്ള ചരിത്രത്തിൽ ഇതിന് സമാനമായാരു വഴിത്തിരിവ് ഒരിക്കലുമുണ്ടായിട്ടില്ല. കാലാന്തരങ്ങളുടെ ലോക ക്രമത്തിലേക്ക് പുതിയൊരു മുലവിചാരം സന്നിവേശിപ്പിച്ച്, നിവില മേഖലകളിലും വിസ്തുകരിക്കരായ മാരാഞ്ഞൾ സമ്പദമാക്കുകയായിരുന്നു മുതൽ നബി. ആശിച്ച മതവും ജരാനര ബാധിച്ച സാമൂഹിക ക്രമവും ചുംബക്കുപരമായി മാറിയ രേണ വ്യവസ്ഥിതിയുമല്ലാം സമ്മാനിച്ച ജീവിത യോഗ്യമല്ലാത്ത ഒരു കാലഘട്ടത്തെ പിചുതെതിരിഞ്ഞ് നീതിയും സമത്വവും സമാധാനവും സമസ്യപ്പട്ടി ഭാവവും വഴിത്തൊഴുകുന്ന പുതിയ വ്യവസ്ഥയിലേക്ക് പ്രവാചകൻ കവാദങ്ങൾ തുറന്നിട്ടുകയായിരുന്നു. പുരാതന നാഗരികതകളുടെ ശവപ്പറവിലാണ് പ്രതീക്ഷയുടെ ബദൽ ലോകത്തെ നബി (സ) പട്ടംതുയർത്തുന്നത്. ഏതെങ്കിലും ഒരു വിഭാഗത്തിന് മാത്രമല്ല മാനവരാശിക്കാക്കമാം ഇസ്ലാമിന്റെ ദർശനങ്ങൾ സാന്തുനമായി എന്നതാണ് എടുത്തു പറയേണ്ട സവിശേഷത്. പ്രവാചകൻ കൈവർിച്ച നേട്ടത്തെ എ.എൻ രോയി വിശകലനം ചെയ്യുന്നതിങ്ങെന്നയാണ്.

"The phenomenal success of Islam was primarily due to its revolutionary significance and its ability to lead the masses and of the hopeless situation created by the decay of the antique civilization not only of Greece and Rome but of Persia and China and of India"

ആരാം നൃറാണ്ടിൽ അനന്തരായപ്പെട്ട എല്ലാ സംസ്കൃതികളും അനിവാര്യമായ നവീകരണവും മാനവികരണവും തേടുമ്പോഴാണ് പ്രതീക്ഷാകിരണങ്ങൾ ചൊരിഞ്ഞ്, അതിന്റെ സകല വിസ്താരമക ഭാവങ്ങളുമായി ഇസ്ലാം കടന്നു വന്നതെന്ന് പ്രകൌർത്തിക്കപ്പെടുകയാണിവിടെ.

മനുഷ്യരാശി ഇന്നേ വരെ കണ്ണ ഏറിവും ബുദ്ധിത്തായ സാമാജ്യമായാണ് രോമൻ രാഷ്ട്രീയാധികാരിക്കുന്നതെന്നു വിശ്വാസിപ്പിച്ചത്. അതലാറ്റിക് മുതൽ ഏഷ്യാ മെന്ത്ര വരെ വ്യാപിച്ചു കിടക്കുന്ന പ്രവിശാലമായ ഭൂപരിധി രോമിന്റെ മേൽക്കൊയ്യമയിലായിരുന്നു. സിറിയയും ഇരജിപ്പത്തും മെസപോദ്രോമിയയും രോമൻ ആധിപത്യത്തിന് കീഴിലായിരുന്നു. പേരഷ്യ സാസാനിക് നാഗരികതയുടെ കീഴിൽ ദൈവാശികവും സർഗാത്മകവുമായ മേഖലകളിൽ സ്ഥാപിച്ചെടുത്ത ഔജല്പം ഇതര ജനത അൽഭൂത സ്ത്രീവാദരായി നോക്കി നിൽക്കുകയായിരുന്നു. ‘ഉൽകൃഷ്ണമായതെല്ലാം’ ഗ്രീക്കിന്റെ കുത്തകയായിരുന്നു. ഇന്ത്യ ദരതിശയമായും നിഗൃശമായും മധ്യകാലഘട്ടത്തിന്റെ മനസ്സുകളെ മാറ്റിച്ചു. അതിനിടയിലേക്കാണ് വര അറേബ്യൻ മരുഭൂമിയിൽ കവിതയും കളിതമാശകളുമായി കഴിഞ്ഞു കൂടിയ ഒരു ജനതയിൽ നിന്ന് നിരക്ഷരനായ ഒരു പ്രവാചകൻ മാറ്റത്തിന്റെ കാരണമുതി ഇരഞ്ഞി വരുന്നത്.

» ഇരുളിന്റെ ശുഹായിൽ നിന്ന്

ഈ വിസ്തുതത്തിന്റെ ഉൽഭവം ഒരു ശുഹായിൽ നിന്നും, ‘ഹിറ’ എന്ന തമസ്സിൽ നിന്നും പൊളിച്ചുത്തിനായുള്ള വെളിച്ചും ഭൂമിയാകെ ചിതറി വീഴുന്നത്.

തന്റെ ദർശനത്തിന്റെ വിഭാഗവരം ഒരു കൊച്ചു മലമുകളിലാണ് പ്രവാചകൻ പ്രോത്സാദനം ചെയ്യുന്നത്. ക്രിസ്താവ്യം 610 തു് “അല്ലാഹുവല്ലാതെ ആരാധനില്ലോന്”. എന്നുമറ്റ ദൈവങ്ങളെല്ലാം ആരാധിച്ചു പോന്ന ഒരു ജനത്തെ സംബന്ധിച്ചിട്ടെന്നാൽ കേൾക്കാൻ ഇവമുള്ള ഒരു ഉദ്ദേശംപരമായിരുന്നില്ല അത്. പകേഷ്, ആ പ്രവൃത്തപന്തത്തിന്റെ പ്രത്യാഖ്യാതതം മാനവ കുലത്തെ എന്തു കൊണ്ട് പഠിപ്പിത്തിത്തമാക്കി എന്ന് കണ്ണത്തുവേശാണ് പ്രവാചക ഭാത്യത്തിന്റെ പൊരുൾ അനുഭവ വേദ്യമാകുന്നത്.

ചർത്തകാരനായ വാലിബ് അഹമ്മദ് നിസാമി ചുണിക്കാടിയത് പോലെ ലോക ഗതിവിശതികളെ ഇതുപോലെ സ്വാധീനിച്ചു മററാരു വചനം മനുഷ്യർ ഇതുവരെ ശ്രദ്ധിച്ചിട്ടില്ല. (Religion and politics in 13rd , 14th century). അന്നേവരെ ഭൂമുഖത്തു നിലനിന്ന രാഷ്ട്രീയ - സാമുദായിക ഘടനകളെ കീഴ്മേൽ മറിക്കാൻ മാത്രം ഉറർജ്ജം ഭായകമായിരുന്നു പ്രവാചകൻ ഉയർത്തിപ്പിടിച്ച എക്കു ദൈവത്തിലുന്നിയ തൗഹിദിന്റെ ആ വചനം. ഇവിടെ ആരാധികപ്പേഡേണ്ട് അല്ലാഹു മാത്രമാണ് എന്ന ദുഷ്ടസ്വരം പ്രവേശത്തിന്റെ കടിഞ്ഞാൻ കൈയിലേറ്റാൻ ശ്രമിക്കുന്ന സകല ശക്തികളോടുമുള്ള വെല്ലുവിളിയായിരുന്നു. ദൈവം മാത്രമാണ് ആരാധ്യൻ എന്ന ആശയത്തിന്റെ ആത്യന്തിക സന്ദേശം മനുഷ്യർ സമമാരാണ്നും ആർക്കും ആരെയും കീഴ്പ്പെടുത്താൻ ഇവിടെ പഴുതില്ല എന്നുമാണ്. 18–10 നുറീ തീർ പ്രഭാവ് വിപ്പവത്തിന്റെ (1789) മുൻഭവന്തയയിൽ കേട് ‘സമത്വം, സ്വാത്ര്യം, സാഹോദര്യം (Equality, Liberty, Fraternity) എന്ന മുദ്രാവാക്യത്തിന്റെ സമഗ്ര ടാഷ്യമായിരുന്നു അത്. മനുഷ്യസമത്വത്തക്കുറിച്ച് ചിന്തിക്കാൻ പോലും വ്യവസ്ഥിതി അനുവദിക്കാതിരുന്ന മധ്യകാല കരാളത്തകളിലാണ് മനുഷ്യനിർമ്മിതമായ സകല ഉച്ചനീചത്വങ്ങളും വർഗ്ഗഭേദങ്ങളും തട്ടിതകർത്ത നാമേല്ലാം അല്ലാഹുവിന്റെ അടിമ എന്ന കീഴ്പ്പെടലിന്റെ ആഹാരം പ്രവാചകർ പ്രചരിപ്പിക്കുന്നത്. ആരാധനകളിലൂടെ, ജീവിതത്തിലൂടെ അതിന്റെ പ്രായോഗിക രൂപം കാണിച്ചു കൊടുക്കുകയും ചെയ്തു. വർഷം വർഷം ഭാഷ ദേശ ഭിന്നതകൾ തട്ടിമാറി മനുഷ്യത്തിന്റെ ഉദാത്തലാവാൺ കാലത്തിന്റെ രംഗവേദികളിൽ അനാവുതമായപ്പോൾ അതുവരെ ചുപ്പണങ്ങൾക്കും പീഡനങ്ങൾക്കും അവമതികൾക്കും വിധേയമായ ജനതകൾ ഒന്നാന്നായി ഇന്നലാഭിന്റെ കുടകൾിൽ അണിന്നിരക്കാൻ അഹമഹമികയാ മുന്നോട്ട് വന്നു. അതുവരെ കത്തോലിക്കാ ചർച്ചിന്റെ മത്രാന്തരിനും കാപടങ്ങൾക്കും കൊടിയ പീഡനങ്ങൾക്കും ഇരകളായി കുണ്ടുകൂടി വിശ്വാസികൾ വീർപ്പുമുട്ടുകയായിരുന്നു. റോമാ സാമ്രാജ്യത്തിന്റെ ഒരുദ്യാഗിക മതം എന്ന നിലയിൽ പ്രജകളുടെ മേൽ യാമാസ്തികവും അസ്വാധികാരം ജീവിലവുമായ ആചാരാനു പാശംങ്ങൾ കൊണ്ട് പുരോഹിത വർഗ്ഗം കുശിക്കുകയായിരുന്നു. പോപ്പും പുരോഹിത്വവും സാമാർഗ്ഗികമായി ദുഷ്ടച്ചതിന്റെ ഭവിഷ്യത്ത് കെട്ടിയേൽപ്പിക്കപ്പെട്ടത് വിശ്വാസികളുടെ മേലാണ്. അമരനകൾ ആഭാസങ്ങൾ കൊണ്ട് ജീർണ്ണിച്ചത് മാത്രമായിരുന്നില്ല പ്രശ്നം; വികലമാക്കപ്പെട്ട പേരഗ്രന്ഥം മറയാക്കി സേചനാധിപതികളും അക്രമകാരികളുമായ ഭരണകുടങ്ങളുടെ വിണിയാളുകളായി മതാധികാരികൾ അധിവക്തിച്ചു.

ബൈക്കപ്പത്വരേഖാടുള്ള മാസരൂത്തിൽ യഹൂദ പുരോഹിതരും യാമാസ്തികത്തിന്റെ ഉരുക്കു കോടകൾ പണിതു. അശ്വിയാരാധകരായ സൊറാസ്സും വിഭാഗമാവട്ട കടുത്ത അസഹിഷ്ണുതയൊട തീ നാളങ്ങളാൽ യുക്തി ചിന്തയ കരിച്ചു കളഞ്ഞു. സകൽപ ദൈവങ്ങൾ തമിൽ കലാപം കുടിയ ചർത്തത്തിലെ ഏററവും സകീരണമായ ആത്മിയ പ്രതിസന്ധിയുടെ കുറിരുട്ടിലേക്കാണ് തൗഹിദിന്റെ കൈ വിളക്കുമായി മുഹമ്മദ് മുസ്തഫ് (സ) കടന്നു ചെല്ലുന്നത്. അപ്പോഴും തന്റെ മുൻഗാമികളായ പ്രവാചകരാനുടെ ധർമ്മോപദേശങ്ങളെല്ലാം കർമ വീംഡിരെയും പ്രവാചകൻ തളളിപ്പുറത്തില്ല. എന്നല്ല, ആ പാത അംഗീകരിക്കാനും മുൻപേ ചരിച്ച പുണ്യാളംാരെ ആദരിക്കാനും കൽപിച്ചു. ദൈവ നിയോഗിത വേദ ഗ്രന്ഥങ്ങളെ അംഗീകരിച്ചു കൊണ്ടു തന്നെ അത് വികൂതമാക്കപ്പെട്ടതിന്റെ കമ വിവരിച്ചു കൊടുത്തു. ചിന്തയ ഫ്രോസ്സാഹിപ്പിച്ചു. നിരീക്ഷണത്തെ സത്യാനേഷണത്തിന്റെ ശാസ്ത്രീയ ഉപാധിയാക്കാൻ ആജഞ്ഞാഹിച്ചു. അണാനോദയത്തിലൂടെ പ്രവേശത്തിന്റെ നിഗുണ രഹസ്യങ്ങളിലേക്കും മനുഷ്യ സൃഷ്ടിപ്പിന്റെ നിഗുണശതകളിലേക്കും ഡിഷ്ണേയ വ്യവഹരിക്കാൻ പറിപ്പിച്ചു. അതിനു പ്രോത്സാഹനം നൽകി. പ്രവേശത്തെ അവനിലേക്കടുപ്പിച്ചു. പ്രവേശ രഹസ്യങ്ങളിലേക്കുള്ള കിളിവാതിൽ മലർക്കൈ തുറന്നു വെച്ചു. ശൈക്കു തത്തചിന്തകൾ ആതുവരെ തുടർന്നു വന്ന നിഗമനാധിഷ്ഠിതമായ ഗവേഷണ ശൈലത്തിന്റെ അശാസ്ത്രീയത പൊളിച്ചു കാട്ടി. നിരീക്ഷണത്തിന്റെ കരിന സാധനയിലൂടെ വസ്തു നിഷ്ഠമായി അപഗ്രാമിച്ചു സത്യം കണ്ണത്തുന്ന രീതിയെ ശാസ്ത്ര ലോകത്തിനു ഇന്നലാം സമാനിച്ചു. ആൽക്കമെയും ആർജിബെയും ശോള ശാസ്ത്രവും മുന്നു നൃറ്റാണ്ഡു കൊണ്ട് വളർന്നു വികസിക്കുന്നത് അനുയോജ്യമായ ഈ കാലാവസ്ഥയിലാണ്.

» മിനൽ പിണർപ്പോലെ

കാലം ദൈവരുതനെ കാത്തിരിക്കുകയായിരുന്നു എന്നതിന്റെ തെളിവാണ് നോടിയിടക്കാണ്ട് അദ്ദേഹം കൈവരിച്ച നേട്ടങ്ങൾ. മിനൽ പിണർപ്പോലെയാണ് താഹാബിന്റെ പ്രകാശം അഷ്ടട ദിക്കുകളിലേക്കും വ്യാപിച്ചത്. എ.ഡി. 610 ലാൻ പ്രവാചകർ പ്രഭോധനം തുടങ്ങുന്നതെന്ന് പറഞ്ഞുവല്ലോ. കൂടും ഒരു നൂറ്റാണ്ട് കൊണ്ട് 710 ആകുമ്പോഴേക്കും ഇസ്ലാം അന്നറയപ്പെട്ട ലോകത്തെ മുഴുവൻ (അമേരിക്ക, ആസ്ത്രേലിയ വൻകരകൾ കണ്ണു പിടിച്ചിരുന്നില്ല) അതിന്റെ സ്വാധീന വലയത്തിൽ കൊണ്ടു വന്നു. ‘ഹിജ്ര’ പ്രതിനിധാനം ചെയ്യുന്ന താഹാബിന്റെ പലായനം പിന്നീടൊരിത്തും നിന്നിട്ടില്ല. അൻഡലാൻ്റിക് മുതൽ ഓക്സാസ് നദിവരെ, സ്വപ്പയിൽ മുതൽ സിസ്യ വരെ എത്ര അനാധാസമാണ് ഇസ്ലാമിക ദർശനവും സംസ്കാരവും പരന്നൊഴുകിയത്. ആദ്യം മദീന, പിന്ന ലോക നാഗരികതകളുടെ മറ്റ് കൂടെ മദീനകൾ’ - ധമസ്കസ്, നിഷാപുർ, സമർക്കണ്ഠ, ബുഖാര, ദൽഹി..... ഇന്നും തുടരുന്ന അനന്തമായ ധാര. രോമൻ, ശൈക്ഷ, ബൈസന്റിയിൽ നശരങ്ങൾ ചീടു കൊട്ടാരം പോലെ ഇസ്ലാമിന്റെ മുന്നിൽ വീഴുന്നു. ആ കാഴ്ച കണ്ട് ചരിത്രകാരനായ എദ്ദോധ ഹിബ്രു ചോദിക്കുന്നു; “മുഹമ്മദിന്റെ കൈയിലെ അൽഭൂത ആയുധം എന്തായിരുന്നു?”

രോമാ സാമ്രാജ്യത്തിന്റെ പതനം വിവർിക്കുന്ന ബൃഹത് ശ്രീ സമാഹാരത്തിൽ ഒരധ്യായം ശിഖ്യൻ മാറിവെച്ചിരിക്കുന്നത് ഇസ്ലാമിന് വേണ്ടിയാണ്. പ്രവാചകൾ വ്യക്തി മാഹാത്മ്യം വർദ്ധിക്കാനാണ്. ഇസ്ലാം കൈവരിച്ച വിപ്പവ നേട്ടങ്ങളുടെ ശരിമ ഏടുത്തുകാട്ടാനാണ്. പ്രവാചകൾ സാധ്യനേതക്കുറിച്ച് ശിഖ്യൻ തുടങ്ങുന്നതിങ്ങനെ: “The talents of Muhammad are entitled to an applause; but his success has, perhaps too strongly attracted our admiration (The Decline and Fall of the Roman Empire Edward Gibbon)

ഇസ്ലാമിന്റെ ആഗമം ജീർണ്ണതയിൽ നിമർന്നമായ രോമൻ നാഗരികതയുടെ കടയ്കൾ കത്തിവെച്ചു വെന്ന് അദ്ദേഹം പരോക്ഷമായി സമ്മതിക്കുന്നു. സാമ്രാജ്യത്തിന്റെ രണ്ടാമതെത ഏറിവും വലിയ നഗരമായ അലക്സാണ്ടർ രണ്ടാം വലീഹ ഉമരിന്റെ (၁) കാലത്ത് കീഴടങ്ങിയപ്പോൾ ആഫ്രിക്കയിലേക്കും ആന്റലുസിയയിലേക്കുമുള്ള കവാടമാണ് തുറക്കപ്പെടുന്നതെന്ന് ആരും നിനച്ചിട്ടുണ്ടാവില്ല.

» അധിനിവീകരിച്ച ഉണ്ടത്തുപാട്

ഡരണവും പോരാട്ടവുമായിരുന്നു പഴയ ലോകത്ത് ആധ്യകുലത്തിന്റെ അംഗീകൃത തൊഴിൽ. കൂഷിയും കച്ചവടവും കീഴാളും നീക്കിവെച്ച മേഖലയായിരുന്നു. രോമിലും ഇന്ത്യയിലും അവസ്ഥ ഭിന്നമായിരുന്നില്ല. അഭിജാത കുലത്തിനു വേണ്ടി അധിനിവീകരിച്ച ജീവിക്കുന്നു എന്ന വഴിപിഴച്ച കാഴ്ചപ്പാടിനേലായിരുന്നു സാമൂഹിക വ്യവസ്ഥ തന്നെ കെട്ടിപ്പെടുത്തത്. മനുഷ്യരെ വിവിധ ശ്രേണികളിൽ പിടിച്ചുകൊട്ടി, മോചനത്തിന്റെ പഴുതുകൾ അടക്കാൻ ഓരോ പ്രദേശത്തും ലിവിതവും അലിവിതവുമായ നിയമസംഘിതകളുണ്ടായിരുന്നു. പുരോഹിത്യവും ഭരണ വർദ്ധവും ആധ്യന്മാരും ചേർന്ന ഇരു കൂടുക്കട്ടാണ് മനുഷ്യരെ എക്കാലവും ചുംബണാങ്കൾക്ക് മുരയാക്കിയത്.

പ്രവാചകൻ അന്നത്തിന്റെ ഇരു കരികൾ കോട നിഷ്പദ്ധയാണു തകർക്കാനായത് ബുർജാൻ്റെ മനുഷ്യത്തിലുന്നിയ ജീവിത വികാസങ്ങളെ ആയുധമാക്കിയാണ്. തൊഴിലിന് മഹത്വം കർപ്പിച്ചു. കൂഷി ആരാധനയായി ഉയർത്തിക്കാട്ടി. അധ്യാനത്തിന്റെ മുല്യം അനന്തരാലമാണെന്ന് വിഡിച്ചു. തൊഴിലാളിയുടെ ആവകാശങ്ങൾ പ്രവൃംപിച്ചു. അവൻ്റെ വിയർപ്പ് ആരുന്നതിന് മുമ്പ് പ്രതിഫലം നൽകണമെന്ന് അനുശാസിച്ചു. ഇരു ‘പിപ്പവ്’ പുരോഗമന ആശയങ്ങളുടെ അനന്തരാലമലം പൊടുന്നനെ ലോക സാമ്പത്തിക തൊഴിൽ മേഖലയിൽ ദൃശ്യമായി. എങ്കും കൂഷി പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കപ്പെട്ടു. അന്താരാഷ്ട്ര വാണിജ്യം പതിനുംഒം വർദ്ധിച്ചു. വെനീസിലെ കച്ചവടക്കാരൻ്റെ അമിത ലാഭങ്ങളുടെ സ്ഥാനത്ത് സ്കേഡവും സൗഹ്യദവും കൈമാറുന്ന പുതിയ കച്ചവട സംസ്കാരം നിലവിൽ വന്നു. ചെന്ന മുതൽ യുറോപ്പ്

വരെ കരയും കല്ലും വഴിയുള്ള വ്യാപാരം അഡിബികളുടെ വരുതിയിലായി. പുതിയ പുതിയ തുറമുഖങ്ങൾ തുറക്കപ്പെട്ടു. കടൽ കൊള്ളക്കാരെ ദയപ്പേണ്ടതില്ലോതെ അവസ്ഥ വന്നു.

യുദ്ധത്തിന്റെ നാളുകൾക്ക് വിട നൽകി. ലോക ക്രമത്തിൽ പ്രകടമായ, കാതലായ മാറ്റം. ശ്രീകർ-റോമൻ സാമാജ്യങ്ങളുടെ നൈനസർബ്ബീക ഭാവം കടന്നു കയറിത്തിന്റെതും പിടിച്ചട്ടകലിന്റെതുമായിരുന്നു. അലക്സാണ്ടർ മഹാനായത് ജീവിത മുല്യങ്ങളെ ഉയർത്തിപ്പിടിച്ചായിരുന്നില്ല. നിഷ്ഠരമായ സൈനിക പരാക്രമ പ്രദർശിപ്പിച്ചായിരുന്നു. പ്രവാചകൻ യുദ്ധ നിയമം കൊണ്ടു വന്നു. പ്രതിരോധത്തിലായിരുന്നു അതിന്റെ ഉള്ളം. സിവിലയമാരെയും നിർപരാധികളെയും ജനു ജാലങ്ങളെയും പ്രകൃതിയെയും നോവിക്കാതെ യുദ്ധം പൂർത്തീകരിക്കണമെന്ന് പറിപ്പിച്ചു. ജീവഹാനി പരമാവധി കുറിച്ചു കൊണ്ടുള്ള ഒരു യുദ്ധമുറ ശീലപ്പിച്ചു. അതുകൊണ്ടു തന്നെ മുസ്ലിം സൈനികരെ വിമോചകരായി ജനം കണ്ടു. കാര്യമായ ചെറുത്തു നിൽപ്പില്ലാതെയാണ് രാജ്യങ്ങളും ജനപദങ്ങളും ഓരോനോരാനായി ഇസ്ലാമിക റിപ്പബ്ലിക്കിന്റെ ഭാഗമായത്. മുഹമ്മദ്‌വന്നു വാസിം എ.ഡി. 710 ത് ഇങ്ക് സിനിഡിലെത്തിയപ്പോൾ അദ്ദേഹത്തെ സീക്രിച്ചത് ബോർഡം രാജാവിനു കീഴിൽ ശാസം മുട്ടി കിടക്കുന്ന ബുദ്ധ ജൈന മതകാരായിരുന്നു. മെസപ്പോട്ടോട്ടിയയിലും പേരിഷ്യയിലും ജനങ്ങൾ രേണു കൂടു ഭീകരതയിൽ നിന്ന് രക്ഷപ്പോന്ന മോചന മാർഗ്ഗം കാത്തിരിക്കുന്നോണ്ട് ഇസ്ലാം പുതനൻ പ്രതീക്ഷകൾ നൽകി കടന്നു വന്നത്. ബൈസന്റിനിൽ രാജാക്കന്നാർ അമിത നികുതി ഏർപ്പെട്ടതാൽ കച്ചവടക്കാരെയും കൂപ്പിക്കാരെയും പൊറുതിമുട്ടിച്ചു അവരിഷ്കരുതു കാലാധ്യത്തിലാണ് ലോക വ്യാപാരത്തിന്റെ അനിയന്ത്രിത പാത തുറന്നുവെച്ച് മുസ്ലിം വ്യവസ്ഥിതിയിലേക്ക് അവരും ചേർക്കപ്പെട്ടുന്നത്.

പ്രവാചകൻ സാക്ഷാത്കരിച്ച ആദർശ വിപ്പവത്തിന്റെ വ്യാപ്തി ശഹിക്കണമെങ്കിൽ പഴയ നാഗരികതയിൽ സ്ക്രീജനം അനുഭവിച്ച ദുരിതങ്ങളും അവകാശ നിഷേഷ്യങ്ങളും എത്ര കണ്ണാരമാണെന്ന് അനേകിക്കണം. ശ്രീകർ - റോമൻ പേരിഷ്യൻ സംസ്കാരങ്ങളിലെല്ലാം സ്ക്രീകർ ഒരു തരത്തിലുള്ള അവകാശങ്ങളും വകവെച്ചു കൊടുത്തിരുന്നില്ല. ചന്തയിലെ പലമാതിരി പരക്കുകളിൽ ഒരിനം മാത്രമായിരുന്നു ഈ ദുർഭ്യല വിഭാഗം. സ്വത്തവകാശത്തക്കുറിച്ചു ചിന്തിക്കാൻ പോലും അവർക്ക് കൈപ്പില്ലായിരുന്നു. വിവാഹ മോചനത്തിന് പഴുതുണ്ടായിരുന്നില്ല. അവളുടെ ചാരിത്ര്യം സുക്ഷിക്കാൻ ശ്രീകുമാർ കണ്ണു പിടിച്ചു മാർഗ്ഗം പുട്ടാനും തുറക്കാനും സംവിധാനമുള്ള ഒരു ബൈൽറിറായിരുന്നു. അവളുടെ ശുദ്ധയാനത്തിനു പോലും അവർക്ക് അവകാശമില്ലാത്ത അവസ്ഥ. മുഹമ്മദ് നബി എല്ലാ ചങ്ങലക്കുടുക്കിൽ നിന്നും സ്ക്രീ വിഭാഗത്തെ മോചിപ്പിച്ചു. അന്തസ്ഥാർന്ന അസ്ത്രിയും വാഗ്ഭാഗം ചെയ്ത് അവരുടെ ശാരീരിക സുരക്ഷിതത്വം ഭദ്രമാക്കി. അവളുടെ മാനാപമാന ബോധത്തെ അംഗീകരിച്ചു. കൂടുംബത്തിന്റെ നെടും സ്ത്രംമായി സ്ക്രീ പ്രകീർത്തിക്കപ്പെട്ടു. സ്വത്തുടമാവകാശവും അനന്തിരാവകാശവും വകവെച്ചു കൊടുത്തു. പടിഞ്ഞാറൻ ലോകം പോലും സ്ക്രീകൾക്ക് പൗര സ്വാത്രന്ത്രം അനുവദിക്കാൻ തയ്യാരായത് അടുത്ത കാലത്താണ്. 1870 ലാൺ ബൈട്ടനിലെ സ്ക്രീകൾക്ക് സ്വത്തവകാശം ലഭിക്കുന്നത്. വോട്ടവകാശം ലഭിച്ചതോ, ബൈട്ടനിൽ 1918 ലും അമേരിക്കയിൽ 1928 ലും ഫ്രാൻസിൽ 1944 ലും സിറിഡ്സർലാബിൽ 1971 ലും. 1960 കൾ വരെ കുറുത്ത വർഗ്ഗക്കാരന് വെള്ളക്കാരിയെ വിവാഹം കഴിക്കാൻ യു.എസ് നിയമം അനുവദിച്ചിരുന്നില്ല.

» ഇന്നും പ്രസക്തം

പ്രവാചകൻ അന്ന് വിഭാവന ചെയ്ത ലോകക്രമത്തിന്റെ ഇന്നത്തെ പ്രസക്തിയിലേക്കാണ് ഈ അനേപാഷ്ടണം വിരൽ ചുണ്ടുന്നത്. 1400 വർഷം മുമ്പ് ഭൂമുഖത്ത് നിലനിന്ന് രാഷ്ട്രീയ സാമൂഹിക-സാമ്പാദിക അവസ്ഥയെക്കാൾ പതിനടങ്കും ജീർണ്ണിതമാണ് ഇന്നത്തെ ലോകം. നീതി ചോർത്തപ്പെട്ട ഒരു ലോകക്രമത്തിന്റെ വന്നുതയിൽ മനുഷ്യരാശി കടുത്ത പ്രധിസന്ധി നേരിടുന്നു. അന്ന് റോമാ സാമാജ്യമാണെങ്കിൽ ഇന്ന് അമേരിക്കൻ സാമാജ്യം. ഒരേ തുവൽ പക്ഷികളെപ്പോലെ യുദ്ധാപ്പും ഇസ്ലാമേലും. മാനവ ശത്രുകൾ പടിഞ്ഞാറുമാറി എന്ന വ്യത്യാസം മാത്രം. ഈ അനിവാര്യമാക്കുന്നത് അന്ന് ഇരുടു വക്കണ്ണു മാറിയ വെളിച്ചതിന്റെ തിരിച്ചുവരവാണ്. അല്ലെങ്കിൽ തഹാിദ് സഹരമാണെന്ന സത്യനിഷ്പയികളുടെ വാദം ശരിവെക്കപ്പെടുകയില്ലോ?